

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ТРИТЕ ЖИВОТА

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ТРИТЕ ЖИВОТА

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ТРИТЕ ЖИВОТА

**Общ Окултен Клас
24.02.1922 - 04.08.1922
I школна година**

Второ издание

КЪРДЖАЛИ

Учителят Беинса Дуно

ТРИТЕ ЖИВОТА

Компютърен набор: Стоил Янев, Хенриета Недкова

Коректори: Стоил Янев, Христо Андонов

Графично оформление: Радко Иванов

Добронамерено и с разбиране съдействаха:

Виолета Станева, Минка Андонова

Координатор за отпечатването на

неиздаваното и нередактирано

Слово на Учителя Дънов:

Вергилий Кръстев

Издателска къща „Жануа`98“

пл. „П. Р. Славейков“ 11

Тел. 02 / 987 87 30

www.janua-98.com

ISBN 954-9589-31-5

Ученикът трябва да благодари от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си. Тогава струите на Любовта ще потекат през неговата душа.

Учителят
(Свещени думи на Учителя, София 1938 г.)

Ученикът трябва да бъде благодарен на това, което Учителят му дава, и да върви напред. Учителят никога няма да остави ученикът да се спре.

Ученикът чувства подкрепата, която иде от Учителя, от цялото Небе. Това го изпълва всеки момент с благодарност и благоговение.

Учителят
(Свещени думи на Учителя, София 1938 г.)

Учителю, благодарим Ти за Божественото Слово, с което ни дари. Израз на нашата благодарност ще е изучаването и прилагането Му от всеки ученик, на когото съзнанието се е отключило за Него, за Словото.

ТРИТЕ ЖИВОТА

1 школна лекция на Общия Окултен Клас,
24.ІІ.1922, петък, 7-9 ч. вечерта
София

(Мълчание).

(Тази вечер ще има едно квакерско събрание. Всички ще мълчат, докато приемете вдъхновение).

Аз ви събрах тази вечер да ви попитам как да употребим празното си време. Не времето, което сте си ангажирали, но празното време. Празното време разваля живота. Онзи, добрият майстор-сиренар, като подсирва, трябва да направи сиренето с шупли, да има празно пространство в него и тогава се счита, че той е майстор-сиренар.

Иска малко да помислите върху метода за работа - как трябва да се работи. Най-добрият метод за работа за старите кой е? Защото според сегашните схващания, хората казват: Старият трябва да си почива. Там е най-голямото зло. Казват: Той е млад, нека си играе. А кой ще работи? Старият да си почива, младият да играе, а онези на средна възраст, на 30-33 години те ще работят. Тъй имаме 33 годишните да работят, младите да скачат, а старите да почиват. Да си наредите една програма на събранията, всяка неделя подир обяд, по демократически начин ще гласувате за нея. Първото нещо, между вас аз забелязвам, че има една голяма дисхармония, която произтича от вашия свещен егоизъм. Според мене, три вида живота има в света. Единият го наричам материалистичен. Такъв човек обича да има овци, говеда, крави, кокошки, къщи, ниви и като му запееят всички, той казва: “Струва си да се живее”! Обаче след 20 години, като е слугувал на всички, казва: “Много са големи тия грижи, уморих се, трябва да изменя малко живота си”. И почва да продава по малко от тях, защото иска да поживее за себе си. Това е втората фаза на свещения егоизъм. Децата, жената, които не знаят

подбудителните причини на башата, който постъпва по този начин, казват: “Нашият баща какво мисли да прави? След като продаде всичко, какво ще стане с нас?” И в религията, и в духовния живот има свещен егоизъм. Там казват: “Да се съсредоточим в себе си”. С припечеленото можем да си поживеем малко, тъй както ний разбираме охолния живот.

Третият живот, същинският живот, аз го наричам Божественият. Той е напущане на свещения егоизъм и живот на пълната свършена Божия Любов, в която сърцето и човешкият ум може да се развият напълно. А ние като се срещнем с някого, нашите интереси не съвпадат, той едно мисли, а аз друго мисля. Според първия начин на живота ние мислим кой какво има, различаваме, а при втория случай пак различаваме, но щом дойдем да служим на Бога, там няма различаване, там има само един метод. Сега по този закон някои казват: “Когато рече Господ”. Е, хубаво, забелязали ли сте сутрин майката дойде, каже на детето: Стани мама, Слънцето е изгряло. - А то ѝ отговаря: Още малко. И мислим, че то е философия. Не! Това не е никаква философия! Сега иде въпросът, на нас казвал ли ни е до сега Господ: “Стани!”? Казал е. Някой казва: Когато Духът дойде. Може ли да кажете, че Духът не е идвал до сега? Идвал е и си е заминавал. Много пъти е идвал и си е заминавал. Сега пак може да дойде, ще похлопа, пак ще заmine. Този въпрос е на старите, а не на младите: младите имат време. В сегашната епоха ние разрешаваме несгодите на живота, неприятностите. Трябва да примирим всичките противоречия, онова, което не сме досвършили, трябва да го довършим. В туя направление има две мнения. Животните се събират, за да си помагат. И вълците зимно време се събират, но при особен случай, за да нападнат някое стадо. Въпросът е сега можем ли ние, при каквито и да е условия, при каквито мъчности и да се намираме, можем ли да ги победим, да изплуваме над тях? Сега от чисто християнско гледище, казват “Може”. Не теоретически как може, но практически въпросът стои малко другояче. Ето какво ме наведе на тази мисъл: един от нашите приятели, от най-ревностните, имал за мене много високо мнение, че аз всичко мога да направя. Лъжливи схващания! Заболява от неврастения, вика лекарите и те

му казват да лежи 45 дена на гърба си. С такива вярвания нищо не става. То е илюзия. Ако твоята вяра в Бога не може да ти помогне, ако в краен случай и знанието, което имаш, не ти помогне, тогава защо ни е то?

Значи у нас трябва да се роди едно желание да работим, да работим със законите на живата природа, да бъдем в съгласие с Бога. Аз нямам нищо против, ако дойде един лекар и работи съобразно с тия закони - добре дошел! Пукне се някоя вена, дойде лекарят, може да я зашие. Но ял си ряпа и не си съдвквал, дойде лекарят и турне инжекция, питам, този лекар разбира ли болестта? Аз казвам: трябва очистително, нищо повече! Тия парченца ряпа трябва да излезнат от организма, да не ви безпокоят. Мнозина от вас сте се нагълтали с такива несдвкани парченца и това наричат: “Новото учение”.

Не! Това не е новото учение, нито пък е Божественото учение. Ако вие имяхте Божественото учение, до сега светии щяхте да станете. Сърцето на един влюбен момък е щедро и той е вдъхновен. И двамата са вдъхновени, по какво се различават? - Те схващат еднакво. Сегашното учение е учение на свещения егоизъм! Искам вие да не се самозаблуждавате. Ако искате да имате резултати, не трябва да се заблуждавате във вашите схващания, трябва да знаете къде започва новото учение. В него има разширение, едно трансформиране на съзнанието: става една промяна, както когато една гъсеница се преобръща на пеперуда. Застоят ви не се дължи само на вас, има и други причини. За целия сегашен мир има изостанали души, милиони изостанали души на Земята, които са излезли извън човешката еволюция, те не може да използват силите на Природата, те са просяци, но са много хитри и лукави и използват всички слабости на хората. От всички чешити има между тях. И като дойдат, те се домогват до някоя ваша слабост. Запример, видят че някой е тщеславен и иска да стане виден човек, пръв министър в България и ще почнат да му внушават, че той е даровит и че може да стане такъв, да нареди най-строги закони, но като го тикнат в тоя път и той си създаде хиляди неприятности. И те после му казват: Стига, ти се умори вече, отстъпи, нека да дойдат

други, да видиш резултатите. Но като дойдат другите, почнат да го гонят, хванат го, съдят го и го турнат в дрангулника. Защо? Какво спечели? - Нищо. И в религиозно отношение забелязваме пак същите слабости. Ще ти кажат: “В окултните науки има такива и такива сили, което кажеш, ще го направиш, и после ще започнеш да се пъчиш”. Всичко това е измислица на тия духове. И ако вие вникнете по-добре, ще видите, че то е илюзия, не е Божествено. Сега искам вие да различавате. Аз сега няма да говоря като ясновидец. Като гледам цвета на лицето ви, то показва, че вие се намирате под влиянието на тия духове. И понякога става пробуждане и казвате: “Замотава ми се умът”. Но казвате още: “Господи, не виждаш ли?” Не, вие трябва да видите. Сега сме в една епоха, дето трябва да се пазим от чужди влияния. И всички недоразумения, които има между нас, се дължат все на тях. Аз не съдя никого. Между вас не е имало един спор разумен, тъй да сте го обмислили разумно. Трябва да кажете: “Иди да кажеш на брата си, че пътят, по който върви, не е добър”. И ти ще му кажеш. А пък тия духове друго съветват. Казват: “Този виждаш ли го, този лицемер”. Ако той е лицемер, лицемерието трябва да има белези, но тогава закон трябва да има, факти трябва да има, де му са белезите? Ако е лош, като лош той трябва да има и други белези. По този алхимически закон искам сега да започнете едно пресяване, вътрешно пресяване. Астрономите, когато наблюдават небето, избират тихи нощи, когато няма никакво възмущение на въздуха. Тогава наблюдението е най-хубаво. И ние когато правим известни наблюдения, времето трябва да бъде тихо. Ако тия духове много мърдат в ума ни, нашите наблюдения няма да бъдат верни. Ние трябва да уталожим ума си и при тих ум да се свържем с Божественото съзнание, в което живеем. Сега ние не живеем в Божественото съзнание. Трябва между вас да се яви метод за работа. Да има сдружение по двама, трима, четирима, да си хармонизирате и да може да си помагате. Каква полза, ако ние вървим по един Божествен път без да си помагаме? Да се изберат някои от вас да изучават закона за тонирането. Трябва да се тонираме. Старите хора имат нужда от тониране (нагласяване). Всякога трябва да се тонирате. Да се настроите, да се нагласите. Аз

не казвам, че вие не сте тонирани. Често съм слушал, когато отида в някоя къща, майката каже на детето си: “Ха, изсвири цвете красно”. Слушам, цвете красно свири много хубаво. Ида на друго място: “Ха мама, изсвири на господина цвете красно”. Е, кажа: Стига вече. Вечното повторение на едно и също нещо не е знание, то е губене на време. Ние казваме: “Добър е Господ”. “Добър е Господ”. Но ти свири второто нещо, което иде след цвете красно. То е: “Вятър ечи, Балкан стене”. Значи цвете красно е по отношение на сърцето, а вятърът ечи по отношение на ума. И сега третата песен, която трябва да свирят децата, коя е? Аз ви правя тази бележка, защото забелязвам, че някои от вас мислят, че още не е този пътът. Вие още не знаете какво е духовният живот. А Божествения живот още не сте изпитвали. Третия стъпка, която трябва да възприемем е: да влезнем в Божествения живот. Ще снемете свещения егоизъм отвън и работата ни наполовина ще бъде свършена. Когато изучавате евангелието, виждате, че Христос започва от малките правила и дохожда до съвършенството, като да бъдете съвършени, както е съвършен вашият Отец, който е на Небеса. Има оглашени, верующи и ученици. Оглашените са хора материалисти, те вярват в много имане; религиозните са хора верующи, те вярват в свещения егоизъм, а учениците са в Божественото учение. Дето казва Христос: “Раздай всичкото си имане, напусни баща си и майка си” - то е за учениците. И ще знаеш закона как да раздадеш, а не само току тъй. Павел казва: “И ако раздам всичкото си имане, а любов нямам, нищо не съм”. И тялото да дам на изгаряне, т.е. може да се пожертвуваш и то е пак свещен егоизъм. Също свещен егоизъм е когато мислим, че ние сме център на Вселената. Ти макар че не го изказваш, но то е мисълта. Отвън не го изказваме, но в себе си го таим. А онзи, който е влязъл в Божествения живот, той седи толкова високо, че никой не го засяга. И казва един писател: Онзи, който хули Бога, мяза на комар, който плюе на Монблан, какво ще остави върху него? Когато ние влезнем в Божествения свят и някой ни каже нещо, то е като плюнката на комара, даже може да не забележите дали комарът е плюл или не. В Божествения свят плюнка не хваща, тя даже не може да падне там, понеже има постоянно дъждове, та я измиват. Та ние сме дошли

до положението според окултната наука, да приложим правилата в действителния живот. Туй приложение ще определи нашия бъдещ живот. Сега се определя какво ще бъде бъдещето състояние. Това, което сега извършиш, за самия себе си ще го извършиш. И трябва да знаеш как да го извършиш. Трябва да живееш в Божествения живот, трябва да разбираш отличителните черти на Божествения живот в какво седят. Това ти е необходимо за самия себе си. В туй малко общество се явяват известни дисхармонии, които могат много лесно да се уредят. Но и може да се уредят само по Божествен начин. В религиозния живот свещеният егоизъм колкото урежда, толкова и поврежда; в материалния живот 5 дава, а 100 взема. В Божествения живот всичко се урежда. И няма по-велико нещо от това човек да бъде в съгласие с Бога, да го чувствуваш в себе си, да бъдеш в съгласие с всички висши същества. Няма по-велико нещо от това. Срещнеш някой човек, Божественото у него отговаря на Божественото у тебе и ти го възприемаш. Няма по-добро нещо от това!

Сега искам да направите един анализ, да пресеете вашите мисли и да остане нещо съществено. Една мисъл да остане, но да знаете, че то е Божествено; една мисъл, на която може да разчитате. Туй е възможно, за всинца ви е възможно. Всеки може да направи този опит, не се иска за това голяма философия. Голямо усилие не трябва, но се изисква наука, която да се приложи. Трябва да приложите Божествените правила, както е в музиката и в изкуството. Навсякъде те са определени и който ги знае, всякога ще има резултат, не материален. Най-първо не търсете да подобрите вашата външна среда. Не! Подобрете състоянието на вашия ум, то е първото нещо. Второто нещо е да подобрите вашето сърце, и след туй ще бъдете в състояние - състояние да подобрите вашия материален живот. Сега вие вършите обратно и затова нямате резултат. Сега някои от вас работят в тази посока, но се колебае. Онова уравновесяване на ума, онази вяра, която имате, става субективна. Трябва да знаете, че имате една положителна опитност, че това, което вярвате, вие сте го проверили и опитността ви да бъде жива. Има два вида опитност: първата е откъсвате едно цвете и го изгубвате, а другата опитност

е, цветето, което расте в градината ви, остава живо - то е, което индусите наричат лотос. Когато говоря за Божествената опитност, тя е която расте всякога в Божествената градина. Сега, онези от вас, които се чувствуват, че са стигнали до известна висота, да се издигнат една стъпка по-нагоре. В бъдеще не искам да сте разбъркани. Защото при Бога ние ще се приближим, а Той няма да се приближи към нас. “Приближете се, казва, за да се приближа”. А вие мислите сега, че като направите тази стъпка, ще стане цял катаклизъм. Не, туй състояние е едно от най-приятните. Ще се намерите като една жена, която ражда, плаче, реве, но като роди, забравя всичките си скърби и болки. Плач ще има, но като родите ще имате едно състояние от най-добрите, което не сте изпитвали. Тоя плач ще бъде необикновен. Тук се изисква геройство. Не е лесна работа, не е и мъчна. Ние само по този начин можем да бъдем силни. Дето се казва в Писанието, един ще гони хиляда, а двама ще гонят 10 000. Сега често ме питат защо ние работим, а няма резултат. Защото ние сме останали при свещения егоизъм. В свещения егоизъм има питане: - “От кое верую си?”. В Божественото такова питане няма, там казват: Братко, сестро, нищо повече. Като те срещне, каже ти братко, ти си в Божественото, каже ли “Господине, многуважаеми, почитаеми, имам чест да ви срещна, Ваше високо преподобие” и пр. то е учение на свещения егоизъм. В Божественото има само братство. И тогава всичките хора ще ги чувствуваш близко до сърцето си. При сегашното състояние някои хора не са ви приятни и казват: Този не мога да го търпя. Тъй. Сега някои от вас със свещения егоизъм, готови ли сте да ликвидирате с него? Аз ако ви поставя да гласувате, колко от вас са оглашени, колко верующи и колко ученици? Неколцина са готови за Божествения живот! Как мислите, туй гласуване с ръка ли трябва да стане? С ръка няма да стане. С ръка много лесно ще го направите. Щом като дойдем до това гласуване, аз ще ви създам една голяма бела, каквато никога не сте имали и ако можете да излезете от тази бела, добре. В света много лесно ще го направите. Ще ви приведа един пример, който казах за младите: Боли те един пръст, ставите, гърба, това-онова и се нервирате, образува се един голям цирей и тогава казват:

Втасаме я, да бяха само първите болки. Ще пробиеш този цирей! Та сега ние сме дошли до положението на свещения егоизъм и Господ ще ни създаде един голям цирей и свещеният егоизъм чрез цирея ще излезе навън. И ние ще влезнем в това Божествено съзнание, няма да се нервираме.

И сега аз желая всинца да имате не много болести, но само една болест; ако е, да е. Аз бих желал сега вие да се разпределите и да помислите за работа, за начина на работата. Сега ние мислим: “Когато му дойде времето”, когато рече Господ, още условия няма, още знание нямаме, чакай да проуча окултизма и т.н. Вие може да проучите окултизма, да знаете Библията на пръсти, всичките стихове да цитирате и пак да сте в свещения егоизъм. Та за сега между братството има един критически дух, вие виждате само лошите страни повече, отколкото добрите. И често някои ми се оплакват: “Едно време много се обичахме, а сега сме поизстинали”. Един старец казал веднъж: Какъв пехливан съм аз? И за да прескочи един трап, затичал се и хоп в трапа. Тогава казал: Е, когато бях млад, бях по-силен, но като излязъл, казал: Каквото бях на млади години, то е и сега. Млад и стар, все едно е.

Човек не се изменя, а само нараства. Каквито подбуждения е имал на младини, те остават, ако е бил благороден, такъв ще си остане. Може ли житното зърно да се измени? Ние сега вярваме, че на младини религиозният човек е бил жито, а сега станал ечемик. Турците казват: И да видиш, не вярвай. Един брат запитва, ами духовното раждане как става? Циреят трябва да те накара да родиш. Ще ви приведа следуюния пример: отива някоя слугиня на сметта, там дето мирише и почва да я разровя, защото госпожата ѝ е изгубила един скъпоценен камък. Какво търси тя? Тук в сметта има нещо ценно. Ние сме изгубили много неща ценни. Ценният камък си е всякога ценен, който го разбира, ще го намери и ще го очисти, а който не разбира, няма да го търси. Новото раждане не е един принцип, то засяга само външната страна. Душата само развива вложеното, а не се влага нещо ново в нея. И динамитът, за да произведе взрив, има нужда от запалка. Духът е излязъл от Бога, а новото е условията, които дават възможност за развитие на този

дух. Душата на детето не се отделя от душата на майката, а майката може да даде само материали, за да се развие. Ние трябва да дойдем в свързка с Божественото съзнание. За тази връзка има много методи в Евангелието и в окултизма: за пробуждането на Божественото има разни методи. Сега всинца трябва да се сдружим, да работим за Господа. Някои казват: Да напуснем своите работи и да идем да работим за Бога. Не, да знаем, че всичко в света е Негово. Всичко, което ние притежаваме, то е Негово. Ние ще знаем факта, че каквото имаме сега, то е Божествено, и да започнем да ги използваме така, както Божественият закон го иска. Туй е новото схващане. Сега казват: “Туй е моето учение”. Тези мисли са Божествени, в Бога са били и който и да е ги изказал, ние казваме: Туй е Божествено и го прилагаме. Който и да ги е казал, без разлика. Онези, които са готови вече, да излезнат из своите пашкули навънка, да оставят мястото си, след вас ще дойдат други, те на серии вървят. Ако нас ни подложат на изпит, да обясним нашето учение - ти в какво вярваш? Какъв е твоят живот, какво е твоето учение - кратко и ясно да определиш.

За едно следующе събрание обмислете практическите методи, по които можем да работим. Да кажем, може да имаме едно събрание, в което да забравим себе си и да се слеем с Божественото съзнание, всички да се слеем. Знаете ли каква хармония ще се образува? Сега седим в някое събрание, някой говори, погледнем часовника си, когато се молим, отваряме по няколко пъти часовниците си и мислим, че това е молитва. Никаква молитва не е това! Квакерите имат събрание в пълно мълчание. Те са много малко - 20 000 души. Англия дължи величието си на тия 20 000 квакери. Трябва да почнем да работим. Сега въпросът остава тъй: Можем ли ние съзнателно да влезнем в Божественото? Хората, които скърбят за нещо, скърбят за изгубения живот. Мнозина виждат, че духовният живот не им е дал това, което са искали. Посърнали са, защото синът им е останал не такъв, какъвто са очаквали. Божественото ще осмели живота, към него да се стремим. Туй състояние мнозина са го вкусили по малко. Никой не трябва да си прави илюзия, докато не сте отживели, докато не сте си изпратили кармата, докато не изпълните Моисеевия закон, не може да влезете в новия живот. Физическият живот, това е една

голяма илюзия. Нищо не уреждаме с него. И туй, дето мислим, че нещо уреждаме, нищо не уреждаме! Някои ще кажат: “Тогава да не работим”. Не, не, и това е измама. Същността на живота е хората да се обичат един друг. Теб те радва едно общество, дето има разумни хора. И в Небето като идем, пак разумното търсим. Когато ние говорим за Бога, подразбираме туй висшето, разумното. Всички външни нужди, стремежи, то не е смисълът. Смисълът на живота е в това, да обичаш и да те обичат. То е смисълът и то е правилното и постоянното. Всички други положения са само преходни илюзии. Тази обич ще мине от единия свят в другия. Ти усещаш едно ограничение, ако някой си те използва. А идеалното на Земята е туй: обичта, която ние можем да имаме един към друг безкористно. Физическият свят без тази обич губи смисъла си. А и човешката обич без Божествената и тя губи смисъла си. Нещата стават ценни зарад приятеля, който ги дава. Пръстенът от приятеля ти е ценен, защото обичаш приятеля си, но в деня, в който ще го намразиш, ще намразиш и пръстена му. Обичаш някого и затуй четеш книгите му. Каква промяна става? Под думата илюзия разбирам: Не трябва да правим яденето център на живота. Че ще ядеш, ще ядеш, но яденето, то е само условие. Защото ще дойде време, когато и без да работим, ще ядем. Никой няма да работи, всички ще почиваме. Ние казваме: Без работа не може на Земята. Може, тогава ще дойде приятната работа. Сега физическите нужди ни налагат да работим. Докато хората живеят тъй, живеят в едно лъжливо учение. Да работиш не е необходимо. То е една илюзия, както пианицата казва: Необходимо е да пия. И по този начин земята е пълна само с гробища и кости. Тази необходимост ние я създадохме, престъпили сме закона. Господ казал на Адама: “Ето градината е пълна наредена, само онова дърво не бутай.” Но той ял от него и го изпъдили навънка.

Е, хубаво, ако ние се върнем и изпълним Божия закон, какво ще бъде? Пак в Рая ще бъдем. Човешкият дух пак може да се върне в първоначалното си положение. Борбата е започнала извън Рая. Да не се грижим за много неща. Ако ние всички приемем Любавта и я приложим, светът ще се оправи. Но не с користолюбива цел. Вие мислите, че работите няма да се оправят. Ще работим, няма

да се изнудваме. Ще дойда на нивата да ти помогна, но няма да ми плащаш. Сега при този строй, тъй е с плащане. Но ние ще се родим, ще излезнем из пашкулите си. Може да се вижда тук едно противоречие, казвате: “Вяра, ама само с вяра не става”. Вярата подразбира интелигентността, а трябва и ум. Умният човек ще направи нещо. А онзи, който няма вяра, няма и ум, той все старото рало ще бута. Новата култура изисква много умни хора. Но с тия вярвания и разбирания, които сега имате, ние не можем да приложим тоя закон. Ние държим този метод, който е естествен. Между всички ви има връзка. Най-първото ние трябва да възприемем Божественото, и като го възприемем, ние ще бъдем в състояние всичко да извършим. Но докато не възприемем Божественото, всички въпроси ще останат неразрешими. Ония от вас, които са готови, ще ги повикам по особен начин, да видим колцина ще отговорят. Който отговори, Господ ще му отговори. Само така ще се даде един тласък. Вие сте стигнали до една задънена улица и вече забелязвам от вашата опитност, вие ми говорите все за миналото, а не за бъдещето. Когато хората говорят за своята минала опитност, аз ги считам за стари хора. И никак не ми харесват, когато цитирват: - Едно време аз бях по-религиозен. Аз казвам: Стар човек си. Не какво си бил, а какво си сега и в бъдеще. Остави миналото. Нашият Господ не остарява. Ние в такива работи не вярваме. Този Господ Той говори сега и в бъдеще пак ще говори, а миналото, то е само едно възпоминание.

Някой дойде и казва: От мене може ли да стане нещо? Ако вярваш - може, ако не вярваш - не може. И после другото заблуждение: вие мислите, че се познавате, не се познавате. Да познаваш някого, значи да любиш и не тъй, да си готов ако трябва да жертвуваш всичко за него. И сега ние не се познаваме както трябва. Животът е постоянно познаване. Всеки ден носи ново познание. Всеки ден, всяка година ще разкрие все нови и нови неща. То е познаване на Бога. Като ви говоря за Любовта, подразбирам туй възходяще състояние: Всички няма да възприемете Любовта изведнъж, то е невъзможно. Като говорим за Божественото, ние не разбираме да напуснем живота си! Не, то е криво разбиране. Ще живеем в света,

ще изпълним Волята Божия. Ще оправим този свят, не външния, а нашите умове ще изправим и като изправим нашите умове и светът ще се оправи. Постарайте се по между си да турите ред и порядък. Като нямате закон, живеете по закон. Сегашните хора имат закон, а без закон живеят, ние пък нямаме закон, но по закон да живеем. Запишете сега какво спъва работата: тия спънки разумно да се премахнат. Ще кажете: Ще живеем по тези правила. Обмислете два-трима души, до 20 души, как да живеете по тези правила. Толкоз години сме ученици, казвате, нима нищо не сме научили? Не само да излезнем от Египет, не само да приемем законите на Синай, а най-после да влезнем в Ханаанската земя - в Божественото - да турим ред и порядък и да живеем тъй, както Господ иска. Ние трябва да дадем един образец, аз бих желал и вие да дадете един образец, такъв от Божественото учение! Всеки може да стане един образец, но онзи, който напълно го желае. Аз ще ви дам един такъв образец, на който да имаме един узрял плод и да може да се каже: “Ето един от Божественото учение”. Всеки може да стане един образец, само онзи, който напълно го желае. Туй желание, щом решиш да изпълниш Божественото. Докато не го решиш, всички са против, а като решиш ще кажеш: “Сега скъсвам всичко друго, ако искате елате с мен, ако ли не - сбогом!” И тогава и те ще кажат: И ние ще дойдем. Но не трябва да има никакво колебание. Реши! И тъй ще започнем не с многото, не с голямото, а с един малък опит, с най-малкото в Божествения свят. Ще мислите, аз ви давам тази съществена мисъл. Всеки ден задавайте си въпроса: Мога ли да служа на Господа! В петък може да се съберем, можем да мълчим или да решим някой важен въпрос. Приложение трябва. Образците ще излезнат на сцената. Тогава ще имате две събрания: младите ще се съберат преди вас от 6-8 часа, а старите, как искате от 8-9 и половина. Аз да определя: младите ще се съберат по-рано. Младите са онези, които отиват на фронта да се сражават, а старите, те ще уреждат тила. Защото ако тилът не е уреден, онези, които са на бойната линия, мъчно може да издържат сражението.

Софиянци трябва да дадат пример. Вие ще имате един метод. Сега философите преди да дадат своите теории, дават аргументи

против другите философи. Аз взимам този процес, който е в Природата. Най-първо посея семето и то поникне, втората година израснат листа, минат се 5-6 години, не цъвнува, но след това цъвне. И у човека е така. Някои от вас сега може да цъвнете, не изкуствено, а естествено. Ако са минали 8 години вече, ще цъвнете. Може да цъвнете, защото имате условия. Пък ако едва сега поникваш, казвам: Ти имаш още време, 2-3 години. Един ден това цъвтене ще дойде. Сега, че у нас развитието не върви правилно, всички същества от астралния свят развалят това, което си изградил. Някога си приятно разположен, гледай туй разположение да го задържиш, но не се минава 1-2 часа и ти изгубиш всичко спечелено и пак останеш бедняк. След една седмица пак се бориш, пак направиш усилие. После в тия беседи някой от вас може да напише нещо, което е преживял. Някои да изкажат едно свое преживяване, да докаже, но с аргументи, да опише своята опитност. Онзи, който е преживял, знае какви са признаците. Ако не е изгубил това състояние, той ще го носи със себе си. Главното е да можем да създадем една такава атмосфера, малко по-любвеобилна. Любовта ви е малко плитка станала, та трябва да се събира и да ѝ се даде наклон. В една беседа ще ви говоря върху методите на Любовта, какво нещо е Любовта, как може да се приложи Любовта, какви резултати произвежда тя. Защото сега както се описва Любовта, то са само чувства, свързани с живота, известно приятно разположение, а когато дойдем до същинската Любов, то е нещо велико. Ако може да се създаде тази атмосфера, тогава може да ви говоря за методите на Любовта, но както сте сега в тази дисхармония, никога няма да си позволя да говоря за нея, защото Тя е свещена за мен. Може да говоря за други работи, а за нея ще оставя в бъдеще други да говорят. Когато се образува една атмосфера каквато трябва, може да ви се дадат малките методи на Божествената Любов. То е както когато вие разправяте една своя опитност на някого, която считате свещена и почувствувате едно поругание върху нея, тогава вие няма да разправяте.

Христос казва: Свещените работи не трябва да се дават. Сегашната Любов аз я оставям, ще говоря за Любовта от съвсем друго гледище. А тия неща ще бъдат само едно пояснение. И тогава

в тази Любов може да направим опит, ако искате. Тя е Божествено съзнание, което произвежда всички тия състояния. Ние сега със своите мисли спъваме Божественото у нас, ние сами рушим. И трябва да се отучим всички да рушим, а трябва да градим. Някой ти разправя една опитност и у тебе се яви желание, разположение да кажеш: “Туй не струва”. Тогава и на себе си вредиш и на него вредиш. Ако можеш да издържиш до край, ще имаш едно мъчение, но след туй ще се появи една малка радост. Трябва да има цел. - За какво? Обект трябва да има. Имаш ли обект? Бога може да направиш обект. Нямах ли Го като обект, нищо не можеш да постигнеш. Имаш ли Бога като едно съзнание всеобемно, всичко можеш. Нямах ли Го, всякога губиш. Бесят те, ако ти можеш да концентрираш твоето съзнание към Бога силно, туй въже 100 пъти ще се скъса и няма да те обесят. Вие може така да повишите вибрациите на вашите клетки, че най-силната стомана става на прах. Но гигант трябва да бъдеш. Ние чакаме Господ да каже и да стане. Не, ние ще кажем и то ще стане. Господ казва: “Кажете и вие и ще стане туй, което искате”. Но за да стане туй, трябва да знаем как да искаме. Когато малкото дете иска с Любов, баща му се трогва и всичко дава, но когато синът заповядва на баща си, той не му дава. Ако ние с Любов идем при Бога, всичко може да стане. Сега и от млади, от стари се изисква да имат сърца, да се научат какво нещо е Божествената Любов. И казва се: “Бог толкова възлюбил света, щото даде Сина своего единароднаго, за да не погине всеки, който вярва в него”. И ти ще кажеш: “И аз толкова възлюбих Бога, щото давам всичко в жертва, за да Го позная”. Тъй като превърнеш този стих, тогава силата ще дойде. От нас зависи. Бог е направил, дал е жертва, сега и ние ако приемем жертвата, ще кажем тъй: И аз толкова възлюбих Бога, щото давам всичко жертва, за да го позная. То е мотото, върху което може да разсъждавате. Когато почнах да ви говоря, мене ме хвана хремата. Аз си го тълкувам: тези хора ще им говоря, ама те са хремави. Аз зная как се лекува хрема. Човек киха, значи хремата чрез носа излиза. Хремави сте, значи умът ви е хремав и трябва да лекувате ума си. Всички нечистотии трябва да излезнат навън, да няма място за микробите. Сега аз съм хремав, а вие не сте хремави.

Тогава ми казват тъй: Ако ти не ги научиш на истинския метод, ще бъдеш хремав. Съединих се с вашите вибрации и те са низки и затуй имам хрема. За 5 минути аз мога да я премахна, като скъсам връзките си с вас. Но време е за нас, можем да минем вече към вечното - да познаем Бога. Някои ще кажат: Не Го ли познаваме. Христос казва първо ако може да отмине чашата, но към края казва: Сега познах, че всичко от Тебе ми е дадено. Но към края го казва. Като опитахме нещата, ще познаем и тази опитност. Трябва да познаем, че всичко от Бога ни е дадено. Сега избирате ли петък? Четвъртък да остане. На младите искам да кажа, да не правят погрешките на старите, да се отличават от старите, щото ако те правят същите погрешки като старите, няма да се отличават от тях, а те трябва да бъдат особени.

Понеже съм още хремав, не искам да решавам този въпрос. Въобще трябва да се говори по-малко. Големите снаряди рядко се хвърлят. Големите работи не са лесни. В тия събрания има и друг въпрос, да може да се тонирате, да вибрирате. То е хубавата страна. По някой път външният свят изтощава и ти трябва няколко часа, за да си починеш.

Тайна молитва!

ТРИТЕ МЕТОДИ НА ПРИРОДАТА

2 школна лекция на Общия Окултен Клас,
2.ІІІ.1922, четвъртък 7-8 1/2 ч. вечерта
София

7-7.15 мълчание.

Тайна молитва

Ще направя няколко кратки бележки върху природния метод за работа. Всяко начинание в живота трябва да започва с ония методи, които Природата употребява. И учениците на Божественото учение са длъжни да изучават тия методи. Нищо не може да ги извини. Всеки, който е влязъл в това учение и у когото се е пробудило туй съзнание, ако каже: “Аз не зная, аз не разбирам, мен не са ми обяснили това” и т.н., тия неща не го оправдават. Защото и децата, в сегашно време, от първо отделение знаят каква е тяхната програма в училището, а съвременните културни хора не знаят каква е тяхната програма. Попитайте когото и да е от тях каква е специалната му програма, защо е дошъл на Земята, той само ще си подигне раменете. Всеки си има специална програма.

Природата е разпределила времето на три категории: време за почивка, в което влиза сънят, време за ядене и време за работа. Те са три естествени положения. Сега, сънят, сам по себе си, и той има няколко категории: може сънят да е приятен, може да не е приятен; може да си отпочинеш, може и да не си отпочинеш в съня. В яденето също: може добре да си ял, може и зле да си ял; може в яденето да придобиеш сили, може и да не придобиеш сили. И в работата е същото. Сънят спада към една категория, той е физикоастралния живот на Земята. Яденето е чисто физическия живот на човека на Земята, а работата, това е умствения живот на човека. Спането е необходимо за тониране на човешките енергии. Само във време на

сън, в сънно състояние, човек добива своите енергии. В сън добиваме енергии. Пречистване на тялото става в съня. Яденето е процес, да се турят тия енергии в действие. Работата е използване на придобитите вече енергии. И следователно, според това разпределение, (Първо правило за съня), когато човек отива да спи, той трябва да отива с една приятна мисъл, да му е приятно, че отива в другия свят. Съзнанието минава от едно състояние в друго. И ако бихте имали възпитания ум на един адепт или на един светия от I степен, сънят ви, това щеше да бъде едно от най-приятното ви развлечение, една от най-приятните почивки. Сега, често ние отиваме да спим, когато стомахът ни е пълен, възприета е някоя мъчносмилаема храна, и тогава в стомаха навсякъде има борба, има излизане и влизане в тялото, ние се обръщаме на гърба, мъчим се, станем, пъшкаме, охкаме и едва някой заспи към 12 ч., а някои към два часа, и после казват: “Не мога да спя”, а не се запитва защо не може да спи. На другата вечер пак по същия начин, той се е наял с мъчносмилаема храна и пак цяла нощ не може да спи. И казва: “Не ми върви, някакви дяволи има в тази къща” или “еди-кой си дошъл”, че затова не можал да спи. Не, не, причината не е там. Нечистият въздух може някой път да е причината, но главният фактор, това е храната в стомаха. Сега, вие ще кажете: “Това са маловажни работи”. Не, не, всеки един ученик трябва да започне от маловажните работи. Именно, защото те са маловажни, те са най-важни. И тъй, първото правило за един ученик на окултизма е: да се нахрани вечерно време преди да е залязло Слънцето. Правилото е така. Може да се нахрани и когато Слънцето залезе, но най-добрият метод е, когато Слънцето е на височина два метра преди да е залязло, ти да си приел своята вечеря. Тъй правят птичките, които живеят най-разумния живот. А другите животни, бухалите, прилепите и тям подобните, които излизат вечерно време, те се хранят и в 7, 8, 9, 10, 12 и в 2 часа, докато изгрее Слънцето. Щом изгрее Слънцето, всички се скриват в дупките си и си почиват. Следователно, (Първо правило за хранене) ще се храниш вечерно време преди да е залязло Слънцето, а сутрин никога няма да ядеш преди да е изгряло слънцето. Значи, сутрин най-малко 1/2 час след изгрева му ще се нахраниш. Това е правилото

на един човек, който иска да живее един естествен живот, съобразно законите на Природата. Това са правила за онези, които искат да бъдат ученици. Пък има ученици, слушатели, които казват, че ние имаме условия, но еди-кой си автор тъй казал. Аз казвам: Авторът е великата Природа! Тогава вие може да кажете: “Ама досега, като сме имали такъв метод, да се върнем ли?” Сега, когато полагаме един принцип, ние нямаме пред вид вашите стари навици, ние просто поставяме един принцип - като искаме да живеем правилно, как трябва да се храним? Сега ще мина към храненето. Колко пъти трябва да се храни човек на ден? Целият културен свят е разделен във възгледите си по отношение на храната. Едни поддържат: в 24 часа човек да се храни един път и го прилагат; други поддържат - само два пъти: обед и вечер; трета категория поддържат три пъти: сутрин, обед и вечер; и четвърта категория поддържат, че трябва да се яде на ден четири пъти. Сега, в България въобще, три пъти ядат на ден: сутрин, на обед и вечер. Правилото при яденето е: никога не яж, ако нямаш разположение. Правилото ще го туриш само при случая: като станеш сутрин и усещаш глад, нахрани се, ако не, не яж. На обяд, ако усещаш глад, нахрани се, ако не, не яж, и вечер също. Ще ядеш, ако имаш разположение, не само разположение на апетита, а да усещаш удоволствие при яденето. И апостол Павел казва: “Яжте, пийте и благодарете”. А аз се изразявам: да ядеш с Любов, да обикнеш храната и тогава тази енергия се привлича в организма, защото храната е жива и тия частици, след като влязат по закона на Любовта и ги сдъвчем, живата енергия от тях се влива в нашия организъм и го обновява. Обаче, ако ние нямаме разположение, образуват се течения - кръгообразни, конусовидни, елипсовидни, после хиперболични и тия течения почват да се вълнуват и става изтичане на енергията. (Второ правило за хранене). Първото нещо: ученикът няма право да се гневи на трапезата. Забранено е в Природата при ядене да се гневим. На човека абсолютно е забранено при ядене да се гневи. Туй го запишете! За обикновените хора, може да се гневят, колкото искат. Забелязва се у кокошките и у други животни, когато ядат, има мушкане, но за разумните, на трапезата, да се гневят, не е позволено. Защо не е позволено? Аз

ще ви кажа защо. Казва Христос: “Аз съм живият хляб, слезнал от небето, и всеки, който ме яде, ще бъде жив”. Е-е, ако този, който е слезнал от Небето на твоята трапеза да ти даде живот, ти го дава, имаш ли право да се сърдиш? Абсолютно никакво право! И аз турям туй като правило за в окултната школа. Това е едно от правилата и всеки, който го престъпи, отварят вратата и му казват: “Господине, излез!” Два пъти като престъпи туй правило, изключват го из класа навънка. Та, сега вие искате да бъдете ученици, но ако престъпите това правило, ще ви изключат. Не само някой да седне привидно. Не, не, по същество ще седнеш, абсолютно разположен, всичко да бъде отворено у тебе, да бъдат отворени умът и сърцето ти и ти, като ученик, да благодариш на Бога, че по благодат си дошъл в туй училище. То е разбираше! И ако вие не започнете от там, вие не може да се облагородите. Ако туй правило не го приложите в дома си, за себе си, вие никога не може да дадете туй възпитание на децата си. (Трето правило за хранене) После, на ученика на една окултна школа не му се позволява да яде бързо, абсолютно е забранено! Яденето е една велика благородна работа, ще я свършиш по всичките правила. Никаква бързина! На две - на три, не! Ти ще седнеш, тя е една от най-великите работи и ще я свършиш тъй, по правилата. Колко минути ще ядеш? 15-20 мин. ще ядеш, но полека и абсолютно няма да бързаш. Тя е сериозна работа. И туй правило турете. Достатъчно е два пъти да ядете бързо, да ви покажат вратата навънка. И аз ще ви кажа защо не успявате в християнството. Тази е една от причините, но не и единствената. (Четвърто правило при хранене). Никога не е позволено на ученик от окултната школа да преяжда. Ако два пъти преядете, пак ще ви покажат вратата навънка. Тъй, абсолютно никога не се позволява да преядеш. Защото яденето е математически определено, ученикът трябва да знае колко му трябва, толкова да яде, нито една хапка повече. Като дойде до оная мярка, тя е следующата: като усети, че му е най-приятно яденето, да спре там. По-нагоре да не отива, там да се спре. То е едно от правилата - да се спре при тази най-сладка хапка. Спрете ли се там, във вас се набира една енергия възходяща, разширяваща и казвате: “Много хубаво се нахраних”. Тази енергия гради във вас, твори и тогава и на работата

си, навсякъде, каквото пипнете, всичко ви върви, иде ви отръки.

Сега, третата категория. При работата има три отдела: работа физическа, духовна и умствена. Те са три категории, които сега засягат живота на учениците в една окултна школа. Първо Правило (за работа): Ученикът няма право да прави различие между физическата, умствената и духовната работа. Да каже: “Тази работа не струва”. За него физическата, умствената и духовната работа трябва да бъдат еднакво важни. Направи ли той най-малкото различие, че едната работа седи по-високо от другата, две такива погрешки и му показват пътя навънка. За него физическият, умственият и духовният труд трябва да бъдат свещени. Ученикът трябва да знае, че физическият труд е един метод при работата, да възприемаме енергиите от земята. Когато обработваме земята, едновременно става обмяна между нашето тяло и силата на земята. Следователно чрез краката си възприемаме енергията. И ето защо, когато човек работи физически, порите на неговите крака духовно трябва да са отворени, за да може тази енергия да циркулира правилно през тялото. Когато работи духовна работа, понеже тогава се засяга човешкото сърце, тогава неговото сърце трябва да бъде отворено.

А при умствената работа, там умът трябва да е отворен, т.е. мозъкът да е в такова състояние, че да може да възприема.

Сега, тия правила аз ги казвам само на онези, които имат желание. Законът е такъв. Всеки ученик, който влезе в школата, трябва сам да си наложи от обич, от Любов да може да извърши туй. Веднъж дадеш ли обещание на себе си, изпълни го! Бъди верен на себе си! Човек няма право да лъже себе си. Имаш ли едно обещание в себе си - изпълни го! Никой да не те знае, но пред себе си бъди верен, изпълни го! Защото, ако тия правила не ги приложите, от вас никакви окултни ученици не може да стане. Защото не е въпросът човек само да яде, не е въпросът и само да работи. Да кажем, че вие ядете някоя кокошка. Аз да ви приведа следущето изяснение. Аз съм решил, изпит няма да държа вече пред вас и за в бъдеще няма да позволявам никой от вас да ме изпитва. Няма да позволим. Който наруши правилото, съобразно окултното учение, ще му покажем пътя навънка, без

разлика. В неделните си беседи, там е общо, аз съм друг, но дойде ли до учението, не може така. В неделя може, ако искате да играете на моята проповед, но дойде ли до окултното учение, работата е опасна. И аз една вечер ще ви дам един пример какво могат да направят окултните сили. Ще ви дам тук пример на някои от вас, че после, ако ви отърва, пак постъпете тъй. Писанието казва тъй: “Бог е огън всепояждающ”. Кога? Когато ти проповядват урок и ти си въртиш главата навсякъде. Той е огън всепояждающ и когато казва някому да изпълнява волята Му, а той каже: “Аз имам особено мнение”, Бог се проявява такъв. Сега, ако искате да бъдете ученици, вие сте свободни да приемете или не, но ако приемете и не изпълните, никаква Любов нямате. Любовта е това, да знае човек от Любов да учи, да слуша, да възприема Божественото учение и да го прилага. Това наричам аз Любов. То не е заради мен, то е заради вас; ако го приложите, вие ще се ползвате и за в бъдеще вие ще имате нужда от него.

Сега, ако на вас ви дадат хубаво опечена кокошка, добре, но тази кокошка е престояла малко и почнала да мирише. Хубаво опечена е и вие ядете и казвате: “Вкусно ядене, хубаво се наядох”, но след един час почне нещо да се превръща, почнат да се образуват газове, да се превивате и току виж, всичкото ядене почне да излиза през устата навън. Питам: Туй ядене на място ли е? Хубаво ли е? Сега приведете по аналогия това към духовната работа. Някой път казваме: “Да се обичаме”. Повикат те на трапезата, пък те нахранят по духовен начин, казваш: “Този брат е отличен, пълен е с Любов, ама мисли...”! Хубаво, но след един час пак започне нещо да става у тебе, този обяд на място ли е? Повика те някой, че те нахрани умствено, отлично те нахрани, но след един час пак ти се повръща. Тия яденета на място ли са? Не са. Това е хабене на енергията. Когато човек яде, той трябва да усеща една лекота в стомаха си. След като се е наял, той трябва да усеща една лекота, стомахът му трябва да работи като една отлична машина; само така се е наял духовно. Сърцето да работи, да създава едно приятно разположение на неговия ум. Сега, не взимайте ония състояния, които вие често имате, че са от учението. То е вънка от училището. Човек трябва да се бори, а страданието то е вън.

След като е учил ученикът в едно окултно училище, учителите го пращат навънка в света. Ще му дадат едно предметно учение, да видим как ще разреши закона, тогава ще дойдат мъчнотиите. Някой, като слуша, казва: “Мъчнотиите нали ще има?” Чакай, след като учиш, тогава ще дойдат мъчнотиите, инак няма да знаеш как да се справиш с тях. Защо ни са мъчнотиите? Нима има полза, ако нашарят някому задницата с 25 и после му дават лек да мине? Като ученик каква полза да го шарят? Няма смисъл. Ще каже някой: “Той е страдал”. Страдал, но безидейно. Ако някой човек е бил болен и искат да го бият, а зарад него бият тебе и ти се въодушевляваш, че те бият и казваш: “Отървах един брат”, това има смисъл. Та, всичко в нашия живот трябва да се обуславя разумно.

При какви обстоятелства е говорил Христос? Вземете Неговата притча за сеятеля. При притчата за сеятеля Той е говорил на земеделци в една местност, дето са живели земеделци. Там е говорил Той за най-добрия метод да се сее семето - физически, умствено и духовно и им е обяснявал условията. Едните условия обяснил така: едно семе паднало край пътя, друго между тръните, третото на каменистата почва и най-последното на добрата почва, което дало 30, 60 и 100. Обясненията са за тия земеделци. После, като бил при онези рибари, тям не е говорил за семето, на рибарите Той е говорил за мрежи. А сега тези взели, каквото Христос е говорил на земеделците и на рибарите и го размесват - риби и жито и казват: “Тъй казал Христос”. Не, не, Христос е говорил много умно и на място е говорил, а ние сега взимаме и размесваме думите: туй казал, това-онова и мислим, че сме обяснили нещо. Това не е обяснение! Този невод какво означава? После, Христос казвал притчата за угощението. Някъде Той засягал и търговците. Три категории хора се засягат, на които Христос е говорил. Първият, който си купил нива, вторият, който купил 5 чифта волове и третият, който се оженил. Всяка притча е за особена категория хора. Ако вземете притчата на Христа, Той определя коя притча на кое съответствува и какви принципи обяснява в живота. Какво означава животът? Нивата означава човешкото тяло. Ти си дошъл на Земята, купил си нивата, нали! Колко чифта волове е купил той? Как пише

там? Пет чифта, нали? И после, другият, който се оженил. Значи, какво е състоянието му? Нивата съответствува на съня, воловете съответствуват на яденето, женитбата съответствува на работата. Разбирате ли? Тъй седи тази притча, да се обясни принципно. Нивата - то е почивката, ти трябва да си починал хубаво, един добър сън да си спал, много хубав, и като станеш, ще нахраниш 5 чифта волове - яденето е то; и след туй, женитбата означава работата, вътрешната страна. Христос е говорил на един окултен език на онези ученици, как да разпределят работата сами на Земята. Той внесе ново гледище и засегна този окултен въпрос. Та, ако дойде сега да проучим Евангелието, ще го проучим по един окултен начин. Аз се отклонявам от главния въпрос. Щом дойдем до притчите, там може да се яви спор. Трябва да се намери в какво съотношение седи тази притча с други притчи. Те са все символи, наредете ги и тогава ще се яви разгатването. Значи, работата-физическа, умствена и духовна, трябва да се извършва с Любов. Това е едно вътрешно упражнение за ученика. И тъй, имаме три подразделения, с които трябва да се справяме: съня, яденето и работата. И ако вие внесете този нов метод за работа, много от сегашните болести, тази неврастения, която имате, тия неразположения, всички тия неща ще почнат постепенно да се чистят. Ние ще имаме една по-голяма свежест, по-голяма радост на ума, по-голяма бодрост, издръжливост, животът ще бъде по-продължителен и приятен и много от сегашните мъчности ще се премахнат. И тогава вие, като излезете, знаейки, че пак ще дойдат вашите приятели, старите ви приятели, които са ви учили и ще ви кажат следующето: “То може, ама още не му е дошло времето и понеже вие сте стари, това е за младите”. А младите ще кажат: “Ние сме още млади, по-нататък, да си поживеем малко, че като остареем, тогава”. Тогава ще дойдем до положението да почнат всички да се отричат. Може, не е насила, но онзи, който иска да бъде ученик и иска да разбира, без тия правила по окултизма, без тия елементарни правила, по-нататък никакъв резултат не може да постигне. Ще имате резултати обикновени, малки. Ти онова правило знаеш ли? Евангелието казва: “Верният в малкото е верен и в много и неверният в малкото е неверен и в многото”. Като престъпите една от малките

заповеди, ще кажете: “Тази е много малка заповед; ние имаме по-велики”. За Любовта, за вярата и за надеждата, да се реализират отчасти тия работи, трябва изпълнение. Ако вие нямате сили да изпълните една малка заповед като яденето, спането, работата, всички други заповеди ще изпълните все по същия начин. Спането не го създадохме ние, яденето не го създадохме ние, работата не я създадохме ние. “Отец ми”, казва Христос, “още работи, и аз работя”. И аз казвам: И как работи Господ, знаете ли как работи! Тъй щото, това са постановления чисто Божествени и ако ние ги въздигнем, Господ ще ни благослови. Ако ние ги пренебрегнем, тогава и живата Природа и тя си има наказания. Знаете ли какво правят майките? Пратите вашето дете да изпълни някоя работа, то не я извършило, тогава на другите деца давате по една ябълка, на него - не; може след един час, два часа да му дадете, но най-първо няма да му дадете същия прием. Това правят умните майки, а много мъдрите майки ще кажат: “Хубаво, мама да му прости”. Много умните всякога прощават, а умните понашарват по малко. Та, ние съвременните хора, колкото грешим, искаме в света да няма наказания, а напротив, колкото по-малки наказания искаме, толкова по-големи идват. Казват: “А, страдания да няма”, и всички искаме да се премахнат, но колкото повече го искаме, толкова те идват повече. Защо? Казва майката: “Къде се бави, аз ти казах след един час да се върнеш?” Ама аз имах другарчета, “Кой е по-горе, те или аз?” Та, и ние ще кажем: “Светът е тъй”. Господ ще каже: “Светът ли седи по-горе или аз?” Не общественото мнение или авторитетът на някой си, но какво е казал Господ вътре в Природата, на първо място е то.

За всинца има едно правило: никакви критики, никакви такива: “аз съм на особено мнение”. И за мен, и за вас, няма две мнения. Само по един начин може да се изпълни Волята Божия! И то разумен начин. (Второ правило за съня). Спането може да става само по един начин. Как? Като си легнеш на лявата или на дясната страна, до сутринта да не се обърнеш. Тъй, като си легнеш на едната страна, да няма никакво хъркане, дишането да бъде плавно и тихо, да мислят, че си умрял, а като почнеш да хъркаш, то не е спане. Тихо и мирно

ще спиш. То е Божествено. Казва някой: “Аз на гръб не мога да спя, а на корема си спя”. Не, не, най-хубавото спане е на дясната страна, средно спане, средна хубост е спане на лявата страна, лошото спане е на гърба, а който иска да оре - да спи на корема си. И тъй, ще турим мисълта, та, като дойде да четем Божествения закон, да турим тази мисъл в ума си и тогава да знаем, че сме спали хубаво. Вие може да преброите през годината колко вечери сте спали хубаво и ще имате понятие за вашия прогрес нагоре. Туй е дресиране или възпитание на човешката воля. От там трябва да започнете. За учениците туй е много важно, не само за младите, но и за старите. Старите ще кажат: “Нис, като дойдем втори път”... Втори път като дойдеш... Не, не, сега е. По-добре кажете тъй: “Аз не искам да го изпълня”, а не “втори път”. Пък, ако искате, и сега може да го изпълните, защото спане има и в другия свят. Спане, почивка има и в другия свят. Следователно, ако тук си научил почивката и яденето, разбрал си, че почивката може да бъде съзнателна и несъзнателна. Ако тук знаем как да почиваме, и там ще знаем, а ако тук не знаем как да почиваме, и горе няма да знаем. Законът е все същият. Тези неща са само по аналогия. Ще кажете: “Спане?”. Там, дето човек се е пробудил, няма сън, а има почивка. И тъй, сега ще вземете тия три подразделения: спане, ядене и работа. Сега, който идва тук, ние не му налагаме, но който е дошъл, който се ангажирва веднъж, трябва да изпълни! Онези, които не са готови да изпълнят, по-добре да се откажат. За някои неделните беседи са достатъчни. И ще ви кажа защо именно в класа те не трябва да присъствуват. Аз да ви обясня. Защото, ако влезете в един клас, колкото души и да са - 5, 10, 15, 100, 200, ако тия ученици искат да изпълнят известна работа, а вие останете на особено мнение, вие сте като един червей, който разяжда този орган. Тогава, защо да ставате тоя червей, да разрушавате туй дело? Който не може да изпълнява, ще каже за другите: “Той говори, но не може да изпълнява”. Който казва тъй, да не дохожда да слуша тия работи. Ама ще кажете: “Аз да ги слушам”. Може да ги слушате, но няма да влизате вътре. За туй всякога се раждат известни дисхармонии. Дойде някой, иска наряд, но този, който не може да изпълнява този наряд, да не иска, защото в притчата се

казва: “По-добре е да не обещавам”. Щом обещаеш, трябва да го изпълниш, пък ако не искаш да изпълниш, не обещавай. Обещаеш ли веднъж пред себе си, постарай се да го изпълниш. Та, онези от вас, които остават за ученици, аз искам да бъдете изправни, и ще се изменят малко характерите ви. Само тогава може да се изменят и законите. Ще кажете: “Духът ще ни измени”. Ама знаете ли вие методите на Духа? Духът, когато иска да измени човека, туря го в училище. Тия гимназии, университети са направени все от Божия Дух. Или ще кажете: “Там са дяволите”. Не, не, то не е светско, то и дяволи има, но и Божият Дух работи там, Той ръководи живота. И сега някой казва: “То е светско учение”. Не, ние трябва да го свършим. Някои ученици влязат, напускат училището. Не, не, влезеш ли в университета, ще го свършиш. После може да захвърлиш дипломата, но свърши, то е характер! Или кажеш: “Аз ще свърша първи клас” - свърши го; после, като влезеш във втори клас, кажи: “Ще го свърша” и свърши го. После, пак си помисли и кажи: “И трети ще свърша” и свърши го. Другата година пак тъй кажи и така ще свършиш цялата гимназия. Не обещавай изведнъж всичко, но по малко. И сега дойдат някои, дадат обещание; дадете ли обещание, свършете го за вас самите. Така щото един ден, като влезете в другия свят, ще намерите вашия път, постлан само с неизпълнени обещания. Вие ще се намерите като един човек, на когото му събуват обувката и го поставят на такива остри камъчета, да ходи бос. Всички ваши обещания ще бъдат такива камъни, ще ходите и ще усещате бодежи на краката. Туй не е само форма, а *de factum* тъй ще го намерите. Та, сега, като ученици, ще се стараете да сте изправни, защото у Бога измяна няма. А кой каквото прави, това и ще намери. Ако изпълнявате всичко, каквото Бог изпълнява, то, като влезете в другия свят, ще намерите един път само с рози постлан. Защото всичко, което вие обещаете и изпълните, там е величието на всеки един човек - да изпълни обещанията, които е дал на себе си; не каквото аз ви казвам, а каквото вие сте обещали. Ако туй, за което аз ви говоря, вие го започнете и след 1-2 месеца кажете: “тази работа не е заради мене”, това не е добре. И тъй, тогава ние ще разграничим всинца ви, аз ще ви разгранича на пет класа. В тази

школа, сега, на 5 класа ще ви разгранича - мъже и жени. Всеки един ученик трябва да знае в кой клас влиза. Сега ще кажете: “Дали в първи или във втори ще съм”? Тия класове са еднакви. Всеки от вас ще си избере един клас, но като влезе ще го свърши! Разбирате ли! Влезете ли в един клас, всичките предмети на класа ще проучите хубаво, и теория, и опит. Та, като свършите първи клас, ще ви питам: Втори клас искаш ли да свършиш? Ще си помислите дали да влезете във втория клас. Но като го приемете, пак ще го свършите. И тогава, като свършите 5-те класа, ще ви дадем диплома, т. е. Братството ще ви даде диплома, че вие сте един от способните ученици. Тъй седи въпросът. Във всяка една окултна школа има и практически опити. Там не е работа на хвалби. Тук казват: “А, аз знам да свиря”. Хубаво, я му дайте цигулката. Всички ще се наредят и то ще се наредят най-видните професори по музика, вторачат си очите и на ученика почне да му тупка сърцето. Ако е талантлив, ще свири, но като дръпне един път лъка, учителите ще разберат колко знае да свири. Та, онези, които ще ви изпитват, ще знаете, вещи са всички. После, едно от правилата: няма да се интересувате кой в кой клас е. Правилото е да знаете само онези, които са във вашия клас, а такива в други класове, абсолютно е забранено такова любопитство! Всеки ще знае само класа си, в който той учи, нищо повече! Сега, не е необходимо да влезете в класа. Вие може да мислите, че не трябва да влизате, че туй може да го придобиете и вън. И вън може да се придобие. Но, който реши, и млади, и стари, да се стегне да учи. Тогава Бог на прилежните помага.

Аз дадох едно мото на младите, сега, ако младите позволят, туй мото ще го дам и на вас, старите. И аз мисля, че те ще позволят, то е следующето: Без страх и без тъмнина. Там, дето има страх, нищо не става, а там, дето няма страх, всичко става. В живота на ученика всичко, което става, трябва да стане без страх и без тъмнина, в абсолютна виделина, това е то едно Божествено правило за ученика. И тъй, туй сега е пропускът само на физическия свят. Който работи на физическия свят, трябва да бъде безстрашен. Аз ще обясня туй. Младите казват: “Човек да бъде смел”. Не, и смелият човек е страхлив. Затворете някоя котка, най-първо тя е страхлива,

почва да бяга, но като я нашарите, тя става смела от страх, и се нахвърля. Тя е станала смела от страх. И сегашните хора всички са смели, само от страх. Туй, дето хората искат да се осигурят, да си направят къщи, това-онова, всички са смели, но от страх. Туй не е “без страх”. Да. Само ученикът на окултизма или християнинът в пълната смисъл на думата, който казва, че “в Бога всичко е само добро”, може да бъде безстрашен. Да знаеш, че във всички моменти на живота Бог присъства на всяко място; от нищо да не те е страх, понеже знаеш, че Бог царува навсякъде, не само знаеш, но вярваш и опитваш. В момента, в който се поколебаш - страхът ще дойде в душата ти. Следователно, ако ученикът има страх, той е вънка от училището. У нас няма “ако”. И Писанието казва: “Опитай и виж”. И пророкът казва: “Опитайте и вижте, че Господ е благ”. Туй е едно изречение на окултната школа. Това е било учението на старите пророци, които са учили тия правила, и още по-високи правила из окултната наука.

Сега, достатъчно е.

Нека имаме пак една тайна молитва.

Събота ще има зимна екскурзия. Всички да не идват. Правилото е: понеже сте ученици, ако някои мислят, че може да се простудят, да не идват, само, които може да издържат. Пак ще вземете гюмчета, понеже тази екскурзия е много ранна, горе има сняг, студеничко е. Има и прана, има и студеничко. Ако у вас негативните мисли преодолеят, не идвайте. Ако дойдете без страх - добре дошли. Ако сте много смели, не ви искам. Ако идвате без страх и без тъмнина - всички сте добре дошли. Сега, определете часа! 6.30 ч.с. при кладенчето. С тънки дрехи да не тръгнете и с тънки чорапи, но с хубави, дебели чорапи, пълнени, после и дебели дрешки. Да направим един опит. Кашлиците да оставим горе. До “Малкия черни връх” мислим да идем, на височина до 1500 м, а може някои да останат долу, ще има дежурни на 1200 м. Там сега има сняг, най-малко до 1 м дълбочина.

Сега, втория път положително ще се запишат онези, които

искат да бъдат ученици на окултизма, които искат да следват в класовете. Тази работа е сериозна, ще си обмислите. Ще следим изпълнението, да видим резултатите. Който реши, добре; който не, нека си седи дома, да се занимава с други работи. Но, който реши да следва известни правила, ще ги турим в изпълнение, да видим има ли резултат. Според тази теория ще опитаме резултатите, другояче няма как. Ще си помислите сега, не от срам, ще помислите хубаво и ако в душата ви има безстрашие и няма тъмнина - елате, ако имате страх и тъмнина, не идвайте.

И още едно правило: да бъдем откровени, чисти, да знаем, че като започнем една работа, за Бога я започваме, и като я започнем, да я свършим. Сега, тази работа за Бога я започваме и ще я свършим. Тази работа много малка ще бъде, с много няма да започнем.

Сега, ще спазвате свободата си. Първото правило на Любовта е свободата: искам всички да бъдете свободни. Всичко да решите по закона на свободата и каквото решите, да го изпълните.

Мене ми се харесват в едно отношение, мога да ви похваля; аз не обичам да хваля, но констатирам факта, ще ви кажа, че единственото, което харесвам, то е дето стояхте на студено отвънка. Туй съм харесал във вас, софиянци, и съм казал: Отлична чърта е; които са отвънка и които са вътре, отлично е, тази е единствената добра чърта, която имате. За друго не мога да ви похваля, но за туй не бих се срамувал да го кажа, може навсякъде да го кажа, не само на вас, но и на другите. Добра чърта е, отлична чърта е. Друго не мога да кажа.

Сега, ще използваме магнетическите сили на Витоша. Електричеството и магнетизмът, туй е най-хубавото за софиянци и ние трябва да използваме туй хубаво. Витоша е един богат магнит. И трябва да използваме тия условия. Другите ученици нямат тая Витоша и тя представя едно приятно развлечение за окултните ученици. Другите ученици трябва да отидат много далеч, пък тук има хубави условия, дето могат учениците да се калят. Искам да направим тази екскурзия по всичките правила, да ги проверим и после може да ги предадете и на другите.

Сега събранието е свършено.

ЧЕТИРИТЕ ПРАВИЛА

**3 школна лекция на Общия Окултен Клас,
9.III. 1922. Четвъртък, 7-10 ч. вечерта
София**

Благославяй, душе моя, Господа. (съвършено тихо).
Тайна молитва

От всинца ви се иска ред, порядък, дисциплина, но не аз да ви я налагам. Аз искам всеки от вас сам да си наложи дисциплина на своите мисли и чувства. А който не може сам да си я наложи, да не идва. Ако вие не може да си налагате такава дисциплина, не идвайте. И ако някой си позволи да дойде без тази дисциплина, тогава аз не отговарям. Аз искам абсолютна хармония! Отвън може да ме критикувате, но тук, който ме критикува, не отговарям за последствията. Когато един човек влезе в храма Божий, трябва да знае, че туй е храм. Когато идва в училището, трябва да знае, че туй е училище. Ако вие идвате тук да сравнявате вашето знание, да видите колко знаете, няма защо да идвате. Нали искате да бъдем приятели? А приятели може да бъдем, само когато изпълняваме закона на абсолютната Любов, когато изпълняваме закона на Мъдростта, закона на Правдата. Те са еднакви за всички - няма изключение за никого. Законът там е абсолютен. Любовта бива абсолютна и относителна. Има абсолютна Мъдрост и относителна мъдрост; абсолютна Истина и относителна истина; абсолютна Правда и относителна правда; абсолютно Добро и относително Добро. Ние вървим по абсолютното, а не по относителното. Относителното е вънка в света. Да се разберем! Тъй щото в абсолютното има едно мнение, а в относителното има много мнения. И трябва да знаете, само по този начин може да имате съдействието на Небето. Небето е място на ред и порядък, място на дисциплина! В Небето няма

такива заповеди и такива стражари, както на Земята; там написани закони няма, но всеки носи закони, написани вътре или в ума си, или в сърцето си, или в Духа си, според степента на развитието, което притежава съществото.

Сега, моето желание е да ви освободя от ненужните страдания и мъчности. Ако един ученик, който отива в училището, има мазол, има живеница в крака си или болки в корема си, може ли да учи? Той трябва да бъде свободен. Ако този ученик е гладен, ако 3-4 дена не е ял, може ли да учи? Значи, храна трябва да има, дрешки трябва да има, трябва да има всичко, което му е необходимо. Та, ако вие идвате с вашите грижи тук, нямаме нужда от вас. Това не е сиропиталище, не е спасителен дом. Идването ви неделен ден тук може да се счита за спасителен дом, но сега тук е училище - здрави хора трябва. Който е болен, откънча да стои, а който е здрав, да дойде. Та, всинца може да бъдете здрави. Ако сте болни, има извинение, но болните да стоят откънча. В една окултна школа хората сами стават болни и сами стават здрави. Сега, на този въпрос аз ще ви отговоря направо. Когато излязохте от Бога, болни ли излязохте? - Здрави. Следователно кой е причината, че сте болни? - Вие самите. Когато излязохте от Бога, невежи ли излязохте или учени? - Учени, а не невежи. Сегашното ви невежество се дължи на това, че сте изiali и изпили всичко. А като сте изiali и изпили всичко, осиромашали сте на физическото поле.

Сега ще пристъпим към положителния живот. Да оставим далечното минало и далечното бъдеще, а да се позанимаем с настоящето. Когато някой съвременен автор реши да напише някоя книга във вид на разказ или във вид на някой роман, той има два обекта: един герой и една героиня. Героят е мъж, а героинята е жена и около тия двамата герои авторът разпределя всички други лица и направя разказа си интересен. Сега, аз задавам въпроса: Защо му са тия двама герои? Героят мъж подразбира героинята жена и героинята жена подразбира героя мъж. Унищожите ли вие единия герой, другият сам по себе си изчезва. И човек има два героя в себе си. Кой са те? Аз ще ви ги кажа. Първият герой е умът, а вторият герой е сърцето. Около тия двамата герои авторът, значи Духът,

разпределя другите лица. Духът, авторът е, който си избира двамата герои - умът и сърцето - и върху тях той съзижда своя разказ, около тях се нареждат всичките други лица. Сега, този автор подбира своите герои. Той определя точно в какво седи геройството на героя и на героинята и им придава известни морални качества. Запример, на героя ще даде сила, смелост, решителност, за да побеждава. А на героинята ще даде най-големи страдания, за да издържи. Нея ще я постави в най-големите изкушения и тя ще ги издържи. Дава ѝ отрицателната роля. Добре, какви трябва да бъдат тогава качества на вашия ум? Какъв трябва да бъде героят? Вашият ум трябва да бъде силен, смел, решителен! Ако умът си каже: “Това не е за мене”, той се лишава от геройството си. Търси ли умът ви лесното в света, от вас може да излезе само една морска звезда или една морска гъба, нищо повече! И когато някой ангел слезе на Земята да разглежда хората, той познава по ума кой какво иска. Ако един ученик, който влиза в школата, търси най-лесния път, от този ученик нищо няма да излезе. Ако той дойде при мъчните задачи и ги заобиколи или дава други да му ги разрешат и с чужда задача влиза, ние знаем какво може да излезе от него. И всичките сега управляващи света, които седят на чело, са излезли от такива школи, където са решавали все лесни задачи.

И тогава, какви трябва да бъдат качества на сърцето? Те пък съответствуват на героинята. Умът трябва да бъде силен, смел, решителен, а в сърцето трябва да има пластичност, издръжливост, търпение. Тия са качества, които ученикът трябва да придобие. Никой не се ражда с тях. Той ги придобива. Има условия за това и трябва да ги придобиете, за да може да разберете Великата Природа. Сега, как мислите: Ако този герой се е поколебал 5-6 пъти и е отстъпил от своето призвание, какво ще го очаква? Той е изгубил веднъж за всякога благоволенieto на героинята и с него въпросът е свършен. И обратното е вярно: когато героинята е отстъпила от своя принцип, от своето призвание и тя е изгубила геройството си. Няма да се заблуждавате, да казвате: “Няма ли благодат?” Това е друг въпрос. В математиката задачите се решават само по един начин: там не се допуска никакво изключение. Ама една единица, една

погрешка! Тази единица, тази погрешка, при едно голямо число, което се повтаря много пъти в изчисленията, причинява голяма вреда. И тъй, вие ще се занимавате с вашия герой, т. е. с вашия ум, и с вашата героиня - сърцето. И тогава вие ще ме запитате: Где остава човешката воля? Човешката воля, по моето схващане, това е дете на ума и сърцето. Следователно, ако човек има воля, подразбирам, че умът и сърцето са продуктивни, че те са работили съобразно с Божия закон. Има ли воля, това показва, че умът и сърцето са вървели по новия път. Няма ли воля, това показва, че те са бездетни, тези хора са живели един грешен живот. Това е разрешението. Човек без воля, значи това в духовния живот е едно израждане. Това е определение на волята, но не е както определението на съвременните философи.

Сега, за да можете да разберете вашия ум, за да можете да разберете вашето сърце и вашата воля, необходими ви са други четири елемента. Това са тъй наречените темпераменти. Има нервен или умствен темперамент, който принадлежи на мозъка; има сангвиничен темперамент, който принадлежи на белите дробове, на дихателната система; холеричен темперамент, който принадлежи на мускулната и костна системи и флегматичен темперамент, който принадлежи на стомаха.

Когато нервният или умственият темперамент е първокачествен в проявлението на силите, които го образуват, мисълта тече пластично, плавно, умът е продуктивен, никаква тъмнина не се забелязва в него, той всякога ще работи, ще бъдете бързи и дълбоки в своята мисъл. Това е само тогава, когато умственият темперамент е първокачествен. Всички темпераменти биват: първокачествени, среднокачествени и долнокачествени. Щом темпераментът на ума е долнокачествен, вие ще трябва дълго време да работите. Понеже в този темперамент главна роля играят мозъкът и нервите, следователно ще трябва да се учите да регулирате електричеството си. Мозъкът е място на електричеството. Някой път може да направим опит. Тази е една широка област. Разните области на мозъка акумулират (събират) разни родове енергии. Даже ще може да се направи опит, за да се покаже, че ако се отнемат или предадат известни енергии, веднага ще се измени и вашето умствено

настроение. Да допуснем, че ви е страх нещо, не можете да живеете в къщи, искате да бягате. Ако някой по-смел от вас си тури ръката на известна част на главата ви, там, дето е центърът на страха, веднага ще отнеме съответната енергия и страхът ви ще изчезне. И обратно: ако някой страхливец си тури ръката на това място на главата на някого, той ще стане страхлив. Тъй че, страхът може да се придаде, може и да ви се отнеме. Това са течения вътре в мозъка. Когато дойдем до тия течения, те могат да произведат в съответстващите центрове известни движения и тогава в съзнанието ще се яви едно раздвижване, съпроводено с опасност. После, да кажем, някой човек е милостив или състрадателен - тази енергия пак е локализирана в известна част на мозъка. Ако вие сте решили да направите някое благодеение и дойде един човек при вас с отрицателни качества, човек, който не е милостив, и положи ръцете си там, на центъра на милосърдието, и у вас ще се роди същото желание, да не давате нищо. Обратно: ако някой не иска да даде милостиня, а друг, който е много милостив, си положи ръката на този център, у този човек веднага ще се роди желание да даде милостиня. Та, някой казва: “Аз нямам разположение да правя това нещо”. Питам: Туй от вашия ум ли е произлязло? Ваше ли е туй нещо? Вие трябва да знаете дали една мисъл е ваша или е чужда. “Аз”, казва, “нямам разположение”. Да, но това не е философия. Туй неразположение може да е чуждо и ако всеки ден вие преживявате чуждите разположения, каква опитност може да имате? - Никаква! Българите казват: “Чуждото е всякога чуждо, то и на Великден се взима”. Не, вие ще оставите само това, което е вътре във вас, само вашето, само туй, което е минало през вашия ум, проверено от вашето сърце и приложено от вашата воля, върху него може да се работи. Аз желая това, което ще изучавате в школата, да мине през вашия ум, през вашето сърце и през вашата воля. Аз нямам за цел да ви убеждавам в туй. Не, далеч е от мене тази мисъл. В тази велика окултна школа опитът играе всичката роля. Храната сама себе си препоръчва! Нали? Няма да я препоръчам аз. Казвам: Опитайте тази храна! От резултатите вие ще съдите за храната. От това, което ви се преподава, искам вие сами да си съставите мнение дали е полезно или не.

Първият темперамент, умственият, аз го наричам динамически. Следователно, главата, тя е опасна, динамо е тя. Тя е като боздуган и този, който има силна глава, ако не е добър, върху когото сложи този боздуган, може да му направи голяма пакост.

Вторият темперамент - сангвиническият, аз го наричам въздухообразен, той има свойство да се разширява. И следователно, той е необходим, понеже, когато човек има този сангвинически темперамент, той дава експансивност на своята динамическа сила - главата - формата ѝ да става по-голяма. И този темперамент се развива, за туй трябва да употребим дишането като средство за развиването му. Онези, които имат слабо дишане, които са тесногръди, на които дробовете не са развити, кръвоносните съдове са слаби, у тях този темперамент е долнокачествен и вследствие на това и умствената им система няма да функционира правилно. Има отношение на темпераментите. И тъй, първото нещо, ще гледате да развивате дробовете си в съответствие с вашата нервна система. В сангвиническия темперамент влизат дробовете и кръвоносната система, те го образуват.

След първите два идва флегматическият темперамент или някои го наричат витивния или жизнения темперамент. Аз го наричам събирателен темперамент - който съгъстява. Той е темпераментът на стомаха. Когато човек има нормално развит стомах, храненето става правилно: ни много гладуване, ни много преяждане. Следователно, този темперамент е необходим, за да събира енергията. И онези, които са лишени от витивния темперамент, често изсъхват, както цветята, те са без пръстчица наоколо и почват да стават сухички. Казват: “Не си струва човек да е дебел”, но и коремът когато е съвсем малък, и то не си струва. При този темперамент не е важна големината, но строежът на стомаха и той има качеството - добро ядене. На време ще ядеш и няма да преяждаш, ако искаш да преустроиш стомаха си.

И най-после идва холерическият темперамент, темпераментът на мускулната и костна системи или темпераментът на физическия човек. Аз го наричам езекутивен. Той носи изпълнителната страна на човешкия живот. Всичко, каквото трябва да се извършва

в света, се извършва все чрез този темперамент. Онези, у които този темперамент преобладава, имат жилави мускули, костите им са здрави, малко грубички, езикът им е малко невъздържан, не се разправят с думи, а с ръце и крака. Сега, всеки темперамент си има своята област на действие. Когато холерическият темперамент преобладава, тогава са развити съответстващите центрове в мозъка - около ушите. Защото всеки един външен център си има представител горе, в мозъка, там тия части са силно развити. При сангвиническия темперамент силно е развита горната част - въображението. При флегматичния темперамент са развити слепоочните части, а това показва, че когато на такъв човек му замирише на ядене, у него се заражда приятното желание да си похапне. Когато умствената система преобладава, тогава целият строеж на предната част на челото има красива форма.

Вие трябва да изучавате темпераментите и да почвате да ги развивате. Ако не може да съградите известен темперамент, да внесете присъщите нему качества, във вас ще остане една липса. Търпелив човек може да бъде оня, който има витивен или флегматичен темперамент. Даже и добре развитият човек, ако изгуби качествата на витивния темперамент, не може да бъде търпелив. Той не може да бъде бърз, ако сангвиническият темперамент не е развит у него. После, мисълта му не може да бъде будна, да схваща бързо, ако нервният темперамент не е развит. Най-първо ще се заемете да обработвате вашите темпераменти.

Сега, по отношение темпераментите има известно измерване. Но, ако аз ви дам измерванията, вие, като не сте запознати с тия закони, може да си объркате понятията. Запример, широчината на носа отдолу и слепоочните области ще покажат до колко е развит вашият витивен темперамент, защото между всичките части има една съразмерност. Широчината на ноздрите има съотношение към широчината на ръката, а също и към лицето. После, според както е устроен стомахът ви, така ще бъдат устроени пръстите ви; както са устроени дробовете ви, така ще бъде устроена и цялата ви ръка и меките части на пръстите, които съответствуват на дробовете. Който разбира това, като погледне частите на пръстите, ще знае

в какво положение се намира стомахът ви, всичко ще знае. В туй отношение няма нищо скрито-покрито. И на вас, като ученици, ви предстои много сериозна работа.

Сега, аз искам да определя следното: в това училище за работа ще употребите само излишното си време, туй, което не знаете къде да го употребите, не искам да напуснете домовете си. Колко часа може да определите? Час, половин час ли, повече ли? Най-малко един час ви трябва, а ако можете час и половина, до два часа през деня - още по-добре, но да не си оставяте работата, че да стават скандали. Не, скандали не искам. На способния ученик малко време му трябва и на трудолюбивия ученик малко време му трябва. Нали знаете онази поговорка, дето се надбягвали жабата и заякът? Заякът бягал много бързо, но спал на много места, а жабата ходела бавно, но не почивала и надминала заяка. Та, бързите хора понякога закъсняват повече, отколкото мудните. И туй е вярно: най-способните ученици в училището, които много обещават, в живота нищо не дават, не че не могат да дадат, но те се развалят от похвалите. Сега, мнозина казват: “Да ни похвалят”... Не, похвалата е много опасна. Веднъж в годината да похвалиш някого и то само на Великден, но всеки ден да го хвалиш, е много опасно. На Земята особено е много опасно да се хвали човек. Опасно е и да корим. Няма защо да кориш. Колкото е опасно едното, толкова опасно е и другото. И корене, и хвалене, и двете имат егоистична подкладка. Ние хвалим някой човек, защо? За да го подкупим. Мисълта ни не е, че той е благороден, но искаме да го подкупим. Някой път казваме: “Ти си много лош”, с това ние искаме да му въздействуваме. А той казва: “Не съм толкова лош”. В окултната школа и единият и другият начин не се употребяват. Не се позволява нито да ви хвалят, нито да ви корят.

Сега, ние имаме способности, вложени в нас, и всеки ги има преизобилно. Тия способности трябва да се развият, у едни има повече условия за това, а у други - по-малко. При сегашните условия всички не може да бъдете еднакви и еднакви резултати не може да постигнете. Даже между 10 души, един или двама от тях са талантиливи, могат много нещо да постигнат, само те са герои, а другите са второстепенни. Ако в тоя живот не можем много да

постигнем, то в другия живот, но туй не трябва да ни обезсърчава. Когато дойде твоят ред, тогава ще бъдеш готов. Тъй трябва да гледа ученикът. Той трябва да използва настоящето заради ония далечни цели на своето битие. Един ден нас ще ни повикат, ще ни кажат: “Изпълнете своята роль!” Ако сме готови, ще я изпълним. Тогава ще дойде твоят ред.

И тъй, за да може да развиете вашия умствен или нервен темперамент, непременно трябва да се научите да владеете вашите мисли. За самообладанието е говорено много пъти. Самообладанието е едно изкуство за ученика. Ще дойдат тревоги, ще дойдат изпитания - и те са естествени - ще дойдат, но когато всичките тия смущения се явят и ти изкараш от тях едно благо за себе си, ти си съумял да завладееш своите мисли. Всеки от вас да си има една тетрадка или едно тевтерче, обезателно! Изпаднете в едно изкушение някой път или се разтревожите, забележете си колко минути ви е трябвало, за да се успокоите. Гневът започне, кажи си: “В 10 1/2 ч. в мен настана една голяма буря и след 5, 10, 15 минути, половин, един час”, ще си отбележите точно кога, “тази буря престана”. Някой казва: “Този гняв ще мине сам по себе си”. Да, гневът сам по себе си ще мине, но може всичко да отвлече и тогава той е опасен, а ако вие го впрегнете на работа, всичко ще се задържи. Не е лошо да дойде гневът, но когато задигне всичко, тогава е опасен. Тази енергия ще я впрегнете на работа. Или дойде ви някоя добра мисъл, отбележете колко време ви е трябвало, за да я постигнете. Не отбелязвайте всички мисли, а на ден по една мисъл - стига. Ако е отрицателна, вижте колко време ви трябва, за да превърнете това състояние, да получите едно приятно разположение вътре и да кажете: “Благодаря, аз си научих урока добре”. То значи сами да си решавате задачата. Нали? И забележително е, щом човек влезе в духовния път, веднага му се създават неприятности. И тъй е. Вземете вашето дете, което е било спокойно, играе си, пратите го на училище, веднага учителите му създават беля. То, като се върне, не може да играе, почва да мисли, че по този и този предмет има да учи, а вие казвате: “Туй мое дете, много учи”. И майката се безпокои, че детето ѝ много учи. Няма опасност от многото учене.

Сега във вас може да се сложи мисълта, че туй е една проста работа. Не, основна работа е! Толстой привежда един разказ. Аз няма да ви приведа целия разказ, но само една част, която изяснява моята мисъл. Той е следущият: някой си искал да стане ясновидец и мислил, че като стане такъв, ще може да използва ясновидството. И действително, дало му се един такъв момент. Видял, че някой си крадец влиза в някоя къща при един богаташ и иска да го обере. И намислил да направи добро. Отишъл при богатия, смушкар го да стане, да види крадеца. Богатият станал и убил разбойника. Друг случай: ясновидецът видял, че двама млади се обичали. По едно време при момата се приближава друг момък. Той отива да каже на нейния възлюбен да я спаси. Момъкът набързо отива, но двамата се скарват и се убиват. Ясновидецът искал да уреди живота им. Трети случай: видял на една нива, че някой отива да краде кръстците, а този, комуто принадлежала нивата, бил беден. Отива и му казва: “Знаеш ли, че твоите снопи се крадат?”. Този отива, залавя крадеца, скарват се и се убиват. Това не е наука. Затуй Писанието казва: “Отива ли някой да краде, нека да открадне. Отива ли някой да извърши някое престъпление, нека го извърши, а ученикът да си върви в пътя”. Аз харесвам онзи пример с Жан Валжана в романа на Виктор Юго “Клетниците”, когото залавят със светилника в ръка и го завеждат при епископа. Този последният казва: “Той не го открадна, аз му го дадох”. Това е един благороден пример! Грешката на всички окултни ученици е там, дето се ровите в една малка погрешка на другите и казвате: “Защо да я направи?” С погрешки ние не се занимаваме! В една окултна школа никога не се позволява да се занимаваме с отрицателните качества на другите! И ако дойде някой да ти се оплаква, че са го обрили, извади от джоба си и му плати. Кажи: “Колко ти взеха?” - 500 лв. “Аз плащам”. И въпросът се свършва. От учениците в тази школа искам: Всички да изправите по този начин погрешките на другите. “Да изправя погрешките на другите! Че как да ги изправя?” Как? Да не допускате тия отрицателни качества в себе си. Никога не мисли за грешките на другите, ако искаш да се облагородиш. Никога, абсолютно никога не мисли за хората! Сега туй е за учениците в школата, то не е за външния свят. За света

правилото е друго. Не прилагайте туй правило в света. Законът там е друг. Но онзи, който иска да бъде ученик в Христовата школа, абсолютно никога не трябва да се спира на грешките на хората. Те ще дойдат, но никога не се спирайте на тях. Тъй и Бог не се спира върху нашите грехове. Той всеки ден твори нови неща. Ново твори. Сега, има много хора, които се спират на погрешките на другите и казват: “Това дали е право или не?” В абсолютното право има само едно правило. И аз желая всички вие да турите туй правило: да внасяте в себе си всякога нещо ново, нещо добро. Изведнъж няма да станете съвършени ученици, аз не искам туй от вас, но да знаете да решавате задачите си, да бъдете акуратни. Но туй правило, колкото ви се даде, толкова, никога не отлагайте, никога не изоставяйте. Нямайте лошо мнение за себе си. Имай такова мнение за себе си, каквото Господ има за тебе. Ако кажеш: “Аз съм много лош” и подразбираш, че Бог те е направил такъв, много грешиш. Пък ако разбираш, че си много мързелив, то е друг въпрос. Кажи: “Способен съм аз да направя това, способен съм”.

И тъй, ще работите върху вашите темпераменти: върху темперамента на главата си - нервния, върху сангвиническия темперамент, върху флегматическия и върху мотивния (холерическия) темперамент. И всякога ще разпределяте енергиите си равномерно. По този начин лицето ви ще почне да придобива правилна форма. Ония, у които темпераментите се изопачават, ще се появи асиметрия: пръстите се изкривяват, ръцете и краката почват да се изкривяват, става дисхармония в проявяването на енергиите.

И тъй, умът, сърцето и волята имат четири елемента и с тях ще трябва да работите. Ще вложите във всяка мисъл динамизъм (електричество), след туй на тази мисъл ще дадете разширение, после гъстота (тяжест) и най-после сила на движение или както аз го наричам, растене. Функционират ли по този начин вашите темпераменти, всичко ще можете да извършвате. Не трябва само да посадим тия неща, но те ще трябва да израснат и дадат своя плод. Някои писатели пишат добре, понеже те са вложили в своята мисъл всички тия качества.

Умът е героят, сърцето е героинята, а детето, родено от тия

герои, е подобно на бащата и майката. Когато аз говоря за волята, подразбирам детето на ума и сърцето. Аз съм забелязал, често след своите неделни беседи, след като съм проповядвал някоя хубава беседа, двама души спорят, карат се за нещо и казвам: Ето как са разбрали беседата. Единият се докачил и другият се докачил. А като кажат: “Отлична беседа” и не се карат, те тогава са я разбрали добре. Но, щом се скарат двамата, тя не е отлична. Ако двама души се скарват, тази беседа не е първостепенна.

Та пътят, по който ще вървите, е път на труд и постоянство!

Ще бъда точен, имам само още 5 минути време. Тогава, ще свържете двете беседи: предишната беше за спане, ядене и работа, а тази беседа е за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля и за темпераментите.

Сега ще ви задам една задача: всеки от вас да напише по 10 реда върху темата. “Кой е най-добрият ум?” Всеки да напише туй, което разбира, според него. И после ще ви оставя вас, учениците, сами да си го разкритикувате. Ще има едно или две събрания, учениците да си разкритикуват туй, което са написали. И тъй, темата е: Кой е най-добрият ум, или кои са качествата на най-добрия ум? То е много ясно. Умът нали го уподобихме на героя? Ще опишете ума тъй, както един автор описва главните качества на героя. Умът и героя са подобни. Сега, онези от вас, които могат да напишат това, следующия път ще донесат листчетата си и от всичко туй, което сте написали, ще извадим есенцията - какво мислите вие за ума и ще дойдем до някакви правила - как трябва да се възпитава умът. Всеки ще напише, без да чете на друг написаното. Ще напишете 1/2 лист, 10 реда, без да си туряте името. Ще прочетем кой какво мисли за “най-добрия ум”. Ще имаме едно упражнение и тогава ще задължим одного от вас, който е най-способен, да извади есенцията от всички тия мисли и да направи едно общо описание, резюме за най-добрия ум.

Тайна молитва

Любовта е извор.

8 ч. вечерта

ПЪРВОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ НА УЧЕНИЦИТЕ

**4 школна лекция на Общия Окултен Клас,
16.III.1922, четвъртък, 7.30 ч. вечерта
София**

Тайна молитва

Преди да пристъпим към прочитане това, което е написано, аз ще направя няколко кратки бележки.

Тия познания, които може да добиете в една окултна школа, ще засегнат не само вашия настоящ живот, но и бъдещия ви живот. Тия познания ще ви бъдат в полза не само за сега, но може би за хиляди години от сега нататък.

Всяка една окултна школа или Великата Божествена окултна школа е съпроводена с големи мъчности. И не е тъй лесно човек да стане ученик на една окултна школа. Вие може да минавате в тази Велика школа само за оглашен. Защото ученик е само онзи, който може да борава със задачите на тая окултна школа, както математикът трябва да знае всичките правила на математиката, за да борава със сложните задачи и музикантът - със сложните упражнения в музиката. Ученикът всякога трябва да знае положението си в школата, той не трябва да си прави илюзии. Първото правило в една окултна школа е: ученикът трябва да има голямо смирение, не овчедушие, а смирение - в тази Велика идея, че Вечното, Безграничното не може да се събере в ограниченото. Той не трябва да си прави илюзията, че в тази малка главица, в този малък мозък вътре ще може да се събере всичкото тайно знание. Невъзможно е това нещо за сега! Прави се сравнение, че човешкият мозък има голяма възможност да придобие големи знания. Туй сравнение е следующето: ако съберем всичкото съвременно знание, може да го съберем в 90 книги, големи като Библията, и ако го напечатим

в клетките на мозъка си, пак ще остане място за още 900 такива книги. Тъй щото, вземете 90:900 и ще видите какво е отношението - 1:10. Значи човек дори не е презполовил своето учение. Ученикът в тази окултна школа трябва да знае где му е мястото. Той трябва да знае, че учениците от най-долната градация се различават от учениците от най-високата по знание, т. е. че тяхното знание и сила в сравнение с онова на напредналите е нищо. Човек в едно отношение може да знае, но в друго отношение да не знае. Сега туй не трябва да ви бъде за обезсърчение, но който иска да се учи, трябва да знае това нещо. И пак ще ви повторя идеята: хората остаряват, само когато мислят, че всичко знаят. Който иска да остарее, това е много лесно. Денят, в който ти помислиш, че всичко си свършил - ти си остарял. А за да се подмладиш, ще мислиш, че много малко знаеш, ще почнеш като дете да възприемаш. А такава старост аз я наричам преждевременна. Затуй желая всички в школата да бъдете млади. А за да бъдете млади, значи да мислите, че сега започвате Великото Божествено учение. Учението, което светът дава, то е предговор на Божественото учение. Като свършите всичко в света: отделенията, прогимназията, гимназията, после университета, специализирате се и станете най-учения човек, това е само предговор на Божественото знание, което трябва да започнете. Следователно ако вие сте добили този предговор, може да станете един добър ученик в Божествената школа. Затуй аз препоръчвам на всеки: да добиете от светското знание, колкото може повече. Защото някой казва: "Нам светско знание не ни трябва, а Божествено". Ако светското нямаш, Божественото не можеш да придобиеш. Ако светското ти е мъчно, Божественото е хиляди пъти по-мъчно. Сега в един съвременен университет плащат такса 800 лв., а в едно Божествено учение с 8000 лв. не може да влезеш, и с 10 000 лв. не може да влезеш, и с 20 хиляди, и със 100 хиляди, и с 1 милион, и с 10 и със 100 милиона не може да влезеш, и с един милиард не можеш да влезеш. Разбирате ли? Ако е за пари, то с пари не може да се откупува. В Божественото училище ще заложиш сърцето си и ума си, а волята ще остане твоя. И тогава ще откупуваш сърцето и ума си, за да покажеш колко си юнак. Волята ще остане на тебе, а умът и сърцето там. И затуй

Писанието казва: “Сине мой, дай ми сърцето си!” Сърцето си ще го заложиш. Разбира се, туй не е залагане, тъй както в света залагат. Във всяка окултна школа ще пристъпите с всичкото си благоговение. То е нещо вътрешно. Няма да ходите разпасани, но там като влезе човек, трябва да има всичкото благородство на ума и сърцето, да знаете, че туй е една от най-великите и най-благородните работи. И върху познанията, върху това градиво, което ученикът ще добие, ще почива неговото щастие, понеже той ще съгражда бъдещия си живот и бъдещия си дом върху тия свои познания. Някой ще каже: “Без тия знания не може ли?” - Не може. Може да влезете съзнателно или несъзнателно, но все-таки ще минете през Божествената школа и ще свършите. Само че някои са влезли без да знаят, а други знаят, че са влезли в тази школа. Религиозните хора казват: “Нам не ни трябват много знания, т.е. ние и без окултна школа може да минем”. Това подразбира, че те несъзнателно ще минат тази школа. Някои хора я минават съзнателно, а други - несъзнателно. И ще ви кажа защо. Страхливите ученици ги прекарват през моста вечерно време - да не виждат, а безстрашливите ученици - денем. И на страхливите им турят превръзка. И когато някой каже: “Не може ли без тази школа?” - аз казвам: Може, но с превръзка, а може и без превръзка.

После правилото казва, че ние не искаме много, напротив, много малко изискваме. От всеки един ученик искаме да отдели на ден по един час време. Седем деня по един час от деня, 7 часа работа и то този час от времето, което ще прахосаш някъде, да посветиш на туй занимание.

И този час ще го посветите съзнателно от Любов. Пак ще ви кажа: Ако вие работите без Любов, нищо няма да ви ползува. Правилото на Божествената окултна школа гласи, че знанието трябва да се добива по закона на Любовта. Добиеш ли едно знание без Любов, то няма да те ползува. И апостол Павел, в посланието си към Коринтяните, казва: “Каквото и да направя, ако е без Любов, нищо не се ползувам”. Ако го направим с Любов, ползуваме се.

Сега в тази окултна школа вие ще се запознаете с всичките религиозни системи, положения, закони, защо са се явили религиите, при какви условия и т. н. И тогава няма да има тия неразбории: дали

ние сме на правата или на кривата страна. От окултно гледище ние другояче разсъждаваме за правото и кривото. От становището на окултната школа съвременното право е безправие. И когато някой ви каже: “Няма ли право?” Право! Вашето право от окултно становище е безправие. И следователно, за да имаме едно правилно схващане за тази Велика Божествена еволюция на нещата, трябва да имаме туй истинско познание, истинското разбиране и тогава ще може да разглеждаме въпросите философски. Ние се боим от въпроси. Някои въпроси може да ги разрешим много лесно, а други въпроси оставяме без отговор. Защо? Защото във всяка една окултна школа всеки един въпрос трябва да се разгледа на своето време, а не без време. Има въпроси, които се задават без време. Задава се въпросът: “Има ли Господ или не?” Този въпрос е ненавременен. “Има ли бъдещ живот или не?” И този въпрос е ненавременен. Защото за мене, аз, който живея едновременно и в този, и в другия свят, ходя и се разговарям с всички тия ангели, ако ме питат: Има ли ангели? - аз си мълча. Някой ще ме убеждава, че това е глупаво, аз пак мълча, виждам кое е глупаво. Ама ще пита някой: Ти виждаш ли това? Ами ти разбираш ли това, което питаш? Колкото ти имаш право да се съмняваш в моето виждане, толкова имам право и аз да се съмнявам в твоето разбиране. А две еднакви величини, в две противоположни посоки една към друга, се взаимно унищожават. А виж, зададени такива въпроси в окултната школа: как да живеем, как да подобрим живота си - на това може да отговори окултната школа- Как да обновим своя живот, как да развием ума си, как да очистим сърцето си, как да развием душевните си сили? - На всичко туй се отговаря прямо, дават се методи. Онези, които влизат в школата, трябва да знаят, че те са ученици, а ученикът трябва да бъде без предубеждение. Той трябва да бъде чист като опрана дреха. Само старите хора, които са живели дълго време в света, казват: “Човек не трябва да бъде глупав”. А от окултно гледище ние предпочитаме да бъдем глупави в известно отношение. Та всеки един от вас трябва да напусне своите предубеждения. И ако от това, което се преподава, не се постигат резултати, той сам ще си прави своето заключение. Малки, микроскопически опити - големи работи няма

да правим. Ще ви кажем да посеее едно житно зърно и после ще ви питам: Израсна ли? - Израсна. После: Колко зърна даде? Узря ли? Реално ли е това зърно? Защото туй, което става с едното житно зърно, същото става и с 10 милиона такива. Но няма да очаквате изведнъж резултати. Някой, като влезе в школата, мисли, че ще се изтегли завесата и изведнъж всичко ще се оправи. Който мисли, че ще се вдигне завесата изведнъж, аз го предупреждавам да не си губи времето. Тъй щото ще трябва да се разберем. Да не кажат някои: “Ама аз какво мислих”. Ако мислите за големи работи, аз ще ви покажа място къде да отидете за тях. Там много се добива.

И тъй на първа ръка ние ще пристъпим да проучим основно човека, сегашния човек, тъй както е, да го проучим в тази му фаза, с тия сили, които се развиват в неговия организъм, проявяват се в неговия ум, действуват в неговото сърце и се реализират в неговата воля. И след като проучим човека по този начин, ние ще пристъпим тогава в друга една област, по-широка и по-приятна. Проучването на човека в някое отношение е приятно, а в друго отношение - неприятно. Когато проучаваш положителната страна на човека - приятно е, когато проучаваш неговите отрицателни страни, е много неприятно. И всеки ученик трябва да бъде много смел и решителен. За да проучим човека, това е трудно нещо. Ще ви поставят в една окултна школа и ще ви покажат положителните и отрицателните страни на вашия характер, тъй както пред едно огледало, да си видите мислите. И при един такъв изпит, не зная, но температурата ви ще падне най-малко 35 градуса под нулата, ще изстинете, и ще ви се отще да живеете. И затуй в старо време много ученици са подлудявали. Но ние няма да направим това. В тия школи, дето много се дава, човек излиза или с много ум, или без ум, то е хазартна игра. А методът, който ние ще употребим, е един от най-безопасните. Но като казвам “безопасен”, да не мислите, че лесно ще минете. И тук ще заложите ума и сърцето си. Там си има долапчета и ключове и всеки ден, като кажете: “Искам сърцето си назад”, може да си отворите когато искате и да си вземете ума и сърцето. А другият начин, дето много се придобива, то е в друг клас. И тогава, като свършиш училището, ще дойде Великият Учител, сам ще отвори. И

ако вие ме попитате за съвременните подлудели хора, смахнати хора защо са такива, те са все ученици на такива школи, недосвършили са те. На първо време ще турите в ума си мисълта: трябва да свършим училището, по който и да е начин. Религията казва: “Трябва да вършим Волята Божия”. А ние казваме: “Земята е едно училище и то трябва да се свърши, по който и да е начин”.

Сега кой от вас може да чете хубаво? Да се прочетат темите! (Брат Белев ги чете).

Сега ще определите една комисия, която след като прочита всичките работи, да изважда нещо общо. От всичко туй ще извадите най-важните работи и ще направите едно общо определение кой е най-добрият ум. Може да започнете от там: умът и неговите връзки с материалния свят, разните му качества в Природата и т. н. Кои ще влизат в тази комисия? Може вие да се определите, за вас 14 е най-доброто число 7 братя и 7 сестри. Вие ще си ги изберете, то е вече ваша работа. (Мълчание). Тогава аз определям братята. Толев, Белев, Русчев, Русев, Радев, Коен и Радославов, а от сестрите: Недялкова, Здравка Попова, Спиридонова, Стоянова, Динова, леля Гина, Иванова.

Сега тук се иска вещина, да се извадят важните мисли, защото туй общо определение, което ще направите, всички ще го проучите и всички ученици ще си го препишат да го имат. То да бъде нещо красиво. Ще го прочетем тук и ще го турим на гласуване, да видим одобрявате ли го всички?

Тайна молитва

ТРИ РАЗРЯДА УЧЕНИЦИ

**5 школна лекция на Общия Окултен Клас,
30.ІІІ.1922, четвъртък, 7.30 ч. вечерта
София**

Тайна молитва.

В школата има три категории ученици: слушатели, верующи и ученици. С какво се отличават слушателите? - Със слушането. С какво се отличават верующите? - С вярата. А учениците? - С учението си. Значи тия три положения, това са качества на ученика. Той започва със слушане, това е първата стъпка. Втората стъпка е вярата, а учението е третата стъпка. Но той не свършва там. Следователно трябва да се научите да слушате, то е едно от първите качества. Слушането в окултизма се нарича - концентриране на ума или умът да бъде съсредоточен в една посока, без да е разсеян. Второто качество на ученика е: да има вяра, да се не съмнява в това, което учи и слуша. Усъмни ли се веднъж, този процес на учение се спира. В каквото и да е направление принципът е същ. Във вярата съмнение не се допуска. Може да имате погрешни схващания, те са извън вярата. И после ученикът се отличава със стремеж към учение, т. е. той иска да придобие знание, което произтича от Мъдростта. Следователно той не може да се съмнява в туй знание, то се отличава от обикновеното знание, което сега имате.

Сега това са встъпителни бележки, много пъти сте ги слушали, но в школата трябва вече да ги приложите. Когато някому кажат, че е слушател, той с това може да се обиди, но туй да знаеш да слушаш, то е едно от великите качества на човека. Да се вслушаш и да слушаш и да знаеш как да слушаш, то е най-приятното в живота. То е изкуство на ухото. Щом дойдем до вярата, ще засегнете горната част на мозъка. С тия три качества на ученика вие засягате

мозъка в три направления: центърът на вярата се намира отгоре, на повърхността на човешкия мозък, учението се намира отпред, а слушането отзад и се образува един равноностранен триъгълник. Слушането е отзад и всякога всичките неприятности в живота идат все отзад.

Сега ние зададохме първия въпрос. Какво е предназначението на ученика в една окултна школа? Само окултната школа може да ви даде един правилен и положителен отговор. Какво е предназначението на човека? Само тя ще ви даде такъв отговор, с който може да бъдете задоволени. И щом приемете туй задоволство, у вас няма да се роди една индиферентност, няма да мислите, че знаете, а ще се яви един нов импулс да работите за вашето повдигане. Много препятствия се изпречат в живота ви, поради които не може да схванете великите истини, които са вложени в знанието, което може да ви даде една окултна школа. Запример сега някои от вас не са си доспали. Снощи не са спали добре. На други храната им не е била добра, не са си дояли. Трети имат някакви сделки в света, имат малко загуба; всички изобщо все имате малко спънки, и като не знаете още закона как да се освободите от тия временни безпокойствия, то и Истината не може да ви засегне тъй реално, както би трябвало. А целта на окултната школа е да приготви умовете ви, сърцата ви да разбирате и прилагате Истината. Сега тази школа същевременно е и една опитна школа. Аз говоря за окултната школа на Всемирното Бяло Братство, която ще ви покаже пътя да приложите Истината в живота - не да я намерите, а да я приложите. Сега тия са общи твърдения. В една от миналите си беседи аз разпределих човешкия живот на три категории: спане, ядене и работа. Първата задача на ученика е да ги разбере правилно. Спането засяга астралния или чувствения живот на човека, т. е. неговата духовна страна. Човек се учи духовно само в съня си. Само когато спите, може да се учите духовно. Тъй е. И ако вие не знаете как да спите, никога не може да се учите духовно. Учени хора не може да бъдете и ученици не може да бъдете. И когато казвам, че трябва да се научите да спите, разбирам, че трябва да поставите тялото си в такова положение, че като излезе вашата душа, вашият двойник, да намерите вашия

учител, който ще ви преподава, защото знанието се преподава горе в духовния свят, а не на Земята. Тук е повторение на това, което там се преподава. Затуй казвам: най-първо да се научите да спите спокойно. Волята си да приложите; една вечер не може да спите, друга, трета, но в една година ще гледате да се научите да спите добре. Ако вие не можете да приложите воля да спите, какви герои ще бъдете? И първото нещо, ще възпитавате тялото си, да знаете как да си почивате. Ще ви дадем упражнения да знаете как да си почивате. Вие искате сега да ме слушате, но сте стегнати, краката ви са стегнати, умът ви е стегнат, вие сте в едно болезнено състояние. Тази стегнатост на мускулите винаги ще предизвиква вашите низши центрове, ще привлече астралните сили в долните слоеве на мозъка ви и ще се родят отрицателни, най-низки мисли и чувства. Запример на някои лица ви са тъй сериозни, понеже така се възпитавате, но това е дресировка. В окултната школа ще се научите лицата ви да бъдат тихи и спокойни, чисти, естествени, много естествени. Представете си, че от всичко сте задоволени, като че имате всичко, каквото желаете, какъв изглед ще има лицето ви? Такова трябва да бъде лицето на окултния ученик. Представете си, че вие очаквате някой ваш приятел, когото от години обичате, сърцето ви трепти, очаквате го. Другото положение: представете си, че са ви осъдили на смъртно наказание и утре ще ви обесят. Тогава какво ще бъде положението ви? Сега тъй смъртно наказание вие го прилагате почти всяка седмица по един път в себе си. И така по някой път вие се самоубивате. Е, какъв изглед ще има лицето ви? Ами че много от вашите най-благородни чувства и мисли, които някога проникват, вие ги убивате, обесвате ги за нищо и никакво, като че за някое ваше лошо състояние е виновна тази ваша мисъл или това ваше чувство. В тая школа абсолютно никаква ваша мисъл не се позволява да обесите. Абсолютно никакво ваше желание нямате право да го обесите! Не, не се позволява! Всичко ще си расте и ще се развива както Господ иска или както Неговите закони налагат. Произнесете ли една смъртна присъда, непременно зло ви очаква.

И тъй ще седнете спокойно 5-10 минути при най-хубаво разположение и ще почнете да си представяте най-хубавите

картини. Отпуснете си ръката тъй, свободно, и после ще я дигнете, и отново спуснете, свободно да пада. Всичките ви мускули трябва да се отпуснат. Вие трябва да почнете да владеете вашите мускули, всичките ваши нерви. И друго: ще трябва да се научите как да ходите. В окултната школа има начин за правилно ходене. Някои от вас, като вървят, удрят твърдо на петите си, като военните. Токовете ви отзад почти са изядени, нали? Тия, които ходят така, са ученици, които трошат камъни. Тези ваши пети по същия начин ще разрушат и най-хубавите мисли и желания, които имате в мозъка си. Други от вас стъпват на предната част на обувката и там се изяждат, а това показва, че в тях осторожността е чрезмерно развита. Те са хитри, като лисиците. Няма какво да се боите от света. Светът е тъй устроен, че няма засада заради вас. Ако вие вървите по Божествения закон, може да вървите спокойно и опасност няма. Всеки един от вас, щом влезете като ученици в една окултна школа, Бялото братство ви знае и следователно взимат грижи за вас. Навсякъде може да ходите безопасно. Нали псалмопевецът казва: “Под крилата на Бога ще бъдате”, под Неговите крила. Те твърдят, че има Божия Промисъл, но щом дойдем да го приложим, ние не вярваме в никакъв Промисъл. И аз ще направя един опит да ви покажа, че вие не вярвате в Божия Промисъл, не че не искате да вярвате, но не сте готови за тази абсолютна вяра. Представете си, че образуваме един изкуствен пожар в тази стая. Ако вие не може да се концентрирате, ще има такъв бяг, ще забравите, че сте ученици и всеки ще гледа да излезе по-скоро от стаята. Следователно ние ще гледаме да се освободим от ония най-инстинктивни чувства. Понякога ние трепваме, уплашваме се, без да има причина. Във Варненската гимназия един от учителите обичал дълго време да остава вътре в класа след звънеца, не си излизал веднага. Един ден учениците намислили как да се избавят от него. Те го проучили и разбрали, че той много се страхувал от жаби. Един ден те взели 10-20 жаби и ги турили вътре в катедрата. Учителят, когато отворил катедрата, за да извади от там класната книга да отбележи отсъстващите, жабите изскачат. Той веднага напуска катедрата и в един миг се намира горе в стаята на директора, трепери. Защо? Казва: “Г-н директоре,

жаби”. Какви жаби? “Жаби!” И сега в жабите няма нищо опасно. Следователно много от нашите нещастия в живота се дължат на жабите. Да е змия или някой скорпион разбирам, но от една жаба! Какво става? Тя ще подскочи. Но страхът е, който действа така. Следователно ще се стараете да бъдете безстрашливи. Туй е един навик, който трябва да придобием - да бъдем безстрашливи. Не че в живота няма опасности, има, но тия опасности идват само, ако нарушим законите, които владеят в живота Природа. Вървим ли в съгласие с тия закони, абсолютно никаква опасност няма.

И тъй първото нещо - сънят, той е един важен фактор за ученика на окултната школа. Не можете ли да спите спокойно, вие не можете да бъдете добър ученик, т. е. можете да бъдете ученик, но не и добър ученик на окултната школа. Сега, за спането вие ще правите по възможност много опити. Запример ще направите следния опит: като си легнете, в 5 минути да заспите. Това вече не е дресировка, то е сила на волята. В 5, най-много в 5-10-15 минути да може да заспите, а сега някои от вас, след като са възбудени, легнат да спят и почнат да си правят планове в леглото какво ще правят утре. Така се изминава половин, един час време. И с това вие се оградите с една нездравословна аура. Към 2 ч. след полунощ станете, разхождате се, казвате: “Не върви!” Сутринта станете, неразположени сте. Онези неприязнени чувства ви мъчат и вие търсите да се скарате с някого, за да ви мине. Пък ако със силата на вашата воля може да заспите след пет минути или най-много след 10-15 минути, на другата сутрин ще станете бодър и весел да почнете работата си. Най-трудното изкуство е да спиш правилно. Аз съм го изпитвал, то е едно от най-трудните изкуства. Може да взимате някои наркотически средства за сън, но целта е да се научиш да спиш правилно без тях. Като си легнеш на дясната страна, на сутринта пак да се намериш на дясната страна, то е изкуство! Или ако легнеш на лявата страна, сутринта пак да се намериш на лявата страна. А сега всички започват с обширните страни на окултната наука, с великите сили на Природата, туй да имаме, онуй да имаме, както в “1001 нощ” с пръчицата. Онзи, който не се е научил да спи, не му дават магическата пръчица. Тази пръчица не е на физическото поле, тя е

горе, в другия свят. А тази пръчица е вашата воля. Това е волята, но не сегашната, обикновената воля, която имате. Аз казвам: онзи, който може в даден момент да задържи езика си, онзи, който във всички моменти може да задържи своята ръка, онзи, който може да задържи сърцето си или пък да отправи ума си от едно положение в друго, той е по-силен от онзи генерал, който е спечелил най-голямото сражение на бойното поле. И като четете в Писанието и там е същият закон. Бялото Братство, Белите Братя винаги обръщат внимание на ония прояви на нашето въздържание. Не въздържание от страх, не, не, а въздържание от Любов. Въздържание от страх пред закона, това не е наука. Може да имате въздържание, да се въздържате от други съображения, но истинското въздържание и търпение е, когато вие може да се въздържате по закона на Любовта.

Сега, разбира се, ние ще учим, имаме време. Аз няма да ви говоря за Любовта. Тази Любов вие ще я проучите в нови краски, в нови форми. И може би тия Братя ще ви дадат възможност да направите някои опити. Тази вечер вървя с един приятел по пътя и му казвам: Аз ще направя един опит. Аз се качих на тротоара, насреща ми върви един офицер, така смело, ще се срещнем. Два начина за разминаване има в окултизма. Единият начин: аз мога да му заповядам да се отбие и той се отбива. Друг път пък решавам в себе си: аз ще слеза. И аз слизам от тротоара да му направя път. В това време и той слиза. Казвам: Този е правият път. И тогава за да му отворя път, аз се качвам, за да се разминем. Вие ще се учите да отстъпвате по закона на Любовта. Някой идва насреща ви, ще отстъпите. Жертвата ще бъде от вас. Ученикът ще отстъпи, то е първото правило в положителен смисъл. Ученикът ще отстъпи в името на Любовта, той ще отвори пътя. Отвори ли път и неговият път е отворен. “С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери”. Закон е туй! Щом мерите със закона на Любовта, с тази мярка от невидимия свят, то онези, които наблюдават, те ще ви въздадат заслуженото. Но туй може да го придобиете само с доброто спане. Аз не зная колко от вас спят добре. Спането ще подобри положението на вашето сърце. Спането няма да подобри тялото ви. Най-първо то ще се отрази в сърцето ви, във вашите чувства. А храната и тя е

необходима. Правилното ядене, то е, което ще достави материала за съграждането на вашето тяло. И тъй ако спането ви е било нормално и правилно, непременно и яденето ще бъде такова: и то върви по същия закон!

Сега съвременната наука прави следующите изводи, които са верни. Тя прави следующия опит. Хора, които имат чиста кръв, нямат тия отлагания и утайки, каквито се намират у хора с нечиста кръв. И каквито микроби и да се турят в организма им, той издържа. Тия хора не боледуват, не се простудяват. А хора, на които кръвта не е чиста, много лесно се заразяват. В окултната школа законът е същият. За да бъдете здрави, течението на вашето астрално тяло трябва да бъде правилно или както е казал Христос: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си”, а тази плът и кръв подразбира разумното Слово. Ако разумното Слово не проникне вътре във вашия организъм, вие не може да бъдете добри. Сега аз друг път съм ви превозвал и пак ще ви приведа примера, че силата на Словото е мощна! На английски има писано, не зная от кой автор, много работи, ред от факти за силата на волята. Извадени са известни пасажии от Евангелието, примери кой човек как се е излекувал със силата на волята. Една госпожа, която 12 години е била болна, чела една от тези книги и среща един пасаж, който ѝ посочва как да се излекува със силата на волята. Тя казва: “От днес аз съм здрава”. Казва, става от леглото си и започва работа. Това значи да направиш една вътрешна промяна в своето астрално тяло или в сърцето си. Тази воля трябва да бъде толкова силна, абсолютно без никакво (съ)мнение! Сега в положителния, във външния свят най-първо трябва да представите аргументи и факти, които да обоснове логически, за да усилят тяхната вяра. В окултната школа процесът е обратен. Ти най-първо трябва да повярваш, за да ти станат фактите ясни. Следователно вие ще вложите вярата си и чрез тази вяра ще изпитвате, ще изяснявате фактите и тогава те ще ви станат ясни. И тъй е. Ще се заемете да преработите всички ония ваши стари мисли, вярвания, схващания, всичко туй ще го пресееете; няма да изхвърлите всичките стари мисли, а ще оставите в себе си само ония мисли, на които може да разчитате всякога, мисли, които

сте добили чрез един жив опит. Разказваше ми един мой приятел: “Аз”, казва ми той, “във всичко мога да се усъмня, но имам едно такова преживяване, за което на парчета може да ме нарежат, аз не мога да се откажа от него”. Вие трябва да имате една централна мисъл. И ако не можете да намерите сега тази централна мисъл, вие не може да бъдете ученици. Ако сега искате да придобиете тази мисъл и тогава да станете ученици, не ще можете. И аз ви казвам: Тази опитност всеки един от вас я има. Вие ще намерите тази мисъл нейде закътана и от този център ще започнете да обяснявате как стават всички прояви в живота ви. И туй, което сега ще придобиете, то ще бъде в съгласие с тази основна мисъл, на която ще се съгражда вашето бъдеще. А истините, които аз ще ви кажа, са толкова прости, че вие, ако направите този пазарлък там, както определихме, ще мязате на онзи петел, който, като ровил на купището, изровил един голям скъпоценен камък и казал: “Нямаше ли едно зрънце вместо него?” Ритнал го. “Туй ли можах да изкопая, нещо за ядене нямаше ли?” А този петел не знае, че ако той продадеше този скъпоценен камък, можеше да го превърне в една сила, с която щеше да прекара целия си живот в щастие и милиони петли като него щяха да се прехранят. Та тия окултни истини, които ще ви се кажат, са толкова прости, че вие ще кажете: “Нещо по-съществено няма ли?” Е, питам, какво е по-съществено от Любовта в живота? По-съществено от Любовта няма! По-устойчиво от Любовта няма и по-приятно и по-щастливо нещо от Любовта няма! “Но ние не знаем законите, по които Любовта действа”. Тия приятни чувства, които вие имате, се явяват и изчезват. Светлите мисли, които се явяват в мозъка ви, явяват се и изчезват. Защо? Вие мислите, че такъв е законът. Не е такъв законът. Но има други същества в света, които си играят с вашия мозък, бутат го тук-там, играят си с него и като го бутнат някой път, настане тъмнина. Вие имате приятно настроение, приближи се някоя ваша приятелка и ви пошепне на ухото: “Колко си грозна днес, колко си погрозняла!” Току виж нещо като че те прободете. Тъй вървиш си, но си неразположена. Какво има с тебе? “Да няма някой болен вкъщи? Мъж ти!” - Не, не. Срам те е да кажеш. “Погрозняла си”, значи ти повярва. Трябва да имаш поне едно огледало, да видиш

дали туй е факт. Някои мислят, че са герои. Ето колко са герои: тук, в София, трима чиновници направят една подигравка с един свой другар, чиновник. Решили да му дадат отпуск. Казали си: “Днес ще го накараме да не работи”. Първият го среща долу по стълбите и му казва: “Какво си пожълтял, да не си болен?” “А-а, не”, но малко повярвал. Таман се качил на първия етаж, вторият го среща: “Виждаш ми се много болен, какво ти е?” Като се изкачил, третият му казва: “Ти, както вървиш, и ще припаднеш”. Той отива при началника си и му иска отпуск. Началникът му дал, но като узнал как седи работата, наказал тримата души да работят заради него. Това са факти. Запример дойде ви някоя мисъл, казвате тъй: “От мене човек няма да стане”. Това е първият, който те среща долу. “Човек от мене няма да стане, що съм тръгнал тук, науката не е за мене”. И вторият и третият са в състояние да те накарат да напуснеш училището. Тръгнеш ли в Божествения път, също така може да те срещнат трима души и да ти кажат: “Ти да станеш религиозен човек! То не е за тебе”. И ти пак ще напуснеш. Не се поддавайте на тия изкушения! Ученикът на окултната школа трябва да знае самата Истина, великата Истина, тъй както си е; той трябва да знае фактите, тъй както си са в Природата; той трябва да знае как действуват законите, принципите. Ни повече, ни по-малко! Нито да ги увеличи, нито да ги намали. Аз искам от всинца ви да бъдете тъй доблестни, но не безпощадни. Вашите погрешки нито да ги увеличавате, нито да ги намалявате. Всяка една погрешка да я констатирате като погрешка и обратно, всяка една Добродетел, каквато и да е тя, тя е Добродетел и всички трябва да се радваме като виждаме една Добродетел, у когото и да е. Защото Доброто, то е Божествено, а тия погрешки, те са, които обезобразяват човешките мисли. Една погрешка, колкото и да е малка, трябва да я констатирате. И после правило в окултната школа е, че никой няма право да напомни на един ученик за неговите минали погрешки. Това е едно престъпление! Забележете го! Туй, което веднъж Природата го е заличила, обърнала е този лист, никога не обръщайте този същия лист да му казвате: “Ти знаеш ли едно време какво направи?” Днес, като ученици, туй изисква Бялото Братство от вас! Туй, което

Бог казва: “Ще залича греховете, ще ги забравя”, ти няма да ги напомняш. Сега учениците често си казват: “Ти знаеш ли преди 5 години как ме обиди?” “Ами ти преди 10 години знаеш ли какво ми каза?”

Аз сега тази вечер ви говоря като на ученици какви трябва да бъдат учениците в тази школа. Какви сте отвънка, то е друг въпрос. Там всичко се позволява. Във външния свят всичко се позволява, но в тази школа, в тоя живот не се позволява всичко. Та преди да пристъпим, трябва да знаете, че ако правите тия погрешки, не ще може да направите големи успехи. Ще можете, но в тази школа на Бялото Братство не се позволява да давате обещания и да не ги изпълнявате. Обещания? Не! Кажеш ли, свърши! Ще кажеш: “Аз ще живея по закона на Истината” и ще живееш. В даден момент ти казваш и направяш. Нищо повече! Но обещание в бъдеще няма. Обещание в момента кажеш ли, направи го! Нищо повече! И не се позволява на ученика да казва какво той ще направи. Кажи и направи! Тъй! И Писанието казва: “Рече Бог и стана. Да бъде светлина и стана светлина”. По същия закон всички ще вървят. Кажеш ли, направи! Сега ние не искаме никакви обещания. Ние искаме от вас само едно нещо: Да приложите великия закон на Любовта! Да приложите великия закон на Истината! Тогава всеки ден, според времето, кажете - направете, кажете - направете. Не давайте никакви обещания! Ние няма да ви държим за думата, не искаме да ви припомним какво сте обещали, но обещаете ли, направете. Отвънка може да давате обещания, а в школата абсолютно не искаме никакви обещания. Обещават само ония хора, които нямат Любов. Обещават само ония хора, които нямат Истина. Нищо повече! Обещания няма. С туй се отличава школата на Бялото Братство. Тя има абсолютна вяра в своите ученици! Разбирате ли? Не е било време от как тя съществува, когато някой ученик да е можал да излъже своя Учител. Няма нито един случай в тази школа, когато един ученик да е излъгал своите Учители. Нито един не си е позволил да излъже своите Учители. Но и Учителите никога не са допускали ученикът да ги излъже. Сега вие може да ме запитате: Ако вляза в тази школа...? Няма нито един случай в анализите на тази школа, дето един ученик да е излязъл и

да се е повърнал назад. Защо няма? Там, дето Любовта действа като принцип, не може да става връщане, изключение няма. Всички изключения се дължат на липсата на първия принцип, на Любовта и на втория принцип - на Истината. А щом тия два принципа не се приложат, тогава Мъдростта се изопачава, човешкият ум се изопачава, човешкото сърце се изопачава и това са вече хора или индивиди извънка школата. И тогава, когато Павел казва там, в онази глава: “Който Бог призва, тях и избра”, т. е. не може да има изключение. Щом Бог те покани в една работа или щом Белите Братя те поканят, изключение не може да има. И аз не виждам причината защо именно човек ще се откаже от да ходи в този велик път на живота, дето ще намери своето щастие. Но всичките ваши стари възгледи ще ги напуснете. Възгледа - “ще остареем”, възгледа - “ще умрем”, “ще осиромашеем”, възгледа, че “ние сме глупави хора”, че “човешкото естество е такова-онакова”, всичките тия възгледи ще ги турите в торбите си, ще ги затворите в килерите си някъде и ще турите един надпис: “Тия неща да не се бутат.” Който иска да бъде ученик, така ще постъпва. Някои ме питат: “Аз съм стар, ще мога ли?” Е от кога ти стана стар? Някой казва: “Аз съм млад”. От кога стана млад? Всеки, който е живял съобразно с Любовта, е млад; всеки, който е живял съобразно с Истината, е млад. Всеки, който е живял съобразно с Любовта, е умен; всеки който е живял съобразно с Истината, е умен. Тъй седи въпросът. Моментът, в който напуснете Любовта, вие сте стар, ще почувствувате една вътрешна слабост, едно безсмислие в живота, няма да имате цел и ще станете песимист, ще кажете: “То ще се мре, ала...”. Тия са предварителни бележки. Искам да ги изпитате и тогава да ги възприемете. Ще вървим в един положителен път, без изключение. Ще кажете: “Без изключение не може!” Да, може, тъй ще бъде. Тази е една велика Божествена школа, в която абсолютно няма никакво изключение. На сто милиона едно изключение няма. Разбирате ли? Единствената школа, в която няма изключения в света, е тази. Никакво изключение! Влезеш ли в нея, всички тия Братя вярват в тебе. Техният живот е такъв, какъвто е животът на Бога, т. е. като казвам такъв, подразбирам, че във всички прониква Божественият

живот, във всичката му пълнота и то без никакви закони, без никакви принуждения. Всеки знае своята длъжност и всеки се нарежда според нея. Те нямат абсолютно никакви написани закони, но всички знаят своите длъжности тъй добре, като че ли имат най-добрата организация и най-добрите закони, прекарани през тяхната камара. И ако вие влезете в туй Бяло Братство, никога няма да познаете кой е първият и последният там. Не може да намерите кой е големец и кой слуга, кой е първият и кой последният. Ако влезете между тях, с години може да живеете заедно и ще кажете: “Кой ви ръководи, кой е първият измежду вас?” А тъй сега, като влезете в едно училище в света, вие ще познаете кой е първият. Та имайте пред вид: Не мислете, че там, в тази школа, дето ще учите Истините, има катедра и учител като мен, тъй да седи на масата и учениците да са като вас наредени. Тук е тъй. Там не са наредени нещата тъй. Сега ще кажете: “Ами как?” Като се научите да спите, ще разберете как е туй. Обаче когато тия велики Истини се пренесат на Земята, според условията на сегашния наш живот, ние трябва да търсим начините, методите и формулите да изразим тия велики Истини, които са тъй недостъпни за сегашния ум. Хубаво, недостъпни са при сегашните условия, но ще станат достъпни. Вие ще трябва да изучавате светлината в нейното влияние върху вашия организъм, ще изучавате влиянието на цветовете, на живите центрове. Вземете слънчевата светлина, всеки ден през известни часове на деня към обяд, но повечето сутрин, идат периодически известни вълни от Слънцето, които носят в себе си положителни мисли, интелигентни мисли от Слънцето. Има и отрицателни движения от Слънцето, които носят негативни мисли. Аз онзи ден ви направих една забележка: Ако заспите денем на Слънцето, непременно вашият организъм ще привлече тия негативни вълни от него, тъй наречената черна светлина, и като станете, ще се почувствувате неразположен. И затуй на един окултен ученик никога не се позволява да спи денем. Никакво спане денем! Ще спите вечерно време, без Слънце. А може да се греее на Слънцето, но всякога вашият ум ще присъствува, за да може да привлечате положителните вълни на слънчевата енергия. И като ученици, ако почнете да упражнявате концентрирането, често ще

идват тия духове, които си играят с вас и ще ви приспиват. Ще се концентрираш, без да заспиваш. И в туй концентриране ще направите следующето: като седиш и нещо каже “фуу”, като някаква вълна, ти ще се противопоставиш, няма да задрямваш. Това “фуу”, то е една вълна, тази черна вълна минава от центъра на Земята, обгръща те и ти заспиваш. Заспиш ли, нищо няма да научиш. Няма да допуснеш тия вълни да обхващат мозъка ти. Ще се заемем да изучаваме светлината, да изучаваме дните през годината, кои дни, кои часове може да използваме за работа, начините, методите за усилване на мозъчната ни енергия, за усилване на дихателната енергия, за поправяне на храносмилането и т. н. Защото все трябва да почнем нещо. Тъй както сте сега, доста сте обеднели. Обеднели сте. Всеки човек, който е недоволен от живота, той е беден. Първото нещо: ученикът трябва да бъде доволен. Сега туй са правила, които се прилагат към темпераментите. Ще ги вземете и ще ги упражнявате. Някои от тия правила ще упражнявате тук, защото по-голямата част от работата ще извършим в другия свят. Като спите ще вършите работата. Писанието казва: “Господ говори в съня един, два и три пъти”. Той все в съня говори. На Йосифа на сън му е говорил. На всички пророци и хора, които имаха откровение, все в сънно състояние им е говорил. Йоан се е пренесъл и тогава му е говорил Господ. И ако вие искате да поправите вашето положение, да знаете как да поправите живота си, вие трябва да прекарате такъв един сън и веднага ще имате най-добрите наставления как да поправите живота си.

Сега може да прочетем някои от работите (прочетоха се две работи). Няма да имате достатъчно търпение да се дочетат всички тия работи.

Някои от вас са се доста разгорещили да следвате школата. Ще знаете едно: Който от вас не дойде три четвъртъка, за в бъдеще не може да посещава школата. Това е за всеки, който отсъства три пъти. Сега ще кажете: “Може да има изключителни случаи”. Който отсъства три пъти един подир друг, той губи право. Сега схващате ли вътрешния смисъл? То значи: Един ученик, който три пъти е забравил, че има школа, три пъти тази мисъл изчезне

ли навън от него, забранява му се да посещава школата. Ще имате пред вид, че в тази школа изключение и благоволение не се прави. Никакво изключение няма. Това не е наложено, но веднъж реши ли всеки един от вас, той трябва да бъде верен. Един важен закон: Туй, което вие сте решили в себе си, трябва да бъдете в състояние да го изпълните. Не каквото ние ви налагаме, а вие, което сте решили да изпълните, изпълнете го. Трябва да го изпълните, иначе всичката наука в света ще бъде без полза за вас. Човек, който обещава, а не изпълнява, той е пробит кюнец, наливай колкото искаш, то е само въпрос на времето, всичкото ще изтече навън. Ние не искаме никакви задължения от вас, но веднъж решите ли да служите на Любовта, вие ще бъдете герои, ще кажете: “Да ме разпнат, от този път няма връщане!” Кажете ли веднъж тъй, вървите ли в този път, Бог е с вас. Най-малкото колебание и вие сте изгубени. Тогава да не се сърдите никому, да не казвате “Защо ме е оставил Господ?” В окултната школа въпросът седи тъй: не е Господ, който ни е оставил, а ние сме Го оставили. И Той казва: “Понеже вие ме оставихте, и аз няма да се занимавам с вас”.

Сега разбира се аз не считам присъствието ви в четвъртък, че само то е окултна школа. Не. Целият ваш живот е една окултна школа. Ако мислите, че само в четвъртък вие сте в окултната школа, лъжете се. Не, не, целият ваш живот е една окултна школа. Следователно вие ще бъдете в съгласие с тази окултна школа, на която служите. По този начин ще имате резултата. От гледището на тия принципи ще разрешавате всичките други въпроси, каквито и да са те: индивидуални, семейни, обществени, народни, всичките въпроси все от това гледище сами ще разрешавате.

Е, сега ще дам на гласоподаване: Искате ли да прочетем всичките листове, ще имате ли достатъчно търпение да се изчетат всичките работи? (Отговарят: да, не.) Понеже са написани, трябва да ги прочетем. Тогава следущият път ще прочетем всичките. Ще се научите на търпение, ще се научите да слушате, ще се научите да имате благоволение. Тук има ценни, умни работи. Ами че как? Един човек, който е вложил ума и сърцето си, това нещо е красиво. Когато обичаме някого, и глупави работи да каже, казваме: “Колко

е хубаво!” А когато не обичаме някого, и умни работи да е написал, казваме: “Не искам да слушам”. А това са все умни работи!

Сега за следуюния път искам 10 души от вас, които да си дадат кандидатурата доброволно, да напишат нещо върху темата: “Предназначението на човешкия език”. Значи 10 души ще пишат върху тази тема: 5 братя и 5 сестри. Ще започнат с този, видимия език, той е темата. Този език се е родил и е произлязъл от някаква идея. Които ще пишат, да си вдигнат ръката. (Обадиха се 5 братя и 5 сестри). Ще пишете кратко, една страница. Вие не се бойте, щом почнете да пишете, ще влезете в една окултна вълна, тъй щото ще ви дойде вдъхновение. Но никой да не се пресиля. Всеки да пише толкова, колкото вдъхновението му позволява. Ако вдъхновението обема 10 реда, толкова да напишете. Имайте пред вид, че Духът в окултната школа говори само най-съществените неща. Тия Братя не обичат много да говорят.

Нека се ангажира някой да бъде секретар или архивар, да пази тия работи, листовете.

Тайна молитва

ОТРИЦАТЕЛНИ И ПОЛОЖИТЕЛНИ ЧЕРТИ НА УЧЕНИКА

6 школна лекция на Общия Окултен Клас,
4.IV.1922, вторник, София.

Тайна молитва

Преди да дочетем написаното, ще направя няколко бележки. Вие знаете как ганосват съдините. Виждали сте калайджиите как калайдисват: стъпват с краката си в съда и го изчистват, за да може калаят да хване добре. Без да се очистят съдовете, калаят не може да се тури. Когато вие влезете в една окултна школа, тъй ще турят краката си, ще ви въртят и докато не ви очистят хубаво, калай не ви се туря. Има някои черти, някои възгледи у вас, които трябва да напуснете. Те са следующите: тщеславието. Това е едно животинско проявление у човека. Тщеславието ще го видите у всички животни, то се среща в птиците, кучетата, конете, воловете. Когато кучето е тщеславно, то вдигне опашката си нагоре, казва: “Аз не искам да зная”. Когато паунът иска да покаже тщеславието си, разпери опашката си: “трр, трр, трр”. Това е животинско проявление. И тщеславието е едно подобно животно. И ако в ученика, който влиза в една окултна школа има това животинско чувство, очакват го големи страдания. Той ще се сблъсне с една действителност и хората, като видят неговите слабости, ще почнат да му се подиграват. И съвременните хора страдат, повечето са неврастеници. Тази неврастения, която сега царува в света, се дължи повече на човешкото тщеславие. Някой бил търговец, работите му се разбъркват и той се тревожи. Как тъй да помислят хората, че е беден човек! И всички хора искат да бъдат такива, каквито не са. Религиозните хора и тях тщеславието ги е направило такива, каквито не са. Тщеславието е внесло лицемерието в религията.

Лицемерието е родено от тщеславието. Тщеславният човек за да покаже, че не е като другите хора, че е необикновен, той лицемери.

Сега вие влизате в една окултна школа, дето светлината е толкова голяма, че всичките ваши недостатъци тъй ще изпъкнат отгоре, че вие ще останете като някоя попарена кокошка. Като ученици ще знаете що е попарена кокошка. Няма да бъдете от мене попарени, а от тия Бели Братя, които са много добри. Който има тщеславие, те могат да му оскубят задницата тъй, че не ще може да си представи как е станало това.

И тъй, с тщеславието ще се простите. Ако пък го много обичате, когато влезете в школата, ще го оставите отвънка като багаж. Гардероб има, ще платите за него, а щом свършите школата, ще си го вземете, може пак да си го турите; то за света е потребно, но за школата абсолютно никаква потреба няма от него. И тъй, тщеславието се проявява от учениците. Запример, почвате да питате: “Как мислите, аз успял ли съм в окултната школа?” То е чисто тщеславие. Успял ли си? Туй можем да го знаем още сега.

“Излез!” Дайте му цигулката, дайте му едно мъчно парче! “Хайде извири го!” Ако можеш да го извириш, успял си. Ама “Аз разбирам от музика”. Можеш да разбираш теорията на музиката, но не знаеш да свириш. Понякога е по-хубаво да свириш, отколкото да знаеш само теорията. Хубаво е да знаеш и двете. И следователно, ако знаете да свирите, вие ще свирите. После някои питат: “Как мислите, дали сме усвоили Любовта?” Аз сега много лесно мога да изпитам колко ви струва Любовта. Някой казва: “От Любов мен ми гори сърцето”. - Дай на този брат хиляда лева сега! Въпросът е свършен: дай на този брат хиляда лева! Тъй! Наведеш ли си главата надолу, въпросът е свършен. Той не знае да люби, нищо повече. Още хиляда, още хиляда, и като се изпразни джоба му, ще каже: “Е-е, какво ще остане заради мене?” Ако искате да остане нещо заради вас, стойте отвънка. Ние искаме, като влезете в тази Божествена школа, да имате празни каси, за да можем да туряме в тях. Ако влезете с пълни каси, какво ще турим? Ние не искаме хора с пълни кесии. Светът търси пълни кесии, а ние търсим обратното. Ако вашите кесии са празни, елате, а ако ли са пълни, ще кажем:

“Погрешили сте”.

И тъй от чувството на тщеславието и на лицемерието ще се пазите като от огън, защото, освен че няма нищо да ви предадат, но те ще ви смъкнат на тоя животински уровень, където знаят само да показват збите си. Двама души, като се срещнат, озъбят се: “Внимавай, аз не съм от слабите герои, но съм голям герой”. Така е и с кокошката. Като види някой вол, подскочи “хоп” - то е тщеславно чувство. Волът, като я бутне с рогата, свършва се с нея. Тя не разбира, тя мисли, че може да се бори с един вол. Но, за да се бориш с един вол, иска се знание. И тъй в тази окултна школа, вие влизате да се научите как да се борите с рогата на вола, защото ще срещнете духове от черната ложа, у които има много знания. Знаете ли какви знания? Някой път Белите Братя ходят в техните школи да се учат. “Синовете на този век са по-умни от синовете на светлината”. И синовете на светлината трябва да се учат от синовете на тъмнината. Знанието, принципите и в двете школи са едни и същи, но едните прилагат знанието по един начин, а другите го прилагат по друг начин. Силите, които действуват, са едни и същи, няма раздвояване, но важно е приложението: едни сили може да се употребят по един начин - в ляво, а други по друг начин - в дясно. Обаче ние преспокойно може да почерпим поука, може да научим нещо и от един черен брат, дори и от църквата. Туй е казано сега между четири стени. Ако го кажете отвънка, ще ви изключат от всяка църква. Разбирате ли? Туй не е символ. Вие още не знаете произхода на черните братя, нали? И защо са черни? Защото те отидоха на ляво, а другите на дясно. Аз няма да обяснявам това. Човек има лява ръка, има и дясна ръка. Защо? Двете ръце не са ли на мястото си? За сега ние употребяваме нашата дясна ръка, но било е време, когато лявата ръка е била на работа. Има ли грях сега, че човек има една лява ръка и една дясна ръка? Няма. Тия ръце са точно на мястото си, само че в движението си, посоката на лявата пътека минава през центъра на Земята, а на дясната - през центъра на Слънцето. По това се различават. При единия начин вие ще слезете в най-гъстата материя, в най-голямото противоречие на живота, ще имате да се борите, ще се намали светлината; а при

другия - ще минете в най-рядката материя, ще минете през центъра на Слънцето. Няма да се боите, ще има кой да ви предпази.

В окултната школа любопитство не трябва да има. Там любопитство не се позволява! Любопитството е за света, само там любопитство се позволява. Да имаш едно дълбоко желание да учиш, горещо желание, да ти гори сърцето да, но простото любопитство не се позволява. Любопитството и то е родено от тщеславието. И тъй ще имате горещо желание да учите, но любопитство, тщеславие, лицемерие и други черти там, които са от животинско произхождение или са изостанали от низшите култури, тези качества не ни трябва. Сега вие можете да кажете: “Тия работи нас ни са доказвани”. Да, но вие още не знаете какви пертурбации прави тщеславието вътре в човешкия организъм. Вие не знаете още последствията на лицемерието, какви пертурбации прави то в човешкото сърце! Вие още не знаете любопитството какво произвежда! Ако бихте знаели последствията, които се произвеждат от тях в организма, вие не бихте ги помирисали.

Сега аз не искам да вляза в противоречие с вашите чувства. Религиозните си чувства ще ги държите на друго място. Сега аз говоря на ума ви, не на низшия, но на висшия ви ум. Ще мислите и ще чувствувате. Аз не говоря и на вашите сърца, нямам това за цел. Сърцата ви са за вас и за Бога, нали? На вас ви трябва светлина, трябва ви знание. А при туй знание ще придобиете Мъдростта. Щом придобиете тази Мъдрост, вие ще знаете как да обработвате вашите сърца. Сега знаете този стих от Стария Завет: “Сине мой, дай ми сърцето си”. То е един вътрешен процес на Битието, процес, който в бъдеще ще се реализира. Той няма още обективно приложение, той има чисто субективно приложение. А за да се обработи туй сърце, нам ни трябва знания, велики знания ще кажа, за да може тия сили, които са вложени в нашето сърце, да ги приготвим за бъдещата култура. И засега въобще всички религии се занимават само със сърцето на човека. Всичките проповедници се стараят да произведат известни ефекти, заплашвания с пъкъл, че има ад, че има страдания. Но това са пръчици на деца! На един ученик, който влиза в окултната школа, ние не му показваме тояга, ние само казваме:

“Ако вършите така, ще имате такива последствия. Понеже вие имате такъв организъм, с такива вещества, с такива съединения, то ако постъпите така, ето какви последствия ще се явят в организма; ако ви е приятно, може да ги направите”. Ученикът ще знае причините и последствията, хубаво ще проучи своя организъм и своето сърце.

И тъй у всинца ви трябва да има едно горещо желание да се учите. И когато влизате в тази школа, ще се освободите по възможност от всичките възгледи, какво сте чели в книгите, какво съм казал аз някога. Всичко туй искам да го прекарате през вашия ум. Разбирате ли? И ще го прекарате. Знаете ли защо? Защото някой път вие може да прекарате моите думи през гъстата среда на вашия низш ум и тогава ще имате едни разбирания, а може да ги прекарате и през вашия висш ум, тогава ще имате други разбирания. И всяко разбиране ще трябва да се приложи не в бъдеще, а сега. Но ще имате приложение, ще правите опити, малки опити, от които ще съдим. Аз не ви казвам, че нямате приложение, имате, но не тия окултни приложения. Вие ще имате едно специално приложение. В тази окултна школа ще имате начини, методи да коригирате някои ваши недъзи, които съществуват, които са остатъци от миналото. Сега някой път вие може да се базирате: “Тъй е казал някой учен човек”. Но онова, което е казано, ще се опита в тази школа, ще се подложи на опит. В нея всякога ще проверявате тия неща и ще съдите за казаното от резултатите, които може да получите. Ако нямате туй разположение, ще се роди лицемерието и тщеславието.

После слабост на всички ученици е: някой път ученикът мисли, че той знае повече от Учителя си. Правилото в Бялата окултна школа е: ученикът никога не може да знае повече от Учителя си. То е закон на Бялата окултна школа. Христос казва: “Ученикът не е по-горен от Учителя си. Почне ли той да мисли, че знае повече от Учителя си - той е в ляво; и почне ли Учителят да мисли, че той не е като учениците си, и той е в ляво. Единият употребява знанието за себе си, и другият употребява знанието за себе си. А в школата на Всемирното Бяло Братство всичко се употребява за Царството Божие, за въдворяване Царството Божие на Земята. А щом се въдвори Царството Божие на Земята, тогава всички, ученици и

учители, ще имат най-добрите условия да проявят своите знания и да създадат нещо по-хубаво в този свят.

И после друго нещо искам: онези, които идват сега в школата, ще опитват волята си. Обиди ще има, но щом влезете в школата, вие ще трябва да се подигнете високо, да забравите за един час всичките ваши обиди. Влезе някой, погледнат го накриво, той казва: “Този ме обиди”. Не, не, ще упражните волята си. Ако вие не можете да потушите това ваше чувство - обидата, която е едно животинско чувство - вашата воля е слаба, няма да успеете. Вие ще хванете това чувство - обидата, като кредитор, и ще му кажете: “Ще имаш добрината да ме чакаш един час отвънка, вън от приемната стая, и аз, като изляза, ще ти платя”. Сега ние не искаме изведнъж да превърнете вашия живот, а само за един час да може да задържате едно ваше разположение вън от вашата приемна стая. Може ли да го задържите за един час, вие ще го задържите и за два, три, четири, пет часа. Не можете ли да го задържите за един час, нищо не можете да направите. И когато влезете в една школа, ако не се съобразите с това, винаги, чрез закона на внушението, другите ще ви създават тия препятствия. Да кажем, между мъжете и жените стане някакъв спор, идват обидени в школата. Но трябва да знаете, че като влезете в школата, вие не сте мъже и жени. Тъй, мъже и жени нямаме. Тук имаме ученици. Отвънка вие сте мъже и жени, а тук сте всички души. Ние не признаваме мъже и жени, млади и стари, ние признаваме само ученици, които искат да придобият Божествено знание и да го употребят за растежа на своята душа, за напредване на царството Божие на Земята. Туй признаваме. Сега ще кажете: “Туй много пъти е казано”. Пак ви го казвам и който не вярва сега в тия мои думи, ние ще почнем с опити и ще се увери. Туй трябва да го знаете, то не е заплашване, но това са закони, които трябва да се пазят. Аз не казвам, че туй място е школа. Не, то е едно ваше събрание. От тук вие ще влезете на друго място, а школата ние може да я преместваме и в друга стая, и в трета, и в четвърта, и в пета. Този салон не е окултна школа. Даже, ако направим специално здание, и то няма да е окултна школа. Сега вие ще кажете: “Понеже затворихме вратата, образувахме вече школата”. Ние можем 10 пъти

да затворим вратата, но това не е достатъчно. Аз гледам на мнозина от вас вратата е все отворена. Външната врата тук е затворена, но вратата на вашата къща е отворена и постоянно има влизане и излизане. Ще затворите вратата си и ще кажете: “За един час ще ни чакате, сега сме заети, но след един час ние ще се върнем, ще бъдем на ваше разположение”. Искам от вас първия опит да го направите; сега да можете като дойдете в неделя в школата, да се борите. Борба се иска! Голяма борба се иска, но трябва да победите. Да не мислите, че като дойдете, ще измените туй състояние изведнъж. Ние искаме да имате борба и в тази борба да победите. Някой казва: “Да свършим, да пропъдим този дявол навънка”. С този дявол ти си ял и пил в миналото, той ти е приятел. Приятел ти е! Ще му кажеш: Приятелю, едно време ядохме и пихме, но аз разбрах, че яденето и пиенето развалят живота, аз съм тръгнал в друг път, а ти, като мой приятел, можеш ли да тръгнеш с мене в този нов път? - Не мога. “Тогава ти ще ме почакаш за един час навънка, после пак ще си поговорим”. Той, като приятел, ще ви послуша. И ще се научите: в окултната школа не се позволява да обиждате никого! Няма да му кажеш: “Ти си такъв, ти си онакъв”. Не, не. Аз ще ви приведа следущия пример, той е от епохата на християнството. Един от великите Учители, запознат с окултизма, след като е преподавал дълго време на своите ученици тайните на туй учение, изпратил ги в града да проповядват. Двама от тия ученици срещат двама езически жреци и когато ги виждат, казват: “Е, синове на лукаваго, чеда на дявола, сатани вие, които развършавате света...” Те се приближават при тях със своите бастуни и им пукват главите. Учениците се връщат с пукнати глави. Жреците отиват при Учителя им, той излиза и ги пита: “Приятели, къде сте ходили?” - Как, приятели? “Защо?” - Преди един час бихме двама от вашите ученици. - Много добре сте направили. Ученици ги наричам, защото те са чада на Бялото Братство. И когато Архангел Михаил бил проведен за тялото на Моисея, не казал никаква зла обидна дума на дявола, а казал: “Господ да ти възбрани”. А сега вие имате слабостта, някой път се наежите против дявола и по негов адрес казвате много работи. Не, не, благородство се изисква. Ще му кажеш: “Ти си един отличен

работник, тъй разбираш, тъй вършиш”. Той е убеден, вярва в своето и иска да те убеди по един, по друг, по трети, по четвърти начин, дава ти доказателства. Всеки един лош дух, като дойде, казва ти: “Не бъди толкова глупав, всинца не могат да се подобрят”. И той ти дава доказателства. Тогава ти се убеждаваш и казваш: “Прав си ти”. Обаче в Бялото Братство има други доказателства и ние трябва да докажем, че е тъй. В школата абсолютно ще има хармония. Никой лош дух не може да ви смущава. Те знаят какъв е законът. И едните се учат, и другите се учат. То е закон в окултната наука. Щом излязат учениците навънка в света, има спор между тях. А в школата учат ли се, няма никакъв спор. И затуй се казва за праведния Йов, че в съвета Господен дошъл и представителят на черното братство и казал на Господа: “Ти обърнал ли си внимание на Йова как върви?” Но тези работи ние ги знаем и затуй ги поставяме на тяхното място. Значи и той присъствувал на този събор в школата. И Господ му казва: “Ами ти обърнал ли си внимание на Йова как прилага туй учение?” Следователно в школата няма никакъв спор между черни и Бели Братя. Че той е чер - чер или бял брат, те се обичат. В школата се обичат, но щом излязат в света, интересите им не се съвпадат и работят всеки за своите интереси. Обичта си е обич. Ние ще докажем кой принцип е прав. И едните вярват, и другите вярват, но вярата на едните се различава в много отношения от вярата на другите.

Та като ученици на тази школа ще имате един широк възглед, а няма да бъдете тесногърди. И черният брат и той е един напреднал дух. Тия неща са реални. В школата ще мислите, че всичко в света съществува, защото е необходимо; а онова, което е необходимо, полезно е за развоя на целия Космос. И следователно за да има знание в света, непременно трябва да има два процеса.

И тъй едни грънци се създават за почести, а други за безчестие. Ако ти направиш едно гърне па си туриш помята в туй гърне, а в другото гърне си туриш млякото, питам: Тия грънци виновати ли са? Гърнето с помята е черният брат, а гърнето с млякото е белият. Кой е виноват? Гърнетата ли са виновати? Не. А онзи, който употребява гърнетата, еднакво му е приятно, че има едно гърне за

помия и едно за мляко. Те му са много полезни, че си туря помията и млякото. И двете му са еднакво нужни. Но щом нямаме нужда за помия, хвърляме гърнето и щом нямаме нужда за мляко, хвърляме и другото гърне и тогава оставаме без гърнето.

И тъй добри и лоши хора в живота, това са само идейни схващания при сегашния развой на човешкия живот.

(Сега, които от вас са писали върху “предназначението на човешкия език”, да прочетат работите си.)

Вторият път напишете нещо върху “предназначението на сегашните пет чувства”. Това ще бъде обща тема за всички, които могат да пишат. Как мислите, органът ли се е родил по-напред или чувството? - Чувствата се явили по-напред. Следователно всяко едно чувство съответства на известна идея. За сега човек е засегнал само петте полета, достигнал е до полето на Истината. Значи той е достигнал до най-низшето поле на Божествения свят. Трябват му още две чувства. Тогава онези от вас, които се насха, нека напишат например пипането на кой свят съответствува, вкуса, обонянието, слуха, зрението, определете ги към кои светове, към кои полета спадат. Може да прочетете теософската, окултната литература, да видите какво пишат и после изкажете и вашето разбиране какво мислите вие. Пишете вкратце, колкото се може по-кратко. Когато пишеше върху тия теми, нали казваме: Без страх и без тъмнина! И при това не пишете много, понеже многото писане е тщеславие. Излишни думи не туряйте, защото те са от лукаваго, т. е. казано на окултен език, излишните думи са от лявата страна, от школата на черното братство. Те обичат много да глаголят и всеки, който много говори, помага на черните братя. Който много говори и който никак не говори, и двамата помагат на черните братя. А който малко говори, но умно, спомага на Белите Братя. “Малко” значи - есенцията, тя ни трябва. Запример ще кажете тъй: “Аз ви много обичам”. Сега започвате - както говорят влюбените - “и съм готов заради тебе това да направя, онова да направя”... Нищо няма да извършиш! “Аз ви обичам”, опитайте ме. Нищо повече. “Аз ви обичам и всичко мога да направя заради вас”, опитайте ме. Като опиташ, ще го познаеш.

Само “аз” мога да обичам. “Аз” трябва ли да се каже? Ще кажеш “аз” и ще разбираш туй Божественото в себе си. Ти можеш да изоставиш аз-а, но в ума си подразбираш “аз”. На английски трябва да кажеш “аз обичам”, а на български можеш да кажеш само: “обичам те”. На английски не можеш да кажеш без “аз”. Ще се стараете в школата да бъдете отривисти и всякога езикът ви да изразява чувствата ви. Сега ние сме опитвали резултата, когато думите ви не изразяват вашите чувства. Всяка празна реч е една форма, в която вие ще дадете място на един лош дух да се всели вътре във вас. Затова всяка форма, която образувате, трябва да е пълна с нещо Божествено. Празните думи изобщо всякога създават големи нещастия. Като произнесеш някоя празна дума, резне те нещо в сърцето и казваш: “Не трябваше да го кажа”. Защо трябваше да пишете върху тая тема? За да се развивате, да се пробуди във вас съзнанието. Аз искам да ви убедя в едно нещо: че вие не сте такива простаци и невежи, както си мислите, във вас има заложени много Истини от миналото. И ако сте верен на себе си, като седнете и помислите, ще ви дойде някое вдъхновение. Вие ще кажете: “Духът ми го продиктува това”. Като че Духът има особено благоволение към вас. Не се лъжете: Духът към всички има еднакво благоволение. Но онова, което Духът говори, ти не можеш да го възприемеш. Ще кажеш: “Духът не благоволява”. Не, не, Духът благоволява, но ти ще разкопаеш своята почва, ще посееш нещо, ще го култивираш и Духът ще благоволи.

Та у всинца ви има заложени известни Истини, които трябва да възраснат, има благородни мисли и качества от миналото. Тия качества и сега може да се създадат. И най-малкото усилие, което може да направите, е за ваша полза.

В няколко беседи аз ще се спра и ще ви посоча от кои недъзи трябва да се пазите. Не че те са ваши недъзи - те са общи, на цялата бяла раса, но от тях трябва постоянно да се пазите. И след като можете да контролирате тия недъзи, тогава ще пристъпим към микроскопическите Истини, към малките Истини, с които ще почнем да правим своите наблюдения и своите опити. И тогава на всеки един от вас ще се дадат малки задачи, които трябва да

разреши и сам ще проверява нещата. Но отсега ви предупреждавам: Да не очаквате отварянето на Небето, да не очаквате разрешаване на всички велики тайни на Природата. Не, туй може да го очакват други. Когато учителят се съблазнява от един ученик, който му дава голяма заплата, за да го учи, той не е на мястото си. В окултната школа може да се яви един Учител, може да му дават 1, 2 или 10 милиона лева, за да преподава; няма да му кажат нито една дума, но реши ли той да преподава за пари, въпросът с него е свършен. И в ума на човека влезе ли такава мисъл, изкуси ли се и той да придобие знанието, за да го използва за себе си, и с него въпросът е свършен. Тъй, абсолютно безкористни ще бъдете! Първото правило: ще бъдете искрени спрямо себе си, няма да се лъжете. Мен можете да лъжете, но не искам себе си да лъжете, затуй ще бъда много строг. Никога не лъжете себе си! Приложете този закон: спрямо себе си да бъдете абсолютно верен, без никакво изключение. Ще признаете в себе си Истината тъй, както си е. Никакво изменение няма да правите, просто ще констатира нещата тъй, както си са, ни повече, ни по-малко. Верни на себе си: това е първият закон в школата. Може ли да приложите този закон, за другите е лесно. С този закон се полага една основа, върху която може да се гради.

Сега защо често съм толкова строг? Съжалявам, че съм отворил тази школа. Да ви кажа една Истина. Знаете ли защо? Когато дойда тук, изпитвам едно болезнено чувство. Тия набрали се ваши желания ми причиняват най-големите страдания. И сега аз трябва да правя усилие върху себе си, за да ви говоря. Аз да ви кажа Истината! И ако не спазвате туй правило, тогава ще ви оставя да учите, както знаете. Решил съм! Аз не искам в бъдеще да измъчвам себе си, нито пък ще позволя на моите ученици да ме измъчват. Две правила: нито аз искам да се измъчвам, нито вие да ме измъчвате. Аз съм завършил своята еволюция, няма какво да се измъчвам повече! Туй, което зная, може да ви го предавам, но вашите мисли и вашите преживявания се предават върху мен. Приемам всичките ви мисли и ги преживявам вътре в себе си. Пък аз не искам да преживявам вашите мисли. Ако вие сте грешници, аз нямам нищо общо с вашите грехове. Добрините ви бих ги изнесъл по-добре, но да съдите в умовете си и

да ми говорите, че това било, онова било, аз не искам да слушам. В душата си съм сит на укори и неблагодарности. Който е благодарен, добре и който е неблагодарен, пак добре. Нищо общо нямам с това. И знаете ли защо? Аз служа на друг един закон, ще ви говоря сега. Аз не искам по никой начин да огорча Оногова, Който живее в мен. Туй не го позволявам! Онзи, Който ме е учил, Онзи, Който живее в мене, върху Него аз не искам да се хвърлят никакви укори! Аз мога всичко да нося, но заради Него! Щом дойде до Неговото Име, аз съм готов да жертвувам всичко! “Ама след хиляди години дали ще се дадат условия?” Все едно! Щом дойде до Неговото Име, аз не позволявам. Та аз забелязвам всичко и ви казвам: В школата абсолютно не искам да ме критикувате, нито да се съмнявате. Опитвайте нещата! Казвал съм и друг път и пак ще кажа: Ако съм увредил някого, да дойде при мене, без да ме критикува, аз ще му платя 10 пъти повече, отколкото струва и да се свърши въпросът, веднъж за всякога. Между вас и мен трябва да се разчистят всички въпроси. Нищо повече! В бъдеще онзи, който не постъпи тъй, аз да ви кажа, ще обърна гръб и няма да го погледна вече! Туй е правило в Бялото Братство. Защо? Туй е вътрешен закон. Онзи, Който живее в нас, Господ, си има път, по който върви и няма да ни чака. Слънцето изгрява, Земята се върти и всяко нещо си върви по определения път. Ние не можем да изменим законите на Битието. “Ама аз тъй мисля!” Да, но Господ е мислил преди милиони години, когато е създал света и следователно ние ще действваме тъй, както Той е мислил и както Той действа. Вие някой път искате да ме научите как да действам. Аз не действам от себе си, а вървя по Божиите пътища и искам и вие тъй да действате. Нито аз ще изменя Божиите закони, нито вие, нито ангелите, никое същество в света не е в състояние да измени по какъвто и да е начин Божествените пътища. Те са неизменни. Може да се реагира, но да му се даде обратен път, то е невъзможно. Тогава вие ще се спънете сами. Ако искате да бъдете ученик, туй е едно от правилата на тази школа. Школата се е образувала на няколко пъти в Европа, но се е затваряла за по-благоприятно време, понеже се явявали спорове. Няколко пъти се е отваряла и затваряла и сега пак може да се затвори, но ако я затвора, тогава вие сами ще си

преподавате, втори път няма да преподавам вече! Затуй искам да бъдете изправни в този момент, когато онези отгоре са решили и имат благоволенията да ви преподават. Аз не говоря от свое име, имайте пред вид: Говоря ви от името на Всемирното Бяло Братство. Ако те са благоволили спрямо вас и вие бъдете верни спрямо тях. Ще изучавате тия велики Истини от тяхно гледище. Упражнявайте ума си, всичко изпитвайте.

Сега по моите думи не искам да разбирате, че говоря само спрямо някого, индивидуално. Не! Казвам: От незнание, от невежество вие вършите неща, които не са позволени. И аз сега искам да ви дам първите правила, тъй както в музиката се дават. Най-първо, като дойде учителят, ще покаже как да се държи цигулката - хоризонтално, после ще постави правилно лъка и най-после ще вземете струната sol и ще карате дълго време по нея, докато се научите правилно да теглите лъка. Лъкът - това е волята. След туй ще почнете да изучавате тоновете, после позициите и като научите позициите, ще изпълнявате известно парче. Сега вашият ум и вашето сърце могат само при едно такова правилно обучение да се развият, само тогава може да схващате ония велики мисли, които Бог е създал. Само така ще се научите да мислите и да чувствувате правилно. Наложете си воля. Вие имате воля, всинца имате воля, но тази воля ще я турите в насока да работи за вашето усъвършенстване.

Сега запример не мислете, че ние нямаме закони, с които можем да се освобождаваме от едно или от друго. Имаме закони, аз мога и по друг начин да се освободя от вашите мисли, мога да се освободя. Аз ви правя тази бележка знаете ли защо? В мене има желание да не страдате, аз не искам да ви създам излишни страдания в живота. Първото правило: понеже вие имате доста страдания, не искам да ви създавам излишни такива. Ако туря една плоскост, да отблъсквам вашите мисли назад, няма да се постигне целта. По-добре е в такъв случай да се затвори школата, отколкото постоянно да се вдигат скандали.

Та първото правило: ще хармонирате мислите и чувствата си поне за един час. За един час, не искам повече - един час в неделята, разбирате ли? Седем деня по 24 часа - 168 часа. Ако туй не можете

да направите, какво друго ще можете? От 168 часа седмично, от вас се изисква само един час да го прекарате в хармония. Тъй като ученици трябва да го прекарате. Това не е много, това е много малко време. Кой не може да си даде един час? И като вляза в класа тук, да се почувствува една приятна атмосфера, аз да съм доволен и вие да сте доволни. Ако вляза аз и съм недоволен, и вие ще сте недоволни. Две недоволства раждат положително число - и двете страни губят. И тогава всичките Истини, които може да ви се кажат, ще имат обратен ефект.

Сега ще кажете: “Кой ли е онзи, който е обидил Учителя?” Мен никой не ме е обидил.

Но ви казвам, в незнанието си, вие имате тази слабост, че някой път вървите повече в лявата пътека, отколкото в дясната. Без да знаете, някой път вървите в ляво. Ще кажете: “Аз не зная”. Да, но трябва да се научите. Вие, като ученици, трябва да знаете в ляво ли сте или в дясно, а не да чакате други да ви кажат. Всеки ден търговецът трябва да знае какво печели и какво губи. Като прегледа тефтерите си, да знае печалба ли има днес или загуба. Пък като дойде краят на годината, той ще даде общия сбор на печалбата и загубата. Всеки ден трябва да знаем в ляво ли сме отишли повече или в дясно, при Бога. Знаете ли това, вие печелите, ще оправите мислите си, понеже във вас има заложени много добри работи от миналото. Аз не ви намирам за неспособни, ами ви намирам за своенравни. Способни сте, но сте своенравни. А своенравие е едно качество на животните, то не е човешко качество. Туй своенравие е животинско качество. Всеки човек, в когото умът, сърцето и волята са почнали да работят правилно, той не може да бъде своенравен, той ще основава всичките свои действия, постъпки на един разумен закон, ще знае как трябва да постъпва.

В тази школа не се позволява никакво своенравие! Та сега, вие сте способни, а вашето своенравие и него ще оставите отвънка. Казвам ви сега някои отрицателни качества, а във втората лекция пък ще ви кажа и други. Сега ви казах четири отрицателни качества: тщеславието, лицемерието, любопитството и своенравие. Те са животински качества. Те ви са потребни за света, но в школата

нямате никаква нужда, абсолютно никаква нужда от тях. И като работи нашата школа, вътре в една година аз искам вече да се отличавате. Ще дойдем, ще се решим вече, ще турим началото, това е школа вече. Казва някой: “Покажи ни недостатъците!” Хубаво, ще ви покажа много работи. Като изчистите тия, тогава ще ви посоча още няколко отрицателни качества. Не сега, но следующия път. Дръжте тия отрицателни качества! Не се борете с тщеславието, но на мястото на тщеславието ще ви кажа какво да турите. На мястото на своенравието, на лицемерието, на любопитството ще ви кажа с какво да ги заместите. Тъй щото, искам да бъдете, няма да кажа добри ученици, не зная каква дума да употребя сега. Изправни? - но всинца сте изправни. Примерни? - всинца сте примерни. Аз ще кажа: Аз ви наричам ученици на Любовта. Разбирате ли? И следователно като такива ученици на Любовта, с туй име ви кръщавам, ще постъпвате според закона на тази велика Божествена Любов. Ще кажете: “Аз съм ученик на Любовта, мен тщеславие не ми трябва, лицемерие не ми трябва, любопитство не ми трябва, своенравие не ми трябва”. Сега тия четирите качества ще ги пазите и тогава, като дойде някое от тях при вас, ще кажете: “Приятелю, аз съм ученик на Любовта”. Като заговори тщеславието, ще му кажеш: “Аз съм ученик на Любовта”. Заговори ли лицемерието, ще му кажеш: “Аз съм ученик на Любовта”. Заговори ли любопитството, ще му кажеш: “Аз съм ученик на Любовта”. Тъй приятелски ще си говорите: “Аз съм ученик на Любовта” и ще спирате там. И като идват при вас, вие тъй им отговаряйте. Те ще идват, вие ще им казвате: “Ние сме ученици на Любовта”. Докато и те ще ви кажат един ден: “И ние сме ученици на Любовта”. И въпросът ще се свърши. Победата ще бъде ваша. Това са живи същества, с които сте били свързани от минали съществувания. Но като постъпвате със закона на Любовта, те ще кажат: “Понеже вие сте ученици на Любовта и ние ще станем ученици на Любовта”.

Сега направих в мисълта си една малка бележка, за да не би да попаднете в заблуждение. Като казвам, че ще затворя школата, подразбирам, че ще говоря и ще проповядвам със символи, по този начин няма да говоря. В школата методът е друг, но този метод няма

да го употребявам. Ще работим по стария метод, по стария път. С мотика ще ходим, ще копаем, с ралото ще орем, пътища ще правим и тъй ще си върви.

Сега вторият път вярвам да ви намеря с два градуса по-горе. Днес сте под нулата, втория път искам да ви намеря при нулата, третият път при $+ 1^{\circ}$, 2° , 3° и по един градус нагоре все ще прибавяте. По малко искам аз, не искам много.

Сега аз ще ви поздравя с думите: Без страх! А вие ще отговорите: Без тъмнина!

Тогава, като работите тъй, щом вляза, ще ви поздравявам: Без страх! А вие ще ми отговаряте: Без тъмнина!

Тайна молитва

ПРИРОДНИ МЕТОДИ

**7 школна лекция на Общия Окултен Клас,
13.IV.1922, четвъртък
София.**

Тайна молитва

Ще направя няколко бележки.

Когато някое младо растение поникне от земята, то е крехко, а Природата, за да го направи пъргаво, гъвкаво и подвижно за работа, праща му малко полюлявания и раздвижвания от въздуха. Туй, което въздушните течения извършват за растенията, за да ги укрепят, същото извършва и човешкият ум за растежа на духовното тяло на човека. И когато влизате тук в школата, ще ви подложат на разни ветрове от всички посоки. Туй да го имате пред вид. Това е закон! Но да не ви е страх. Който влезе в тази школа и го е страх от някакви дупки - да няма течение - той не разбира закона. На ветрове ще бъдете изложени от всички посоки, от Изток и от Запад, от Север и от Юг, от всякъде. И на други ветрове още ще бъдете изложени. Тия ветрове понякога ще бъдат придружени отгоре с благотворен дъжд, по някой път с лапавица, по някой път с град. Всички тия положения ще дойдат, туй трябва да го имате пред вид.

Сега туй, което става в Природата, ще стане и вътре във вас. Не стане ли така, вие не сте на прав път. Ако някой ви проповядва някое учение без мъчнотии, без ветрове, без лапавица, без град и без дъжд, това не е Божествено учение, това не е учението на Всемирното Бяло Братство. Туй са принципи, това са положения, които трябва да държите в ума си и да ги опитате. Ако някой от вас се съмнява, имате време, ще ги опитате, но ще констатируете този факт, защото ние се приближаваме към изучаване на една положителна наука, в която законите не мязат на законите в сегашната наука. В тази

наука, в която ви въвеждаме, няма абсолютно никакви изключения, там всичко е точно определено. Като казвам “точно определено”, не разбирам, че е ограничено. Не! Две противоположни мнения има в окултната наука, в окултната школа. Безграничното включва в себе си граничното и граничното включва в себе си безграничното. И тогава казвам, че положението е такова: само безграничното може да се прояви, а туй, което е гранично, не може да се прояви. Само силните хора могат да се проявят, а слабите не могат. Само онази светлина, която е силна, може да се прояви, а светлина, на която вибрациите са слаби, не може да се прояви. Следователно от вас искам да бъдете силни хора, не слабодушни, разбирате ли? От вас се иска да бъдете най-силни ученици, най-способни, най-даровити, най-талантливи. Който не е способен, да се труди, за да стане способен. Който не е даровит, не е талантлив, да се труди, да стане способен, да прояви своя талант, а неспособният да пробуди своята способност. Няма какво да се обезсърчавате, това е едно положение.

И тъй всички ще вложите в умовете си мисълта, че трябва да бъдете силни, но не да изнасилвате себе си, а да подигнете себе си. Следователно всеки човек, който има сила да подигне себе си, ще може да подигне и ближния си, а всеки, който изнасилва себе си, изнасилва и ближния си. Тъй говорят законите на Бялото Братство. Те гледат как постъпваме спрямо себе си и от там знаят какво ще бъде положението ни към другите. Ако аз изнасила себе си, мога да говоря много приятно, много сладко, но нищо няма да излезе. Законът е верен. Следователно ще имате сила не да изнасилвате себе си, а да подигнете себе си. Туй е моралът - да се подигнем над сегашния морал в света. Да подигнем себе си! Тъй че еди-какво си казал някой учен, някой пророк или светия, че светът така е създаден - трябва да се издигнете над общия уровень, над това мнение. Да не изопачавате правите думи на Христа! Аз питам: Всички тези съвременни хора били ли са във времето на Христа, чули ли са какво Той е говорил, какво е казал? Казват: “Не сме чули, но са ни го предали”. Туй, което е писал този апостол, ти сигурен ли си в това? “Еди-кой си какво казал”. Не, не, ние имаме други доказателства

за онова, което Христос е говорил, ние имаме една архива, в която всичките думи на Христа са написани със златни букви. Знаете ли в каква велика книга, на какви листа са написани Христовите думи? Там са написани всички думи. Всички посветени ученици на окултната школа четат от това Велико Евангелие. Туй е Евангелие! А сега искат да ни убедят, че туй Евангелие е свещено, дадено ни от Духа Светаго. Не, не, от Духа Светаго е онуй Евангелие, което Христос е проповядвал. Евангелието, което Христос е говорил, се е отпечатило на листата, всичките му беседи са напечатани на тази книга, дума по дума на тази Велика книга. Каквото Христос е говорил, тъй както се възпроизвежда всяка дума, изговорена върху фонографа. Туй Евангелие го разбирам! И колко думи, колко притчи, колко неща са напечатани върху листата на тази книга, за които светът даже и не подозира!

И тъй, първото положение, което се поставя в туй Евангелие, е следното: Бъдете силни, защото Бог живее вътре във вас! Защо? Такъв е законът. Чудни са хората! Ама ще каже някой: “Апостол Павел е казал, че когато сме слаби, тогава сме силни и когато сме силни, тогава сме слаби”. Да, апостол Павел е бил окултист и знаете ли какво е искал да каже той с това! То значи: когато мисля като човек, слаб съм, а Бог, Който живее в мене, ме прави силен. Когато някой е силен, това значи да съзнава, че Бог живее в него. Слаб съм като човек, но понеже Бог живее в мене, силен съм. Като казвам, че Бог живее в мене, тази дума пак е неразбрана. Бог не може да живее в мене или вътре във вас. Вие още не сте проявени, как ще живее Господ във вас? Вие 10 пъти на ден се изменяте, как ще живее Господ във вас? В Писанието нейде апостол Павел казва: “Вие сте храм Божий”. Кое е храм Божий? - Душата ви. Вашата душа е нещо велико! И следователно ние сега градим тези малки храмчета, в които душата ще се смали. Туй Вечното, Безграничното, тъй ще се смали, че да влезе в този малък храм на Любовта. Душата знае закона на смалването, тази малка душа може да стане гранична и безгранична, в едно и също време. За Бога колкото е лесно да бъде безграничен и безконечен, толкова е лесно да стане граничен и конечен заради нас. Когато ми кажат, че едно същество е конечно,

много нещо разбирам. Аз разбирам, че величието, интелигентността и Любовта на Бога са толкова големи, че Той се смаява в туй малко същество, за да опита всички негови радости и скърби, да го подигне, за да разбере то величието Му. Туй е най-великото, най-чудното в Бога. Туй разбирам Бог! Този Господ ви препоръчвам, Господ, който може да слезе до вашия уровень, от там да ви подигне и да ви направи като себе си. В какво? Да бъдете като Него силни, да разберете живота на другите същества и да подигнете и тях.

Това е учението, което Христос е учил. Сега това, което имаме, не е морал. Ние оставяме сегашния морал и ви даваме нови принципи, които трябва да имате и да ги разработвате. Когато разработвате принципите вътре в душата си, вие ще се почувствувате силни и мощни - силни и мощни да претърпявате всичко.

Сега ще обясня и думата “търпение” от окултно гледище. Всеки ученик от школата на Всемирното Бяло Братство трябва да бъде търпелив. Но как? Някои запример се въздържат и казват: “Аз бях много търпелив, въздържах гнева си”. Да въздържах гнева си, това не е търпение. Търпеливият човек е богат човек, който постоянно изплаща дълга си на всеки, който идва при него. Той има сила в себе си. Да въздържах гнева си, това не е търпение, това е мъчение. Сега проповедниците искат да ни убедят, че мъчаливият бил търпелив. Не е търпелив такъв човек. Когато друг се радва и весели, той мисли за съвсем друго нещо. Търпеливият човек, като дойде някой при него, той го пита: “Какво искаш от мене?” - Ти ми дължиш. “Колко?” - Плаща. Той постоянно пее своята песен. А сега като дойде някой при някого, казва му: “Ти си безчестен”. Той мълчи, нищо не плаща, въздържа се, казва: “Добре ме наругаха, аз съм много търпелив човек”. Никакво търпение не е това, ти си човек на мъчението. Но тук, в тази школа, никакво мъчение няма. Преди да влезете в тази школа, докато влезете, мъчение има, но като влезете в нея, трябва да бъдете търпеливи, весели, да обладаете цял свят. Тъй ще разберете търпението като ученици. Като дойде някой при мене, ще го питам: “Търпелив ли си? То значи, че имаш да ми даваш. Някой казва: “Ти ме обиди”. Що е обида? Имаш дълг, дължиш. Колко? - Еди-колко си. Веднага: Колко лихва? - 10-20 %. Аз няма да обеля

зъб. Ще отворя кесията си - “заповядай!” Доволен ли си? - Доволен съм. Ще се ръкувам. Ще дойде при тебе някой. “Аз съм обиден” - Ще отвориш кесията си, ще платиш и ще се свърши въпросът. Всички ученици така ще уредите въпроса помежду си. Ще отворите кесиите си и ще плащате. Като дойде, ще платиш. Туй е учението, което Христос е проповядвал. И ако туй учение се прилагаше, християнският свят щеше до сега да се подигне, щеше да се оправи. А сега с какво се занимавате? С въпроса “Спасил ли ни е Господ или не”. Като ни е пратил Господ на Земята, ние сме спасени. Ние сме спасени още когато сме излезли от Бога. Следователно Христос всичко е предвидил. Христос е проявление на тази Любов. Той изпраща Любовта към онези, които е спасил отначало. Но понеже те са готови и сега да възприемат Любовта, те са били в зачатие. Майката кога храни детето си? Тези хора не разсъждават върху тази философия. Ами когато онова дете е в утробата на майка си, сучи ли от гърдите ѝ? Не, млякото ще остане за майката. Тя задържа млякото си за времето, когато се роди детето ѝ. Следователно през времето на своето ембрионално състояние, докато се родим, Бог ни е чакал, за да прояви Любовта си. За някои от нас, които сме родени, има мляко, а за някои - твърда храна. Колкото по-нататък вървите, повече ще опитвате благата. Следователно ние сме в онзи период, когато Божията Любов се проявява към учениците. Значи ние сме в най-прекрасното състояние, когато Бог съизволява да се прояви на учениците. Какво по-хубаво има от това, когато бащата каже на сина си: “Синко, вземи си торбичката и иди на училище”. И целият Космос с всичките слънца и планети е създаден като едно предметно училище и всички вас ще ви разхождат по всички планети, слънца и по Месечината, ще ходите навсякъде да учите. Разни посоки ще вземете в екскурзиите си и пак ще се срещнете. Но ще питате: След колко милиони години ще се срещнем? Не, едно пътешествие от 10 милиони години можем да го съкратим на 1 час или на 1/2 час, а друго пътешествие от 1/2 час може да го разтеглим в 100 милиони години. То е въпрос на движение, на бързина. Зависи какъв влак ще вземем, с каква скорост, с каква бързина. Там е въпросът, с какъв влак ще пътуваш. Ако се качите на един влак с голяма бързина,

слънцата ще минат край вас много бързо, не ще може да разгледате всички хубости и ще си кажете: “Минахме из Вселената и нищо не видяхме”. Ако пък вземете един трен, който пътува с малка бързина, на едно място ще се спрете, на друго място ще се спрете, ще видите всяка планета. Между тези планетни пространства има такива светове, каквито съвременните хора и не подозират, те мислят, че туй, което виждат, само то е. Не, има други светове, които не могат да се видят със съвременните телескопи. Айнщайн казва, че няма време и пространство. Аз разбирам езика му: няма време и пространство, но има състояния.

И тъй първото положение за учениците е да бъдете силни. Ще турите в ума си мисълта да имате сила. Тогава за придобиване на тази сила ние имаме вече методи. Има закони как да придобием сила. Ще ви поставим на изпит и ще видим дали тази сила, която ще придобиете, е за вашето подигане или за изнасилването ви. Ако я употребите за изнасилването си, тогава ще ви дадат обикновена сила, а ако я употребите за вашето подигане, ще ви дадат Божествена сила. Когато говоря за Любовта, подразбирам, че само Божествената Любов е единственият, великият закон в света, който може да гарантира тази сила. Ако бъдете с такава Любов, тази сила ще ви се гарантира, а ако бъдете с обикновената Любов, ще ви дадат обикновена сила, а тази сила всички я имате.

Сега тези са положенията, които трябва да вложите в ума си. Това е учението, което Христос е учил. То е най-простото учение, което Христос е проповядвал на хората тогава.

Сега разбрахте кой е силен човек. Но кой е слаб човек? Силен и слаб. Всеки, който не употреби силата, която има, за своето подигане, става слаб. Щом не употребиш тази Божествена сила за своето подигане, ти си слаб, а слабият, щом употреби малкото си сила, която има, за своето подигане, става силен. То е същият закон, както като дадете условия за развитие на онова житно зърно, силата му се увеличава и разраства. В математиката тук, на Земята, частта не може да бъде равна на цялото. В окултната наука, в окултната математика обаче, има друго твърдение: всяка част е равна на своето цяло и всяко цяло е равно на своята част. Тогава как ще примирите

тия противоречия? Следователно отношенията на тази математика не са механически, но са органически и психологически. Процесът е значи вътрешен. Сега как се изразява това математически? Ако речем да го доказваме, трябва ни ред лекции, ред формули от тази сложна математика и след като се направят всички процеси, въпросът пак остава неразрешен. Това е само едно твърдение, което при сегашните условия на живота не може да се обясни. А Истината е следующата: че слабият човек, микроскопическият човек в света, ако върви по великите Божествени закони, един ден може да бъде силен. Туй е необходимо заради нас, да бъдем силни.

И тъй силата е едно качество на Божествения дух. Значи -силата е движение. Всички тия движения човек трябва да ги владя.

Прочетоха се темите върху “Предназначението на 5-те чувства”. Избра се една комисия от трима души мъже, която да извади същественото и най-важното от прочетените теми.

Мъже, подразбирам интелигентността да работи, Мъдростта да работи, защото за Любовта няма още място. Сега, щом се яви Любовта в света, ние плачем, а трябва да мислим. Ще направите един хубав извод. Тъй щото учениците, като се трудят, могат да кажат някои хубави работи, нали?

Ще ви задам друга една тема, върху която да напишете пак нещо, а именно: предназначението на водата.

Вие си записвайте темите, даже и онези от вас, които не пишат, защото те са свързани помежду си.

Тайна молитва

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА МУЗИКАТА

8 школна лекция на Общия Окултен Клас,

20.IV.1922, четвъртък

София

Тайна молитва

Тази вечер ще ви говоря върху предназначението на музиката.

Влизането ви в една окултна школа ще произведе във вас цяла метаморфоза, т. е. цяло преобразуване. След като влезете в една окултна школа и излезете от нея, вие няма да се познаете, няма да бъдете същия човек, какъвто сте влезли. Ще влезете като един червей, с много крака и ще излезете навън като пеперуда. Затуй в древността на страхливите никога не се позволявало да влязат в тази школа, понеже при такава метаморфоза всеки би се уплашил и съзнателно би изгубил своята форма. Онзи скъперник, който е натрупал богатство в своята каса и който няма Любов към знанието, да го учите на самопожертвуване, това е най-голямата глупост. Той казва: “За мене парите са смисълът на живота. Имаш ли пари, животът има смисъл, нямаш ли пари, животът няма смисъл”. Следователно и съвременните хора казват: “За нас животът важи тъй, както сме си сега. Изгубим ли тази форма, с нас всичко се свършва”.

Сега туй е още встъпление, приготвяне, понеже във всички ученици има едно желание да бързат. Като влязат някои, почват да питат: “Не може ли да свършат по два класа в годината?” Те искат да свършат гимназията за 3-4 години, да станат чиновници, заплатата им по-скоро да се увеличава, та в края на живота си да имат една пенсия. С туй мислят, че са свършили всичко. Религиозните хора и те бързат да станат морални, да забогатеят морално, че да се явят в Невидимия свят, да кажат, че ние не сме като другите хора. Но в

тази школа няма абсолютно никакво бързане. Може да прекараш в нея 100-200-300-500-1000 години, това е нищо, то са като един ден. Онзи, който влезе в школата и не е в състояние да изтърпи 1000 години, той не е ученик, нищо не може да свърши. Хиляда години, това е за учениците, за вас не казвам. Вие сте още слушатели, за вас законът се видоизмени. Един ден ще бъдете ученици, тези правила все ще ви трябват.

Най-първото нещо: трябва да се научите да владате вашия ум. Да владате ума си, да владате всичките си сили, способности и чувства. Те трябва да бъдат под пълния контрол на вашата воля. Не можете ли вие да придобисте това, ученик не може да бъдете. Вие ще бъдете в школата, но нищо няма да научите. Сега аз няма да се спирам да ви обяснявам тази вечер защо именно трябва да е така, но това е една необходимост. И тук започват всички правила и методи за контролиране на ума. Индусите имат свои методи, египтяните имат свои методи, вавилоняните, асирийците имат свои методи, евреите са имали свои методи, но различни са били тези методи. И западните окултисти имат свои методи. Те са били толкова разнообразни! Сега ако почнете да изучавате всички тези методи, ще се намерите в един лабиринт, ще минат най-малко 100 години, докато разберете кой метод да изберете. И понеже мозъкът е орган на ума, най-първо ще се научите да владате отделните органи, органите на отделните способности. Сега онези, които не са посветени, те считат мозъка само като едно сиво вещество - тъй, от чисто физиологическо гледище - в което кръвта периодически приижда, в него има един прилив и отлив, които създават мисълта. Но не са само приливът и отливът на кръвта. Ако погледнете човешкия мозък като ясновидец, ще забележите хиляди нишки, които излизат от него по всяко направление и отиват в тялото, а по тия нишки минават ред течения. Някои може да наблюдават под микроскоп тънката ципа на краката на някоя жаба. В нея ще забележат ред течения нагоре и надолу. Онези пък, които наблюдават мозъка, ще видят също така ред такива течения, които служат за проявление на мислите. Запример когато се събуди у вас една религиозна мисъл или едно религиозно чувство, теченията се отличават. Когато у вас се събуди течение

на чисто научната мисъл, това течение пак се различава. И всички тия течения са свързани с кръвта. С идването на тия течения в този център, който се събужда, всякога става прилив на кръвта към съответния център.

Сега ето къде седи опасността при изучаване на окултизма от чисто физиологическо гледище. Понеже задната част на мозъка има съотношение с чисто физически прояви на човешкия организъм, то кръвта като окръжава задната част на мозъка, най-първо събужда низшите чувства у човека и теченията от гръбначния мозък събуждат тия низши течения. За всички окултни ученици има тази опасност, че най-първо ще ги нападнат в засада техни неприятели и то такива неприятели, каквито не са сънували. Те са вътре. Някои ще кажат: “Не ми трябва това. Откак влязох в тази школа, всички дяволи ме нападнаха”. То е мястото, седалището на дяволите. Тия дяволи са жители на задната част на мозъка; цели племена го населяват и когато човешката мисъл минава през тях, те ѝ влияят.

Сега за самооблаждане на мозъка има разни методи и онези от вас, които се заемат сериозно с окултизма, трябва да проучават това. Вие сега мислите, че тази работа ще стане в един ден, в два, в три, в четири дена или в седмица или в една година. Не. Ако вие, след като се упражнявате 3-4 години, добиете контрол на вашия мозък, то е голям успех. Ако вие имате тази сила, всякога може да регулирате вашия темперамент; тия възбудени състояния може да ги поляризирате и да пренасяте енергията на мозъка от едно място на друго. За такива хора се казва, че имат голямо самообладание. А окултният ученик трябва да има не само голямо самообладание, но и да разбира законите, да знае кои ключове да бутне и как да ги бутне.

Сега първото нещо: не трябва да бъдете предвзети. Знаете какво значи да сте предвзети. Запример извършите една микроскопическа работа, а вие в същото време мислите, че кой знае каква работа ще излезе от тази идея. С това внасяте такава голяма деятелност в мозъка, че го възбудате много. За тази микроскопическа работа не трябва да възбудате много мозъка си. За тази малка работа се изисква малко усилие. Ако имате една малка придобивка, ще я

схванете тъй, както си е, както се проявява в Природата, ни повече, ни по-малко. Няма да мислите, че сте много талантлив човек или обратно, че нямаш никакви способности. Най-първо ще помислиш, че си талантлив и в края на живота си ще получиш най-голямо разочарование, излъгал си се. Има хора, които мислят, че не са талантливи, а в края на живота си виждат, че са имали таланти, които не са разработили.

И тъй, първото нещо, което се изисква от вас, е да съзнаете всеки ден какво е вашето задължение и какво трябва да вършите. В окултната школа е точно определено какво трябва да се върши. Ученикът там не ходи с пипане, той ходи с виждане, тъй както ученикът в една гимназия или университет има програма днес какво трябва да върши. И всичко трябва да бъде точно определено. Той няма да каже тъй: “Каквото Господ дал”. Не каквото Господ дал, но ние трябва да изпълним каквото Господ е наредил, когато е създал света. Той е нагласил всичко. За контролиране на мозъка ви тази предвзетост бърка, тщеславието бърка, гордостта бърка, страхът бърка, гневът бърка, т. е. това са червеи, които разрушават плодовете на вашия ум. Тщеславието е една извратена форма от една предшествуваща идея. Първоначално тя е била следующата: да имаш доброто мнение на твоите приятели, да имаш доброто мнение на твоите ближни, да имаш доброто мнение на добрите хора, да имаш доброто мнение на Бога. Тъй е седяла първоначалната мисъл. След това обаче човек като е изгубил първоначалното си състояние, туй чувство да имаш добра мисъл се е превърнало на тщеславие, не вече да имаш доброто мнение, но да се покажеш. Запример тщеславният човек, когато му дойде някой на гости, ако е цар, а той учител, ще го разведе в целия си кабинет и ще каже: “Този кабинет е специална система, няма друг като него. А тия шишета, те са първи по рода си; тия екземпляри пък никъде не съществуват, само тук ги има”. Ако е земеделец, ще го разведе по нивите си, ще каже: “Виж как хубаво се разорават и т. н .” Ако е жена, ще каже: “Като моята рокля няма друга. А моята шивачка, като нея не се е раждала втора!” Туй е чувството на тщеславието. Ние ще кажем: “Тази е обикновена рокля, направи я една добра шивачка,

приляга добре, а че е “особена”, няма нищо особено”. Ако някой е проповедник, как ще се изрази у него тщеславието? Ще каже: “А, аз проповядвах в неделя, но като мене никой не може да проповядва, какви доказателства изнесох, а публиката беше тъй очарована, че ще помни за всякога”. Тъй описвам чувството тщеславие

Сега гордостта другояче се определя. Горделивият ще се покаже тъй, че донякъде е малко скромен, но в себе си има желанието да покаже, че като него няма друг, обаче иска другите да го хвалят. Той ще се облече много скромно, не с дрипави дрехи, но пак за да обърне вниманието. Горделивият човек е скромен в обходата си, но ще го познаете като турите някого на неговото място, неговата гордост ще излезе. Той не се хвали. От гордостта е произлязла завистта. Горделивият човек е най-завистливият. Той не може да слуша да похвалят другиго. Ако кажат пред него, че някой си човек някъде е учен, професор, той казва: “Не ми казвайте, учен човек бил той!” Ако говорят за някого, че е с добродетели, той казва: “А бе джанъм, не ми говорете, на Земята човек с добродетели не може да бъде”. Ако даже му говорите за Бога, той ще каже: “Даже и Господ и Той прави погрешки”. Гордостта при всички подобни случаи заговорва. Туй чувство е събудено най-много у религиозните хора. По-горделиви от религиозните няма. Туй чувство най-много е събудено у тях. След това идват учените. Най-опасната гордост, която съществува, тя е между религиозните и учените. А най-голямата опасност, която сега иде, тя е от гордостта в окултната школа. Та за този дявол имаме турено едно такова сито на вратата, че да не може да се промъкне никога. И тъй гордостта е едно най-опасно качество за човека. В края на краищата този човек, който развие туй качество в себе си, както казват в митологията, сам ще почне да яде своите деца. Когато човек е горделив, той сам яде децата си. Види, че някой човек е учен, върне се дома си, яде децата си. Види, че някой е религиозен, върне се дома си, яде децата си. Да има възможност да отреже главите на всички хора с един замах, но да остане само неговата глава.

Сега вие ще се самоанализирате. Искам всеки от вас да познава постъпките си, не само да бъдете строги, но и справедливи спрямо

себе си. Именно това е преимущество на всеки ученик.

За да може да възстановим помежду нас хармонията, ние трябва да имаме един ключ. Аз ще ви кажа кой е този ключ. Той е обичта. В музиката има два ключа: има цигулен ключ, има и басов ключ. Само по този ключ може да четете едно произведение. И тъй учениците трябва да имат ключ и учителят трябва да има ключ. Тогава някои идват при мене без ключ и питат: Какво мога да направя? Казвам: Нищо не можеш да направиш. “Защо?” - Нямах ключ. Всички твои мисли, желания, действия трябва да бъдат определени по един велик закон, който Господ е турил. Той не може да се измени.

Сега имайте пред вид, че в света има две влияния. Ако вие не се подчините доброволно на Божественото влияние, на разумния живот, тогава ще дойдат земните влияния, магнетизмът, електричеството, влиянието на най-низшите животни. Най-низшите животни ще почнат да упражняват влияние върху вас. И понеже при влизането в една окултна школа се развива чувствителността, то вие ще бъдете в състояние да възприемете мислите на по-низшите същества от животинското царство. Затуй има опасност всеки ученик да се зарази от своите минали низши състояния на битието. Когато всички учители предупреждават учениците си, те ги предупреждават именно за тия състояния, докато учениците не дойдат в състояние да разбират своя ум, да регулират тези течения от Слънцето и от центъра на Земята и после да разпознават тия течения и ключовете на низшето животинско царство. Запример гневите се някому и някой път у вас се зароди едно желание: “Да имам едно въже, да го метна на врата му, да го стисна, та да го удуша”. От где се е явила тази мисъл? Тази мисъл е мисъл на паяка. Паякът като хване пеперуда, омотае я. Следователно вие сте влезли в царството на паяците. Някой път у вас се зароди мисълта: “Да го бодна малко, да му дам малко отровица, да го отрова”. От где се е взела тази мисъл? - От скорпиона, от змията. Всички тия същества искат да отровят своята жертва. Всички тия мисли вие ще ги приемете и тогава вашият ум ще влезе в туй течение и ще направите едно престъпление. И сега аз мога да анализирам всяка една ваша мисъл, всяко едно низше или висше проявление от где иде. Ще кажете: “Тъй Господ е наредил”. Не, Господ е наредил

много хубаво всичко в Битието. Великите Учители или Великият Учитель на Битието много добре е наредил всичко. Когато влезете в тази система, Великите Учители ще ви разправят точно и определено в каква посока ще трябва да се движите.

И тъй сега религиозните хора казват запример, че нам не ни трябва Истина. Защо ни е нас Истината? От окултно гледище другояче обясняват необходимостта от Истината. Истината в разумния живот е тъй необходима, както светлината е необходима за физическия свят, следователно и нейните лъчи са необходими. Истината има два вида лъчи: бели и черни лъчи. И ако вие не сте подготвени, може да се заразите с отрицателната страна на Истината. Сега този факт, който ви навеждам, е малко тъмен за ума ви. Как тъй? Кой са причините? Окултната наука отговаря на въпроса кои са причините за разделяне на Бялото Братство от черното братство. Първоначално те са били едно Братство, вървели са в една посока, но идват до едно място, отдето настъпва разделяне, едните хващат наляво, другите - надясно. Защо? - Едните възприемат черните лъчи на Истината, а другите - белите лъчи. Тия лъчи ги има в Слънцето. И в слънчевата светлина има черни и бели лъчи. Има тъй наречено бяло Слънце и черно Слънце. От бялото и от черното Слънце едновременно идват две течения, които се сливат. Като казвам “черни лъчи”, подразбирам, че вибрациите на тези черни лъчи са по-груби. Всичкото зло и всички тия лоши прояви и отрицателни качества се дължат на тия вибрации, които идат от черните лъчи. Коя е причината за проявяването на тия лъчи? Ако не можете да контролирате ума си във всеки един момент на раздразнение, на безверие или в какво и да е качество, което може да дразни и разколебае вашия ум, вие вече сте проводник на черните лъчи. Затова, когато изучаваме Библията, там всякога се препоръчва да бъдем положителни. В окултизма не може да кажете: “Ако е рекъл Господ, ще вярвам”. Ако вярваш, ти си на дясно, ако не вярваш, ти си на ляво, защото неверието в едно отношение е вяра в друго отношение.

Сега всичките тия енергии, които идат, тия две течения минават през човешкия мозък. И следователно вие постоянно ще изучавате методите, през кои области минават. Запример, когато дойде една

религиозна мисъл у вас, тя няма да се появи в предната част на главата ви, а ще се появи отгоре, перпендикулярно. Когато дойде една научна мисъл, тя няма да се появи хоризонтално в главата, а ще върви под ъгъл, в един кръг. Ако вземете лъчите, които излизат от очите ви и ги турите в една плоскост, всички тия сили, които падат под един наклон отгоре, действуват в права посока, а всички други сили, които идват в друг наклон, действуват отрицателно, те са енергиите от черните лъчи. Ако дойде гняв, той ще се появи в областта около ушите ви. Ако много се гневите, ще почне нещо да ви стяга около ушите, да ви наболява нещо. Ако гордостта се увеличи чрезмерно, ще чувствувате отзад на главата, в мозъка си едно болезнено напрежение. То е излишно.

Сега казвам, че Природата не обича дисхармонията. Всички тия сили, които минават през мозъка, имат своето предназначение. Но тия центрове на мозъка могат да станат положителни и отрицателни. Когато един център стане положителен, той възприема белите лъчи на светлината, положителната страна на Истината и тогава имаш едно възходяще състояние, настроение към Бога и умът ти се събужда. Когато религиозното чувство е негативно, вие ще имате един вътрешен стремеж, без да си давате отчет защо трябва да служиш на Бога. Казвате: “Трябва да се служи на Бога”. Защо? Как? - Не знаете. Тогава се явява религиозният фанатизъм и ще се придържаш към формите и обрядите. Ще отидеш в църква и ако си православен, ще запалиш една свещ. А онзи, който не запали свещ, счита това като голямо престъпление. Че утре може да откраднеш една овца, то е нищо, това не пречи, стига че можеш да служиш на Бога, да палиш свещи. Че други погрешки може да направиш, нищо. Окултната наука не приема този морал.

Сега тия сили, като се трупат вътре в мозъка, в бъдеще ще станат една спънка за вашето развитие. Защото, не мислете, че можете да се освободите от тях. Този мозък, който се проявява на Земята, във физическото поле, има си двойник в астралния свят и след като отидете там, тези енергии, които се складирват в този свят, ще ги преживеете по обратен път. Всичко от този свят ще преживеете и там.

Сега първото нещо е владане на мозъка. В какво седи туй владане? То не е лесно изкуство, понеже имаме много навици. Онзи, който влиза в школата, трябва да се справя с тези навици. Казвате: “Човек трябва да бъде търпелив”. Човек някой път може да бъде търпелив и пак да има обратни резултати. В окултната школа искаме, когато човек бъде търпелив, да има положителни резултати. Той, като е търпелив, отстъпва, отстъпва, отслабва и не може да развие ума си. Търпението не трябва да бъде като база за отслабване на ума, а за засилване, укрепване. Даже аз се опасявам от това, че някога в окултната школа има опасност за отслабване на ума, защото тъй се стимулират други обратни течения. Запример някой чел някоя книга, но този метод, който се прокарва там, той не го е проверил. И много източни методи са бивали употребявани в Англия и в Америка, но са дали отрицателни резултати. Сега окултистите на Запад искат да изработят един природен метод, природен начин. Ние ще вървим по тоя, естествения, природния метод: най-безопасния, най-добрия. Той седи в следното: обърнете внимание - вие в ума си няма да си представяте Бога къде е и какво е, но винаги ще си представяте, че Бог е едно разумно същество, което ръководи всички неща без никаква погрешка и като имате тази мисъл, тя тъй ще узрее във вашия ум, че ще регулира мозъка ви. Запример, ще имате едно упражнение: станете сутрин, спрете се и не само да прочетете една молитва, но и да помислите, че Бог е Любов, че в Него няма никакъв гняв, никакво отмъщение, никакво незадоволство. Тогава ще турите в ума си положителни качества за Бога, че Той е Всемъдър и всички погрешки, които съществуват в света, са човешки погрешки и онова, което Той е построил в този свят, всичко е добро. Ще кажете: “ама туй знаем”. Не, за контролиране на вашия мозък туй ще знаете. Този е най-простият, най-целесъобразният, един от най-добрите методи. И Писанието казва: “С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Забележете, и Господ има такива другари. Когато помислите тъй, вие ще предизвикате всички течения, които идат от Бога и минават през ред сфери, те ще нахлуят и ще образуват вашите мисли. Туй течение от Бога към Вас няма да дойде изведнъж. Щом помислите така, тази мисъл

ще мине от Бога през умовете на хората и тогава, по обратен път ще дойде към вас. Тази мисъл ще мине през всичките мозъци от по-благородните хора към по-низшите, и после ще дойде към вас. Тогава вашият дух ще започне да работи съобразно законите. Той ще започне да намира течението на тези мозъци и този мозък ще почне да се упражнява. Това ще бъде като с онзи градинар, който прокарва различни вадички да поят градината му. Така мозъкът ви ще се упражнява. Сега индусите имат и друг метод, но няма да ви говоря тази вечер за този метод. Аз ви говоря за един от най-простите, но най-целесъобразен метод. Всички могат да го употребят, абсолютно без никаква опасност и той всякога ще произведе най-малко 75 % резултат.

Повтарям: Тази хармония между вас е необходима. За сега още не се е въздорила тя. И аз искам в тази школа да се възстанови хармония. Хармонията се състои в следното: да имате взаимно почитание един към друг, да знаете, че вие сте разумни души, в които Бог е вложил ум, с който може да си служите. Някоя душа може да е оцапана, но онзи, който разбира законите, той няма да гледа на калта. Следователно един окултен ученик няма право да съди. Ще каже: “Братко, ти си поокалян малко, чакай да те поочистя”. А няма да му каже: “Ти си такъв-онакъв”. Няма право! Аз нямам право да ви съдя. Онзи, Великият Учител, всякога мълчи, зъб не обелва, той не говори за погрешките. Вижда всички погрешки, но мълчи и не ги осъжда. Когато хората видят последствията от своите грешки, тогава той казва: “Не е този пътът”. А вие, българите, слава Богу, може да ви пратим за критици в другия свят. Особено българите са най-големите критици. Аз не съм срещал други хора такива критици, като българите: бръснат без вода навсякъде. У всичките българи това е една забележителна черта. И тази черта се дължи на това, че у българина религиозното чувство е много слабо развито, още от грехопадането. Туй дето страдат българите, то е защото религиозното чувство е тъй слабо развито. Между всички културни хора на света, най-слабо е развито религиозното чувство у българите. Туй е факт, който съм констатирал при измерванията си, със сантиметър. Като дойде до твърдостта, до упоритостта на

българина, навсякъде съм турил 7 см; щом дойде до религиозното чувство, то спада от 2-3 см, а като дойде до милосърдието, малко се повдига. Казвам: Ето где е грехът! Затуй той е критик, няма благоговение. Но българинът скоро се разочарова, няма свято нещо за него. Идете в кафенетата, в селата, българинът никога няма да говори с почитание за жена си, нито жената ще говори с почитание за мъжа си. Като дойде жената, тя ще изкара на мъжа си всички отрицателни качества. Като дойде мъжът, и той ще изкара отрицателните качества на жена си. Не само между тях е така, но и между вас е същото. Така обаче не можете да бъдете окултни ученици, това да ви го кажа. Ако вие влезете тук тъй, като мъже и жени, да ви кажа право, не можете да бъдете ученици. Ако в бъдеще се чувствувате мъже и жени, отвънка може да бъдете, но в школата кракът ви не може да стъпи. Ученик, който влезе в школата и ученичка, която влезе в школата, ако са мъж и жена, ще имат взаимно почитание помежду си. Ако са мъж и жена и започнат: “Моята жена, моят мъж е такъв-онакъв”, не сте ученици. Ако сте брат и сестра и започнат: “Моят брат, моята сестра е такава-онакава”, ще бъдете вън от школата. Казвам: Който влезе в школата, трябва да бъде един образец. В школата аз няма да обеля ни зъб за вашите престъпления. Аз ще си туря други очила сега. В окултната школа има други очила, “любовни очила” ги казват. Тия “любовни очила” седят в следното: ние с тях виждаме добрата страна на всичките ви недостатъци. И ние съдим за резултатите така: Ако аз взема в ръката си запример една тесла и разсека едно дърво на 2, 3, 4, 5, 6 и повече парчета и ако от тия парчета изкараме една кола, с която хората могат да си служат, тази тесла е постигнала целта си. По резултатите съдим. Но ако аз накълцам дървото и нищо не излезе, казвам: Целта не е постигната. Ние се произнасяме в края какви ще бъдат последствията. И аз искам от вас всинца ви да бъдете много внимателни. Ние ще започнем с дялането на трески. Ще деляме по всички правила и в края ще видим какво може да изкараме.

Сега аз виждам във вашите умове седи мисълта: “Не може ли по-лесно да стане това, някой да ни повлияе чрез хипнотизма?”. Не. Най-безопасният метод е: сутрин да мислиш за Бога, че е Любов,

че е Всемъдър и Всеблаг. Това е първата молитва. Всяка сутрин, като станеш, помисли 1-2 минути върху това, че Бог е Любов, че Бог е Всемъдър, Всеблаг и веднага ще почувствуваш едно добро разположение, ще тонираш мозъка си. След като се произведе туй състояние, има други методи. Ние ще пристъпим вече към специални методи, ще пристъпим тъй, както ангела, който като дойде при Корнейла, донесе му същественото, донесе тази светлина в неговия мозък и му каза: “Повикайте Петра, той ще ви научи същественото”. Когато човек възприеме същественото в себе си, тогава ще дойде един окултен Учител, който и да е, безразлично, за да го научи на онези основни правила, които трябва да изпълнява. Сега аз искам туй, първото правило, всинца да го приложите за две седмици. Ще си вземете едно тефтерче. Сутрин като станете, ще отправите ума си към туй Разумно същество. Ще отбележите в тефтерчето си кога сте започнали и след като си направите упражнението, има ли някаква промяна, какво сте почувствували. Ще го правите три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер. След две седмици ще видим какъв резултат има. И тъй, всеки ще си вземе по едно тефтерче. Ще кажете: “Без тефтерче не може ли?” - Не може. Едно малко тефтерче ще имате в джоба и ще си отбелязвате в него. Ако пропуснете да направите някой път упражнението, ще бъдете толкова искрени, ще отбележите, че сте пропуснали. Няма да избегнете това - някой пропуснал и после не отбелязал. Това е опасно. Ако пропуснете, ще отбележите вашата погрешка, нищо не значи. Във всичките си упражнения ще бъдете искрени, ако искате да имате резултати. Този опит ще го правите две седмици. Вие имате стари възгледи, които много мъчно може да се изкоренят. Ще каже някой: “Не е ли по-хубаво аз да стана сутрин и да си направя една хубава молитва?” По-хубава молитва от тази няма в света: да помислиш, че Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг. По-хубава молитва от тази аз не зная. Като помислиш за Бога, че е Любов, ще ти се стопли сърцето; като помислиш за Бога, че е Всемъдър, ще дойде светлина в ума ти, няма по-хубаво нещо. И аз съм казвал тъй: светлина в умовете ви, чистота в сърцата ви и Истина в душите ви. Светлината ще ви даде знания, чистотата ще ви даде сила и стремеж, а Истината в душите ви ще ви даде свобода.

Това е моето правило, нали ви го дадох.

И тъй, който иска да има светлина в ума си, щом помисли за Бога, че е Всемъдър, веднага светлината ще дойде в ума му. Щом помисли, че Бог е Любов, ще дойде топлината, а когато се яви топлината, заедно с нея ще дойде чистотата. Нали вие само с вряла вода правите дрехите си чисти? Без топлина чистота не може да има. Туй ще имате пред вид. Като станете сутрин, ще дойдат вашите стари учители, ще ви кажат: “Не му е времето, може да си поспиш, има време”. Не, първото нещо щом се пробудиш е да кажеш тази молитва. Но кога? Като си легнеш вечерно време и като си спал през нощта много добре, спокойно. С първото пробуждане направи упражнението. Ако си се пробуждал и заспивал, законът е друг. При първото пробуждане не лягай повече да спиш, стани и направи туй упражнение. След него вече не лягай! Вие ще кажете: “Ами ако е в един часа?” - В един часа няма да се събудите вие. Вие ще се събудите в 3, 3 1/2 или в 4 часа. При безпокоен сън ще се събудиш в 1 ч., в 2 часа; който спи добре, той ще се събуди в 3, 3 1/2 часа, а аристократите ще се събудят в 6, 7, 8 или 9 часа и ще кажат: “Успали сме се”.

И тъй: упражнението сутрин ще го направите рано, на обяд-преди 12 часа, а не след 12 часа. На работа си някъде - туй упражнение ще може да го направиш навсякъде. Вие може да се спрете 1, 2, 5 минути. Колкото и да е строг вашият началник, ще вземете перото да работите и ще си отправите ума нагоре с мисълта, че Господ е Любов. И никой няма да забележи, че правите това. Няма условия, които да ви попречат. Даже и жената, като готви, като пържи в тиганя, за 2-3 минути може да спре лъжицата. Няма да ви изгори яденето. Ако ви изгори яденето, аз ще ви го платя. Няма да изгори.

И тъй аз искам вие да помогнете да се възстанови тази хармония. Ако вие не турите хармонията, тя скоро иде в света, тя сама ще се въдвори. Защото онези цигулари, които са майстори, сами си нагласяват цигулката, а онези, които не са майстори, други им ги нагласяват. Тъй че ако ги оставите, други пък ще ви ги нагласят. Ние сами трябва да знаем поне да нагласяваме цигулките си.

Сега разбрахте ли първото правило? Вечерно време, 5 минути

преди да си лягате, ще си направите упражнението. Сега в тази школа да не казва някой, че аз оставам при особено мнение. Особено мнение тук няма. Който иска особено мнение, то значи: аз ще взема от школата туй, което ми трябва, а за другото оставам на особено мнение. Който иска да остане при особено мнение - отвънка. Който и да е ученик, който не е готов да направи туй упражнение, той не е достоен за ученик. Сега аз да ви помогна на туй упражнение, макар да съм го правил много пъти, пак ще го правя за две седмици с вас. Някои от вас може да имате изкушение, че ученикът трябва да го прави, а учителят - не. Аз ще го правя с вас. Запитват: от кога да го започнем? - От тази вечер. В тефтерчето ще си отбелязвате часа, когато сте го направили и трите пъти през деня. Ако нямате часовник, поне да отбележите, че сте го започнали. Ще си отбелязвате (в) тефтерчето само с една буква какво сте почувствували. Ако почувствувате Любов, ще турите само буквата Л. Ако почувствувате сила, ще турите само буквата С. Ще пишете само преживяванията си и то само с букви. Другояче вие ще се отклоните. В туй упражнение все-таки ще ви дойдат някои нови мисли, забравени мисли, нови чувства, ще се прояви във вас нещо благородно, ще влезете в тези течения. Аз ви давам това упражнение, понеже влизате в школата. Всякога не може да имате туй упражнение, да го знаете това. Друг път и хиляди лева да плащате, туй не може да го имате. Да не мислите, че всякога можете. Туй е специално упражнение и ако го използвате, добре. Ама може да кажете: "Друг път!" Не, всички неща в Природата си имат определено време. Не го ли направиш на време, вратата е затворена. Не отидеш ли на време, вратата е затворена, ще чакаш. Почнеш ли да хлопаш, ще ви кажат: "Не ви познаваме", оставате си назад. Вие ще благодарите, че ви дават един опит за 2 седмици, не повече, за 2 седмици само. След 2 седмици ще спрете, няма да го употребявате. Подир 2 седмици и да искате, няма да дойде то. Ще кажете: "Ама ние го знаем това нещо". Не го знаете. "Ние сме го мислили". - Не сте го мислили още. Ако вие възприемете слънчевата светлина чрез отражението и през 10 огледала, през които е минала, и ако я приемете направо, има голяма разлика. В туй положение ще имате най-малко първото отражение на тази светлина, която

ще слезе отгоре. Сега няма да бъдете предвзети, да казвате, че ще останете на особено мнение. Никакво преувеличение!

Това ще бъде встъпление към упражненията, които постоянно ще правим. Ред упражнения ще имаме. Сега за да може тази идея да порасне, трябва вода, нали? Да четем тогава за водата! (Прочетоха се 20 теми върху “предназначението на водата”).

Тайна молитва

ОКУЛТНИ ПРАВИЛА

**9 школна лекция на Общия Окултен Клас,
27.IV.1922, четвъртък 7 1/2-9 ч. вечерта
София**

Тайна молитва

Прочетоха се някои съчинения върху водата.

Следния път всичките ученици ще напишат само по едно изречение от себе си. Няма да пишете никаква чужда мисъл. Ще създадете само по едно изречение. Няма да преписвате какво е казал Толстой или някой евангелист. Едно изречение ще създадете. Ако вие не можете да създадете едно изречение, не сте тук за класа. Хора, които работят само с чужди капитали, ние не ги искаме. Ще впрегнете ума си на работа, защото всичко това, този казал това, онзи казал онова, това било, онова било, не ни трябва. В тази школа се изисква мисъл. Ще имате две неща пред вид: за да мисли човек, в мисълта трябва да има два противоположни полюса. Но ако вие направите тия полюси, обременени с една отрицателна енергия, във вас ще се зароди процесът на оглупяването или процеса на забравянето. Да допуснем, че вие мразите някого, нали? Какъв е обектът на вашата омраза. Омразата трябва да има обект, т. е. в икономията на Природата този обект трябва да извърши някаква работа.

Трябва да има причина, защо го мразите. Ако мразите човека без причина, вие сте причина за тази омраза и тогава вредите сами на себе си. Всяка енергия се повръща към своя причинител. Значи потребни са тия два полюса в ума ви. Трябва да бъдете свободни от всички ония мисли, които не хармонират с вашия стремеж. Допуснете следното: търговец иска да забогатее, купи стотина прасета, да кажем, както сега, когато свинското месо е скъпо. След като ги храни, тия прасета

заболяват и умират до едно. Питам: Какво е спечелил търговецът? В духовния свят не се позволява да се хранят прасета, т. е. мисли, които се заразяват и умират; в никаква кочина не се позволява да се хранят такива мисли. Храните ли ги, ще изгубите времето си, ще изгубите капитала си, ще изгубите и вашето разположение. Добре, друго едно сравнение: да кажем, аз ви говоря тази вечер в класа върху една философска или научна студия. Да допуснем, че част от учениците са гладни, от два дена не са яли, други са жадни, трети не са си отспали два дена, четвърти имат ревматизъм в краката. И започвам да разправам тази научна студия. Аз мога да говоря много научно, но онзи, гладният, ще мисли за хляба и ще каже: “То не е важно сега, важното за мен е хлябът”. Каквато и научна студия да му говоря, за гладния важното е хлябът. Жадният казва: “Водата сега, вода, вода, тя е най-важното нещо”. Третият ще каже: “Сънчец, сън, сън, само тогава човек може да мисли”. А четвъртият ще мисли за своите болести и за лекуването им. Питам: Какво може да се постигне в един такъв клас? И ако попитате учениците какво говори вашият Учител, ще кажат: “Аз бях малко гладен, моят ум беше зает с един много съществен въпрос вътре в мене, за икономическото подобрене на хората”. Друг ще каже, че умът му бил зает с водата, третият пък размишлявал каква роля играе сънят, а четвъртият е мислил за болестите. И ако вие ме запитате: Защо разните школи често пропадат и съвременното общество не се поправя? - то е по простата причина, понеже между тях има много недъзи, които занимават техните умове. Евангелският проповедник проповядва в една църква. Една красива госпожица седи. Идва един млад момък, сядна на чина, тя му поднася едно Евангелие и му казва где да чете: “Бог е Любов”. Той ѝ отговаря: “Да се възлюбим”, “възлюбете се един друг” и почват да си разгръщат Библията; тя му показва един стих, той ѝ показва друг стих и тъй се разговарят. Връщат се двамата и ги питат: За какво говори проповедникът? - Не знаем. За какво говорихме ние знаем, но за какво говори проповедникът, не знаем. Когато Божественото говори вътре в нас, ние често се занимаваме като тия ученици с друго: с ядене, с водата, със спането, с болестите, занимаваме се със стихове, с изречения.

Всички тия неща ви са необходими, защото човек трябва да бъде най-първо нахранен, напоен, трябва да си е отспал и трябва да бъде здрав; т. е. ученик, който е гладен, да не идва в класа; ученик, който е жаден, да не идва; ученик, който не си е отспал, да не идва; ученик, който е болен, да не идва. И когато двама души се разговарят с Библията, в дома си да се разговарят. Сега този разговор става във всяка една душа и аз искам вие да мислите, когато говоря. Ще действувате правилно. Защото законите, в които живеем, не са лични, а безлични. И пред Бога каквото знаете, то е за вас; каквото знание и да имате или каквото обществено положение и да заемате, дали сте някой министър в България или цар в България, за Него ни най-малко не важи. Ако искате да знаете, Невидимият свят, не се интересува какво сте вие. Единственото нещо, което занимава Невидимия свят, то е: какво сте вие като душа, т. е. какъв е вашият характер. Един жител като слезе от Невидимия свят, той просто потърси една душа и гледа дали в тази душа обитава Истината. Той, като дойде, иска да знае дали във вашия ум обитава светлината. Като слезе в сърцето ви, гледа какви чувства ви занимават. Има ли ги тия три елемента: светлина, Истина и чистота, той може да се спре и да разговаря с вас. А за Невидимия свят всички тия наши положения са забавления. Когато вие заемате някое високо положение или сте някой учен професор и разрешавате някаква математическа задача, тия учени в другите светове считат всичко това за едно театрално забавление. Тукашната наша наука е една детска играчка за тях, тъй на ваш език казано такава играчка, че те биха се хванали за корема от смях, когато ни гледат как ние с един замах разрешаваме въпросите: какво е безсмъртието, какво нещо е Бог, какво са ангелите. Туй са такива смешни моменти, както когато минавах преди няколко дена през Борисовата градина и там с лупичката си наблюдавах купчина мрави. Те мислят, че това е пожар и правят усилие да го гасят. Фокусирах огъня с лупата, сламата почна да дими, те почнаха да отделят, да плюят своята мравчена киселина, за да угасят пожара. Аз махнах лупата и те се зарадваха, казаха си: “Изгасихме огъня”. Турих я на друго място, те пак с тулумбите си плюят и най-после казаха: “И този пожар изгасихме”. Този пожар никаква мравчена

киселина не може да го угаси. Същественото, Божественото у човека никой не може да го угаси! Но туй съществено, Божествено си има свое време и ние трябва да използваме времето, за да го развиваме. Не всякога можете да мислите, не всякога можете да чувствувате, не всякога можете да действувате. Туй иде периодически през годината. Времето за мисълта е определено; по някога човек може да мисли, пък понякога човек не може да мисли. Мисълта иде периодически. Чувствата и те също. Казвате: “Любов, разчувствувал се много”. И чувствата идват периодически. Събуждането на човешката воля и то иде периодически. Учениците на окултната школа трябва да изучават закона на този периодически прилив от менталния свят, т. е. умственият свят, светът на идеите; после идва този прилив от света на чувствата или от астралния свят и от причинния свят - светът на волята. И който разбира закона, той го използва. Сега приливът на тази енергия, на умствената енергия запример, по някой път и тя произвежда някоя пакост, тъй както произвежда пакост и водата. А кога водата произвежда пакост? Ако тия хора, които живеят близо до гори, искат реки и вземат та изсекат тази местност, пък ако и годината се случи снежна, ще има повече дъжд и ще стават големи наводнения. Но ако цялата местност е залесена с гори, тия наводнения са невъзможни.

Сега трябва да знаете, че около вашите умствени реки има такива гори и някой път вие с вашата нехармонична мисъл можете да изкорените всички тия хармонични мисли, горите. “И тогава у вас става това, дето казвате: “Не мога да се въздържам”. Какво ще се въздържаш? Ако ти беше умен човек, щеше да запазиш горите си, а ако оставиш само камънаците, трябва ти най-малко 30 години, додето тия гори израснат наново. За да може да се въздържа, изискват се ред условия. Това въздържание не е такова, за каквото материалистите учат.

Именно: ще се спрете върху този велик закон на човешката мисъл, който приижда. Има течение на чувствата и туй течение приижда периодически. Някой път тия две течения, умственото и чувственото, се съвпадат и то е един щастлив случай, а някой път не се съвпадат. Та аз искам вие да използвате това. Забелязвам у

всинца ви навици от миналото. Отбягвайте ги! Казвате: “Може и по друг път”. Нещата могат да станат само при известен случай. Мен често ме питат тъй: Защо такава беседа не ни говориш еди-кога си? Казвам: Тогава не може да се говори тази беседа. Всяка беседа може да се говори само при известен случай. И всяка Истина в света може да се каже само при известни условия. Ако в едно общество се зароди желание да обича музиката, туй общество ще създаде музиканти. Но ако в обществото занемарят музиката, всички музиканти ще измрат. Най-първо се изискват условия, за да се яви каква и да е дарба у човека. Сега вие искате да бъдете даровити, нали? Дарбите не се създават изведнъж. Една дарба, това е накопление на енергията в дадена посока вътре в човешката душа от хиляди години. И може би в сегашния ви живот от тази енергия да не е достигнал нито един грам и ако вие не притурите този грам, за да познаете тази деятелна способност и ако вие не приложите тази енергия от един грам, целият ваш живот ще отиде безполезно. Тогава вие ще си мислите: “Еди-кой си г-н е даровит, еди-кой си ученик е даровит”. Той е даровит, защото е работил в миналото. Нищо в света не е без причина. Даровитите хора, в каквото и да е направление, те са работили в миналото и туй, което имат, го заслужават. Та сега заложеното вътре във вас вие трябва да го разработите. Вие се спирате по тоя въпрос и казвате тъй: “Не може ли да се съкрати този период?” Може да се съкрати. Едно от правилата за действие, което трябва да имате пред вид е: Ако си отпред, върви бърже, а ако си отзад, т. е. последен, върви полека! Обърнеш ли този закон - ако си отпред и вървиш полека, а ако си отзад и вървиш бърже, ти ще произведеш цяла катастрофа. И днешният свят страда от това, че бащата и майката, които са глава, вървят полека, а синът и дъщерята, които са отзад, вървят бърже. И затова става карамбол. Учителите вървят полека, а учениците вървят бързо, и там е карамбол. Свещениците вървят полека, а паството бърже, и там е карамбол. И се питат коя е причината? Казвам: Причината е тази, че свещениците вървят полека, а паството - бърже. Един американски говедар - американските говедари се различават от българските по това, че пасат говедата на кон - пътувал из страните на Западна

Америка. Обаче задава се едно грамадно стадо от бизони и върви по посока към него. Те бягат и той препуска. Турците казват: “Бягай, без да се спреш”. И той бяга пред бизоните. Ако го питаш: Защо бягаш? - Защото бизоните бягат. Ако се спре, туй стадо няма да се спре, ще завлече говедаря с всичките му говеда. Силите в Природата мязат на тия бизони. Ти като дойдеш при една природна сила, ще бягаш с коня си. А кой е конят? - Твоят ум. Можеш ли да бягаш, спасен си; останеш ли назад, ще бъдеш пометен. И туй е първото правило. Сега Христос туря това малко по другояче в притчата. Когато ви канят някъде, взимайте последно място. Защо? Като не уповаваш на себе си да се движиш бързо, остане на опашката. Казвам: да превърна аз тия думи, които са символи или величини. Какво означава движението? Ако си на главата, на чело, движи се бързо, ако си отзад, движи се полека. То е един символ, превръщане на тия величини. Ако си на чело, бъди добър, работи с Добротелта и всичкото, каквото си намислил, не го отлагай, направи го. Ако си на опашката и се разгневиш, искаш да правиш пакост, спри се, не бързай. Туй означава, нищо повече. Бързо се движи. Само умният човек се движи с голяма бързина. Само онзи, който е добър - само Любовта, Истината, Мъдростта, Добротелта, Правдата, всички добродетели - се движат с най-голяма скорост, а всички злини, всички слабости се движат с най-малка скорост. И ако имаш тия слабости, не излизай отпред, защото ще бъдеш пометен от стадото бизони.

Сега в тази посока вие имате да преодолявате големи мъчности. Защото, когато човешкият ум и човешкото сърце почнат да работят в права посока, ще се зародят непреодолими препятствия. И колкото повече тия мъчности изпъкват, да знаете, че вие сте на Пътя и да се не спирате. Спрете ли се в своята бързина, да седнете, като някой уморен пътник при някое дърво, за да си починете, непременно вие ще се простудите и ще закъснете в пътя. Пътникът никога под никое дърво не трябва да се спира. На един окултен ученик под сянка не се позволява да седи. Сенките не ги препоръчваме. Всякога трябва да се печете на Слънцето, т. е. мисълта във вас трябва да бъде светла, отривиста. Трябва да знаете, че вие, като сте дошли в Природата, най-

първо трябва да ѝ се отплатите. Да платите какво? Все-таки трябва да платите един малък данък. Не мислете, че всичко в света е даром. Природата ще ви заставя най-малкото да си платите наема на къщата, в която сте живели. Ако вие сте живели няколко съществувания, живели сте около 100 години без да сте плащали този наем, ще ви се набере една доста голяма кирия. А този наем седи в туй, че ние трябва да извършваме всеки ден нещо заради нея. Например ако вие станете сутрин като ученик и си кажете “Днес поне аз ще вложа в себе си една добра мисъл”, то ако всеки ден в продължение на 10 години влагате по една добра, съществена мисъл, тия всичките мисли можеха да се превърнат на цяла градина, обраснала с най-плодовити растения. И вземете в най-благородното чувство, което ние имаме, Любовта, най-благородното чувство, което има в сегашните български училища, ако най-способният ученик обиди в нещо учителя си, да му мисли вече този ученик, ще стане неспособен. И ако учителят обиди ученика, и той ще стане негоден. Ако принесете този закон навсякъде в живота си, той е същият. Сегашната Любов не може да издържи изпита си. Запример вие слушате една беседа, слушате една лекция, учителят разправя да допуснем за сътворението на света или за произхода на половете или разправя за произхода на кармата. Всеки един може да разгледа тия въпроси от разни становища, трояко може да ги разгледа. Ако професорът разправя за сътворението на света, този професор не е бил там с Бога, когато светът се е създавал. Това са догадки. Ако той говори за кармата, за нейното произхождение, той не е бил в началото, когато кармата се е развивала. Или когато той говори за произхода на половете, той не е бил там. Има неща в света, които са се родили, но ние не сме били тогава точно на мястото. Ще каже някой: “Аз съм съществувал”. Ти може да си съществувал, но си спал в стаята си. Ние може да съществуваме, но в даден момент, когато стават известни прояви в Природата, ние може да сме били в спяще състояние. И туй спяще състояние всичките хора го имат. Вие можете да присъствувате в известна окултна школа и когато се говори, сами да имате пред вид как може да се развиват тия сили, да ги употребявате, да подобрите своето положение. То е хубаво. Или пък трябва да имате знанието да издигнете вашия ум или сърцето си,

за да се облагородите. Но в това още не е смисълът на живота. Вие може да имате един прекрасен ум и при това пак да умрете като един нещастник; вие може да имате едно благородно сърце и при това пак да умрете; вие може да имате една силна воля и при това пак да умрете. Сега съвременните окултисти казват, че човек с волята си всичко може да направи. Това е вярно само 25 %, но не сте само вие единствените. Да кажем, ако в Европа има близо 500 милиона християни, всеки един християнин има воля. Всички тия воли обаче не действуват в една и съща посока. Допуснете, че 100 души от вас тук са кандидати за една професорска катедра. И всинца имате желязна воля. Колко души със своята силна воля ще седнете на този стол? Всеки ще каже: “Аз с воля всичко мога да направя”. Хубаво, какво ще направиш? Е, добре, да кажем ти имаш силна воля, напрягаш волята, а друг има по-слаба воля, но има злато и позлати той волята на министъра и седне на стола. Много лесно е: ще позлатиш волята на министъра и той ще те тури на стола. Всички съвременни общества са съблюдавали този закон. Те подковават своята воля ту с желязо, ту със злато, но до сега още хората не са приложили волята си с Любовта. Вие още нямате воля на Любовта. Аз от 20 години изпитвам учениците тук, в България и не съм намерил ученик с воля, позлатена с Любов. Колко българи съм намерил, но в туй отношение нито един не ми е излязъл верен, не е издържал. И затуй казвам, че българите, като ученици в окултната школа, са много слаби, не са издържали. И затуй именно в миналото тук, на Балкана нито една школа не се е задържала, а са минали на Запад. И сега може да направите същата погрешка, но тогава туй учение ще заминے или на Изток, или на Запад и ако заминے, туй място не ще има окултно значение. И ако вие не си турите за задача да си калите волята сега, Балканският полуостров ще има същата участ, каквато имаше Палестина.

Сега да оставим туй. Вие мислите само за себе си, но ако искате да бъдете ученици на тази школа, вие ще мислите каква е Волята Божия или каква е волята на Великата Природа, която ви е допуснала в своя дом. Първото нещо какво е? То е: каква е Волята Божия или каква е Любовната Воля, защото в Природата има една Любовна Воля. И в Бога има една Любовна Воля и като дойде тази Любовна Воля, вие

трябва да забравите всичко, ще оставите всички отрицателни мисли на опашката, отзад, а ще се движите отпред с най-голямата бързина. Сега като говоря така, вие можете да разберете въпроса съвсем индивидуално. Понеже сте патриоти, казвате: “Какво ще стане с България?” - В невидимия свят не се интересуват за нациите. Законът е такъв. Всякога трябва да знаете, че едно окултно течение, което иде от пространството, е условие за един народ да се развива правилно. Понеже и в астралния свят има голяма борба, то ако вие не съедините вашата воля с това течение, вие може да го отбиете. Следователно онези, към които го отбиете, те ще се ползват, а онези, от които течението ще се отбие, те ще пострадат. Тогава аз твърдя, че реката Нил е отбита от Централна Африка, тя е отбита от сегашната култура и в бъдеще, ако дойдат хора да я отбият от вътрешността на Африка, тя ще се повърне в своето първоначално корито. Следователно вие ще внимавате като ученици да не отбиете течението, в което вие живеете. Някой път казвате: “Аз не искам да зная и без школа мога”. - Без школа от човека нищо не става, т.е. трябва да знаете, че ако някой мисли, че без школа може да влезе в Небето, никога! Земята е една школа и който не се школува и мисли, че без учение може да влезе в Небето, лъже се. Тъй! В който и да е смисъл, от вас се изисква учение. Законът в Невидимия свят е толкова строг, че няма да ви допуснат да влезете там простаци. По никой начин! С милиони, с милиарди години ще ви държат на Земята, но ще ви заставят да учите. И след милиони години, при най-голяма упоритост, най-последно ще ви заставят да учите. Ще ви заставят! Ако се научите по-рано, по-добре. Някой казва: “Аз няма да уча”. - Ще учиш. “Аз не мога да изправа сърцето си”. - Ако не го изправиш, ще ти го изправят. Туй сърце, ако не го изправиш сам, от другаде ще дойде изправление. Има два начина за оправяне: или сам ще се изправиш, или ще те изправят. Защото забелязвам, някои от вас се отпускат. Ние ще приложим сега един закон. Аз започвам вече с опит. Ще почнем с малките опити, да се не сърдите после. Ние ще приложим опитите. Тогава, който е слаб, ще му кажем: “Застани на опашката”. А които са силни, ще излязат на главата, да не стане катастрофа. Аз ви предупреждавам, всички ще вървите полека, едни ще вървят отзад, а други отпред.

Правилно ще се върви. Сега ако искате да прогресирате, да научите нещо, непременно трябва да бъдете верни на себе си. И така ще се освободите от вашите посторонни мисли. Искам веднъж да ви събудя, защото повечето от вас тук сте хипнотизирани. Хипнотизирани сте, разбирате ли? Хипнотизирани, хипнотизирани! Някои от вас още не съзнават, че са хипнотизирани. Има такова хипнотизиране. Аз мога да приспя един човек и да му кажа: След 10 часа ще заспиш. Той 10 часа е буден, ходи, приказва, но като дойде десетия час, заспива. Някои от вас са хипнотизирани да заспят след 10 деня, други след 10 години, а някои след един час. Сега вие мислите, че сте господари, но сте хипнотизирани от онези от черната ложа, които разбират законите. Те са ви хипнотизирали. Те знаят, че когато настане един благоприятен момент да възприемете нещо ново, те ще ви хипнотизират в този момент. В най-добрия момент за вас те ще произведат един смут в съзнанието ви. И често пъти казвате: “Аз ще се моля в този час”, но като речете да се помолите или ще заспите, или ще се скарате и всичко отива. Ученикът трябва да разбира, той сам ще тръгне в този път.

Аз малко проточих, времето ми мина сега, с един час. Трябва да спазвате тия закони, да знаете, че има още доста голяма борба.

Сега разбуждане трябва да стане, разбуждане и всеки един от вас трябва да се моли в душата си, да го разбуди Господ точно на времето да не пропусне случая. Псалмопевецът казва: “Господи, тури страж и отзад, и отпред, тури страж на устата ми”. Като се изтълкува “страж на устата”, устата е символ на Любовта, за да можем тази Любов, която излиза от нашата душа в един удобен момент да я използваме. Словото е носител на Божествената Любов. Защо е Словото? Словото е затуй, да носим тази Любов, та в нея да се прослави Името Божие. Щом се прослави Името Божие, ще дойде културата. Само със Словото Божие в света се явява култура. И когато придобием знанието за тия закони, тогава ще почнем да работим разумно. Разумно ще работим!

Сега половината от 2-те седмици мина, остава ви още една седмица. Упражнението не върви толкова успешно, тъй да ви кажа, не го правите толкова успешно. Някои от вас прескачат, особено обяда,

много са го прескочили този обяд, 12 часа не спазвате, а дванадесетият час е много важен. Гледайте втората седмица да не прескачате 12-ия час. Сега някой ще каже: “Аз не съм го прескочил”. - Радвам се, но аз искам нито един да не прескача, ние не обичаме хора, които прескачат. Никакво прескачане! Някои гледате малко леко на работата, казвате: “Няма нищо, може и без него”. В туй отношение учениците, които са българи, се нуждаят от голяма точност и акуратност, иска се воля. У българите, ако има нещо слабо, то е волята. И аз бих желал всички вие да станете като германците и като англичаните, точни; тъй, на минутата, нито с една минута да не закъснявате, да придобиете този характер на точност. И тъй най-малкото сега, първото нещо, искам от всинца ви да бъдете точни! Гледам и тук на уроците, като идвате, все позакъснявате и ония, които закъсняят, хлопат. После някои влизат през прозореца. Аз похвалявам този, който влезе през прозореца, то е смелост, аз го похвалявам, то е хубаво, не е лошо, но не всякога може да влизате през прозореца. Когато прозорецът е отворен, ученикът ще се прехвърли, той иска да се учи, но някой път прозорецът бива затворен, тогава ще изгуби. В краен случай, при изключителни случаи позволявам и през прозореца да влиза, но предпочитам през вратата да влиза. Всеки ученик трябва да бъде на мястото си 5 минути преди да влезе Учителя. И тогава, за втория път да се наредите по следующия план: най-първо ще седнат на столовете жени, после мъже, един ред жени, един ред мъже. Разбрахте ли? Тъй ще се наредите и ако дойда и ви заваря ненаредени, 3 часа в мълчание ще бъдем. Аз ще мълча и вие ще мълчите, ще размишляваме дълбоко, разбирате ли? Няма да говорим нищо. Единственото наказание, което аз ще прилагам щом направите една погрешка, ще имате едно събрание на мълчание, на съзерцание, цял един час, то е хубаво. И аз желая да направите една погрешка, ще съзерцаваме един час, ще се пренесем в Невидимия свят, ще съзерцаваме, ще мислим. Колко приятно ще бъде! И тъй един ред сестри, един ред братя, ученици - братя, ученици - сестри, до края и онези от страни, и те по същия закон ще се наредят. То е само за следующия четвъртък. Ще направим една промяна в реда на нещата.

Тайна молитва

СИМВОЛИЧЕСКИ, ОКУЛТНИ ПРАВИЛА И МЕРКИ

10 школна лекция на Общия Окултен Клас,

2.V.1922, вторник 7 1/2-9 ч. вечерта

София

Тайна молитва

Туй, което ще кажа, е само една дефиниция. Не пишете! Аз ще пристъпя направо към предмета. Туй е само една бележка.

Ние напускаме обикновеното разбиране на живота! Разбирате ли? Като влезеш в една лодка, няма да се разхождаш вътре, а ще седнеш и като излезеш навън, тогава има друг начин. Като влезете в Божествения свят, вие ще оставите вашите начини за ходене по земята. Земният морал е безморалие на Небето, а земното право е безправие на Небето. И като се събере всичката наша правда на Земята, тя не може да направи даже една добродетел на един ангел. Ние трябва да бъдем хора смирени, да знаем, че не сме добродетелни. От сега нататък ще бъдем добродетелни. Добродетелта е нещо, което ще се създаде по закона на Любовта. А по този закон не сме живели още разумно. Някой ще възрази: “Ние живеем и се движим в Бога”. Окултната наука не го отрича, но трябва да знаеш, че си едно с Бога и да разсъждаваш, както Той разсъждава и да мислиш тъй, както Той мисли. Колкото е Небето далеч от Земята, толкова Бог е далеч от нас. А колко е далеч Небето от Земята?

И тъй заглавието беше: Символически, окултни правила и мерки. Дисонанси и съгласие (съзвучие).

Ще употребим една чужда дума. Значи едно съзвучие може да го превърнем на един дисонанс. Ето как. Вие сте човек интелигентен, с ум, сърце и воля. Явява се пред вас цигулар и започва да свири. Вам е приятно да слушате неговата музика. Казвате: “Отлично свири”. И тогава този цигулар има вяра във вас, вие сте публиката и той

разчита вече на вашата дума. Казва: “Аз като свиря, той оценява моята музика, моята музика е нещо!” Не се минава половин час, идва друг цигулар, който свири по-хубаво от първия и започва и той да свири. Вие почвате да давате похвали на втория и тогава в първия цигулар се явява дисонанс. Защо? Вие ще погледнете на него с недоверие. Но нещастieto не се спира там. Трети цигулар иде, който свири по-хубаво от първия и втория, ти похваляваш третия и тогава двамата се начумерят. Но не се спира злото там. Дойде четвърти, той свири още по-хубаво, тримата се начумерят, не ги оценяват. Дойде пети, шести, седми, осми, девети и десети. Ще се спра на десетия. Всичките девет сядат като попарени кокошки, а този единият казва: “Да знаете, аз съм, който свиря”. Добре. Обратният процес: заминава десетият, остава деветият на мястото му. Той казва: “Вие осемтах да знаете, че аз ви надминавам”. Заминава деветият, остава осмият; заминава осмият, остава седмият; заминава седмият, остава шестият и т. н.; заминава вторият, остава първият. Той като остане, казва ви: “Разбираме се сега”. Тъй този закон постоянно действа и във вас, тук в събранията. Туй можем да го проверяваме. Следователно какво трябва да прави първият? Като дойде вторият, който свири по-хубаво, той трябва да проучи неговите методи, няма да изгуби, а ще има един плюс. Като дойде третият, първият и вторият ще се учат от третия, нищо няма да изгубят, докато дойде десетият, да усвоят техните методи. Няма какво да се сърдим. Сега тия правила, този закон може да приложите във всички религиозни общества. Навсякъде законът работи. И казват някои: “В нашата църква не проповядват ли”? То е същият закон. То значи: “Ние не свирим ли като първия?” Като първия свирите, но като втория - не. Като втория свирите, но като трети - не. Като четвъртия? Ами като петия? Като петия свирите, но като шестия - не, и т. н., докато дойдем до тук, което е свършено - до десетия. Спряхме се там, туй число го взимаме като закон на свършенство. Върху този закон вие ще работите. Няма да обяснявам повече!

Вторият символ: вие сте млад момък, на 21 г., снажен, мускулест. Явява се първият господар, той е по-силен от вас, казва: “Ти ще ми слугуваш, ще ореш на нивата”. А ти кажеш: “Няма какво

да се прави, ще се слугува на този господар”. Но дойде вторият господар, по-силен от първия, казва: “Ще напуснеш тази нива, на моята нива ще дойдеш”. - Няма какво да се прави, ще идеш при втория. Но там не се спира, дойде третият господар. И почнат тия господари да се нанизват до 10 и ти казваш: “Няма какво да се прави, ще се слугува”. Иде после обратният процес. Ще го повърнем. Този последният пример се отнася до чисто физическия свят, а първият - до астралния свят, понеже засяга нашите чувства. Той засяга и умствения свят, но засега това ще го оставим.

Третият символ засяга ангелския свят. Явява се човек красноречив, който говори, приказва само по една дума, но думата му е толкова силна, че той може да възкръси един мъртъв. Но само една дума може да каже. Десет души са мъртви. Дойде първият цигулар, каже думата и първият възкръсне, но другите не се помръдват. Дойде вторият, и той изкаже думата - вторият мъртъв възкръсне. Дойде третият, изкаже своята дума - третият възкръсне. И всичките 10 души, като изкажат своите думи, 10 души мъртви възкръсват. Питам: Кой кого превъзхожда? Тук имате закон само на хармония и съгласие. Казаната дума е добра само тогава, когато може да възкръси един умрял човек. Сега ето къде се прилага този закон. Ние взимаме думата “умрял човек” в духовно отношение. Някой човек е тъй тъжен, тъй скръбен, не му се живее, той е намислил да престъпи Божествения закон и да хване крива посока, вие дойдете, кажете му само една дума и той оживее. Вие сте извършили вашата длъжност. Колкото мъртви и да има, не се стремете да ги възкръсите, то е вече тщеславие. Другите 9 души оставете. Защото ще учите: във всяка окултна школа работата за всекиго от нас е точно определена. В чужда работа няма какво да се месим. Ние ще гледаме своята работа. Ако си пръв, първия ще възкръсиш; ако си втор, втория ще възкръсиш; ако си трет - третия; ако си четвърт - четвъртия и т. н. И като свършиш работата си по този начин, ще обърнеш сърцето си към Бога и с Любов ще изкажеш своята благодарност към Него, че си можал да кажеш една дума на място. Като възкръсиш този брат, не ти трябва по-добра реклама от него, тя е достатъчна за теб. Той ако живее 40 г., като обиколи целия свят, ще ти бъде една реклама,

ще каже: “Едно време бях мъртъв, но дойде един човек, една дума ми каза и аз оживях”. Другите като дойдат, ще те питат как стана. “Една дума ми каза, само една, особен човек е. И хората ще почнат да мислят, че той е могъл и други да възкръси. Той ще обиколи целия свят и ще разправя за тебе, а светът ще мисли, че ти си велик човек. Да, велик човек! Казва псалмопевецът: “Словото Божие няма да се върне при Бога, от да не принесе своя плод”. Всяко Слово трябва да принесе своя плод. Едно семе - един плод.

Следователно имате три примера сега, символически. Първият - момъкът, който слугува на господарите, и обратният път. Вторият - цигуларят, и третият - 10 души, които казват само по една дума. И аз желая, като ученици на тази школа, да казвате само по една дума. Ама като ви срещна, да ми кажете: “Аз бях мъртъв, знаеш ли, и еди-кой си ми каза една дума и аз възкръснах”. А сега желанието на всички ученици в окултната школа е да изядат всичкия каймак те, а за другите да остане само айрянът. Като идеш, ще вземеш само една лъжица каймак, та като дойдат другите и те да си вземат. Всеки има право да си хапне от този каймак. Всеки, който изяде каймака на това Божествено питие, неговата дума не е мощна. Следователно едно дело е добре направено само тогава, когато може да внесе живот.

Тия трите правила можете да ги употребявате. С третия пример вие ще хармонизирате двата първи. Вторият ражда всички съревнования. Ще ви дам една тема, за да ги развиете. И тъй трите теми: за младия момък, за цигулара и за човека, който говори само по една дума. Три теми за три седмици. От тях ще развиете в школата по една тема, кратко, да ги уподобите на нещо, да видим какво уподобление ще дадете. Сега може да не пишете нищо, но като помислите върху тия три предмета, все-таки те ще оставят в ума ви най-малко една светлинка. А моята цел не е толкова да напишете нещо на книга, колкото да остане нещо в сърцето, в ума и във волята ви. Това е. А щом остане там, то на книга може всякога да се реализира. Веднъж ще кажеш, два пъти и най-после все ще напишеш нещо.

(Прочетоха се някои от домашните работи - “по едно изречение”.)

Ако бихте приложили някои от тия правила, щяхте да имате отлични резултати.

Сега ще ви дам едно упражнение, то ще бъде следното: всичките тия 160 правила от работите ви, които прочетохме тази вечер, ще си ги препишете и сутрин ще изтегляте едно правило, на обяд - второ и вечер, преди да си легнете - трето. Ще дойдете един ден тук, ще седнете, един ще диктува, другите ще пишат. Всички ще пишете. И знаете ли кога? В неделя ще дойдете, няма да отлагате. В 3 часа ще почнете и ще пишете до 4, 5, 6, 7, може и до 8 часа. Ако се уморите, може да направим едно изключение - и следната неделя да дойдете. Само че всичко ще става по Любов. Едно малко набръчкване на веждите ще развали всичкия ефект. Всеки ще пише абсолютно сам. Което вие сами приложите, то ще ви ползува. Ще видите как работи Духът.

Сега ние ще ви дадем още едно подобно упражнение, в което изреченията да бъдат само от едно предложение. То е един опит. Вие като прекарате работите си през вашия ум, всеки един ще ги коригира и задръжте само есенцията. В тази школа ще учите онова изречение на Соломона: Има време за всяко нещо. И в Божествената школа се показва времето за всички неща, които трябва да извършите: трябва да знаем кога да ги вършим. Всяко нещо си има своето време.

Ще се пазите в школата да не нарушавате хармонията. Ще се пазите, защото всеки един от вас може да излезе от течението временно. Всяка една мисъл, всяко едно желание в даден случай може да ви измести из релсите. И когато сте пред лицето на Господа - пред лицето Му всякога не сме - трябва да внимаваме умът ви да е съсредоточен, сърцето ви и волята ви също - нищо друго да не виждате. Тези неща са важни заради вас. По този начин ще придобиете една вътрешна опитност, която може да ви бъде едно от най-силните доказателства. Аз искам като дойде Божият Дух, Той да произведе ония резултати, които ви са необходими. Той знае кое ви е необходимо при сегашните условия, от какво се нуждаете. Всеки се нуждае само от едно нещо, от едно. Тия неща не са много. И когато Духът дойде, Той ще внесе туй едното във вас и вие ще оживеете.

Сега да се разберем: в неделя в 3 часа след обяд, по Любов можете ли да направите тази работа? Да не мислите, че е по заповед. Ако мислите, че е по заповед, тогава не идвайте. Защото ако не можете да работите по закона на Любовта, тогава ще влезем в стария закон.

Тайна молитва

МЯСТОТО НА ЧОВЕКА В ПРИРОДАТА

11 школна на лекция на Общия Окултен Клас,

11.V.1922 г, четвъртък 7 1/2-9 ч. вечерта

София

Тайна молитва
(Мълчание)

Следния път напишете най-обичната ви дума или най-обичното ви изречение. Значи ще напишете или една дума или едно изречение, което ви е произвело най-голямо впечатление.

Когато безграничният свят или когато Безграничното се е ограничило, образувал се е обективният Божествен свят. От безграничния, значи, от обективния Божествен свят се е създал субективният, вътрешният свят на човека. А от субективния, вътрешен свят на човека се е създал сегашният обективен свят, външният свят, или с други думи: туй, което за Бога е видимо, за нас е невидимо; туй, което за Бога е знайно, за нас е незнайно. Сега в една окултна школа, когато кажеш: “Аз не зная”, значи ти имаш знание, че не знаеш. Туй обаче подразбира, че това, което ти не знаеш, има същества по-високи от тебе, които го знаят. Следователно туй, което ти не знаеш в даден момент, можеш да апелираш към ония същества, които знаят, за да те научат. Същият закон е, когато човек каже, че той има един неизработен характер, лош характер. Значи щом е той лош, има същества, които са добри и те са в състояние да изправят неговия лош характер. Лошавината на един човек може да се обясни по два начина. Ако един майстор е изработил частите на една цигулка и ги остави на своя ученик да ги тури на място и ако той не ги е турил на място, тя е лоша цигулка. Следователно тя не може да издаде онези звуци, които са необходими. Какво се изисква? Тази цигулка трябва да се разгледа от майстора и да се турят частите ѝ на

място, както са определени. И в сегашния живот на съвременните интелигентни същества, които са заминали преди нас и които ще дойдат, има много части в техния организъм, които не са турени на мястото. На всеки едно от вас не че му липсва нещо, но има нещо, което не е турено на мястото. А щом не е турено на място, следователно не може да се придобият ония качества, ония сили, които са потребни в даден случай, за да се създаде характер. Тогава тази цигулка наново трябва да се разглоби на части и наново да се поставят те от майстора. Това е цигулка.

Окултната школа трябва да ви разглоби. Тази е целта на школата. В тази школа ще ви разглобяват, не всичко, но ще има някои неща, които трябва да се разглобят и да се турят на място. Туй се нарича вътрешно хармонизиране. Туй на сила няма да стане. В една окултна школа на сила нищо не вършат. Вие ще хлопате 10 пъти при този майстор, който трябва да намести частите и ще чакате във вратата, докато той дойде и вие влезете. Този майстор в християнството се нарича Свети Дух. И Той, като влезе, няма да преобрази изведнъж човека, Той ще започне най-първо с разглобяване. При туй разглобяване вие ще почувствувате една вътрешна болка. Този нож ще почне да работи там. Разправят един случай за един виден цигулар, който имал една отлична цигулка от формата на Страдивариус. Тя имала един малък дефект. Занася я той на един виден, знаменит майстор в Италия да я поправи. Той го поканил да седне на креслото и сам започнал с ножа да я разглобява, но при всяко прокарване на ножа в цигулката, цигуларят изпъшквал и когато сглобил вече цялата цигулка, вижда, че цигуларят припаднал. Сега човешката душа е тъй преплетена в тялото, вътре в този инструмент, че като дойде Великият Дух да работи и прокара своя нож, непременно вие ще почувствувате вътрешни болки. Ако вие сте болен, имате майстора, то непременно този нож ще бъде точно на място, за да се наместят частите, които не са турени на място. И като се поправи тази част, човек ще почувствува една вътрешна лекота, ще дойде едно вътрешно просветление. Много пъти се разправят някои въпроси, говори се за Духа, но то е едно тъмно понятие. Колцина от вас имат ясно понятие какво нещо е

Духът? И колцина от вас знаят какво е положението на един Учител, не по форма, външно как се явява Той, но вътрешната страна на Учителя? Колцина от вас имат онова ясно понятие за Любовта? Всички сте имали малки опитности за нея, но онуй ясно понятие, което дава едно велико преживяване, което произвежда вътре в душата цял преврат и трансформира всички частици на организма, че човек, след като излезе от този Божествен огън, да се почувствува като едно новородено дете, защото влиза в един нов свят, с други разбирания, такова преживяване не сте имали. Много пъти ние говорим за Любовта, за Бога, а при това, щом дойдем да издържим един изпит, ние всякога проявяваме старите навици. Не трябва да се лъжем с онази дресировка, която имаме, защото много хора са дресирани, но не са възпитани. Много хора са още в процеса на трансформирането, а не са трансформирани. Ако на един опитомен тигър вие дадете ръката си, той може дълго време да я ближе, но като близне само една капка кръв, у него веднага ще се събудят старите инстинкти. Онзи старият вълк може да го направите като куче, но все-таки той стария си навик не оставя. Тогава ако ние искаме да се приближим при Бога, да придобием онова знание, от което ще дойде бъдещето щастие, т.е. онзи разумен живот, непременно трябва да се съобразяваме с великите закони, върху които почива правилния строеж на сегашното наше развитие.

И тъй всеки един от вас не трябва да се самоосъжда, а да се самонаблюдава и като види в себе си, че има един вътрешен недостатък, че има някоя част, която не е турена на място, той трябва да повика този, великия майстор - Духа - да му помогне да се изправи и да го намести. Сега туй наместване може да стане и тук, може да стане и в другия свят. То е неизбежно! Отлагането не е наука! Може би да кажете: “При по-благоприятен момент туй може да стане, когато условията са най-благоприятни”. Ако една мисъл е дошла в ума ти сега, не е ли този най-благоприятният момент? Ако Духът е заговорил във вас сега, не е ли този най-благородният момент. Всяка мисъл е важна в даден момент. Тази мисъл може да мине и да замине.

Та онези от вас, които вървят по този път, трябва да развият

онези сетива, да бъдат толкова чувствителни, схватливи и деликатни. Защото тази деликатност и чувствителност е заради вас. Ако вие сте деликатен, ако вие сте чувствителен, ако вие сте схватлив, благородността на вашето сърце, силите на вашия ум, те ще ви бъдат полезни на самите вас и след туй ще бъдат полезни и за вашите ближни. Тогава отношенията ви ще бъдат правилни. Двама способни ученици много лесно могат да се разберат. Двама благородни хора лесно могат да уредят сметките си, лесно могат да оправят своите погрешки, но двама глупави хора - не могат: единият ще настоява на своето и другият ще настоява на своето.

Сега къде е мястото на човека в Природата? Природата при сегашните условия е само една възможност. Природата, аз я наричам, това е обективният Божествен свят, тя е първичният свят. От този свят ние трябва да създадем нашия вътрешен субективен свят. Туй всичкото Божествено, което виждаме отвънка, което е реално, ще го възприемем и после ще го проектираме навънка и ще образуваме нашия обективен свят. И като го образуваме, само тогава можем да създадем в себе си един характер. Бог се проявява във всинца ни, ние сме обекти за Бога. Той работи във всинца ни и по никой начин не можем да се избавим от Неговото влияние. Той ви е впрегнал на работа и вие ще извършите Волята Му. Доброволно или чрез насилие, по какъвто и да е начин - ще извършите Волята Му. Няма друг изходен път! Който мисли, че може да се противи на Бога, лъже се: той все ще извърши обективната Божествена Воля. Вие ще се противите, ще се противите и същевременно Бог ще си извърши работата. Вашето противене няма да произведе дисхармония в Неговия път. И сега, когато разбираме така тия закони, които образуват нашия субективен свят, схващам, че обективният Божествен свят, който е произлязъл от Бога, е идеален и ние не трябва да мислим, че в него има дефекти. В Природата не може да има дефекти. В Природата няма дефекти. Тия дефекти, които изглежда да се проявяват в Природата, са само резултати на онези същества, които индивидуално се проявяват. Но вземете за пример една лъвица, която е толкова жестока спрямо другите, колко е тя нежна спрямо своите деца! Туй е Божественото. Тя може да удави

агнето, да го изяде, да се покаже много жестока към него, но спрямо своето си дете, тя ще го ближе, ще го милва - туй е Божественото, което се проявява в нея. Ако туй агне дойде и се роди чрез нея, тя ще бъде към агнето също тъй добра. Защо? Понеже туй агне е минало по Божествения път, чрез тази форма, по която лъвицата познава, че то е Божествено. Тя е достигнала до там, че мисли какво само онова, което произлиза от нея, то е Божествено, а всяко друго нещо във нея не е Божествено. Този закон съществува във всички хора. Сега когато влезете в школата, мислите, че само онова, което излиза от вашия ум, само то е хубаво. Пак същият закон. Някой като напише някое хубаво изречение, харесва го. Защо? Понеже е излязло от него. Обаче ако това изречение е излязло от друго, той ще намери погрешки. Но ако този, който е написал това изречение, хармонира с него или е от неговия род, той пак ще го хареса. Следователно за да може вие да се разбирате един друг, непременно мислите ви трябва да се движат в една и съща посока. Трябва да мислите, че във всинца ви Божественият Дух в даден случай действа специално, по особен начин. Тъй е, разнообразие има в Духа. Всеки един човек или всеки един ученик си има свое специално предназначение. Сега казвам, че предназначението на човека в Природата е да се учи от този обективен Божествен свят, за да създаде своя субективен. Тъй той трябва да почерпи тия материали. Да кажем вие искате да бъдете добър, от къде ще почерпите материали за доброто? Имате един ваш приятел, той е гладен, искате да се проявите, да проявите вашето благородно сърце, да му помогнете. От своето месо не може да отрежете да му дадете. Няма да бъде умно да съблечете вашата дреха, вие да останете гол, а него да облечете. Ако двама души имат само един костюм, то е едно добро, ако вие сте гол. Защото ако вие се съблечете гол и облечете вашия приятел, то е и добро, и зло - те се уравнисяват. Значи нищо не сте направили. Следователно ние трябва да вземаме ония материали от природата, от Божествения свят, които са необходими и да употребим тия материали за доброто на своите ближни. Значи в даден случай Бог ни употребява като средство, за да изживим своите вътрешни желания. Някой иска знание, дълго време искал знание. Най-после Той ще му прати

някой Учител, в когото ще вложи Духа, за да му се изяви, да му даде това, което е необходимо. Следователно всяко нещо, което ви се дава в даден случай, вие трябва да бъдете толкова разумни, да знаете иде ли то от Бога и веднага, без противоречие, да го приемете. Не иде ли от Бога, т.е. от този реален, обективен, Божествен свят, не го приемайте. Да кажем, ако аз ви донеса едно живо цвете в саксия и ви донеса едно изкуствено цвете, питам: Ако вие не можете да ги различите, ако вие не разбирате качествата на тия цветя, вие няма ли да се излъжете? Давам ви двете саксии, но тъй изкусно направени, че вие можете да вземете изкуственото цвете. Какво ще спечелите? В това изкуствено цвете промени не могат да станат. Когато една идея не се развива, не може да расте, тя е изкуствена. Същото е и с вас: когато станете толкова добри, че във вас никаква промяна не става, вие сте на кривия път, вие сте едно изкуствено цвете. И сегашната опасност на съвременния свят произлиза от това, че той е станал изкуствен. Изкуствеността седи в това, че ние не искаме да имаме никакви страдания, ние искаме да бъдем улеснени във всичко, всички други да страдат, а нам да ни е приятно. А ученикът на окултната школа трябва да знае, че при трансформиране на всяка енергия се образуват страдания. Всякога, когато човек минава от едно състояние в друго, претърпява едно вътрешно страдание. Има ли туй страдание, той прогресиращ, няма ли го, той остава все на едно и също място. Следователно промените, които стават във вас, трябва да знаете, са път на движение.

Сега в тази окултна школа, в която се намирате, вие трябва да правите анализ на вашите мисли. Този анализ седи в следното: много потаени мисли от миналото са залегнали във вашето съзнание или подсъзнание. При даден случай тия мисли възкръсват и почват да ви говорят, като някой фонограф и вие ще кажете: “Мен някакъв дух ми каза нещо”. По всичко туй, което ви казва, вие ще познаете, че този дух говори едно и също нещо с години. Той ще ви каже да бъдете добри, да бъдете свети, да бъдете честни. Ама че какво ново има в това? “Трябва да оправите живота си, че Господ да ви обича”. Че какво ново има? Това ново ли е? Това е едно отражение на вашите мисли. И как ще ги познаете? Ако има една външна реалност, т.е.

когато Бог говори в обективния свят, то се познава. Когато ние говорим и когато Той говори, то се различава. Когато дойде в мен едно вътрешно внушение и ми се каже, че след 10 деня ще имам 10000 лв., чакам, чакам, парите ги няма. Дойде друго внушение: след две години ти ще се ожениш, ще имаш една отлична мома. Дойдат двете години, момата я няма. “След 4 години ще постъпиш в университета и ще имаш най-добрите професори”. Дойдат годините, професорите ги няма. След 6-7 години ти ще бъдеш пръв министър в България. Дойдат годините, никакъв министър не ставам. Ще каже някой: “Духът туй казал, онуй казал, тъй ми дойде на ума”. Това са чисто субективни, криви извъртания на самия човек. Някой път може да дойде такова извъртване, че вие да помислите, че сте способни: “Аз ум имам, като моя ум няма друг”. Но не минат 2-3 месеца, вас ви зададат една задача, вие не можете да я решите. Вие мислите, че сте много талантлив, а една обикновена мъчнотия не можете да разрешите. В какво седи вашата необикновеност? Някой път мислите, че сте силен герой, че можете да се борите с целия свят. Но вечерно време някой момък придружава една мома, погнат го двама души, той остави момата и офейка. Той е силен да се бори с целия свят, а двама души го уплашват. Ученикът на една окултна школа не трябва да си прави илюзии, той трябва да знае с колко души може да се бори, с един ли, с двама ли, може ли да бяга, всичко трябва да знае, да не бъде страхлив. Може ли той да разбира, само тогава той може да проучава обективния Божествен свят. И вследствие на тия недостатъци, които ние имаме вътрешно, ние не можем да разбираме и не можем да прилагаме хубавото в нас. Защо? Тия стари мисли, старите чувствавания постоянно развалят в нас доброто. Те са като една морска вълна: ние пишем доброто на брега, дойде тази вълна, заличи го. След туй пак говорим: “Бог е Любов, Бог е Истина”, дойде вълната - заличи го. Ние пишем, тя заличава. Борим се с морето. Питам, кой ще надвие? - Морето. В края на краищата морето ще надвие. Ти не се бори с това море. И тогава аз ще ви дам едно правило. Кратуната, която влиза в морето, трябва да бъде празна и затулена. Пълна ли е, тя ще потъне на дъното. Празна трябва да бъде, да седи над водата отгоре. Тази

кратуна на суша ли е, пълна трябва да е. И тъй когато отивате при Бога, кратуната ви трябва да бъде празна, та да минете през това голямото море, астралното море, а ако вие сте пълни с вашите идеи, ще потънете, никога няма да отидете при Бога. А когато излезете на суша, непременно трябва да бъдете пълни. То е пак един символ. Този символ ще държите в ума си. При Бога като идете, ще бъдете празни, а като излизате от Него, трябва да бъдете пълни. Отивате ли при Бога пълни, ще се върнете назад празни, а щом се върнете празни, какво ще стане с вас? Непременно ще дойдат страдания. Сега вие ще разсъждавате. Това са принципи. Вие ще градите върху тях. Защото в една окултна школа ще изучавате живота, методите и начините за трансформиране на енергиите, които циркулират във вашите физически тела. Знаете ли колко енергия има натрупана във вас? Тая енергия трябва на време да се използва. И ако всяка една енергия, вложена в нашето тяло, не се използва, други ще я използват.

И тъй, когато погледнете на външната природа като ученици, вие ще знаете, че предназначението на тази природа е да създаде вашия субективен свят, т. е. всички ония принципи, които го съставляват, да имате принципно схващане. За всичко трябва да имате много правилни схващания. Мярката за Истината, отношението към хората, как да съдите, всичко туй да е правилно. Някой иска да ми покаже, че имам една погрешка. Мога да го изоблича един човек по няколко начина. Мога да го изоблича тъй силно, че да му направя една операция! Ако онзи лош лекар, който реже цирея, изреже от здравето месо два пъти повече, отколкото от болното, неговата операция не е на място. Трябва да бъдеш майстор, да кажеш Истината тъй, че от здравето месо нито една клетка да не се отреже, нито една клетка от Божествения организъм. С казването на Истината да не повредиш нито едно Божествено цвете. Най-после в окултната школа не се позволява никакво изобличение. Истината може да кажеш, но изобличения - не. Изобличи ли един - изключват го. Всеки, който се осмели да изобличи, изключват го и с хиляди години може да седи отвън. Строго наказание! И когато искаш да изобличиш, ти ще се спреш, ще кажеш: “Ако е за Истината, ще кажа тази Истина”,

ни повече, ни по-малко. Туй е един велик Божествен закон. И аз ви предупреждавам да не си създавате ненужни страдания. Досега вие сте вървели по пътя на изобличението. Ако светът с изобличение можеше да се поправи, досега щеше да се поправи. На един човек ще му кажеш само Истината и ще му покажеш начините, методите, пътищата, чрез които той може да поправи своята погрешка. Добре, отивам аз при един брат - да ви обясня принципно - имам брат, да кажем той е търговец, има взимане - даване, взел пари от други братя, заборчял 20 хиляди лева, не връща парите, няма какво да връща, полъгва. Не, не, защо да лъже? Защо да не каже Истината? Ще кажете: “Да го повикаме, да го изобличим”. То е кривият начин. Ние ще го повикаме и ще му кажем: “Братко, не е ли хубаво тия дългове да ги изплатиш, не можеш ли да ги изплатиш? Ние ще ти помогнем, а ти работи и постепенно ще изплащаш”. А ние казваме: “Ти намери отдето и да е пари, но ги изплати”. Това е изобличение. Ние ще му помогнем. И когато Господ поиска да поправи света, Той изпрати Христа, с голям кредит Го прати. И Христос казва: “Аз дойдох да ви дам нов живот и с този капитал изплатете вашите стари дългове”. Искам между учениците, които са в школата, абсолютно да няма изобличение. Истината ще казвате. Ще се повикате, ще си кажете истината по един мек начин. Ще се усъвършенствувате, ще си помагате, ще си създадете ваш вътрешен свят, да се облагородявате постепенно. Нали знаете онзи ученик по музиката как постепенно придобива навика на своята ръка. Най-първо какви мъчнотии среща, докато ръката стане гъвкава да свири, докато най-после тия пръсти като че ли придобият съзнание и тогава музикантът може да свири без никакво усилие. Защо? Пръстите се научили да свирят. Тия пръсти разбират по кой начин става свиренето. И ние трябва да създадем такива навици и трябва да знаем как да изпълняваме известни добродетели. Непременно трябва да се създаде един навик, една права мисъл.

Сега, где е мястото на човека в природата? За да се прояви човек, непременно трябва да има воля. А за да проявите вашата воля, ще започнете с най-малките опити, с най-малките неща. Не правете големи опити. За да познаете силна ли е вашата воля, вие

ще правите опити с малките неща. Задайте си една задача на ума. Да кажем такава една задача: да станете точно в 12 часа и от тук, от София, да идете до Витоша. Е, какво струва сега да идете до Витоша? Мъчнотиите, които може да ви се изпречат, какви могат да бъдат? Няма никакви мъчнотии да идете до Витоша. Най-първо ще помислите, че е тъмно, че може да изгубите пътя. Второ, че може да ви срещнат разбойници, може да има вълци, мечки. Тия неща ще изпъкнат в ума ви. Вие след като решите ще излезете навънка, ще се върнете, ще кажете: “Ще ида при по-благоприятни условия, когато има месечина”. Отложите ли, вашата воля е слаба. При месечина или без месечина, вие трябва да идете. Кажете ли, че ще направите и отложите, волята ви е слаба. Обидил ви е някой, нали? Дойде във вас едно желание, кажете тъй: “Аз ще се примиря с него”. Стори го. Решили сте да идете до Витоша, но в туй време дойде някой и ви каже какво е времето и вие казвате: “Хайде, след един месец ще го направя”. Мине един месец, два, три, четири, не отивате. Ако вие нямате достатъчно воля да се примирите, тогава как ще извършите Волята Божия и какъв ученик ще бъдете? Ама най-първо, като влезете в една школа, ще ви дадат много големи изпити. На някои ще кажат тъй: “И баща си, и майка си ще напуснеш”. Ще каже някой: “То не е за сега”. Да не ме разбирате криво. Ще дойде време баща си и майка си да напуснеш, от братя и сестри ще се откажеш - ще тръгнеш. Тогава ти ще помислиш едно от двете. Ако не се откажеш, ще останеш у дома си, ако се откажеш, ще влезеш вътре в школата!

Сега вие искате да ви се поверят неща от Божествения свят. Как ще ви се поверят такива неща, да ги употребите за себе си, да ги оставите у дома си ли? И Господ знае, че ако ви ги даде при сегашните условия, когато вашият субективен свят не е сформирован, вие не можете да образувате вашия обективен свят и всички тия Божествени блага ще идат напразно, вие ще се отдадете на стари работи. Ако Господ ви даде една малка дарба, през целия живот ще пишете глупави стихотворения, драми, романи, може да напишете десетки томове, а след 10 години тия томове ще се забравят и никой няма да мисли за тях. А тази Божествена енергия трябва да иде на място, тя трябва да произведе своите резултати. А

сега всинца искате да бъдете добри, да ви посрещне Господ добре, да видите ангели и пр. Но за да видите един ангел, вие трябва да имате разположението на един ангел. Когато обичаш някого, той е готов да те срещне. Ангелите обичат много да правят познанства. Но като видят учениците при сегашното състояние, те не обичат да говорят. За какво ще ти говори един ангел като слезе от Небето? Влезе в къщата ти и ти почнеш да му разправяш за неприятностите, които имаш. За ангела тия неприятности не съставляват нищо. Той ще поседи, ще ви погледне, ще ви изслуша и ще си замине. И някой път знаете ли какво става? - Тъй пред вас ще изчезне той. И тия ваши ангели често така изчезват. Ще кажете: “Как изчезват?” Аз ще ви кажа как изчезват. Имате такова разположение, като че владате целия свят, едно чувство така прекрасно, така благородно, имате един импулс да извършите Волята Божия - дошъл е ангелът, но него ден една малка причина ще ви изкара от туй състояние и вашият ангел тъй ще се стопи, ще изчезне. И вие ще кажете: “Отиде туй хубаво състояние”. Защо? Може би затуй, че някой не ви е платил, имал да ви дава 100 лева. За тия 100 лева вие разваляте цялото си щастие. И тогава ще кажете: “Аз разбирам какво е окултизъм, аз разбирам окултната наука, чел съм, направил съм това-онова.” Нищо не си чел, нищо не си направил. Ако тебе 100 лв. може да те изкарат из релсите навън, ако тебе може едно обикновено ядене да те изкара из релсите навън, ако тебе може един недобър прием на хората да те изкара из релсите, ти ще изгубиш, волята у тебе е слаба. Ученикът, като дойде, той трябва да бъде готов да го плюят; може да му говорят: “Ти си невежа, ти си глупак”... Е, хубаво, ако аз изляза на дъската и решавам задачата добре, себе си ли ще вярвам или тях ще вярвам? Ако аз, след като седна и свиря с цигулката, сам се удоволствувам, а някой каже: “Не струва твоето свирене”, на техния слух ли ще вярвам или на моя? И така може да правим опити. Аз няма да повикам в дадения случай цигулари-експерти, а ще повикам най-простите, ще ги заведа в една менажерия или в гората, дето има тигри. Казвам: Моята музика е тъй обаятелна, че може да укроти зверовете. Ако всички ме слушат и ги укротят, питам: Не съм ли аз цигулар? Цигулар съм. Моето свирене много

струва, понеже аз като свиря, всички пътници могат да минават спокойно по пътя. Този е начинът. Ако в живота ние може да укротяваме всичките тия тигри, мечки, вълци със своето свирене, в нас има едно вътрешно изкуство. Значи разбрали сме обективния Божествен свят, приложили сме го във вътрешния субективен свят и сега можем обективния навънка да изразим.

Та искам от вас да имате едно правилно схващане. Благата няма да ви дойдат сами, те няма да капнат като круши. Те могат да дойдат и да си заминат. Ако искате едно Божествено благо да остане у вас не само за година, пет, десет, но за всякога, като ваш съпътник, трябва да го приемете само по ония правила на Истината.

Сега, аз като говоря, не искам учениците да мислят, че имам пред вид някого. Не, принципиално говоря. Когато говорим и имаме някого на ума си, ние имаме пред вид какъв е Божественият свят. Аз считам, че всинца вие имате желание да вървите напред. Няма нито един от вас, който иска да бъде лош, глупав, всички искате да бъдете добри и умни. Не че не сте умни, умни сте, но ако вложите в едно дете ума на най-интелигентната маймуна, то даже един път не ще може да завърти колелото. Следователно вашата сегашна интелигентност, вашата сила, турена в интелигентността на един окултен ученик, той нито един път не ще може да завърти колелото. И мислите ли, че тази интелигентност е достатъчна? Не! Тази интелигентност трябва да се увеличи хиляди пъти, защото има да се завърти едно голямо Божествено колело. И Павел казва, че естественият човек трябва да се превърне в духовен, защото естественият човек не може да разбере духовните работи. И вие, като ученици, трябва да измените туй ваше състояние. Нали някои неща, които вам са приятни, вие сте готови да ги слушате, а които не ви са приятни, вие казвате: “Не са на място”. Запример, ако някой ваш кредитор си иска парите, казвате: “Не на време дойдохте”. Защо? Нямате пари в касата. Не, не, времето е дошло. Вие можете да кажете, че известна постъпка на одного не е на време и той може да каже, че вашата постъпка не е на време. Една постъпка е на време или не на време, ако е гледана само от Божествения свят.

И тъй, първото нещо сега, ще направите един малък опит с вашата

воля. Да видим колко души има от вас, които биха го направили. Аз бих ви задал следната задача. Е, как, да ви задам ли задача? Тази задача седи в следното. Аз не ви я налагам. Тази задача може да я извършите само при абсолютна свобода и ако имате силно желание и Любов вътре във вас. Ще обмислите добре. До една година, то е само посторонно, но като една задача - от сега до една година да я извършите тази задача. Като станете някоя вечер в 12 часа, да идете горе на Витоша и да се върнете. Вие ще си изберете времето, когато искате: зимно време ли, през месец май ли, но да разберете задачата при пълно съзнание, с дълбоко убеждение. Само така ще я изпълните, а не да правите глупави опити. То е съзнателен опит, за да се ползвате. Ако го направите без съзнание, хич не отивайте. А ако има съзнание във вас, ще научите нещо. Аз няма да ви кажа какво. От София ще тръгнете в 12 ч. и ще се качите на Витоша, горе, на равнището, всеки сам, по отделно. Аз ви казвам: При абсолютна свобода. То ще зависи от абсолютната свобода на волята и по закона на Любовта и при това с дълбоко убеждение, другояче няма да се ползвате. Да видим колко ще го извършите. Туй е един пробен изпит. В 12 ч. точно ще тръгнете, каквото и да ви се случи. Аз не зная какви перипетии ще имате по пътя. Който тръгне по пътя, той ще си знае. Не сте задължени, да се разберем, само който иска. Никой никому няма да се обажда като тръгне и никой няма да го знае, той ще тръгне сам, защото може и да не го направите. Ако се срещнете двама из пътя, то е хубаво, то е отлично. Вие ще си изберете времето, когато искате. Само аз ще трябва да зная кой ще ходи. Вечерно време ще идете, а денем ще се върнете. Отиването ще бъде вечер, а връщането - денем. Ще си вземете хубава гегат, тояга. Ще стигнете над поляната, горе при камъка, над снеговете.

Опитът ще го направят най-смелите, а не страхливите. Който е страхлив, да не прави този опит. Вие сами ще си решите въпроса, да го направите или не. То е само една задача, една от микроскопическите задачи. Аз ви задавам една задача, с която ви плаша, нали? Туй плашене, как мислите? Ами ако дойде един учител и ви заведе към центъра на земята? Един ученик, който не може сам да иде на Витоша, той и с Учител не може да иде в

центъра на земята. Онзи, който отива на Витоша сам, ако разбира, може да бъде с Учител, но ако се пита защо да ида, то не се казва; като идеш, ще научиш. Работите някога не се казват. Защо? Я научиш, я не научиш. Може да научиш, може и да не научиш нищо, но все-таки ще научиш нещо. Едно нещо ще научиш - колко воля имаш. Ако на всяка стъпка сърцето ти трепне, като се върнеш, ще имаш една реална опитност до къде можеш да вървиш. Ще дойдете при друга задача, още по-трудна. Сега вие ще си изберете времето, аз ви давам абсолютна свобода. С месечина, без месечина, пълна свобода, каквото време искате, от вас зависи, вие да си изберете. Ако аз дойда да разреша задачата, аз ще избира най-лошото време, най-големите препятствия, най-трудните методи. Ще избира най-добрия път, но най-трудните методи. Сега на вас пътят е труден, но ви оставам да си изберете най-леките методи. Мога да ви улесня и с друго. Можете да идете, можете и да не идете. Ще постъпите свободно. Никой няма да знае кой е ходил. Абсолютно никой няма да знае. Можете да кажете: “Как ще минем след 12 часа, могат да ни спрат”. От 12 часа точно ще тръгнете, никой няма да ви знае. Ще излезете, абсолютно никой няма да ви знае и като се върнете пак никой няма да ви знае. Само домашните ви ще знаят, но те трябва да пазят абсолютна тайна. Ако се срещнете двама-трима, то е хубаво, но и те да пазят абсолютна тайна. Запитват: (“За жените не е ли опасно?”) Тук мъже и жени няма, тук има само ученици. Това е задача само за ученика. Ако вие, след като станете, и мислите, че сте жена или мъж, никак не тръгвайте. Но като тръгнете и мислите, че сте ученик - добре. Дойде ли ви на ум, че сте мъж или жена, хич не отивайте.

Аз зная, че тук между вас има някои мъже, които могат да го направят отлично. Между мъжете има, също и между жените има някои, не всички, но някои. Някои от жените, ако искат да го направят, могат да се облекат в мъжки дрехи.

Забележете какъв интерес внесе тази задача във вас, как ви измени, какво оживление създаде!

Тайна молитва

НЕОБЯТНАТА ЛЮБОВ

**12 школна лекция на Общия Окултен Клас,
18.V.1922, четвъртък 8 1/2-9 1/2 ч. вечерта
София**

Тайна молитва

Прочетоха се домашните работи върху: “Една обична дума или едно обично изречение”.

Следният път ще си напишете най-големия недостатък, който имате. Само един, но най-големия. Може да го напишете както обичате. Сега аз казвам: Онзи, който не е смел да признае своя недостатък, той никога не може да познае Любовта. Любовта не е за праведните, нито за любящите. Любовта сама себе си не може да люби. Може ли да люби? Кой ще люби? То е чудно да любиш, защото те любят. Любовта е Любов сама по себе си. Ако разсъждаваме окултно, щом искаш да любиш, значи липсва ти нещо и щом искаш да те любят, пак ти липсва нещо. Следователно и като любиш, и като те любят, това показва едно несъвършенство. Любиш, защото не си съвършен и казваш, че и Господ люби. Ама Господ никога не е казвал, че люби някого. Я ми кажете где е казал, на кое място пише това? Срещали ли сте някъде да се казва, че Бог люби? Хората казват тъй, някой пророк дошъл и казал, че Бог е Любов. С Господа лично срещал ли си се? Вие сте чудни! Пророкът казал тъй. Да, но то е за негова сметка: от него не трябва да се заключава, че Господ люби. Сега нали имате критически ум? Да любиш, значи да имаш един недостатък. Сега аз говоря за Любовта тъй, както тя се проявява на физическото поле. На земята как се проявява тя? Ще ми говорите вие за онази, великата Любов. Тази Любов вие виждали ли сте я? Как се е явила тази Любов, я ми кажете вие? Може философски да кажете, как тъй? - Учителят говори. Туй не е право. Покажете ми

двама души на земята, които се любят тъй, че през целия си живот да са живели в мир! Не само да говорим. Има светии, които са любили, но и те са дърпали косите си, само че туй нещо не е писано в книгите. Много светии са налагали общото правило и тогава не са казвали, че са светии, а после... Да, светии са били, но след като са умирали. Разбира се аз говоря конкретно, не какво е горе, а какво е долу, между вас, тъй както Любовта се проявява. И ние трябва да започнем да изучаваме тази Любов тъй, както се проявява между нас, а не онази Любов, която ние я знаем. Сега вие говорите, че любите някого, нали? Но ако този, когото любите, пренебрегне любовта ви, какво ще се роди във вас? Най-първо ще се роди едно огорчение, нали? След огорчението ще се роди едно озлобление, след озлоблението ще обърнете гърба си и ще кажете: “Каквото ще да става” и ще се свърши въпросът. Павел казва, че Любовта не отпада, нали? Е, питам тогава: Ако вашата Любов по този начин отпада, Любов ли е? Любов е само тази, която може да издържи всичките грехове на света, всички безконечни грехове на хората; тя е Любовта на ангелите и на боговете. Това е Любов! А любов, която не може да издържи греховете на хората, това е помия! Туй е моето определение за Любовта, разбирате ли? Защото праведният няма нужда от Любов. Аз, който съм праведен, каква нужда може да имам от Любов? Каква нужда има Господ от Любов? Той няма никаква нужда от Любов. Но понеже тия същества, слабите, които са искали Господ да им даде живот, те Го молят, заставят Го да ги любя. Той има много важни работи, с които се занимава, но понеже те като хлопат, хлопат на вратата и най-сетне той ще стане, ще си наруши мира да види какво искат. Те казват: “Ти ни даде живот, сега ще ни упътваш”. - Ще ви упътвам.

И тъй ако искате вие от окултно гледище да се справите с вашите погрешки, някой път трябва да търпите и себе си. Някой път вие като не може да търпите себе си, намирате някой по-виновен от себе си, за да се търпите. Не, не, като изкараш всичките грехове, пак трябва да се обичаш. Когато е хубаво, то е в реда на нещата, но да обичаш себе си и когато си грешен, в това се изисква доста голяма смелост.

Сега мнозина говорят за Любовта. Ако аз ви разкритикувам вашата любов, то не е любов. Някой говори за любовта, иска да го похваля, казва, че ме обича. Аз зная защо ме обича. Казва: “Обичам Учителя”. Аз съм една круша, пълна с круши, как няма да ме обича? Ако бях един идиот, после ако бях един метач по улицата, тогава нямаше да ме обичате. И аз не вярвам на вашата любов, нищо повече! Не вярвам на вашата любов! Вярвам в любовта ви дотолкова, че докато имам туй богатство, ще ме любите, утре, като го изгубя, ще ме отхвърлите. И който дойде на място на тази любов, ще иде заради него. Сега това е за религиозните хора, които говорят само за Любов, за Бога говорят, небето са виждали и казват: “Какви ще бъдем там”. Това е само едно забавление. Аз забелязвам, че някога някои ме наблюдават как аз гледам, мислят как ли ги виждам, като ясновидец. Пък аз виждам далечните им планове как ги кроят и в бъдеще искат да бъдат предатели. Без разлика е за човека и предател да бъде, то пак е смелост. Той пак от Любов го прави.

Питам ви като ученици на окултизма: Как се роди злото в света? Как? Като слезе Любовта, роди се и злото заедно с нея. Ами нали Бог е съвършен, нали човек е излязъл от Бога? Сега вие ще кажете: “Нима ние нямаме Любов?” Аз засягам Любовта от друго гледище. Онзи, горчивият корен, който се проявява във вашата душа, от где иде той?

Аз ще обясня Любовта в първа степен. Любов, която не може да се разбере, е омраза! А кога великата Любов става омраза? Сега майката родила 5-6 деца, обаче едното от тях обича повече. Следователно туй обично дете е станало причина да се появи в къщи омразата. Любовта на едното ще роди омразата на другите. Не е ли туй фактически в дома? Така е добре. Как трябва да примирим тия енергии? Аз говоря за Любовта като енергия. Сега ние се намираме в света на контрастите. Там, дето има омраза, има и Любов. Любовта е несъвършена. Любовта, в която има сенки, е несъвършена, а съвършената Любов е без никакви сенки. И когато вие дойдете в съвършената Любов, ще се намерите в безгранична светлина, там ще бъдете сами. Ама няма да има никакви образи наоколо и никакви ангели няма да има. Ти ще живееш в една безпределна светлина

и ти сам не ще имаш никакъв образ. Питам тогава: Ще се яви ли някаква омраза в душата ти? Не. Ти ще бъдеш тих и спокоен, там ще чувствуваш присъствието на тази вечна свобода, там ще чувствуваш Любовта, миналите космоси не ще се явят, а щом искаш да създадеш някой космос, ще извикаш омразата и Любовта. Следователно щом човек иска да създаде един образ, веднага злото се ражда в света. То е един видим образ. Корен на злото са желанията на образи. А образът, това е една примка да хванем една Божествена душа, да я ограничим, да ѝ турим един юлар, да ѝ турим остен и да я измъчваме, колкото искаме. И тъй Любовта на земята не е нищо друго, освен едно ограничение. И сега хората това правят, те не се обичат, а само се измъчват. Тъй съм ги познал аз. И някои ще кажат, че се обичат. Към онзи, когото обичаш, трябва да бъдеш най-внимателен, защото и най-малката ти погрешка ще внесе най-голямото нещастие - барут е това - ще има лоши последствия. Ти ще любиш, но ще бъдеш крайно внимателен, а искаш ли да те любят, пак ще бъдеш крайно внимателен в езика си и във всички отношения. Защото формите носят злото в себе си. И вследствие на туй някои говорят, говорят за другите, говорят, че еди-кой си еди-какво си казал, но ти трябва да знаеш, че като съзреш тия форми, ще дойдат в стълкновение, ще стане един взрив и вие, които сте на земята, из въздуха ще ходите.

И тъй, когато дойдете да боравите с образите на Любовта, ще внимавате. С Любов, която има образи, ще бъдете крайно деликатни. Запример имате някой човек, когото обичате, зарад вас той е красив, нали? А за другия вашият красив човек е грозен. Тъй щото нещата, които ние ги считаме грозни или отвратителни и лоши, това не е абсолютно правило: от окултно гледище ние не знаем коя е мярката на абсолютното зло в света. Има абсолютно зло в света, има и относително зло в света. Но не знаем мярката, с която си служим. Запример вземете между животните, зъбите на вълка са направени, за да се брани: като го закачиш, той се брани, значи той ще те ухапи. Казва: “Не ме бутай, зъби имам”. Вола, като го бутнеш, той с рогата ще те бодне. Казва: Не ме закачай, рога имам”. Коня ако го бутнеш, той с копитото ще те ритне. Казва: “Крака имам”. Значи всички същества си имат един начин за бранене. Той и с ръце, и с крака,

и с уста, не само със зъби, а и със езика си, с всичко, той е усвоил всички методи за бранене.

Сега за да можете да разберете дълбочините на туй окултно учение, вие трябва да се справите с всички противоречия. Любовта трябва най-първо да я схванете като един безграничен принцип, в който няма никакво зло. Да я схванете без никакво съдържание и без никакъв смисъл. Защото щом признаваш, че в Любовта има смисъл, тогава има и съдържание; щом има и съдържание, има и форма; щом има форма, има и зло. Или както казваме ние: Вечното, като се ограничи, злото се ражда.

Сега ако аз ви оставя на туй положение, ще ви създам едно зло, т. е. тъй, както ви говоря сега, ще ви създам едно зло и мнозина от вас ще пострадате. Сега вие казвате: “Да се обичаме”, “Бога да обичаме”. От хиляди години ние казваме “да се обичаме” и все не се обичаме; “да бъдем милостиви” и все не сме такива; “да бъдем внимателни” и все не сме внимателни. Всеки ден ние все обещаваме, обещаваме, обещаваме, а при това все има нещо, което ни пречатства. Кое е това, което ни пречатства? - Че ние не искаме да признаем нашите недостатъци. А недостатъкът е: всякога, когато човек се намери ограничен в известна форма, това е недостатък. Запример ограничени сте в едно тяло, каквото сме ние. Ние казваме, че сме създадени по образ и подобие Божие, но ако бихме погледнали на туй човешко тяло, тъй както е то в същност, бихме избягали на 300 километра далеч от него. Тъй идеално е, когато се говори за човека, че е направен по образ и подобие на Бога, но това ни най-малко не означава туй тяло, което сега имате. И когато аз говоря за онзи ум, ни най-малко не означава този ум, който сега имате; когато аз говоря за онова сърце, ни най-малко не разбирам това сърце, което сега имате. По някой път вие имате такава опитност, чувствувате Любовта като нещо отвлечено, но то е за 5-10 секунди, то е едно Божествено състояние, чувствувате като че целият свят е примирен, но туй състояние изчезне и после пак дойде старото, обикновеното, мрачното състояние. После имате известно просветление на ума, като че всичко е Божествено, всичко схващате, но след малко пак дойде обикновеният ум. Тези състояния

ние трябва да ги различаваме. Именно там е сега въпросът: окултната наука дава методи, по които ние трябва да трансформираме нашето съзнание. Сегашното съзнание трябва да претърпи някои промени. А тъй както сте според сегашното си съзнание, и в рая да влезете, пак ще потънете. Никой не може да разбере какъв е законът. Ако вие турите отгоре на морската повърхност камък, той ще потъне. Щом ви поставят в райската градина, вие през пода ще потънете. Толкова тежки сте, че райските подове не могат да ви издържат. Е, питам: Как ще седите тогава в рая? Сега в школата вие какво мислите? Някой от вас е нещастен, търси някой начин да се излекува, друг иска да стане учен, трети иска да стане богат - всички мислите само за материални работи. А тия материални работи вие ги одухотворявате и казвате, че мислите за Господа. А хората мислят много малко за Бога, много малко! Сега не мислете, че аз с моята четка искам да ви цапам. Не. Аз още не съм изкарал всичките ви недостатъци. Аз не ви цапам, ами трябва да се хвърли тази светлина, да се схванат нещата тъй, както са в своята реалност, за да се познаем. Знаете ли на колко еволюции е послужила тази материя, от която са направени нашите мозъци, с които сега си служим? Знаете ли на колко еволюции е послужило сегашното ни тяло? И знаете ли, че именно в тази материя са вложени всичките недъзи и недостатъци на ония, които са заминали? Тя е тор и този тор ние трябва да го преработим тъй, както растенията преработват всички нечистотии. И вследствие на това ние усещаме в себе си постоянно един гнет. Ако тази материя беше девствена и чиста, ние не бихме чувствували тия състояния. И сегашните лекари казват, че когато има такива утайки в кръвта, от тях усещате едно неразположение вътре и трябва да се пречистят. Това значи, че материята е нечиста. Сега искам вашият ангел да не е слаб. Ангелът ви не трябва да бъде слаб. Вие като един търговец трябва да знаете вашия ефектив, точно, математически, толкова звонково злато имате в касата си, ни повече, ни по-малко. Трябва да знаете още на този ефектив какъв кредит съответствува. Злато имате, но имате и нещо, което не е чисто. Може да разполагате с 100 000 лв., а правите един оборот с 5-6 милиона и за вас хората казват: "Той е един търговец с няколко милиона". Други може да мислят, че

всичко, което имате, е капитал. И всички съвременни добродетелни хора фигурират само с един много малък ефектив, а в същото време всеки минава за човек с по 10 милиона капитал. Някой минава за светия, друг минава за виден, а някои минават за много прости; последните са по-добри, понеже имат смелост, казват цялата истина тъй, както е: “аз имам толкова в касата си”. Следователно ако вие за в бъдеще искате да успеете в окултната наука, да преминете този цикъл и да влезете в следния, трябва да напуснете сегашния си ум, а ако не го напуснете, ако не напуснете сегашните си разбирания, ако искате да се удоволствувате, ще останете всички като жабите в това бласто вътре, и за 10 хиляди години най-малко ще крякате в блатото. Вие ще кажете: “О, благият Христос!” Но знаете ли какво нещо е бласто?

Всеки, който се е опитал да изнасили Любoвта, да изнасили Бога, не е харосвал. Няма по-отвратително нещо в света от това да изнасили човек Бога. Разбирате ли това? Ако кажем, че ние сме фактически образ и подобие на Бога, ако ние себе си изнасилваме, всякога може да изнасим ближния или Бога. Бога изнасилваме, нищо повече! И себе си като изнасилваме, пак Бога изнасилваме. Питам: “Какво ще ти възрази Господ? И знаете ли, по някой път като опъваш тази тетива, опъваш я, опъваш, дойдеш до едно място, но не можеш да опъваш вече, защото тя не може да издържи и като я откъснеш, знаеш ли какво причинява? Сега някои от вас не схващат как идат нещастията. Представете си, че живеете на втория етаж и допуснете, че вие пренасяте едно съкровище на (от) първия етаж. Всяка вечер пренасяте по 10 килограма злато. След една или две години какво ще стане с този етаж? Мислите ли, че той ще издържи? Няма да издържи. Тия греди ще се попукат, етажът скоро ще се срути и вие заедно със златото ще се намерите долу. Вие, съвременните хора, съвременните ученици, имате толкова злато, турено във вашия ум, че гредите се пукат и зданието скоро ще се срути. И къде ще идете - в дъното на морето. Така и светът, няма да се мине дълго време и той ще се срути. Та затова Бялото Братство приготвява членовете на новата култура да напуснат този етаж. Вие можете да го схванете много буквално. Аз ще ви

приведа един пример. Казвате: “Ние сме правоверни”. Нападнат неприятел някой град. Ти се примириш, оставиш богатството и тевтерите и казваш: “Хайде, братко, да се примирим” и бедният мисли, че ти си му простил. Обаче като се оттегли този неприятел, ти пак намериш тевтерите си и казваш: “Ти пак ми дължиш”. Сега и вие се обръщате към Бога, молите се, разкайвате се, но като намерите стария тевтер... Питам: Каква е тази любов, свършена ли е? Любов, която не е в сила да заглажда греховете, не е любов! Това е първото нещо, първото качество на Любовта. И казва Бог тъй: “Ще залича всичките им грехове и сълзите им ще изсуша, ще ги изтрия”. Следователно това е първото качество на Любовта. А силата в какво седи? Ако твоята Любов може да заличи вътре в тебе твоите погрешки и погрешките на твоите близни, това е Любов. Аз така определям Любовта. Мирът само тогава ще дойде, ако Любовта може да ги заличи. Не може ли да ги заличи, ще знаете, че това не е любов. И когато Христос е казал онзи велик закон, че ако брат ти се обърне към тебе да го простиш, той приблизително е искал да каже това. И най-мъчното нещо е това. Много мъчно е да простиш, не само да простиш, но да забравиш, не само да забравиш, ами помен да не остане на това място и там, дето са били най-лошите думи, да туриш най-хубавите думи за този, когото сте мразили.

Сега аз ви говоря като на ученици на окултната школа, а на външни не говоря. На външните ще говоря за благодат, за милосърдие, за Любовта, че трябва да се любят тъй. А на вас говоря: Ако вашата Любов не може в самите вас да заличи вашите прегрешения, знаете ли колко е отвратително това, когато те мъчи някое прегрешение от миналото, от сегашното? Молиш се, Молиш се и Господ не те чува. Защо не те чува? Защото ти искаш да Го лъжеш. - “Къти-къти”, “къти-къти”, като онази селянка, която хвърля зрънца на кокошките. “Къти-къти”, хване една, “ох, моето пиленце”, “къти-къти”, тури я в тенджерата, “къти-къти”, докато я изяде. Е, как мислите вие? Мислите ли, че аз мога да вляза във вашата тенджера? - Никога! Нито аз, нито вие! “Къти-къти” не може! И ще дойде тогава някой окултист. Но какъв? “Къти-къти” окултист. А ние сме оградени с “къти-къти”. И сега ще ви питам тъй: От кои

сте? От “къти-къти”? Всички стари окултисти аз ги кръщавам тъй: “къти-къти”. А сега за новите, ще ви дам друга формула заради тях, втория път, като говоря, ще ви кажа това правило какво е. Трябва да бъдем откровени, искрени спрямо себе си. Време е вече да кажем: “Моята Любов може да заличи моите прегрешения”. Не е въпросът може ли или не може. Никакви съмнения! Всичките други правила, които окултистът дава, аз ги заличавам. Любовта с правила не работи! Тя, като дойде, всичко заличава, свършена работа! Като дойде тази Любов, вие сте безсмъртни, вие сте безгранични! То е първото нещо. И в дома ви вече няма да има неприятели, ще има само приятели.

Сега аз искам тази мисъл да остане у вас, няма да я изнасяте навън. Тази мисъл, която ви казах тази вечер, от тази стая да не се изнесе и който се осмели да я изнесе навънка, ще му наложа едно от най-големите наказания, каквото до сега не е виждал. Тъй, едно от най-големите наказания, една от най-големите бели, едно от най-големите страдания. И ще го питам: Искате ли тази истина пак да я изнесе навънка.

Не говорете за Любовта, докато не е във вас, срамата е! Това е най-свещеното име! Спомнете си, там, дето се казва: “Да не произнасяме името Божие напразно”. Името на Любовта напразно не трябва да се произнася. Туй е, което аз знам! Любовта, то е едно от най-свещените имена, с което светът се създаде. Защото произнесете ли това име и не сте готови, ще си създадете във вашата карма много нещастия, ред поколения ще бъдат нещастни. “Да не взимаш името на Господа Бога твоего напразно”, е казано. В какво напразно? Само когато си готов за Любовта, ще я повикаш и тогава ще създадеш около себе си един свят на красота, свят само на Любов, свят само на мир, свят само на радост, на веселие, на хармония, свят на блаженство. Туй ще създадеш, като произнесеш нейното име. Някои от вас сега ще кажат: “Знаете ли какво каза нашият Учител”. Вашият Учител вие не го знаете. Где е вашият Учител? Виждали ли сте го? Ще кажете: “При масата е”. При коя маса? Няма го там. Мислите, че Учител има при масата, при вас? Колко се лъжете! Ще кажете: “Ами че не ви ли виждаме?” Не ме виждате. “Нали ни

говорите? Нали си говорим?” Не си говорим. Ние си говорим на един неразбран език. И вие даже една хилядна част не разбирате от това, което говорим и от онова, което вие бърбете и аз една хилядна част не разбирам.

Разбираш Учителя си само тогава, когато си във връзка с тази Велика Любов и душата ти само тогава има общение с него. Когато намериш Учителя си и когато Той те намери, твоят Учител ще бъде сляп за всички твои погрешки и ти ще бъдеш сляп за всички погрешки на твоя Учител! Учителят на Земята се цапа толкова, колкото и ученикът. И учениците се цапат. Тук, на Земята, всички се цапат. И мислите ли, че ония, на които ръцете са меки, са най-чисти, че са най-праведните? Мислите ли, че онези моми, които ходят с хубави дрехи, са най-чисти? А онези в кухнята, необлечените, са най-грешни? Или онези, които копаят на нивата, са грешни? Аз мисля обратното: Онези, които играят на хорото, са най-големи грешници; онези, които се молят в църквата, са най-големи грешници. Онзи, който работи на лозето, който работи на нивата, има ли в какво да е грешен? Той е по-праведен. Запример ще иде някой на църква, ще каже: “Господи, Господи (ръцете прилепени една о друга). Ами кой те е научил тъй да се молиш? “Ами че майка ми тъй ме е учила”. “Ами Господ казал така”. Аз съм обяснявал. Кога? А майка ти кой я е научил? Твоята Мъдрост и твоята Любов, като сили, трябва да влязат в душата ти и да заличават греховете ти. Не да стискаш ръцете си, а ще вземеш тевтера да заличаваш греховете си. Когато човек иска да крие нещо, той допира ръцете си една до друга, вдига ги за молитва, но има скрито нещо в тях, после ги отваря и казва: “Господи, всичко е отворено пред Тебе, както виждаш”, но после пак ги приближава и казва: “Един ден пак мога да туря нещо между двете ръце”. Един окултен ученик, който си служи с такива маниери, не може да успее, защото всяка една негова мисъл ще произведе в другия свят такива вибрации, за които всеки би го отдалечил на милиони километри от себе си. И когато ангелът се приближава до такъв човек, той взима всички предпазителни мерки, да не избухне тази бомба. Защото, ако избухне, тя може да причини едно зло. Сега туй е вярно по отношение на физическия

живот. От 20 години следваме тоя живот, но при неговите форми светът не може да се поправи. Никакви религиозни форми не са в състояние да видоизменят човешкия характер. И тогава казват, че е права мисълта: “Когато Духът дойде”. Кой Дух? Духът на тази велика Любов, която всичко заличава. И ние ще повярваме в Бога, че Той е заличил греховете ни, забравил ги е. Някой ще каже: “Ама греховете ни са толкова много, че Господ не може да ги заличи. Тогава ако Господ не може да ги заличи, Неговата Любов е много слаба. Но след като Господ е заличил твоите грехове и ти отидеш да правиш нови грехове, твоята карма ще се удесотори.

И тъй, аз ви оставям на първото положение. Не мислете, че искам да ви въздействам. Не! Казвам: Ако вие искате да бъдете ученици на туй велико Бяло Братство, непременно Любовта ви в бъдеще трябва да бъде такава. На всинца ви казвам: За да можем да вървим напред, непременно Любовта не само на одного, но на всинца ви трябва да бъде такава. Любовта на всеки един от вас трябва да заличи погрешките. Всеки един от вас в себе си трябва да направи това, а не другите да му го правят. Всеки един от вас трябва в своя ум, в своето сърце да ги заличи. И когато вие ги заличите, тогава ще дойде Господ да пише. На Господа трябва чиста книга, на която Той да може да пише своето Слово. И казва пророкът: “Ще отнема каменните им сърца и ще напиша закона си”. Някои тълкуват, че Господ ще направи това. Да, Господ ще го направи.

Сега не казвайте, че утре ще направите туй, нито след една година, нито сега, но кажете в себе си: “Това ще бъде така!” Ако кажете: “Аз сега ще го направя”, няма да го направите. “Така е било и така ще бъде!” Следователно това е мая. А туй, сегашното заблуждение, това е заблуждение на черната ложа, заблуждение на дявола (казано в религиозен смисъл). Той е най-голям хипнотизатор; ще те тури в хипнотически сън, ще те хипнотизира и след като извърши хиляди престъпления, ще каже: “Ти си извършил това и това престъпление”. И всички тия реклами са на дявола. Не, не, ние чужди реклами не носим.

И тъй най-първо Любовта трябва да заличи всичките ваши погрешки, за да може да тръгнете. Запример някои от вас трябва

да се хармонизират, за да приложим друг един опит. Пак ще ви дам един опит, малко по-голям от този, но пак ще бъде микроскопичен. И след туй знаете ли какво ще дойде? Ще ви дам трети един опит. Защото ако сега ви дам най-тежкия опит, едва ли ще останат от вас 10 души. Аз ще ви кажа, ще бъда откровен. На вас, учениците, които сте тук, ако ви кажа: $\frac{3}{4}$ от богатството си още тази вечер ще дадете за братството, ще го внесете още сега, вие ще кажете тъй: “Ще си помислим малко”. И веднага ще помислите дали Господ е казал тъй или тук се крие някоя друга работа. Не, не, $\frac{3}{4}$ от богатството си ще дадете ли или не? Сега вие ще кажете: “На Витоша лесно се ходи, ама туй?” Знайте, че и туй ще дойде. Сега този изпит е нищо, той е цвете, има още по-тежък, него няма да ви кажа. Да знаете, че ще се изпитате, през сито ще минете. Изпити ще дойдат, ще видим сега кой ще издържи докрай, кой не ще се усъмни. Вие казвате, че Любов имате и аз ще опитам вашата Любов. Вие казвате: “Учителят казва, че нямаме Любов”. Как да нямате Любов? Аз съм дошъл да изпитам Любовта ви. И щом намеря, че имате Любов, аз взимам думите си назад. А щом вие не издържите; вие ще вземете думите назад. Нали ще бъдем искрени в изпита? Така аз ще ви туря на изпит и най-после, като ви прекарам през всички изпити и вие ги издържите, ще кажа: Положете сега и мен на един изпит, който вие намирате за добре. Аз ще ви дам право и вие да ме поставите на изпит, какъвто вие искате, но по-напред вие, после аз. Тогава ще завършим школата и ще влезем къде? В новата епоха, дето нито за мъж отиват - как е казано там? - “Нито се женят, нито за мъж отиват, но са като ангели.” И тази епоха ще бъде. Туй може да стане, то е в трансформиране на съзнанието. Не говоря за човешката плът, то е в трансформиране на съзнанието в човека.

Тайна молитва

ПО ПЪТЯ

**13 школна лекция на Общия Окултен Клас,
26.V.1922, четвъртък, на Витоша, 11-12 ч. преди обяд**

Сега имайте предвид: аз не искам да ви съдя. Туй е за приложение закона на Любовта. Ако може да го приложите, добре, а ако се съдите един друг, вие не можете да имате Любов. В едно събрание един не може да бъде виновен, а всинца: или всички са праведни, или всички са грешни. Ако се даде наказание, всички ще бъдете наказани, а ако е благословение, пак за всинца ви ще бъде. Та от вас искам да приложите Божия закон на Любовта. Вие да си го приложите, не аз да ви го налагам, защото ако аз приложам закона, то не е Любов, а насилие!

Аз ви казах, че ако след свършването на моята беседа ще търсите кой е виновен, няма да държа беседа. Уреждайте тия работи по братски, приложете великия закон на Любовта. И да се създаде една организация, този закон няма да бъде свършен. Как може да се приложи този закон? Вие още не можете да разберете. Не огорчавайте Божия Дух. Това, което се върши, не е против мен, а против Бога. Кой ще ви говори тогава? Може ли да се избере една комисия, която да следи за реда? Може да отредите 7 души, вие сте в състояние да го направите това. Ще се подчинявате, ще турите великия закон на Любовта в основата. Разбирате ли? Туй правило ще го турите! Ако не турите това правило, законът не може да работи и вие ще имате същите закони, каквито светът, държавата и църквата ги имат и тогава нищо не става.

Аз ще засегна ред елементи на Любовта в нейното ново проявление. Едно е само да се говори за Любовта, а друго е да се изпитва. Там е всичката работа сега. Когато един ученик или един музикант направи една погрешка, ако свири фалшиво, учителят не може да му прощава. Има неща в света, които се прощават, но

има неща, които не се прощават. Когато някой вземе пари от тебе, можеш да му простиш, но когато великият музикант свири, не му се позволява да взима фалшиви тонове. Ще изправи тона, нищо повече! Необходим закон е. А животът не прощава, трябва да изправим тона. Животът не прощава, трябва да изправим тона. Животът е една музика. И всеки от вас иска да свири, както знае. Например имате един капелмайстор, казвам: законът е такъв: неговият живот трябва да бъде изправен, защото музикант ще стане само онзи, който има Любов. Всеки трябва да живее по закона на Любовта. А ако не искате да живеете така, никой не може да ви застави. То не е насила, а по добра воля. Пък аз зная, че всинца искате да живеете, животът ви да бъде хармоничен, да бъдете щастливи.

Вие ученици, днес ме подложихте на изпит. Разбирате ли? Вие бяхте един учител, а щом станете вие учители, при такива учители аз напускам училището. Разбирате ли! Аз съм готов, казал съм, ако можете да дадете нещо по-добро от това, което аз зная, аз съм готов да го приема. Аз съм готов да приема от вас всяка ваша мисъл, всяко ваше чувство, всичко това. Нищо повече! Ако във вас заговори Божественият Дух и изкаже известни Божествени мисли, аз ще ги приема, източникът е един и същ. Желанието в нас е да се прояви Божествената Любов във всичката си пълнота помежду ни. Само така можем да успеем. Не приложим ли този закон, никакъв успех няма да има, ще се раждат все такива недоразумения. Някой път, като дойда между вас, усещам една тежка и дисхармонична атмосфера, разбирате ли? Тъй както е тежко в едно кафене от тютюна и човек не може да диша свободно, така е и между вас. Не че го искате, вие сами се мъчите, но не знаете начина как да се освободите и аз искам да ви покажа един метод, как да се освободите от тази тежест. Това няма да стане изведнъж, но ще ви покажа един закон и вие ще работите.

Сега не ви съдя - това е старото учение - аз искам от вас да приложите закона на великата Божия Любов в себе си. Малки и големи, да се уважавате, да се почитате да си отстъпвате, да си прощавате. Тъй. Сега, запример, щом аз замина, вие веднага ще търсите кой е виноват, щом един е виноват, никога няма да се оправи

светът. С един човек не се оправя светът: и да го обесим, и да го затворим, друг ще дойде на негово място, после трети, четвърти и т.н.

Е, добре, тогава: готови ли сте туй, което ще ви кажа, да го приемете? /Всички отговарят: “Готови сме”/. Сега попитайте се вътре: ако го приемате и го приложите по закона за Любовта, туй ще бъде благословение заради вас. Изпейте песента: “Благославяй, душе моя, Господа”.

Вижте тази жива Природа, в която ние живеем, тя е едно Божествено жилище, един Божествен дом. И всички тия енергии, които са вложени в нея имат разнo направление. Всяка енергия си има свои канали, през които може да мине. Когато ние искаме да приемем енергия за стомаха, тя иде чрез храната. Когато искаме да приемем енергия за дробовете, тя иде чрез въздуха. Когато искаме да приемем енергия за очите, тя иде чрез светлината. Когато искаме да приемем енергията от живото Слово, тя се възприема чрез ушите. Когато искаме да възприемем енергията от миризмата на цветята, ние я приемаме чрез обонянieto си. Сега у вас има една философия: вие искате всичките тия разнородни енергии да ги приемете само чрез устата си. Говорим за Любовта, ама тази Любов влиза и чрез устата, и чрез очите, ушите, носа, от всякъде влиза тя. Като влезе тази Любов през устата, ще произведе един ефект; като влезе през носа, ще произведе друг ефект и т.н., зависи как възприемаме тази Божествена Любов.

Сега, вие говорите за Любовта. Вие още не сте любили. Аз ще направя един микроскопичен опит. Ако ви попитам, какво нещо е Любовта, как сте я усетили вие, имате ли един жив опит на Божествената Любов? Имате малки опити на Любов, но колко е траяла тази Любов? Кажете ми сега: имате ли такъв опит, дето Любовта да е обсебила душата ви, ума ви, сърцето ви за цяла една година? Имате ли опитността, дето Любовта да е обсебила душата ви за един месец? Имате ли опитността, дето Любовта да ви е обсебила за един ден? Ако тази Любов влезе във вас изведнъж, вие няма да разсъждавате, вие ще решите въпроса моментално и то няма да го решите по най-глупавия начин, но ще го решите по

най-умния начин. Когато дойде Божествената Любов да действа в света, тя действа с най-добрите методи. И всички трябва да имате пред вид, че за да се появи Божествената Любов у нас, Духът дълго време трябва да работи върху нашето физическо и духовно тяло, за да може да го подготви да възприеме енергията. Ако сега през нашето тяло би минала една интензивна енергия на Любовта, тя би ни разтопила. Следователно Божествената Любов постоянно се приспособява според състоянието на нашите духовни тела, според степента на нашето развитие, постоянно Духът ни работи. Ако вие спънете Духа, който работи във вас, на кого ще повредите? А той работи, той прави тази инсталация. Ако направи нещо, а вие развъртате винтовете на инсталацията, на кого вредите? - На себе си. Да кажем, имате някаква крива мисъл, кому вредите? На себе си. Имате съмнение, кому вредите? - На себе си. Имате страх, кому вредите? - На себе си.

Сега, защо се явява страхът в света, защо се явява съмнението? Страхът ние го знаем и съмнението знаем. Страхът, това е едно качество на сърцето. Колко отрицателен е страхът! Запример страхуваш се да не изгубиш живота си. Някой обещал да ти даде пари, ти се съмняваш. Съмнението пък е едно отрицателно качество на ума. Значи, щом може да се съмняваш в някой човек дали ще ти изплати, ти се съмняваш във възможността. Добре, сега вие пренасяте съмнението от хората в Бога. Вие някога се съмнявате в мене - аз ви чета мислите - “ти може да не говориш от Бога, а от себе си”. Но аз всякога правя разлика между моите мисли и Божествените мисли, В мене моите мисли и Божествените мисли са строго определени. Аз хващам всяка моя мисъл за ухото и ѝ казвам: ти на ляво. А на всяка Божествена мисъл: ти на дясно. Казвам: туй е Божествено, а туй е човешко. И сега тази постъпка, която аз направих, Божествена ли е или човешка? Тя произведе във вас страх да не загубите нещо. Сега, страхът подразбира, че Любовта ви е отвън, а страхът е на мястото на Любовта - отвътре. Разбирате ли? И причината, че вие не може да живеете хармонично, е защото страхът живее вътре във вас. Защото ако аз дойда у вас в къщи и ви кажа: дай ми две хиляди лева на заем, а вие имате три хиляди лева, ще кажете, че ви трябват, а в същност

те не ви трябват. И при това вие минавате за човек, който вярва в Бога, има Любов. Никаква Любов нямате, а страх имате! Може да дойда да ви искам една малка услуга, ще ми кажете ясно тази работа: “Нямам разположение към теб, макар да имам пари в касата си”. Тъй е казал един евангелист във Варна, когато един му поискал пари на заем. Той му казал: “Имам пари в касата си, но на заем не мога да ти дам, защото нямам доверие в тебе. Защо да ти дам пари на заем, а после да се караме; ако искаш да ти дам пари, като на брат ще ти дам”. Страхът, туй състояние показва, че Божествената Любов не действа: тя започва, а вие я прекъсвате, прекъсвате. Запример ако някоя ваша сестра направи една малка погрешка, колцина от вас ще се съберете вечерно време да се помолите за нея, да кажете: “Господи, изпълни сърцето на тази наша сестра, нека разбира”. А вие, като видите нейната постъпка, като излезете, ще кажете: “Тя е такава-онакава”, ще я критикувате. Като излезете, не говорете за нея. Вие нямате смелостта да казвате Истината. Не сте смели, страхливи сте, а минавате за праведни! Като казвам смели, това не значи да бъдете груби. Смел е само този, който може да каже самата Истина, ни повече, ни по-малко. Тъй, самата Истина в Любовта да я каже. “Братко, ти отиваш по един път, но този метод не е здрав. /Едно куче лае върху една крава/. Сега аз ще взема тази крава. Кравата, това е доброто у вас, а тия кучета, това са страстите - низшият интелект, които гонят кравата. Тя не е виновата, дето е тук, а кучетата се намесват в работата, която не им подобава, никой не ги е турил тук да пазят като стражари, ама те ще се покажат, че са изправни, ще изгонят кравата.

Ще ви кажа една Истина: Животът чрез изобличение никога няма да се поправи! Ако ние се изобличаваме, никога няма да се поправим.

Сега ще имате търпение. Нали за днес ви бях задал един урок: да напишете кой е най-големият ви недостатък. Писахте ли? - Да. Съберете листчетата и ги прочетете.

Е, сега ще ми продадете ли вашите недостатъци? Аз ги купувам, колко пари искате? Не, не ще платя. /Брат Стойчев: Тъй да ни водите на разходка един месец през годината да ни учите; един месец в

Търново за всички и един месец само за нас, тук/. Ще бъде. Когато приложите закона на Любовта, ще бъде. Ще опитате Господа, ще приложим закона на Любовта. Тъй, няма да правим думата му на две и тогава ще видим какво може да направим. Ще Го опитаме. Сега, тия недостатъци аз ще ги взема и в школата ще влезем да работим без тях. Наполовина ще ви кредитирам; сега за сега на половина, понеже нямам много пари. За половината разполагам, за 1 1/2 месец мога да платя, но за три месеца нямам, да си кажа Истината - половината мога да ви платя. Как искате, звонкови да ви платя или както искате. Мога да ви платя 1000 лв., 10 000 лв., 20 000 лв., 30 000 лв. /Не искаме пари/. Туй е, което може да се направи. Щом се влюбите във вашите недостатъци, ще се изправите. Щом се влюбите в тях, ще направите такава голяма беля, че ще се изправите. То е тема. Ние ще пристъпим, има начини за тия неща, по които може да се изправите. Тия недъзи са същевременно и добродетели. Да бъде човек “егоист” не е лошо нещо, но да имаш егоизъм, който да ти ступи гръбнака, то е лошо. Да имаш такова нетърпение, че като дойде неприятелят ти, да плюеш на петите си и да бягаш, на място е туй нетърпение. Но когато извършваш една важна работа, нетърпението не е на място. Когато положението ти бъде опасно, трябва да бъдеш нетърпелив. Някои от тия качества трябва да знаете сами къде да ги прилагате. Сега туй, което искате, ще го направим. Като сме излезли, за два деня може да го направим; може да го направим и за един месец, и за два месеца, и за три месеца. Законът е един и същ, може да го направим. Писанието казва: “В Бога няма нищо невъзможно”. И вие поставихте много добре въпроса - един месец да бъдете всред тази Природа, вие ще бъдете търпеливи. /Брат Стойчев: Тук в гората да бъдем, щото ако рече Учителят да бяга, ще го преварим, а ако е в града, где ще го намерим. Всички се смеят и Учителят се смее/.

Изберете сега една комисия по вдъхновение, от братството, от 7 души, да следи за общия ред. За една година да бъдат избрани, а след една година - други. /Първият да бъде избран от Учителя, вторият - от първия, третият - от втория и т.н./ Добре, аз избирам Начо Петров. Последният посочва: Стоян Русев; тоя - Елена Иванова; тя

- Коен; той - Илия Стойчев; Здравка Попова и Тереза Керемидчиева. Съгласни ли са? - Да. (Брат Толев: “За станалия инцидент нито дума да не става, като че не е било.”) (Брат Граблашев: “Ако е за полза, да се каже.”) Слушайте да ви кажа, сега аз ще реша въпроса. Ето как: имате право да говорите за моята погрешка, но за вашата погрешка ако речете да говорите, аз ще ви накажа. За моята може да говорите, може да кажете: нашият Учител направи една погрешка! Може да говорите, но говорете Истината, не преувеличавайте нещата. Когато ще говорите, говорете, но бъдете тих и спокоен, най-първо отправете ума си към Бога, попитайте го: “Господи, аз искам да разправа за този инцидент, съгласен ли си”? Ако Господ ти позволи, говори, но ако Господ не позволи, мълчи си и не говори за този инцидент. Ама може нещо да те човърка в сърцето. Туй човъркане може да е някой червей, а ако е един червей, никаква полза не може да изнесете.

Сега аз ще ви обясня защо не може на 600 метра височина да се говорят известни неща. Представете си, че вие сте 100 метра под водата, може ли да говорите? - Не може. Като излезеш 100 метра над водата, имаш условия да говориш - въздух. Следователно на 600 метра височина няма условия, ще влезе вода в гърлото ти, а на 2000 метра височина ще говориш - въздух ще има. Тъй се разрешава въпросът.

В нашата школа, когато аз ви казвам за някой излет, ние отваряме ключовете, и тогава вие сте във връзка с Невидимия свят. Например аз дадох на сестрите една задача, но вие никога не сте изпълнили едно мое разпореждане както трябва. Както тогава, казах ви: в течение на една година всички ще отидете на Витоша, но абсолютно никой да ви не знае, само на мене ще обадите. Аз не ви казах да идете и да разправете, та целият град да ви знае. Следователно вие трябваше да чакате, да свършите изпита и тогава да разправете, но докато не се свърши изпита, ще мълчите. И вследствие на това се родиха някои инциденти, които не бяха желателни. Та, когато ви се даде нещо, искам от вас туй разпореждане да го изпълните тъй, без никакво изопачаване. Казано 12 часа - 12 часа. Никакви философии. Вие, като идете, от резултатите ще съдите. Преди да сте го направили, няма

да заключавате. Изпитът първо трябва да се изпълни! И при това, когато се изпълнява един изпит, не трябва да държите на буквата. Някой казва: “Ще изберем Месечина”. Не, ще избереш тъмна нощ, защото само в тъмната нощ ще видиш Господа. Трябва да уповаваш на Господа, а щом търсиш Месечина, то значи, че не уповаваш на него. Тази задача е свършена наполовина. Задачата е през тъмна нощ, когато е бурно, когато вали дъжд, гръмотевици, тогава ще излезеш, ще се молиш и Господ ще ти говори върху много работи. Тогава ти ще разсъждаваш: “Може да се простудя”. Щом дойде до Божествените работи, няма опасност да се простудиш. Аз ви дадох пример. Аз съм седял толкова години на прозореца в моята стая зимно време да държа беседи. Нека дойде някой професор да седи там, след един месец ще има пневмония. После колцина от тия хора, които са седели отвънка, са се простудили? Те са микроскопически опити, но са опити. Нека се яви друг, да говори един и половина часа на студено, да видим какво ще стане с него. Сега, трябва да усилите вашата вяра. Този закон работи. Аз ви казах: не очаквайте много, резултатите ще бъдат малки, микроскопични, защото няма условия сега за големи неща. Но от тия, малките, след време ще имаме много добри резултати.

Аз ви похвалявам, вие този опит го направихте от голяма ревност. Аз ви казах - цяла една година да мислите и да го направите, а вие в две седмици го направихте. Може повторно да се извърши, но в нова форма ще го изпълните. Сега, този изпит ще бъде малко по-труден, но той ще донесе по-добри резултати. От тези изпити, които ви давам, страхът ще изчезне от сърцата ви, ще се научите да упоавате на Господа. И после, като излизате в тъмна нощ, тонират се очите, зрението се тонира; при това всеки един косъм се натегне, умът ви живее навсякъде в тялото. То е хубаво. Като излезете на Витоша, колко ще ви се представят, че ви вардят, пък ще ви се стори някоя мечка, вълк, ще ви се превърне сърцето. Аз зная на някои 20 пъти сърцето им се е превърнало. И всеки, който чуе в града, че вие сте излезли в тъмна нощ до Витоша, ще каже: “Той е безумен, да излага една жена или един човек”. Затуй казвам, че светът не трябва да знае. Дали мъжът или жената ще идат, затуй трябва да се мълчи.

Пък като се опита, тогава на опит ще се говори. Ще имаме доста опити. Ония братя, които нямат възможност да изпълнят задачата, ще им създадем условия, ама да имат Любов. Аз ще им създам условия, но да влязат тъй в общение с Природата, вътре според този закон на Любовта. Тогава може да работя и аз с тях заедно. Защото един Учител може да работи само с ученици, които са способни. Когато сте сами, не можем да свършим всичките работи. Вие ще работите и аз ще работя. Защото ще има излети, изпити, дето най-първо аз ще изляза да направя изпита, а след мен вие ще вървите. Има известни задачи, дето най-първо аз ще ги направя, а след туй ще кажа: започнете вече вие, пътят е отворен. Запример вие ме поставяте в едно голямо безпокойство. През тия две седмици аз не можах да спя, защото се роди такава дисхармония, а всичко можеше да се случи. Имаше в града вагабонти, които се наговаряха да ви преследват и трябваше да насоча ума си да ги убеждавам, да предотвратявам. Вие мислите, че Господ ще ви опази. Ние трябва да бъдем умни и само тогава Господ ще ни пази. Втори път няма да минавате през Драгалевци. Няма да вървите по пътя, а без никакъв път, отвънка на селото и ще влезете в най-гъстата гора, тя ще бъде най-безопасна. Тъй ще имате отлични резултати. Тия изпити ще ви дадат по-голяма решителност, ще станете по-здрави, умът ви ще стане по-свеж, ще имате живи мисли. И като се върнете от такъв изпит, по-добре ще мислите. И съм забелязал това: някои, които са направили задачата, връщат се и много добре разсъждават. Човек, който има смелост, може да мисли добре. Но сега ще се решим всички. Едно нещо иска от нас Бялото Братство: да бъдем абсолютно верни на законите, които ни дава. Верни, верни! Тия закони са абсолютни и не може да се менят. И когато те дадат една задача, тази задача трябва да я изпълним без никаква погрешка, веднъж, дважд, докато те останат доволни. И тогава ще видите. Може да направим такъв опит: - Опити нали искате? - Облачно е небето, ще кажем: "Тия облаци да изчезнат изведнъж. Вторият ден небето ясно, казваме: "Да се заоблачи!" Третият ден барометърът показва, че ще бъде сухо". "Да завали!" И ще завали. Всички тия опити аз ги наричам микроскопически и те може да се направят, за да видите, че

в света има закони, с които можем да си служим. В Природата тия приятели могат да ни помагат. Но туй не е за любопитство, а за да се усили вашата вяра, да се покаже, че когато човек люби Бога, той е в състояние всичко да направи. Тогава аз няма да избира какъв да е ден. Ще избира един ден, когато има голяма суша, когато хората имат нужда от дъжд, тогава ще направим опита та да завали дъжд. Значи да завали дъжд, не само за да се задоволи вашето любопитство, но за да се използва тази Божествена енергия. Да кажем, суша е, ясно е било, ще направим опита, ще докараме облаците да докажем на тия хора, че всичко ще използваме за добро. Никога не се позволява на един Учител да иждивява и хаби Божествената енергия! Нито на Учителя, нито на ученика! Затуй ще почваме да изучаваме всичките форми в Природата, ще изучаваме растителното царство: това са облаци, черти, които Природата ни е дала. Всичките форми спестяват енергиите си. От растенията ние ще се научим как да употребяваме енергията в малко време, да вършим много работа.

Сега аз ще ви кажа едно нещо искрено: аз съм доволен от вас. Разбирате ли? Доволен съм от вас, защото каквото можете, направяте го. Повече не може да искам от вас. Някой път даже вие правите повече, отколкото се иска. И там са вашите погрешки. То е от излишна ревност. Запример аз казах някой да иде до платото, той отишъл до Черни връх. И то е хубаво. Задачата е до платото. Но все “повече да бъде”. Казвам: ти от града ще излезеш, за 4 часа ще идеш, а той направил това за два часа и половина. Ама ти ще се осакатиш. Полека ще работите, няма да бързате, а вие сте много експедитивни, гледате да съкратите времето. Не ще спестявате времето. Всяка една задача, колкото време се изисква, ще ви се даде туй време, няма да го съкратите, ще го използвате,, за да бъде задачата сполучлива. Тези бележки трябва да ги вземете пред вид. Ако идеш за 2 1/2 часа, не е лошо, но то ще ти донесе друга пакост, вие ще изхабите излишна енергия. Може след две седмици да се яви някаква болка, ще кажете: “Аз ходих, ама ето какво ми стана”.

После, от вас искам, като говорим ние за “братство и равенство”, не подразбираме заличаване на човешката душа; не, ние разбираме проявление на човешката индивидуалност, по

възможност проявяване на душевното съзнание в една по-висока форма. Ти имаш в първо време съзнание на едно дете, очакваш да ти помагат, затова плачеш. Искаш да ти дадат. Господар е това дете, ходят наоколо му баща, майка, дават му млеко. Но това дете става възрастно, разширява се съзнанието му и то напълно се е еманципирало, станало свободно и самостоятелно. И затуй казвам, че нашето съзнание трябва да се разшири. Може да го направим тъй. И това е волята Божия. Всяко добро желание, което видите във всяка ваша сестра, не го спъвайте, пожелайте й добро, макар и да не го направи добре. Втори път тя ще го направи по-добре.

Ние се намираме пред една голяма дилема. Имате една велика задача, имате едно минало така преплетено, че както сте събрани, не сте на един и същ уровень. Повечето от вас са положителни елементи. То е мъчнотията сега. Затуй срещате се, отблъсквате се. Вие вътрешно може да имате известни енергии, ама знаете ли тия енергии какво зло са принесли на света? Сега ние казваме: водениците помагат на света, но когато ядем от смляното, в нас остава идеята за камъка и ние искаме да смажем хората. Енергията на този камък се е предала в хляба, а от хляба се е предала на нас, в ума ни. Та изисква се окултно познание върху този въпрос. Повечето сте положителни, та сега трябва да ви направим наполовина положителни, наполовина отрицателни и тогава работата ще върви успешно. А този закон как да ставате положителни и как да ставате отрицателни ще ви го покажем, ще ви дадем правилата. Тук, в Природата ще ги учите, в града не можете да ги учите. Само в Природата можете да ги научите. Да кажем, един ден вие сте неразположен, ще ви дадем правило, след като работиш 4 часа, да почувствуващ, че е станало едно разширение, че ти си се изменил и си готов да направиш отстъпки. Ти сам ще направиш опита и ще видиш резултатите. Но туй сега няма да става. За да дойдем до тия опити, трябва да предшествуват по-малки опити. Казах: времето ще пазите. Едно нещо: аз не искам вашето време, когато сте заети в света. Искам само излишното време, което не знаете какво да правите. Да не кажете, че искам да ви ангажирам времето. Само празното време, един час в деня, туй време да го употребите за

школата. То е едно от най-добрите правила. Ако бих искал от вас 10 часа да работите, то би било друг въпрос. Не, един час, а туй всеки един от вас може да го направи.

Сега всички ученици нека си забележат: кой какво иска от мен, най-важното, което ви трябва, кой каквото иска. Изразете го с едно кратко предложение. Трябва ви една библия или евангелие, едно перо или една мастилница, или една стая. Искайте същественото, което е необходимо заради вас, най-същественото, което ви трябва. Запитват: /”пак ли анонимно или с подпис?”/. Горе да ви знаят, а долу да не ви знаят. Долу сте все анонимни, псевдоними сте. Искането ви нека бъде от материален или от духовен или от умствен характер.

Сега този изпит, до Витоша, ще го повторим в друга форма. Които не са излезли, свършете групово задачата си, защото следущият четвъртък ще ви дам втората задача и тази задача ще я свършим в една седмица отгоре, ще я направим тъй, в една вечер. Аз ще бъда с вас и тогава ще ви кажа каква ще бъде задачата. Няма да коства нищо. Сега ще използваме времето, защото тия са най-благоприятните условия. След 1/2 месец няма да имаме тия условия. Сега, още до 2-3 седмици имаме условия. За тая задача, която ще ви дам, имаме условия.

Аз ви благодаря, че ме развързахте, че можах да ви говоря. Защото ако учениците вържат Учителя и му кажат: “говори Учителю”, какво ще говоря?

“Добрата молитва”

ИЗГРЕВ И ЗАЛЕЗ

14 школна лекция на Общия Окултен Клас,

2.VI.1922 г., петък 8-9 1/2 ч. вечерта

София

Имайте пред вид, че ние тази вечер не се намираме на някоя трапеза за угощение, т.е. не съм ви повикал на угощение. Не е време за угощение, не е време нито съвети да ви давам, нито наставления, а е време за учение. Следователно ще ме слушате с умовете си, ще чувствувате със сърцата си и ще прилагате с волята си. Методите на една окултна школа се различават от всички ония методи, които съвременното училище въобще употребява. Разните възгледи, които ние имаме за живота, зависят от средата, в която се намираме. Ако вие се намирате 10-15 метра под морското равнище и от там разглеждате света, какви ще бъдат вашите възгледи за него? Ако се спуснете на 100, 200, 300, 400, 500, 1000, 2000 м., какви ще бъдат вашите понятия? Следователно пречупването на светлината ще бъде различно. Сега обратният процес: ако вие се качите над морското равнище и се повдигате във въздуха отгоре на 100, 200, 300, 400, 500, 1000, 10 000 м., какъв ще бъде вашият възглед за света? Не на 10 000 м., а на 10 000 км? И ако застанем на земята, тя е равнодействаща сила; значи, понятията ви за света от дъното на океана и тия от най-високото въздушно пространство ще бъдат от два противоположни полюса на разбиране: Изгрев и залез. Изгрев, това е горе във въздуха, а залез, това е долу, в дъното на океана. Но само че тази аналогия, която сега прокарвам, не е правилна във всичките си допирни точки, защото туй, което за нас е залез, за други е изгрев и туй, което за нас е изгрев, за други е залез. Следователно когато твоето Слънце изгрява, изгревът за теб е за друго залез. И когато твоето Слънце залязва, други имат изгрев. Следователно изгрев и залез, това са неща относителни, това не е

една абсолютна реалност. И при туй положение, при което сега се намираме, има изгрев и залез. Но ако вие сте един ясновидец, за вас няма да има нито изгрев, нито залез: посред нощ вие ще видите Слънцето на противоположната страна на Земята. Няма да има никакъв изгрев. Като ясновидец даже и Земята няма да се движи заради вас. Защото движение има само за онези, които се движат и не виждат туй движение, а за онези, които го виждат, движение няма за тях. Защото ако аз се движа по-бързо от трена, има ли движение? Представете си запример такова изяснение: вземете една точка във Вселената, която се движи така бързо, че едновременно може да бъде във всичките положения на Козмоса. Има ли движение тогава? Има движение, но туй движение не може да се измери. Как ще го измериш, когато едновременно то е навсякъде? Ние разбираме движение само тогава, когато има известно съотношение на бързина. Но ако тази бързина е абсолютна, ние считаме и казваме, че тази точка е постоянна. Сега, в света неустойчиви хора са всички ония, които се движат много полека. Охлювите запример са много неустойчиви. Човек, който има движение на охлюв, на такъв не може да разчиташ, защото щом побутне първия лист, скрие си рогата, казва: “Тази работа не е за мен”. После несърчиш го, кажеш му: слушай, има такива закони, има ред, порядък”. И той пак извади своите рогца. И пак като срещне най-малкия лист, пак се скрие в черупката си и казва: “Тук няма закон”. И започва ту навън, ту навътре. Защо се движи този охлюв? Ние тълкуваме от окултно гледище така: този охлюв има препятствие на пътя си. А туй препятствие като го турят в локомотива, колелетата започват да се движат. Значи, като дойде туй препятствие, техникът го използва; като дойде до известно място, спира се. Ако туй препятствие вървеше по този начин, щеше да има изхабяване на енергията. И техникът събира тази енергия, ще и даде наклон и колелото започва да се движи. От препятствията на охлюва техникът се е научил, казва: “Ти ако искаш да употребиш едно нещастие за твоего благо, трябва туй нещастие да го туриш в крива линия. Защо се движи тренът? Това са погрешките на охлюва. Нашите тренове са погрешките на охлюва. И някои пътуват от един град в друг и често стават катастрофи, т.е. в даден случай охлювът не

е могъл да си прибере рогцата равномерно, техникът не е изчислил добре времето, за да се скрие той и тогава, като стане катастрофата, всички пътници изскачат из черупките навънка. Аз говоря за вашето съзнание, то може да бъде съзнание на охлюв. Понеже миналата ми беседа беше философска и критическа, вие казвате: “Туй като не е Любов, онова като не е Любов, кое тогава е Любов?”. Аз като разглеждах Любовта, разглеждам сегашната ваша Любов и казвам: туй, което имате за Любов, туй нищо не струва, това не е Любов. Вие казвате: “Туй като не е Любов тогава, кое е?”. Аз ще кажа кое е. Опитвам вашето шише. Вие имате едно шише пълно с вода. Тази вода е седяла 10 дня, тя се е вмирисала, в нея се завъдили множество малки микроскопически гадинки. Казвам: това не е вода. “Как да не е вода? От чешмата е наляна”. Може да е била много хубава вода, но тази вода днес не е здравословна. Аз взимам вашето шише, изливам водата надолу, а вие казвате: “Туй е безобразие, да изпразниш шишето ни!”. Чакайте, елате на моята чешма! Взимам шишето, измивам го веднъж, дважд и не само това, възварявам вода, па турям и пясък вътре и мия. Вие казвате: “Ще счупиш шишето”. Чакайте още. Измивам шишето хубаво, отивам при тази първокласна вода, казвам: вие помните ли вкуса на вашата вода? “Да” Наливам. Пийте сега от тази водица! Само така може да разберете едната Любов и другата Любов. Вие трябва да имате едновременно в съзнанието двата момента и да разбирате различието между едната реалност на съзнанието и другата реалност, която може да се прояви.

Изгрев - това е един момент на съзнанието и този момент е само когато Слънцето излезе от хоризонта, а след като изгрее, то вече не е изгрев. И залез е онзи първият момент, когато Слънцето допре до хоризонта и се изгуби, скрие се зад него. И докато се скрие, то е залез. Изгрев е от онзи момент, показването върха на Слънцето, докато излезе на другия край. Всичкото друго не е нито изгрев, нито залез. Следователно вие имате два момента в целия си живот: Или всеки ден и всяка минута имате изгрев или имате залез, не от часове, а само от няколко момента. И ако вие разберете тия моменти на вашето съзнание добре, вие ще можете правилно да разсъждавате, понеже изгревите ви и залезите ви не са едни и същи. Забележете

в Природата, изгревът всеки ден не е един и същ: запример някой път хоризонтът не е толкова ясен, някой път е много ясен. Някой път вие не виждате залез, някой път вие не виждате изгрев. Това са все математически съотношения. Тия изгреви и залези показват съотношенията, които съществуват вътре в нашето съзнание. Защото изгрев и залез съществуват само в съзнанието като реалност. Ако вие нямате съзнание за тази реалност, че Слънцето изгрява и залязва, нищо няма да ви ползува. Ако Слънцето изгрява и залязва, то е само за съзнанието ви. А раз вашето съзнание схваща изгрева на Слънцето, в туй съзнание взимат участие вашият ум, вашето сърце и воля. Следователно умът ви ще разисква върху формите и вибрациите на тази светлина, която се разширява, сърцето ще се спре върху съдържанието, а волята - върху резултатите, които може да произлязат от съчетанието на формите и съдържанието. Туй е философски казано. Сега вие не може да видите какво съотношение имат тия двата края. Аз обяснявам “изгрев и залез” по отношение на съзнанието, Обяснявам факта какво е разширение, съдържание и резултати на светлината, която прониква вътре в нашето съзнание. Светлината, която се появява в нашето съзнание, ние я схващаме по особен начин. Сега, от туй вътрешно съзнание зависи степента, с която вие можете да разберете Любовта.

А често вие говорите за сегашната Любов. Имате едно приятно настроение тук, в слънчевия възел или имате едно приятно настроение в хилядолистника горе в главата си, засягам само тия два центъра, но туй приятно настроение не е много реално, защото след малко това състояние може да се промени. Аз ви казвам една сладка, мека хармонична дума, но не се разбираме. Фактът е: вие сте гладен, нали? Сега говоря на ваш език. Три деня сте седели гладен и очаквате нещо. Казвам ви тъй: сега ще употребя залез и изгрев в яденето, защото и в яденето има изгрев и залез. Представете си, че вие сте били беден и през целия си живот сте се хранили само с боб, дошло ви е до гушата от него. Като кажете “боб”, казвате: Господ само за мен ли създаде този боб? Омръзна ми! Три деня сте гладували, казвам: имаме една пуйка опечена. Пуйката е изгрев. Но казвате: “Ами боб?” Бобът е залез. Казвам: много скоро се свърши

денят. Бобът се явява в съзнанието ви като залез. Ако кажа: имаме пита и една печена кокошка с мас. Казвате: “Отличен изгрев!” Денят е с изгрев, вие сте радостни, нали? Питам ви сега: Защо кокошката и пуйката произвеждат във вашето съзнание туй чувство на радост? А бедният боб, като помислите за него, казвате: “Да беше нещо друго!” Защо сте недоволен от боба? Значи аз казвам на вашето съзнание тъй: “Ако сте уморен, имам една пуйка заради вас”. Не казвам, че имам боб. Добре. Направлям пюрے от боба с малко масълце и ви казвам така: “имам кюфтета направени от хубаво месце”, само че като хапнете това месце, то ще се схуми в устата ви. Вие седите, ядете пуйката и тия кюфтета и казвате: “Отлично ядене!” Питам: в какво седи реалността тук. В първия случай казвам Истината. Боб ще ядете. Вторият път кръщавам другояче боба, казвам: този боб е приготвен, направен с месце и с масълце. И вие ще питате, туй месце телешко ли беше, агнешко ли беше или от някоя кокошка? “Отлично е това!” Някой път от постъпките на живота си вие сготвяте кюфтета от боб и сами си говорите за тия кюфтета: “Знаеш ли какви хубави кюфтета сме направили, от какво хубаво месо!” А то е боб. Ама аз мога да кажа Истината, че е боб. Ще кажете: “Знаем го този боб какъв е”. И съвременните философски системи са направени само от боб. От боб са тия кюфтета, но тъй опържени с масълце, изкусно приготвени, всеки, който яде от тях, казва: “Отлични кюфтета, много хубави са”. Това е то култура, това е наука. Отлични кюфтета са тези! Който разбира Истината, само ще се подсмихне, ще каже: “Да, отлични кюфтета са”. Следователно в нашето съзнание ние трябва да разграничаваме истинската реалност в света от преходната. Запример преходна реалност е тази, дето някой казва: “Има Господ”. “Има бъдещ живот”, това е една преходна реалност. Защото този човек, който казва, че има бъдещ живот, то има едно изопачено съзнание. Той не знае какво нещо е бъдещ живот. А окултистът няма да каже, че има бъдещ живот, той ще каже тъй: “Няма никакъв бъдещ живот”. И ако ти каже истината “няма бъдещ живот”, ти ще кажеш: “Ама до сега все ни проповядваха за бъдещ живот”. Няма никакъв бъдещ живот. Защото, от чисто окултно гледище, ако има бъдещ живот, той ще бъде точно такъв,

като сегашният живот. Обаче ако ние подразбираме под думата “Изгрев” разширение на нашето съзнание, разграничение, разширение на Божествения живот в нас, то значи да го видим в по-широки рамки като реалност. Защото, животът е един, той не може да бъде ограничен, ние го ограничаваме, като казваме “бъдещ живот”. Животът не е нито минал, нито сегашен, той е живот сам за себе си. В нашето съзнание, животът има изгрев и залез за 3 1/2 минути, 3 минути са нужни за изгрева. Знаете ли колко минути са нужни на един човек да умре? То е почти същото време, както когато човек се ражда; неговото съзнание се пробужда за толкова време, за колкото слънчевият изгрев - 3 1/2 минути, Детето се роди и пак забравя. И понеже един изгрев има, ти си мислиш, че изгревът е раждане, и докато седи в тоя ум, ти се радваш. Това дете, като вземе да умира, ти виждаш как Слънцето ще залезе. Има някои хора, за които, като залезе Слънцето, пак могат да живеят до полунощ. След като залезе Слънцето, казват: “Ще се мре”. Това е един факт, дето хората казват - ще се мре - тяхното Слънце е вече залязло. И следователно от чисто окултно гледище, вие можете да се родите преждевременно и може да умрете преждевременно. Този факт го пазете: можете да забогатеете преждевременно и можете да осиромашеете преждевременно. Можете да станете здрав преждевременно и можете да заболеее преждевременно. Всичко туй остава в съзнанието ви. И когато казвам, че ние всичко можем да направим, вярно е, всичко можем, но само трябва да излизаме извън условията на земния живот. Ясновидецът, ако вижда Слънцето навсякъде в неговото движение, той няма какво да се плаши. А туй Слънце, то е проявлението на Божественото вътре в света, в нашето съзнание. Ние всякога можем да виждаме Бога. Тук имаме един приятел, няма да му помена името, той ми разказваше за такава една своя опитност: изпитвах една светлина както при изгрев, така ходи пред мен, но от няколко време залезе тази светлина, няма я. Станало му жалко. Усещал, че тази светлина все изгрявала и като тръгвал някъде, тази светлина постоянно бликала, бликала вътре. И то е красивото в живота. От окултно гледище всяка една погрешка ще направи вашето Слънце да залезе преждевременно. А то е голямо

зло за живота ви. Най-малката погрешка ще завърти колелото на вашата Земя, тя ще почне да се движи по-бързо и Слънцето ще залезе преждевременно. И тогава именно ще ви сполетят нещастията. И когато казвам, че не трябва да се правят погрешки, то значи от окултно гледище да не залезе Слънцето ви. Щом залезе Слънцето, всяка една работа, от каквото и да е характер, престава вече. Следователно и Любовта ви, и тя ще престане. Сега, вие поне имате тази опитност. Някой път, когато обичате някого, имате известни трептения в слънчевия възел, в сърцето усещате една много малка топлинка. А когато тази топлинка се изгуби, вие усещате страдание, на слънчевия възел почва да се образува една топка, да усещате студ, омраза се явява, почват да чувствувате, че този, когото обичате, постепенно се отдалечава от вас и вие се отдалечавате от него. Туй е закон на залеза: вашето приятелство е залязло и двама се намирате в нощта на живота. Тогава силата на вашето съзнание се намалява и каквато молитва да произнесете, както и да се молите, вие ще усещате, че отгоре ви има един леден пояс и молитвата ви отива само две педи над главата ви и пак се повръща. Тогава какво трябва да правите? Аз ще ви приведа закона. Законът е - аз ще си послужа със същото сравнение, което съм дал на някои други - взимам снега за едно изяснение. Той има бяла премяна, чист е. Представете си, един човек мяза на снега, но е студен. Взимаш една топка красива, бяла, туряш я на едната си ръка. Гледаш я отлична, бяла, чиста, но студена. Някой казва: “Да бъде чист като снега”. Всички искате да бъдете чисти и пеете: “Да бъдем чисти като сняг”, но в Небето какви ще бъдете? Значи този сняг, за който говори псалмопевецът, не е нашият сняг, защото като направим опит, като го стопим, изгубва белината си. Представете си, че този сняг има съзнание и казва: “ти какво направи с мене, ти ме опорочи, едно време аз бях бял, сега изгубих белината си, ти ме съсипа”. Туй е един вид на съзнание. Дойде някой като вода, казва: “Аз съм човек пластичен като водата, на всички условия се приспособявам, а сегашните хора обичат приспособлението. А водата, накъдето и да я турите, на каквото и положение да я турите тя ще се уравни, тя е барашик с 99 краля. Вземете едно шише,

обърнете туй шише на единия или на другия край, в каквото положение и да е, водата ще се уравни; накъдето и да е, тя ще задържи едно и също положение. То е един отличен пример. Но ако ние мязаме на водата, какъв ще бъде нашият живот? Но щом се пропука вашето шише, тази вода почва да тече капка по капка и изчезва. Вие търсите шишето, то е празно. Допуснете, че водата дойде при мен, като един съд, едно шише и казва: “Слушай, аз съм едно разумно същество, приспособимо на всички условия, не се противя никога, аз съм много добър човек, в съзнанието си нямам против никого нищо”. Но аз я турям на моята пещ и почвам да я нагорещявам, действително ти си много добра. Нагорещявам я, но започва да излиза нагоре въздух, от топлината формата ѝ се изменя, разширява се, литне нагоре, излиза пара. Ще каже: “Ти измени формата ми”. Как? “Сега аз нямам никаква устойчивост”. Сега тя ще вземе отношението си към въздуха и ще каже: “Ще стигна до Бога”, но издигне се 5-6 км., срещне я някое студено течение, пак се опорочи, превърне се на град. Сгъсти се и пак падне на земята, пак се опорочи, стане кална, потъне в земята и най-после, чрез голямо мъчение и страдание се изрази в някой студен извор. Дойде някоя жадна, измъчена душа, пие от нея и каже: “Колко е хубав този извор!”. Но този извор беше бял като сняг, той беше пластичен, приспособяваше се като водата. Той стана пара, издигна се горе, втвърди се, падна във вид на град и сега, като мине през всички страдания, той носи нещо ново със себе си и ти казва: “Братко, докато аз дойда до това състояние, да изляза като чист, студен извор, знаеш ли през каква пещ ме прекараха? Аз изгубих своята чистота, изгубих своята пластичност, загубих своето разширение, станах на малки капки, та паднах и се окалях. А ти кажеш: “А, братко, много хубаво, много хубаво”. - Много хубаво, ама ти на моето състояние бил ли си? И когато ние говорим за Любовта на едно същество, то, за да се прояви в него туй, което ние считаме Любов, то трябва да мине през 999 милиона форми. Забележете си го това, през 999 милиона форми трябва да премине и само тогава може да се прояви най-малката Любов. И когато вие имате този най-малкият опит на Любовта, той ще бъде един извор, то ще бъде най-приятното чувство,

което вие ще изпитате, най-първо за 2 1/2 минути или за три минути и след туй може да изчезне за целия ваш живот, като един роман, написан само на бяла книга, да си спомнявате и да казвате: “В тия 2 1/2 минути, каква радост, какво щастие, какво блаженство беше!” Каквото и да станете, княз може да станете, може да ви угощават, пари да ви дават, но тия 2 1/2 минути и трите минути, те ще бъдат глава на цялото ви същество, ще кажете: “Като ония 2 1/2 или 3 минути не съм имал”. Те ще бъдат глава. И целият ви живот е включен в тия “трите минути”. И ние изживяваме целия си живот, за да имаме “трите минутки”. Где са “трите минути”? Това е цялата вечност събрана вътре! И за да се прояви Любовта в най-малката си форма, потребни са усилията на цялата безгранична вечност! Знаете ли това? Любовта може да се прояви само чрез усилието на цялата безгранична вечност, да даде този напор, да може тази реалност да мине през всички тия форми. И сега разбирате ли, вие сте ученици или оглашени. Тази мисъл е толкова велика, че вие постоянно трябва да мислите заради нея. Тя е толкова велика! Вие имате едно схващане толкова велико и толкова съдържателно вътре в себе си, че се иска цяла една вечност, за да го разберете. Цяла една вечност се изисква, за да разберете тия “три минути”. А тази вечност, това значи да имате един изгрев и един залез! Ако изгревът е правилен и залезът ще бъде правилен, а ако изгревът е неправилен и залезът ще бъде неправилен. Според основата, върху която градите. Като влезете в окултната школа, ще зависи какви са вашите разбирания. Някои запример идат тук да се учат, но те мислят да научат някои тайни. Не, никакви тайни няма да научат! Аз не казвам тайни. За да научите тайните, които искате, трябва ви цялата вечност. Тъй щото нашата тайна с един ден, с един час никой не може да я вземе. Питам: “Какво учат тия хора?” Нищо няма да научите по тоя начин. Но онзи, който влезе с онова чисто сърце, да търси Бога на Любовта, той може много да разбере.

И тъй, моето желание сега, казвам на младите - аз наричам млади тези, които са на изгрев - те да изгреят, а старите залязват. Сега вие младите ще кажете тъй: “Да знаете, ние сме, които изгряваме”. Но едно време и старите бяха на ваше място и те

казвах: “Ние сме, които изгряваме”. Един ден на ваше място ще дойдат други млади и те ще кажат: “Ние изгряваме”. Питам: Ако мислите така, какво определение имате за живота? Вие ще кажете тъй: “Ние изгряваме правилно”. Старите ще кажат: “ние залязваме правилно”. Дайте си ръката сега. Животът няма да се свърши, защото когато тия младите дойдат на ваше място, колелото ще се обърне и тогава вашето Слънце ще изгрее, а тяхното слънце ще залезе. Тогава ако вашето залязване е било правилно и изгревът ви ще бъде правилен. И ако техният изгрев е бил правилен и залезът им ще бъде правилен. Разбира се тия двата изгрева нямат нищо общо със сегашното ваше страдание. Ще кажете: “То е хубаво, ама какво да правим, ние страдаме?” Тук в школата болни ученици не се позволява да има. Който е болен, ученик не може да бъде и веруещ не може да бъде, и оглашен не може да бъде. И аз искам едно: да ми дадете един лист и да запишем всички онези, които са болни в школата; имаме болници, имаме и лекари, ще ви пратим да минете този курс на лекуване и после да дойдете. Ние имаме специални болници и лекари за окултните ученици. Като отидете при тях, те ще ви дадат своите системи за лекуване. А тук в школата, аз виждам вашите мисли: “Хубаво е това учение, но ние имаме мъчнотии в живота си”. Мъчнотиите в живота ви, това са едно благословение заради вас. Най-великото благословение за един ученик в окултната школа е да има мъчнотии и то такива големи мъчнотии! Той тогава се счита герой. Ако няма мъчнотии, той нито оглашен, нито веруещ може да бъде. Първото нещо: имате ли мъчнотии, вие сте ученици, нямате ли - с вас въпросът е свършен. Питам студентите по математика в университета: какви мъчни задачи има там, колко пъти се изправят, решават по един начин, по друг, големи мъчнотии има! Вземете някой астроном, който следи минутата, секундата, по кой час ще мине кометата. Какви мъчнотии, какви тревоги! Точно наблюдава. Вие седите и казвате: “Добър е Господ, като дойде Духът в нас, като каже Господ, всичко ще бъде”. Туй е едно детинско разглеждане. Господ, каквото е искал, е направил, всичко е направил. Във всичко, което съществува, аз виждам това, но ние научаваме ли всичко, каквото Господ е направил? “Господ всичко може”. Аз като

живея, знаей, че туй тяло, което имам, Господ го е направил. Но вие ще кажете: “Туй, което Господ е направил, разбирам ли го? Разбирам ли законите му? Туй знание, което Той е вложил, възприемам ли го? Неговото Слово прониква ли в моето съзнание. Наслаждавам ли се с Неговите дела и с Неговите мисли, които Неговият Дух изпраща”. “Велик е, казвате, Господ, Той е направил Слънцето! С това Слънце занимавал ли си се, да видиш неговото естество? Можеш ли да идеш на гости при Слънцето? Един окултен ученик от трета степен - не от първа или втора, но на трета степен - може да иде на Слънцето. Е, сега вие ще кажете: “А, аз съм първият кандидат!” И ще мязате на онзи американец, който правил изчисление, че може да се хвърли една граната до Месечината, измервал дължината на гранатата, пространството, наклона и искал да намери, за колко време ще попадне тя на Месечината. Той направил точно своите изчисления, събрал пари, явили се двама кандидати и единият от тях приел да влезе в уреда и да иде в Месечината. Та и вие сега, като говоря за Слънцето, хоп, кандидати сте да отидете там. По този начин не се ходи на Слънцето. Ако вие можете да трансформирате вашето съзнание, да придобиете, след 999 опити, най-малката форма на Любовта, веднага ще бъдете гости на Слънцето. И жителите на Слънцето ще ви посрещнат и като се върнете, вие ще имате отлични лица, весели ще бъдете, ще кажете: “Отлично място е Слънцето!”. И ще знаете причината, защо и как иде тази светлина постоянно и какво означава тя. Ще знаете езика на светлината. Но за всичко туй трябва да стане трансформиране на съзнанието. Туй трябва да го знаете. Непременно трябва да стане едно трансформиране, една промяна вътре във вашето съзнание, за да може вашият ум, вашето сърце и вашата воля да вземат участие във вашата душа. Тъй щото, окултната школа не е школа за утешение на хората, но тя е школа за изучаване на великите неизменяеми закони на Битието, на проявлението на Бога, в които нашият живот се развива съразмерно и хармонично. И следователно само при проявлението на такава Любов, ние ще бъдем в състояние да влезем съзнателно в контакт с онова Същество, което прониква в Козмоса, т.е. да дойдем съзнателно в съприкосновение с Бога. И само след 999 милионната

форма ние ще чуем най-малкия глас да говори и като го чуем, както ви преведох от Йова, ще разберем защо живеем на Земята. Щом разберете защо живеете на Земята, тази Земя веднага ще се изправи пред вас и тя няма да е старата Земя; старата Земя ще изчезне, ще се изправи като едно живо същество. И тогава, където и да ходите по Земята, вие ще имате един морал: като ходите по това същество, ще вървите толкова деликатно, че ще кажете: “Туй същество е толкова благо и велико”, ще гледате да не му причинявате никакво сътресение, никаква болка. Ще ходите по него тъй, както ходите в къщата на някой ваш приятел. Сега, разбира се, тази Земя, това е по отношение схващането на нашето съзнание. Тъй като почнем да мислим, само тогава млади и стари ще могат да живеят добре. А сега всеки един, понеже има ограничение на съзнанието, казва тъй: “Ще живея тъй, както аз намирам за добре”. Питам тогава: Туй правило дава ли ви резултати? Ако всички живеем тъй, както разбираме, животът има ли смисъл? Няма. “Аз да живея!”. Ако под думата “аз” разбираш Божественото вътре в себе си, да живееш според закона на “аза”, на съзнанието да, но ако разбираш туй “аз”, само да използваш временните облаги на този ограничен живот, това е едно криво схващане на живота. Запример вземете из вашия живот един жив пример: ражда ви се син, отглеждате го, давате му възпитание, пращате го на училище, пращате го на църква, расте това дете красиво, послушно на баща си и майка си. И бащата, и майката много очакват от него, казват: “Много интелигентно е нашето момченце, много добре се учи, отлични бележки има, прилежен е”. Но към 17-18 годишната възраст на това малко момченце почват да му покарват мустачки, бута си джуните. По-напред то слуша майка си, ходи за вода: “Мамо, какво искаш?” Вземе стомничката и хайде на чешмата. Но по едно време почва да се захласва. Майката казва за него: “Един нов навик има нашето дете, току си бута джуните”. Защо си бута туй момченце устата! Аз няма да се спирам върху вътрешната страна, то е една тайна, която не е позволено да откривам. Но туй момченце казва: “Видях една мома, искам да я задиря”. Казвам: по кой начин? Хваща едната страна на мустака - По десния или по левия? И той ще я вземе.

После каже: “И по двата начина”. После нагоре издига мустака си. После казва: “Не, не надолу”. После пак се погледа. Всички вие тук, стари и млади, вие сте го правили, няма кой от вас, който да не го е правил, съзнателно или несъзнателно. Младите пък сега го правят. Искат той да открадне младата мома и като отиде казва: “Слушай, ние заедно ще живеем, аз съм много благороден; старите не живеят добре, но ти при мене ще живееш, ще имаш всичките удобства”. И почва да нарежда: “Къща ще имаш, това - онова, в царството Божие ще живеем, като ангели”. И тя казва: “Тъй ли?” - “Тъй, тъй, ти вашите не гледай, баща ти и майка ти са невежи, те не знаят, но аз...” тегли си мустаките си. Ама той не го казва това. И хубаво, оженят се двамата. Какво става? Пак старата модна лъжа, живеят също тъй както бащата и майката. Човек, който така си завърта мустачките, не може да живее добре. Всеки, който си завърта мустаците нагоре и да иска, не може да живее добре. Аз нямам вашия личен живот пред вид, но изяснявам един психологически момент на съзнанието - защо и за какво, не зная, но той всеки ден за мустачките си мисли. Сега момата току дига веждите, почне да ги глади на огледалото и да му казва: “ти милички, да знаеш, че аз не съм като майка си, от съвсем друга култура съм, туй ще направя, онуй ще направя”. Но и тя не говори Истината. Който така прави и той не може да живее добре. Това са два символа. И аз ще ви обясня друг път защо той казва наляво ли или надясно. Но това правило казва тъй само на себе си: ако пипне дясната вежда - “ще му говоря Истината”, после пък, като пипне лявата вежда, каже: “защо, нека го поизлъжа малко, нещата и в тъмно могат, ще казвам Истината и ще излъгвам малко, тъй върви животът”. После, запример, момата по някой път тъй направи веждите си, да станат по-дебелички, пък някой път иска веждите да станат тънички. После казва: “Не струва тъй, ту на тъй, ту на тъй”. Това не е за смях: то е един психологически закон. Някой път запример вие тъй си казвате. Ако разбирате закона на вашето съзнание, вие друго можете да схванете, можете да използвате. Става известна промяна в съзнанието ви, в сърцето ви, в ума ви, във волята ви, а ако вие разберете, ще можете да използвате момента, а ако ли не, всички

тия благородни условия на живота ще минат и вие ще кажете: “Не можахме да сполучим работата”. Аз не казвам, че е лошо, но да знаете, че всяко едно побутване носи със себе си известни действия. И когато младият момък тури мисълта в ума да поглади мустака си, същият закон е. Първият човек преди съгрешаването, когато е погладил мустака си надясно или наляво, Той е произнесъл известна формула, известни думи: като го погладил надясно - едни думи, наляво - други думи. Момата и тя трябва да произнесе известни думи. А сега вие никакви формули не произнасяте. Запример ще произнесете думата Любов. Е, как ще я произнесете? Думата Любов си има ключ. Най-първо ще турите ключа, ще се нагласите и тогава ще произнесете думата Любов. Тогава вече си има смисъл. Някой път ще казвате Истината, пак ще турите ключа, ключа на Истината. Всички неща си имат свой ключ и когато турите ключа, тия неща ще бъдат разбрани в съзнанието.

Сега аз не мога да докосна всичко, понеже тук има оглашени. А оглашени ние наричаме кои? В Англия имало един много красноречив проповедник, толкова красноречив, че всичката публика, и богати и бедни, всички се захласвали и то тъй много, че забравяли всичко. Един апаш, комуто работата не вървяла добре, чул за това нещо и си казал: “При тия захласнати и аз ще седна като богомолец и тъй ще напълня джоба си, ще имам добра печалба”. Отива той, сяда, започва проповедникът да говори. Всички се захласнали и той се захласнал. Като се свършила проповедта, казва: “Изгубих момента”. Излиза, но казва: “Втори път няма да се захласвам, воля трябва да имам, аз съм един апаш, не трябва да се захласвам, а да опитам кесиите”. Втори път пак се захласнал, трети път - пак. Най-после казва: “При този дявол няма да ходя, защото ще загубя занаята си”. Значи когато Божият Дух започне така красноречиво да говори у вас и вие се захласнете в Божията Истина, то, като дойде един лош дух при вас и той ще се захласне и ще каже: “Да не ходя в неговото събрание, защото ще загубя занаята си”. А щом си отиде той, вие сте свободни. Първото нещо на един окултен ученик е, да има един красноречив проповедник в себе си, който, когато говори, умът, сърцето и неговата воля да се захласват в това

му поетическо изражение, в тази любвеобилна реч, която излиза из устата на този отличен говорител. И ние всички в школата, казвам ви: всеки един от вас да се остави свободно да прояви туй естество, каквото Бог е създал. Аз не искам вие да се изменяте, а да си бъдете такива, каквито сте си, но да имате един красноречив проповедник и като говори вашият проповедник, вие да сте доволен от него. А този проповедник аз го наричам: той е Духът на великия живот в Битието. А вие може да му турите каквито искате имена, той е Духът на живота в Битието. Всякога може да говори, но за да говори, изисква се ум, изисква се сърце, изисква се воля. Не своеволие, не жестоко сърце, не неразбран ум, а ум пълен със светлина и воля пълна със сила, за да прилага всичко.

Сега вие младите тази вечер може да опитате думите ми като пипате мустачките си. Не да се смейте, ако се смеете, вие не сте разбрали въпроса. Трябва да бъдете много сериозни! Помислете защо искате да си погладите мустаците! Пък и старият и той по някой път си туря пръстите на мустаците. Спрете се да си помислите защо са ви израснали мустаците. Коя е първата причина, защо ви са турени мустаците? Можете да си дадете какъвто искате отговор. И защо ви са турени веждите. Може да не разрешите въпроса, обаче, като помислите, все ще ви дойде една мисъл, една светлина. Следователно и този красноречив проповедник ще ви даде едно разумно тълкувание. Туй тълкувание не го казвайте на другите, нека остане за вас.

И тъй, аз искам всичките ученици, които влизат в окултната школа, да бъдат един изгрев, защото заради нас Бялата школа е един изгрев. Бялата ложка това е един изгрев, а черната ложка, това е един залез. Ако залязвате, вие сте с черната ложка - да ви определя сега - ако изгрявате, вие сте с Бялото Братство. Бялото Братство винаги изгрява, сутрин са те, а черното братство постоянно залязва. И следователно ние трябва да разбираме двата момента на живота. Ако кажем: “изгрял си”, ти си с Бялото Братство, а ако кажем: “залязъл си” - ти си с черното братство. Ние знаем, че в Бялото Братство залез няма. А щом някой каже, че в него изгряло Слънцето, ние разбираме, че е от Бялото Братство. Вижте каква грамадна разлика

има в окултното схващане. Залезът на Слънцето показва, че ти си на крива посока, следователно трябва да превърнеш тази посока на един изгрев в твоето съзнание. Та сега, понеже казах, че старите са на залез, аз направих разграничение. Под думата “млади” разбирам Бялата ложка, а под думата “стари” разбирам черната ложка. То е символ: старите, като остаряват, представляват черната ложка - по форма я представляват, а не по същество. Те в живота си всякога им наподобяват и затуй трябва да се молят. Човек, като остарее, става дряхъл /мършав/ и кисел. Когато види, че някой млад играе, старият се навъси и казва: “Този глупак какво се е разтропал там?” Старият като вижда, че младият тъй се бута, казва: “Махни си ръката, не прави това пред мен, туй изкуство само аз го зная, ти не трябва да го учиш”. Морализира го. Не, старият трябва да си каже: “Едно време и аз бях като него”, а пък сега той е минал в ляво. Старият не трябва да се сърди. И затуй ние всякога трябва да бъде млади, никога да не съдим. И когато Писанието казва: “не съдете”, подразбира: Всеки, който съди, остарява, нищо повече! Това е едно правило. Покажете ми един, който съди, и да не е остарял? Който съди, сърди се. Не трябва. Туй не е разбиране, то е хлъзгане: чукът, който постоянно бие на наковалнята, и чукът и наковалнята заедно отиват, никой нищо не е придобил. А хубавото в живота е да мислим само върху великите блага, които Бог е създал и да се стараем да бъдем тъй умни и любящи, като Бога. И да оставим Този, който е Всемъдър, да оправи живота. Защото ние, като казваме, че живеем по Бога, не само пасивно да живеем, но трябва да изправяме живота си. Някой твой брат каже: “Аз съм богат, имам един приход от 10 000 лв.” Друг някой брат някъде е задигнал 100, 200, хиляди лв. Ще кажат: “Един от Бялото Братство”. Никакъв бял брат не е той, а е чер брат, крал, задигнал 10 - 20 000 лв. Тогава казвам: ето ги, вземи ги братко и лихвата отгоре, колко искаш. И честно и почтено ще платим. В нас няма лъжа. И сега, колцина от вас са готови да платят за другите? Не зная. Външните да платят за братята си, за братята си от школата, вътре. А някои, като се научат че друг плаща, ще кажат: “Нека плати и заради мен”. Не, не, аз констатирам един принцип вътрешно. Това е едно състояние на съзнанието. Тъй да бъ-

дем любвеобилни в душата си, че да не критикуваме никого, защото критикуваме ли, Духът го няма. Всички имате опитност: който е съгрешавал и критикувал, изгубил е Духа си. Като направите най-малката критика в душата си, ще изгубите Духа си, непременно ще угасне Духът. И нека един от вас, който има най-малката опитност, да каже дали не е вярно това. Затова, започне ли Духът да говори във вас, ще бъдете внимателни, да имате един стремеж нагоре, да разбирате правилно Божия закон, да нямате никакви отрицателни мисли. Тогава Духът във вас всичко ще ви обясни, ще растете от ден на ден и ще минавате от слава в слава. Та, аз искам сега това от всички млади - сега аз ви считам всички млади. Защо? Защото ви причислявам в Бялата ложа - всички, у които съзнанието се е пробудило, са от Бялата ложа. При сегашните условия всички, у които съзнанието се е пробудило, всички трябва да бъдат в Бялата ложа. А старият е емблема на черната ложа. Само по себе си черната ложа не е лоша, обаче в живота тия две ложички не изпълняват един и същ принцип, не изпълняват едни и същи закони. Те имат закони, според които искат да прогресират, да добият знания. В Бялата ложа онези, които искат да проявят най-малката волност, те са изгубили за хиляди и хиляди години най-добрите условия в живота. И днес нямат никакви условия. Било е време в еволюцията на човечеството, когато чест е било да бъдеш в черната ложа. Тогава Белите са били в залез, а черните в изгрев. А сега е обратният процес. Сега е чест да бъдеш в Бялото братство, а безчестие да бъдеш в черното братство. И тъй, като ученици на окултната школа, ще считате за голяма привилегия и чест да бъдете членове, оглашени, верующи и ученици на Великото Всемирно Бяло Братство, което иде да внесе новата култура в живота. И следователно вие трябва да се приготвявате, не за в бъдеще, сега трябва да се приготвявате вече. От днес може да започнете, от утре, от друг ден, имате условия да работите, мълком, тихо и разумно да употребите тия Божии закони. Тъй ще работите, както работи светлината. /Учителят взима бележките/. Сега аз ви платих. Следователно тия бележки аз взимам за себе си. Доволни ли сте? Ако някой не е доволен, втори път може да му доплатя. Аз ще се занимавам специално с него. Тук на темите не

сте се подписали. Който не се е подписал, трябва да се подпише, другояче няма да се изпълни неговото желание съзнателно. Видите ли, искахте да ме надхитрите, но аз ви надхитрих.

Аз схванах всичката адвокатщина на ученика и в тоя случай ви хванах на тясно. Значи вие напълно не сте имали доверие в мене, затова не сте се подписали. Да, туй не е обвинение, туй е една адвокатска хитрина, според фактите - подпис няма, нали? Така. Сега аз ще ви дам условие да се подпишете, да си поправите погрешките. Работите ви не ги давам сега. Но хайде, ще направя отстъпка, вие ще си донесете новите, пък аз ще ви дам старите работи, нека да има ваш подпис. От интензивността на мисълта, която всеки от вас е имал при писането, аз ще видя подписал ли е работата си или не. /Учителят взе една тема, прочете я/. Той иска едно благо за цялото човечество, за себе си нищо не иска и ние ще го изпълним. Няма нищо, това не е една голяма погрешка, но все-таки трябва да има един подпис, т.е. аз не подразбирам буквално един подпис, туй е по същество вътре. Когато човек пише нещо, в него има един страх да не го знаят, то е страхът на физическото поле; но когато той пише нещо, за да се реализира, такива изречения остават за волеви, той се е подписал и те принасят голямата полза. Такива изречения живеят.

Сега аз ще разгледам тия работи и ще ви обясня. Ще ги разгледам и ще видя какво направление на мисълта сте имали. Тия психически намерения ще бъдат за мен интересни, аз ще се занимавам с побутването на всяко едно листенце отделно, специално ще ги прегледам. Тази работа ще ми вземе най-малко 3 месеца докато ги прегледам. Тия желания ще се изпълнят по време и пространство. Някои желания ще се изпълнят след година, някои след две, някои след три, зависи. Общо казано, всичко се изпълнява, но кога, това е въпросът, това е една окултна задача.

ОКУЛТНА ХИГИЕНА

15 школна лекция на Общия Окултен Клас,

8 юни 1922 г., четвъртък

София

(Имаме ли упражнение за писане? - Нямаме този път.)

Изобщо всички сте запознати с думата ХИГИЕНА. Тя е наука, която учи за здравословното състояние на организма.

Сега с думата “окултна хигиена” ние разширяваме думата хигиена, тя става по-обширна, отколкото се взима в обикновена смисъл. Когато говорим за един обикновен ученик и един окултен, разликата между тях се определя по степента на тяхното съзнание. Запример вие можете да изучавате обикновената хигиена - за здравословното състояние на тялото, обаче ще достигнете 120 г. и най-после ще изгубите нишката на своето тяло и ще трябва да се простите с него. Значи тази хигиена, обикновената хигиена може да продължи живота ви до 120 год., а окултната хигиена може да продължи живота и до по-дълъг период. Не само това: окултната хигиена дава и правила за онова здраво състояние на човешкия ум и на човешките чувства. Умът може да заболее тъй, както заболява тялото. Умът може да заболее, сърцето може да заболее и човешката воля и тя може да заболее. Единственото нещо у човека, което не заболява, то е само неговият Дух. Духът в туй отношение, когато дойдат болести, в него се явяват енергии да изправи повредите. Душата страда, умът се побърква, чувствата излизат из релсите навън, волята се парализира и човек на Земята става инвалид.

Сега аз забелязвам в класа, че вие не вървите по един правилен път на разбиране. Сега да допуснем, че вие сте един авиатор, хвъркнете в пространството, трябва да държите кормилото и зависи от вашето равновесие, как ще дирижирате този апарат, как ще свършите вашата задача. Представете си, че вие почнете да

обръщате внимание към Земята, насам-нататък, да се отклонявате от главната задача. Когато умът не е на място, как мислите, че ще решите задачата? Сега вие сте влезли да изучавате окултизма, а при това се занимавате с неща посторонни, с величини, които ни в клин, ни в ръкав не влизат. Някой път аз ви посочвам идеи и принципи, а вие се спирате да питате защо съм казал тъй, а не друго, говорите за дребни работи. Вие сте горе във въздуха, не е време да разисквате защо съм казал тъй. Главното нещо е, че вие сте във въздуха и вашият апарат трябва да работи. Слезете ли на Земята, спре ли вашият апарат, можете да философствувате колкото искате. И като казвам без философии, подразбирам целта, която имате, да свършите училището и после, като слезете на Земята, нямате друга работа, философствувайте колкото искате. Защо и за какво, окултизмът никога не отговаря. Най-великите учители, като идете при тях, не отговарят. Вие, като идвате при мене, ми говорите като галени деца. Не е казано Учителят да ви отговаря на всичко, ни най-малко. На учителя като идеш, ще му кажеш нещо, а той само ще те погледне един път и нищо няма да ти каже. Че ти може да се разсърдиш, той не иска да знае. Ама ще излезеш от училището и не си щял да вярваш в Бога - ако искаш вярвай в Бога, ако искаш, недей вярва, все едно. "Ама аз няма да вървя в този път". Ако искаш върви. Учителят казва: аз минах по този път, учил съм законите и ти ще ги учиш: тия закони не може да се изменят заради вас. Следователно обръщам вниманието ви. Аз виждам, че умовете на мнозина са изкривени, сърцата ви тъй също са изкривени, много са изкривени. С това няма да ме уплашите. Не заради мене, заради вас. Ни най-малко вие с изопачения ваш ум нито с 1/100 милионна част няма да отклоните моя ум. Аз ще вървя по пътя, ще бъда такъв, защото такава е Волята Божия. Сега вие ще ми кажете: какво сме направили? Ама какво сте направили? Допуснете сега, че слиза една комисия от Невидимия свят, след 2 000 год., сега, да прегледа работата на всинца ви. Какво ще намери, я ми кажете? Сега в този момент да влезе във вратата, какво ще намери във вашите умове и сърца? Тази комисия ще прегледа работите безпристрастно. Какво ще намери? По човешки сега говоря. Аз не казвам, че ще намери

много хубави работи, нито пък много лоши работи - но ще намери и задачи занемарени някъде. Тия задачи, които имате, отлагане не търпят и трябва да ги решите. Има задачи, които са на дневен ред. Отношенията ви към Бога са на дневен ред. Обичате ли го? Този Бог на когото вие служите, този ваш Христос, за когото ви говоря, служите ли му? Имате ли Любовта му? Готови ли сте да жертвувате живота си заради Него? Този Господ на когото вие служите, обичате ли Го? И после, всеки един от вас със своите мисли със своите желания, със своите действия подпомага ли другите? Аз ви предупреждавам: мнозина от вас действуват разрушително, не ви казвам, ще ме срещнете на пътя си и ще ви наложим наказание. Тук, в Школата, има едни, които искат да разрушават - ще си счупите главата! "Туй дали е Божествено?". Разбирате ли, туй дело е на вашия Господ, разбирате ли го вие? На Онзи, който ви е пратил на Земята. Досега ние търпяхме, търпяхме, че търпяхме, вие се така разгацихте, че като ме погледне някой, казва: "Ха, учителят знае много". Но вашето дело не е дело на ученичество! Ще се върнете всички към онова положение на смирение, онова, което Бог изисква, ще ви тури на моето място на смирение. Вие още не сте смирени като мене, не сте. Ще мине някой "А, учителят и той е прост като нас". - Като вас! Далеч не, в моето съзнание други неща има, които вие даже не подозирате. Вие не подозирате какво е скрито в моето съзнание. Обикновен съм, нося такива дрехи като вас, ям и спя като вас, но ако това подразбира живота? Не е там животът. Вие не подозирате какво съм аз. Моят кон е като вашият, но когато сляза от коня си, между вас и мен има грамадна разлика. И аз мога да се направя невидим, за хиляди години да ме търсите по Небето и да не ме познаете. Как ще познаете някого? Може да познавате някого само чрез закона на Любовта. Имате ли Любов, ще ме познаете, нямате ли Любов, може да претърсите целия Космос, този човек ще бъде неизвестен за вас. И всинца вие ще се познавате само чрез закона на Любовта. Ако туй се отнася до мен, колко повече до вас. И аз съжалявам, че учениците в България по окултизма са много педанти, нямат почитание и уважение помежду си. Имат Любов само като се намерят. И вършите такива безобразия, каквито даже

учениците от света не вършат. Онези имат смелостта да ги вършат доблестно, направо, а учениците на окултизма ги вършат скрито. И не ме слушате, но вие се намирате пред зоркото око на Бога, който не изпуска нищо пред вид. Ще кажете: “Тази вечер пак ли ще ни калайдисват”. Никакво калайдисване, но ви казвам една велика Истина, от която вие сте се отстранили и мислите, че сте в правия път. Аз за пример, като говоря на някого, зная слуша ли ме или не. Аз имам едно правило и никога не ме лъже туй правило. И Бог си има едно правило, като ни говори, Той знае, слушаме ли го или не. Сега въпросът е до тази велика вътрешна Истина. Тази подготовка на душата имате ли я - аз не препоръчвам самоосъждането, но онази пълна готовност да възприемете Божествената Истина, да се справим с Божествените мисли? Първо и вашият ум, този ум трябва да заздравее, да може всички мисли, положителни и отрицателни, да се справи с тях. Много пъти вашият ум не е в състояние да се справи с някои мисли и следователно може да боледувате. Колко младежи има, които боледуват, след като прочетат някоя отрицателна книга, тя внася една промяна в умовете и с месеци, даже някои с години боледуват, докато се върнат в своето първоначално положение. Първото нещо, гледайте да имате тази хармония със самия себе си, да сте доволни от поведението си, от вашето собствено поведение. Аз давам някоя задача, някои са ги приложили, а после казват: то може тия задачи и по този начин и по друг начин и вървят по пътя, но задачите не са изпълнени. Когато се зададе една Божествена задача, тя трябва да се реши напълно във всичката ѝ пълнота. Ще кажеш: “Аз тази задача не мога да я реша”, но като я почнеш веднъж, ти трябва да я решиш. Казвате: “ще я отложим за друг път”. Ти като не може да я решиш, не съблазнявай другите. Ти не можеш да постиш, не казвай: “И без пост може”. Туй, което не си опитал, не го налагай на другите.

Сега аз не искам тия бележки, които правя, да останат един “глас, вопиющ в пустинята”. Но искам те да произведат един резултат, за да ви подготвят да свършите вашата работа, за която сте дошли. В края на века сте дошли, вие все-таки имате една мисия, важна мисия, която трябва да свършите. Питам сега: вие знаете ли

положително каква е вашата мисия? Трябва да я знаете. Колкото и да е малка тя, ученикът трябва да знае за какво е дошел, макар и не във всичките подробности, поне основните черти на своята задача. В работата той трябва да има пред ума си задачата. Като има тази задача в ума си, той ще бъде свързан с Небето. И неговата воля, ум, сърце ще може да се калят и той ще бъде свързан с Братството. Бялото Братство ще ви даде упътване, ще може да ви даде вътрешно разположение. Доброто вътрешно разположение вечерно време ще ви го дадат, когато спите, в сънно състояние може да ви го дадат. Може Братството да ви даде тия задачи чрез известни мъчнотии в живота. Да кажем задали са ви някаква задача да решите, вие сте се отклонили и сте се отправили да станете търговец и положението ви ще мяза на онзи американец, който почувствувал едно силно внушение да стане проповедник. Казва: “аз не съм роден да стана поп”. Но отива в Австралия става търговец, забогатял, обаче след 20 години дошла една криза и изчезва всичкото богатство, връща се да изпълни призванието си. Когато Невидимият свят зададе една задача, вие можете да отклонявате за 10, 20, 30 год. но Братството все ще ви върне да си свършите работата. Та в туй отношение турнете задачата да свършите училището и не отлагайте да учите, да свършите. Сега започвате, както много пъти сте започвали, започвали, но не довършвали. Запример ще дойдем в окултната школа да проучаваме от какво произтичат тия обществени недъзи, причините им. Ще кажете вие: “Карма.” Хубаво, карма, но то е много общо, а трябва да се знае де е причината. Като знаеш онзи основен недъг, ще знаеш как да го изправиш, да можеш да го изправиш. Известни недъзи трябва да се изправят. Запример някои имат по-свежи, по-бодри умове, на други умовете не са така бодри, защото са ангажирани, техните чувства са ги ангажирали. Някой дошел тук като окултен ученик, но утре му потръбват 2-3 хиляди лева за хляб, за децата обуца, дрехи. Може аз да му проповядвам, да му говоря прекрасни работи, обаче в неговия ум постоянно се въртят тия пари, на децата му дрехи ще трябват, той не може да бъде свободен. Сега нашата задача не е най-първо да изключим, всичко туй да остане, но най-малкото време, което имаме в окултизма, да послужи като едно

средство да подобрим своето положение. Аз сега следя, правя един опит и забелязвам от известно време се заражда една атмосфера, вие всинца ставате повече положителни и вследствие на това се заражда една борба на разединение. Всички сте станали с голям запас от електричество. Туй електричество ние искаме да го впрегнем за осветление. Умът ви е станал повече активен в отрицателен смисъл. Сега главното е по какъв начин можем да изправим нашите недъзи. Запример имате съмнение, във вас се заражда съмнение в самия себе си. В даден момент вие се съмнявате в себе си. Дава ви се задача и казваш: “тази задача аз не мога да реша”. Допуснете ли вие съмнението в себе си, ще кажете: “Аз в себе си се съмнявам, но в Бога не се съмнявам”. Но и в Бога се съмняваш. Аз съм слушал един православен свещеник, той казваше: “Не сме само ние грешни, понякога и Господ греши, не само ние грешим и Той греши”. Значи от своите погрешки той казва, щом аз греша, то и Господ и Той ще прави погрешки. Ние трябва да избегнем абсолютно погрешките, по възможност трябва да ги избягваме. Добре тогава, как бихме се справили с туй съмнение? Да кажем много ученици се спират върху следующата задача: “Аз ще свърша окултната наука, школата, но след туй какво ще стане? Ще имам знание. Е, какво след туй?” Почва да философствува “какво след туй”, “какво след туй”. И най-после ще изкара, че няма нищо. Но това не е философия на живота. Ако онзи ученик, който разрешава една проста задача и казва: “Аз като свърша тази задача, после какво? - Ти реши по-сложната задача и тогава питай “защо”. Ти не разсъждавай, реши първата задача. После и втората и питай “защо”. И като решаващ тия задачи, ще намериш отговора им. Тоя отговор е, че всичките наши постъпки в живота трябва да бъдат свършени. Ако ме питат, защо трябва да говорим - ще говорим до тогава, докато езикът ни стане свършен, докато тия думи произнасяме така както в Небето, дето като произнесат думата, тя е толкова приятна, че да бъде красиво в ухото на всеки едно. Представете си, ако вие, учениците, всички които ме слушате тази вечер, имаште тия меки гласове и речта ви беше тъй звучна, знаете ли каква атмосфера щеше да има? Ако мислите ви бяха гладки, отривисти, добре щеше да бъде. Някой път те са

така остри, защото и мисълта излита по някога като някоя бомба от езика. И какъвто е ритъмът на мисълта, такъв е на езика, такъв е и на мускулите.

Сега волята си ще употребим, имаш голямо напрежение, разсърдил си се, обидил те е някой. Казваш: “Аз ще му дам да разбере!”. Не е ли по-добре да му дадеш, вместо с такъв удар, да се свести с думи? За пример искаш да го накажеш. По два начина може: да го удариш по главата, че да го смажеш като змия, а може и да го хванеш за единия крак, че да го подигнеш нагоре и надолу с главата, после пак да го сложиш и да му кажеш: “Приятелю, ти с мене ще се закачаш ли и ще критикуваш ли Бога? Можех да ти смажа главата, но искам да ти кажа ти да си не играеш с мене, с един ученик на окултизма”. Сега вие, учениците, да знаете, че има и други ученици, които могат да ви хванат един ден за крака, но няма да ви смажат, а ще ви подигнат нагоре и ще ви кажат: “Вие ще учите ли или ще си играете?” Така бих постъпил и аз с вас. Сега вие може да направите едно малко възражение: “че какво съм длъжен аз!” Длъжен си. Вие имате задължения не от сега, а от далечното минало и сега трябва да ги изплатите. Задължения имате, задължения, които трябва да ги завършите. Колко пъти сте започвали задачата и сте я напусkali. И сега можете да напуснете задачата си. Сега тази, вашата задача, вие ще я решите лесно в самите вас. Тя сама по себе си ще се реши вътре, ако вие имате туй дълбоко желание. И в Евангелието се казва: Бог е, който дава. Щом и във вас има стремеж да вършите Волята Божия, и в Бога има желание да ви помогне.

Сега ето пороците: 1/ между вас има завист, което ви пречатства. 2/ Между вас има бели лъжи. 3/ Между вас има леност. 4/ После, никога не гледате с добро око на другите: ако някой се завземе да работи, вие се натрупвате да разваляте и казвате: “без нас не можеш да работиш”. Ами че хубаво, ако аз вляза в гората и гледам малки птички, които си турят полички и аз разваля една, втора, трета и кажа: “е, какво ще правите, може ли да мътите?” - “Не можете”. Питам, какво печеля аз, какво ще се ползувам, ако развалям на тия птиченца гнездата? Ще се увеличат гъсениците и ще повредят моята градина, тези птиченца ще се прокудят и аз сам ще остана да

се справям с гъсениците. Не е позволено да се развалят гнездата на птичките. Когато някой от вас се реши да работи, съдействайте му всички морално. Съдействайте му, изпратете му по една добра мисъл. От толкова години и тук в София, и в провинцията е така. Аз мисля, че това е от голяма ревност. В другите църкви искат някой да им говори, ще викат някой проповедник, той ще говори, понеже му плащат с пари, а у нас никому нищо не плащат. Питат ме, в един град не са доволни от ръководителя, та искат от друг град да им дойде някой да ги ръководи. Аз не отговорих, а казвам, тази работа не е моя, вие ако сте толкова умни, че не знаете как да работите с този ръководител, съберете се 10 души и почнете да се редувате.

Днес един да говори, утре друг и така да се изредят 10 души, могат повече да говорят от този ръководител. Ако тия 10 души не могат да го разберат, още 10 души. По-хубаво, между тия 20 души все ще се намерят няколко души да говорят. Ама искам онези, които искат да говорят, трябва да имат известна дълбоко преживяна опитност, да имат наблюдения в живота. И тази опитност да изведат така, а не да парадират със себе си. И Павел казва: “Мнозина проповядват за Христа, а себе си, не знаят.” А че проповядваме Христа, подразбира, че проповядваме великия закон на Любовта, който ще тури ред и порядък в света. И този великият закон трябва да смени всички закони вътре в нас. Преди няколко часа имах разговор с един господин, който казва: “Светът с Любов не може да се оправи, камшик, камшик, само така ще се оправи света!” Двама братя бяха, а брат му седи и казва: “Ти говориш така, както баща ни говореше едно време, знаеш ли колко ни налагаше с тоягата, но тази тояга ни най-малко не ни оправи”. - “Аз вървя по новото учение”, но ако не вървиш, ще се върнеш при брата си. То е Моисеевият закон. Та сега ние сме почнали добре с Христа, но се връщаме постоянно към Моисеевия закон. Там е погрешката: или трябва да започнем с Моисей и да свършим с Христа, или обратното: Ний започваме с Христа и свършваме с Моисей. Ние вървим по обратен път.

И желая между всички ученици да се изберат няколко души, да бъдат пример. Няколко души, един, двама, трима до 10 души, ако има повече, да ги вземем за образец, да станат образец на целия

клас, по начина на своята вежливост в говорене, не само в говорене, но и в обхода, в мисли, в чувства; да се даде един нов подтик, подтик трябва да се даде. Щото с тази философия, тъй както аз ви говоря, то е още въведение за ония опити, които има да правим. За пример аз дадох такъв един опит на един клас. Ако ви дам на вас всинца ви следующия опит - една седмица да прекарате без пари. Т.е. в тази смисъл - да не упоавате на никакви пари. Ама че, като че на нищо няма на какво да упоавате, а само на себе си и на Бога, и на ръцете си, да упоавате, да свикнете, и мъже и жени, които са ученици, през деня вие сами да изкарате прехраната си през цялата седмица. Няма да постите, а непременно ще спечелиш за един обяд пари. А пък задачата е тъй, ако си чиновник, да кажем, парите, които ще имаш за едната седмица ще ги раздадеш на бедните, ще останеш без пари, като бръкнеш в джоба, няма пари. На приятели няма да упоаваш, няма да кажеш, ще взема пари на заем. Ще останеш като че ли си сам на света. Представете си, че се намирате в един многолюден град като Ню Йорк или Лондон, излизате в града, гладен сте, питам, как ще решите вашата задача? Все ще се яви една мисъл. Ако е за един месец, като приемеш заплатата и я раздадеш и кажеш: сега с труд ще изкарам прехраната си, със собствените си ръце. Тогава ще дойдат възражения, но да не изкушаваме Господа. Не, не, ние сега го изкушаваме като имаме парите, ние на Бога не упоаваме. Сега и чиновникът упоава на своята заплата, жената - на своя мъж, мъжът на своята клиента. Но на Бога никой не упоава. Ние говорим за вяра, но туй не е още една жива опитност.

Сега за една седмица да прекарате без пари! За пример трябва ти пари за ядене, ще идеш при един свой приятел и ще кажеш: “има ли нещо да поработя?” И като намериш работа, да я свършиш и да знаеш, че туй, което излезе от ръцете ти, от твоя труд е излязло. Сега вие ще ми направите възражение: “аз като пиша там, не е ли труд?” Не е труд, то е осигуряване, ти си се осигурил там вече. Труд подразбирам аз, да работиш два часа на някое здание, работи само два часа, после вземаш толкова, колкото ти трябва за един обяд, напускаш там работата, за вечерта нищо не мислиш. На другия ден пак търсиш работа. Работиш три часа, напускаш работата. Ще

кажете, този човек хваща, напуща работата. Но този човек кали волята си. Той не е фаталист, той казва: туй, което ми трябваше аз изкарах, ще видя за утре, ще може ли пак да изкарам. Той допуска тази самоувереност. И после ще почне да размишлява какви са вътрешните условия, при които той се развива. И в окултната наука има следното: ако ти срещнеш някой човек и си гладен, ако кажеш известна дума и тя дойде до неговото ухо, и той ще каже: “Братко, може ли да дойдеш при мен на обяд?” Ти ни най-малко няма да говориш за обяд, само трябва да знаеш как да изкажеш тази дума. В едно село влиза една баба гладна. Влиза в дома на един чорбаджия, един от най-жестоките хора, всекиго изпъждал. Бабата не казва, че е гладна. Дъщеря му била болна. Влиза бабата, прави разтривка на дъщеря му, това - онова, излиза, че бабата е лекар. Веднага този чорбаджия съзнава, че тя е лекар, казва: “дайте ѝ да се нахрани”. Ако тя искаше най-първо да яде, той щеше да я изпъди, но тя най-първо взема да работи, с ръцете си да изкара яденето.

Сега всички вие, ученици, сте длъжни да имате увереност, на окултния ученик е необходима вътрешната самоувереност, т.е. че можем да победим всичките мъчнотии, които съществуват в нашия живот. Нали имаме ние това мото: “няма Любов като Божията Любов” и аз слушам туй поздравление вече е станало почти безсмислено, когато се произнася бърже: “Няма Любов като Божията Любов, Само Божията Любов е Любов”, ами че то е излязло вече извън рамките на окултната наука. Ти ще се спреш в себе си и ще кажеш тъй: “понеже няма друга Любов, като Божията Любов, аз за тази Любов всичко мога ли да направя? И ще го направя”! И като кажеш: “Само Божията Любов е Любов”, после: “всичко мога да направя и ще го направя”.

Ей там има един беден брат, аз ще го посетя, за него всичко ще направя. Ама да призовем Господа, ние Го призоваваме. Аз седя по някой път и казвам тъй на себе си: направих една голяма грешка, че поверих на тия хора едно свещено правило, което опорочиха, опорочиха и Името на Бога и с това аз си навлякох една голяма карма. И от този опит, който направих, казах си, че ако имах тази опитност, никога не бих ви дал туй правило. Искрено ви казвам:

никога не бих ви го поверил. Казват си: “Няма Любов като Божията Любов” и погледнеш ги двамата, че се хванали за гущата. “Само Божията Любов е Любов”, но двамата не могат да се примирят. “Само Божията Любов е Любов”, ама никой не отстъпва от своето, всеки държи своето. Е, каква Любов е тази? Я ми кажете вие? И ще ми кажете: “Аз съм човек, имам достойнство, имам лични чувства”. Ама по-голямо достойнство от Любовта има ли? Да изпълним Волята Божия! И няма по-голямо достойнство да служим на Бога по Любов. То е най-великото достойнство на човека - да служи на Любовта и на Мъдростта! Сега аз отправям това не към външните, аз отправям този упрек към себе си, че съм ви поверил едно свещено правило. И после го отправям към вас, че вие не сте го използвали, а не защо сте го използвали. И втори път аз ще бъда много внимателен за правилата. И някой път като произнесете думата “Любов”, в мен като че някой тегли нож отгоре ми. Карате се, казвам: няма Любов като тази Любов, която цапа, дращи, режи. Но аз спечелих; научих, че няма Любов като Божията Любов и че само Божията Любов е Любов. Опитах туй. Поне аз научих правилото, ако вие не сте го научили. Аз го научих и няма да го забравя втори път нито на Земята, нито на Небето! И всеки, който опорочи Божията Любов, непременно ще приеме своята заплата. И ако той не разбере тази Любов, всичко в живота е свършено. И някой от вас аз ще повикам, за да поговорим лично с вас, приятелски, по Любовта, ще ви повикам да се поразговорим по Любовта. Ще говорим сега. Тъй, не мислете, че не мога да говоря. Вие още не сте ме виждали как мога да говоря. Мога да говоря много по-добре. Сега като казах, че по Любов ще ви говоря, но особен език ще ви говори. Аз ще говоря тъй, а вие ще кажете: “аз какво мислех, пък то какво било”. Моето желание е съзнанието на всекиго от вас да се разшири, с дребнавости в живота да се не занимавате. Тази Любов да цари и да събуди ума ви, да даде подтик на сърцето ви, да изцери всичките ваши недъзи. Да се почувствувате здрави, бодри, свежи, да можете да възприемете Любовта и да я приложите в живота, понеже се намирате в условия много трудни за сега. И в цяла Европа се предвижда, че учениците на окултизма ще минат през много труден изпит. Тия обществени

борби трябва да се поправят със сила. Сила трябва да има! Ще кажете вие: “Господ всичко ще нареди”. Бог в нас трябва да бъде волева сила. Той трябва да бъде Любов, Мъдрост, Истина, Правда, не само Той, но това трябва да бъдат велики потенциални психически сили в нас, които трябва да ни събудят, за да работим.

Сега между вас и мен има допирни точки, те са следующите. Имам дълбок кладенец. Пътувам из пустинята, да изясня отношенията, които съществуват. Те са реални отношения на Земята. Пътувам из пустинята, намирам дълбокия кладенец. Аз имам знания как да направя въжето, но нямам конец. Вие, ученици носите конец, но не знаете как да направите въжето. Добре. Ще кажа, опънете вие сега конците, пък аз ще направя въжето. Въжето е ваше, а направата е моя. Ще турим, ще извадим вода, ще пием всички. Вие ще си вземете въжето, а аз ще си мисля, че аз го направих. Вървим, пак друг кладенец, това са допирни точки между учениците и Учителя. Сега туй е само до мене, отношенията до мене. Туй е отношението до Христа. Той имаше ученици, които тури да свършат работа, която Той не можеше да направи. Христос сега не може да слезе, той ще прати някои от своите ученици в туй село, даже Христос и в София няма да дойде да проповядва, даже и в Лондон няма да проповядва. За да проповядва Христос трябва да има души избрани, подигнати така високо, такова съзнание, такава хармония, че като слезе, да бъдат подготвени, че думите, които каже, да ги възприемат и да влезе светлина. И всички трябва да го познаят. Остане ли да аргументира, че той е от Бога и да цери болни, то е един дълъг процес, километрически процес. А Христос няма да се занимава с такива километрически работи, Христос сега е свободен. Та сега трябва да създадете в себе си условия за Христа, да работи във вас. Ще кажете вие: “не Го ли познаваме?” Аз не отричам, че Го познавате, но създайте заради Него по-добри условия. Как? Имате градина, обичате вашия приятел, той има градина, посадете я - то е Любов. Всяка година садете, докато посадите цялата му градина. И тази Христова градина ние трябва да посадим от единия край до другия. Сега имайте вяра в себе си, един в друг, не само в себе си, но един другиму си вярвайте. Най-големите спънки, които аз срещам

във вас, то е въздействие на безверието, безверие, безверие! Сега туй не че го създавате вие, туй безверие се налага от външния свят, вие го възприемате и понеже сте по-чувствителни души, вие притеглате отрицателните страни на света. Вие сте в състояние да ги приемате. И то е опасно. Един окултен ученик, който е чувствителен, той е като един сюнгер и ако не знае законите, той може да смучи отвън. За туй той трябва да бъде положителен в Любавта, за да може от нея да привлеча добрите качества, а злото да изхвърля на страна. Това е наука. А сега за пример - следваш Школата, един ученик тук, от Школата, говори с друг: "Е може да се иде на едно кабаре", казва го на една госпожица, "Нали сме окултни ученици, от там можем да извлечем поука". Е, хубаво, но ако идат в кабарето, че в тази мома влязат тия образи, тия кълчения, които стават в нея, тия образи може постепенно да завладеят ума ѝ. Питам тогава: къде ще иде окултизмът? Ако през целия ден, два, три все ти минават тия образи, питам: каква полза ще придобиеш. Не ви трябва кабарета! Кабаре? - там на Витоша! Кабаре, как се казва онзи курорт - Чам Кория. Който иска кабаре, нека иде в някоя болница, в някоя църква, някой храм. Но кабарета, дето има турски кючеци, жени с дайрета... Кабаре, то е само за великите духове, които могат да издържат, но слабите не ги завождайте. Пазете някого, на един човек силно впечатлен може по някой път по малко да му въздействувате. Сега нас ни привеждат и други доказателства, че някой път някой пияница може да бъде много по-добър християнин, отколкото един праведен. Ако един пияница може да стане по-праведен от правоверния, за това се иска воля. В този човек има характер, той може да се бори с характер и той е по-силен от един праведен, който няма тази опитност. Той утре като види, че пият, като няма тази опитност ще каже, може и по друг начин да разреши въпроса. А онзи пияницата, ще каже, аз опитах, победих този порок, че този ли? И друг мога да победя. На младите кабарета не препоръчвам, много театри не им препоръчвам, защото в умовете ви ще влязат изопачени, неверни неща. Ама ако аз сложа на критика всички тия драми и трагедии психологически, колко от тях ще излязат верни? Верни ли са? - Не са верни. - Има неща, които са верни, но ако аз ги подложя на своята критика, ще

излезе, че не са верни. За пример, вземете драмата “Дантон”, е, кажете: вярно ли е това? Този автор е събрал тия факти, тъй ги е сближил, че импулсират, но ако тия факти се пуснат във времето, няма да има ефекти. При тези драми хората много пъти плачат, а вънка има хиляди драми, хора бедни минават, заминават, никой не плаче. Питам: защо вътре в театъра плачат, а отвън никой не плаче? Защото актьорите са майстори да представят една лъжа, в действителност то не е, че драмата е така, ама от актьорите зависи, те разплакват. И следователно от окултно гледище всяка една драма да бъде вярна, пак трябва да имаме драма, но тя трябва да бъде направена по особен начин и да има известна цел психическа и да произведе известен ефект. И тия автори, и те се домогнали до нещо, не че нямат известен стремеж. Но съвременните романи и драми не са направени по тия окултни правила. И когато идете да слушате тия забавления, трябва да имате едно окултно разположение на ума си, да знаете кое да възприемете и кое да отхвърлите и даже мене като слушате, да знаете кое да приемете и кое да отхвърлите. А някой път вие се спирате един час за дребнавите факти. Говоря ви за Любовта, а вие казвате: “ние знаем какво нещо е Любовта”.

Аз толкова години съм изучавал Любовта и едва съм във въведението на Любовта, за себе си казвам - аз едва въведението съм набарал на тази Любов. А вий казвате, че знаете тая Любов. Е, тогава аз бих желал да ви слушам. Любовта - това е един алхимически закон. Когато вие обичате, ще знаете всичките елементи да превръщате. И вие като превърнете елементите с вашия елексир, няма да има стена, която да не се разруши, врата, която да не се отвори. Имате някой приятел в затвора, но тогава няма да има затвор, който да не се отвори. Няма да има неправда, която да не се оправи. Няма да има смърт, която да не изчезне пред Любовта. Като минете из пътя с вашата магическа пръчица, чудеса ще правите. Това е Любовта! И тази магическа тояжка я носи сега Христос. Той казва: “Даде ми се всяка власт на Небето и на Земята”. А тази власт е тояжката. И Той като дойде, ще почне да маха. И знаете ли какво ще стане? Която къща закачи, ще се оправи. Който човек закачи, всичко туй хората ще почнат да възкръсват навсякъде.

Туй ще вземете във внимание, но от думите ми вие светии няма да станете. Аз не искам светии да станете и съвършени не искам да станете, но искам 75% от одумванието ви още тази вечер да престане, а само 25% да остане. 75% е излишно, абсолютно ще го заличите, а 25% да остане от одумването. 75% абсолютно ще заличите от вашето съзнание, само 25% да остане. Защото ако не приложите тия две правила, как ще успеете? Тогава аз имах пред вид да ви дам една задача, но не може да ви дам тази задача, щом имате тия недъзи. Ще се опорочи задачата, то е една малка задача, до следуюция четвъртък аз ще направя изследвание да видя 75-те процента ще ги заличите ли и ако намеря, че сте ги заличили, ще ви дам задачата. Но ще внимавате: никаква критика в Школата не искам. Който от вас много знае, нека дойде, аз ще го туря тук, на катедрата. Който от вас е много учен, много знае, нека дойде, аз ще сляза, ние сме готови, ще го турим на катедрата, нека дойде. Една задача, ще правим опит. Ако някой мисли, че знае нека си покаже знанията. В скришната стая да няма нищо. Имате светлина, обърнете се към Невидимия свят и въпросът ще се разреши за вас. И отношенията между мен и вас трябва да бъдат правилни. А правилото е: аз трябва да имам едно мнение. Ще кажа тъй: добър ученик е, но е немарлив, не говори Истината. Е, защо е мързелив? Каквата задача му дам, не я решава. Добър ученик, но недоволен е той, каквото и да му направя, то е все недоволен. Окръжающите може да го заобиколят, да му правят всички услуги, той се усеща незадоволен. Тъй може да бъде. Ученик с Учителя еднакво са изложени.

Та сега, общият принцип трябва да се приложи 75% трябва да го заличите. Да видим сега имате ли воля. Сега ще приложите, аз споменах за кабарета, някой ще каже: “аз зная, казал е някой”. Но аз виждам, аз ви виждам като ходите из кабаретата, няма защо да ми се казва и виждам какво правите из кабаретата. И жени има и мъже има, които ходят из кабаретата. И после казват: “Нашият учител всичко знае” и пак питат. Кой ти каза за кабаретата? Хм, значи ти не си ясновидец, ами ти казал някой. Виждам ви, аз виждам по особен начин, онзи, който е ходил в кабарето, той има лицето на кабарето. Това е една Истина. Аз в астралния свят не влизам, но мога да му

кажа, защо е ходил в кабарето и на неговото лице има отпечатък. Цялото кабаре е отпечатано. И мога да му кажа в кое кабаре е бил и на коя маса е седял, и от каква чаша е пил, и на тая маса кой още е седял, всичко! Неговите очи не са меки, те имат особен цвят, тия очи са игриви: неговите очи играят като на някоя котка. И после, лицето му придобива друг цвят. Всяко едно кабаре има друг цвят. Всяко едно заведение има цвят. Във всяко кабаре живеят такива нечисти духове, които упражняват грамадно влияние на душите ви. Вашите души и вашите сърца, то не е играчка, то е психическа сила и може и вас да увлече, колцина може да увлече. Сега някои от вас ще кажат: “кой ли е бил този, който е бил в кабарето?” Не ви трябва да знаете кой е той, защото един ден и вие може да отидете. Аз мнозина съм слушал да казват какво нещо е това кабаре, да идем да видим какво има в кабарето. Всеки има желание да види какво има в кабарето. Тогава е хубаво да пратим делегати, трима, четирима души, да идат и да видят, какво е кабаре и да държат една беседа: “каково е кабаре”, за да бъде въпросът решен. Хубаво, прави сте, за краен случай за предпочитане е да се прати една комисия от най-силните.

И туй, имаме една трудна задача да разрешаваме, не е лесно човек да се справи със себе си, със своите мисли, със своите чувства. Една трудна задача имаме по закона на наследствеността, по закона на прераждането, на нашето странствуване в света. Трудна задача е, но задача, която може да решим. И аз вярвам, че вие сте от тия благородните ученици, безпристрастни, с умове жадни за знание, със сърца благородни, с благородни дела, с желязна воля, готови за борба. И за туй, което ви казах, още тази вечер ще извадите ножовете и ще кажете: “туй” и ще се свърши работата. Няма да говорите много, че туй мислим, ама изведнъж ще кажете: “Туй”! Ама на чисто, с всичките ученици и приятели искам. Или ще ми бъдете ученици и приятели в отношенията си, или не можем да имаме правилни отношения. Трябва да се познаваме, туй е, което Братството изисква!

Абсолютна чистота, абсолютна светлина, абсолютна Истина трябва да царува между нас!

Като казвам чистота, туй трябва да бъде идеалът ни, като казвам светлина, туй трябва да бъде идеалът ни, като казвам Истина, туй трябва да бъде идеалът ни. - Идеал, към който трябва да се стремим. Дали ще го постигнем, то е друг въпрос. Идеал за всинца ни еднакъв. Ние ще имаме тогава само едно мнение. И аз, и вие ще мислим върху този въпрос. И вярвам, че задачата, която ще имаме, ще я разрешим.

/Гайна молитва/

Аз никога не съм ви слушал да бъдете тъй тихи, както тази вечер. Като че е гробно мълчание. То е един добър признак.

МИСЪЛ И ДЕЙСТВИЕ

16 школна лекция на Общия Окултен Клас,

15 юни 1922

София

Следущият път ще пишете върху: Влиянието на музиката в живота.

Понеже това е един общ клас, вие всинца не сте еднакво подготвени, не схващате предмета еднакво, имате разни разбирания. Онези, по-ненапредналите ученици мислят, че са равни на онези, които знаят и се заражда по някой път една малка дисхармония. Онези, които не са израснали, трябва да се учат. Тук не е място на развлечение, а ще мислите, тук учение трябва, тук се изисква сериозна мисъл. Като кажем “сериозна мисъл”, не, не, страх да няма, най-малко 5-10 минути на ден трябва да се спира ученикът да мисли. Може да мислите върху разни предмети. Някой път имате някоя болка, мислете именно защо страдате, имате неприятности в живота си, мислете защо имате тези неприятности. Причините защо и за какво. Тъй обективно да ги разрешите. Не да казвате: аз съм нещастен, обществото е такова, Господ такъв ме е направил. Това не е философия, това не е разрешаване. Тази философия е на птиците: и те разрешават по този начин. Птицата, като я опъне някой сокол, спре се при някое дърво и казва: “Тук е спасението”. Или някой лалугер кат види човек, скрива се в дупката. Ще ви кажа един пример: на нивата на един турчин се завъдили няколко хиляди лалугери. Казват му: “Ей, Хасан, нивата е изядена от лалугери.” - Тъй ли? Отива той, задига пушката си, туря сачми да се разправи с тях. Обаче щом вдигнал пушката, всички се изправили на задните си крака, няколко хиляди лалугери. “Ха, значи вие ме признавате за господар - казал турчинът - харизвам ви живота” и свалил пушката и те се върнали. Хасан разбира причината, че те го признават за

господар. Обаче тия лалугери искат да знаят какви намерения има човекът. Обаче Хасан разсъждава тъй: “Признавам погрешката си, затова извинете ме.” Сега вие като влезете в окултната школа, очаквате да станете човек, да се подготвите за окултен ученик. Да, за такива ум трябва, много досетлив ум ви трябва на окултните ученици. Не да изопачавате някои факти: окултизмът не позволява да се изопачават фактите. Всеки факт трябва да се тегли със своята тежест, ни повече, ни по-малко, тъй, неговата цена Природата му е дала. Ако вие не се научите да разсъждавате тъй, знаете ли, някой път вие си давате по-голяма цена, отколкото заслужавате; а някой път си давате по-малка, цена отколкото сте всъщност. И двете са крайности. Та се поражда известна дисхармония, която спъва класовете, спъва се мисълта на Учителя. Защото учениците могат да спънат своя Учител, най-малкото могат да отбият течението, а като се отбие течението, техните градини ще останат неполети. Нищо повече!

Сега аз искам да ви запозная с най-елементарните неща в Природата, най-елементарните неща и да ви покажа техния вътрешен смисъл, основата: върху тази елементарна основа лежат понататъшните ваши познания, които ще имате. Защото в окултизма много окултисти са се подигали много високо, има адепти, които са се качвали до третото Небе и от там са се сгромолясвали с главата надолу. В окултизма, които са почнали сами да минават, те ще ги пуснат, но после отгоре ще ги върнат назад, ще им дадат един хубав урок: през свещения път на Божественото училище без знания не се минава. Човек трябва да знае, знания му трябва, за да може да работи. Като кажа “да знаете”, то значи да можете всякога да проверите вашето знание, да го докажете, тъй както един ученик, който разбира своето знание: дадат му една задача и той започне да разрешава, знае правилата, той може да работи. Сега не смесвайте окултните истини с религиозните. И религията е един метод за възпитание на хората. То е един външен метод за възпитание. Църквата е един разсадник, а една окултна школа, това е едно училище за по-напреднали души. На някои умовете са подигнати, съзнанието им се е пробудило, за да може да разбират основните

закони, които действуват в техния организъм, които действуват в обществото и ръководят човешката еволюция.

Сега трябва да имате друго пред вид: вие не можете да устроите вашия дом, да бъдете щастлив, докато не разберете окултните закони, вие не можете да обичате приятелите си, докато не разберете тези закони. И затова ще се женят хората и ще се разженват, ще се сприятеляват и разприятеляват, ще се примиряват и скарват, а народите ще водят войни, докато не разберат ония окултни закони, които Природата е турила в основата на съвременното общество. Но на туй общество трябва да се подчиняват. Ако не се подчиняват, тя допуска всички крайности, които сега съществуват. Явяват се болести, които помитат здравето и знанието, което имат. Често едни малки болести отслабват паметта, помрачават разсъдъка. Някой път се явяват землетресения, някой ураган, буря. Причината на землетресенията сме ние, хората. Хората със своите мисли стават причина да се явят землетресения. Да, и българите не са далеч от туй разбиране. Когато в България в някое село се извършат престъпления, настава суша или градобитнини. Постепенно едно по едно като се изчистят тия прегрешения, дойде пак дъжд, а градобитнината престава. Сега ние всички сме свързани в Природата. И така чувствително ние сме свързани, че може да причиним и голямо добро, и голямо зло. И за туй Господ ни е турил на тясно, не ни е дал голяма власт. Някой път вие искате да имате власт. При сегашното състояние, ако Господ би ви дал власт, вие щяхте да избесите цялото човечество. В някой ваш гняв бихте отрязали главата на някого без да искате и после щяхте да съжалявате.

Сега в окултната наука се изисква морална стабилност, а не обикновена стабилност. Абсолютна благонамереност се изисква от ученика, никога да не злоупотребява с онова, което му е дадено; защото щом злоупотребите, ония, които контролират - има същества, които контролират, Господ няма да забави да ги изпрати - да направят контрол и ще те накажат. Тъй както в Космоса има закони, които действуват навсякъде, всичко се следи. Те ще те накажат, а после Господ ще те прости. Прощение има на погрешките,

но извинение на погрешките няма. Погрешките в класа трябва да се изправят. Сега ние няма да се спираме защо и за какво. Нашето желание е погрешките, които съществуват в класа, да се изправят, а причините “защо и за какво” за нас не важат. За нас важат да се изправят погрешките и ако се изправят, тогава вие ще се досетите. Някои очакват да добият повече знание. При това състояние, което сега имате, и най-добрите лекции да ви се държат, не можете да се научите, защото тук се изисква една вътрешна досетливост на тия тънки психически сили, които действуват. Да кажем съвременните окултисти говорят за волята, че човек трябва да има воля. Може да има воля някой човек, може да си стисне юмрука, веждите и то е пак воля, обаче онзи, на когото волята е развита, може да бъде тих и спокоен, но той ще прати една мисъл толкова интензивна и толкова тиха, че първоначално тя ще произведе едно малко заболяване, но когато тази мисъл достигне до своите крайни предели, тя ще произведе такъв преврат, какъвто светът не е виждал. Та сега лошите хора някой път изпращат по-силни мисли, по-интензивни мисли, а добрите хора казват: “Господ ще уреди света”. Ние трябва да казваме: светът е уреден от Бога, а ние не трябва да го разваляме. Моят живот отдавна е уреден от Бога, стига да не го развалям. Господ е уредил живота ми, той отдавна е нареден.

Мозъкът се подчинява на ума, стомахът на храносмилането, дробовете на дихателната сила, сърцето се подчинява на кръвообращението си, стига аз да не смущавам сърцето си, мозъка си, стомаха, краката, всички тия малки клетчици, в които животът функционира. Те много добре разбират работата си. Обаче един ден понапил си се малко, смутиш клетките си, тури те Господ на друго място. “Нашият живот е уреден”. Тази мисъл постепенно трябва да се затвърди. И първото нещо, ние не трябва да изопачаваме живота. Като казвам “уреден е светът”, в какъв смисъл? Да допуснем, имате син, той е 5 години, вие сте вложили в банката 100, 000 лв. заради него. Туй дете е осигурено с парите, нали? Но тия пари още не са дадени на негово разположение. Бащата е писал тия пари да му се дадат, когато стане то на 21 години. До 21 год. туй дете трябва да се възпитава как да употреби този капитал. Като казвам: вие сте

осигурени, не подразбирам, че вие имате право да вършите каквото искате, да разполагате с този капитал, не, не, но капиталът е вложен и трябва да се учите, че когато дойде този капитал да внесе резултати. Да знаете колко да употребите от него, а другояче, ще разпилеете парите и няма да разберете смисъла на живота защо сте дошли. Сега за пример, знаете ли днешният ден каква беше вашата програма като ученици? Днешният ден имаше една важна програма. Вие като станяхте тази сутрин, колцина се отправихте към Баща си да му кажете: “Татко, аз ти благодаря за онова съзнание, което си ми дал, благодаря ти за условията, които ми даде да ходя на училище; за приятелите, за обществото, за средата, за всички тия сили”. Колцина казаха това? Някой от вас първото нещо са се умили, чели са набързо “Отче наш”, дай да си похапнем и хайде на работа. Но тия работи, са посторонни. Ако аз съм поет, тя е посторонна работа, ако аз съм философ, тя е посторонна работа. Казват: той е отличен философ. Ее, като философствуваме, какво ще докажем? Аз ще докажа причините как е създаден светът. И често знаете ли как доказваме ние на учените хора? Ние ставаме смешни! Има такъв един пример - то е един анекдот из българския живот - доколко е верен, аз не зная, но аз ви го давам като един анекдот. Синът от едно семейство от едно бедно затънтено село, дето къщите са колиби без керемиди и се мажат къщите там с говежди извержения - да не мислите, че е нещо лошо - по едно щастие отива в Европа и свършва по естествените науки. Връща се в селото и вижда едно голямо извержение, залепено на тавана и той започнал да доказва на баща си по какъв закон извержението е отишло там и му разправя философии. Бащата казал: “Синко, аз видях майка ти как току що го лепна на тавана, а какви сили действуват, аз не зная”. Ее, питам, ако не беше майка ти, това извержение би ли се качило на тавана? Ние често искаме да докажем, че нещата в света стават без ничия разумна сила, по един механически начин. Не е тъй: Сега вие сте турени в окултизма. Казвате: защо съществува зло, защо съществува добро. Аз оставям този въпрос да го разискваме. Защо съществуват изверженията? Изверженията, това са едно зло. Всичките болести в света се зараждат все от изверженията. Те са гниещи вещества. Що

е извержение? Извержението е един признак, че съществува живот. Някои от тия същества, понеже не са научили закона на храненето, правилно не се хранят. Следователно изверженията им съдържат повече отровни вещества. И вземете пред вид ония същества, например кучето, което е месоядно и зло по характер, вземете и вола, е вземете техните извержения, по изверженията ще познаете характера на животните. Мечката по своите извержения показва, че не е много лоша.

Вземете козата и тя не е много лоша, овцата също. И тогава по същия начин греховете на хората не са еднакви. Има грехове като извержения на кучето; има грехове като изверженията на вола, овцата и т.н. по степента. И пита някой: защо е грехът? Как ще се премахне грехът? - Не яжте, престанете да ядете и всеки грях ще се премахне, всяко зло в света ще изчезне. Но казвате вие тогава: без ядене може ли? Тогава казвам: и без зло не може. Щом без ядене не може, и без зло не може. Това е философия. Ти като искаш да ядеш, ще храниш своята кокошка, ще я изядеш. Тази кокошка е един брат, ще вземете яйцата ѝ, ще се спорите защо? Защото искате да живеете. Ее, добре, мислим ли ние, че месната храна от чисто окултно гледище е единствено най-здравословната храна? Туй науката в бъдеще ще го доказва, окултизмът по този въпрос има друго становище. Тия вещества, които се съдържат в месото на тия млекопитаещи, кокошки, пуйки, тия есенции съществуват в Природата в 10 пъти и 100 пъти по-чиста форма. И ако ние бихме били я почерпили тази енергия не от месото на животните, а бихме я почерпили от нейния първичен източник и щяхме да бъдем здрави, а сега имаме нужда да прашае животните заради нас, те да събират тази енергия. А знаете ли как я събират? Тя е ограничена, защото ние сами сме ограничени. Аз вземам туй ограничаване не като един момент, но ограничаване на една дълга култура, която е започнала първоначално много медлено, незабелязано, но същото време и се увеличи. И нашият ум сега е толкова изопачен, че мъчно може даже и най-умният европейец да докаже, че тази храна не е здравословна. Той ще ти докаже от името на физиката, на химията, че този е истинският начин на хранене.

Той ще докаже много какви са резултатите и каква е смъртността статистически. Какво показват многото раждания на хората и какво показват многото умирения? Това са две аномалии. Когато много хора се раждат, това е аномалност и когато много хора умират, и това е аномалност. Някои поддържат: едно семейство трябва да има много деца. Аз нямам нищо против, но колко деца трябва да има едно семейство? Т.е. колко деца изисква Природата да има едно семейство? Колко деца са нужни? Спорен въпрос. При сегашните условия, ако разсъждаваме философски, другояче седи въпросът, но всъщност първоначално, когато Природата е създала човека, какъв е бил нейният план? И после колко момчета и колко момичета трябва да има? Сега виждам в някои семейства преодоляват само момчета, но с женски характер. В друга фамилия преодоляват момичета, но с мъжки характер. Мислите ли, че то е едно естествено положение, то е аномално положение. Когато мъжът се облече в женска форма и жената се облече в мъжка форма, човешкият живот се е обърнал с главата надолу. Не само туй положение, но сега всичките хора искат да бъдат учители, да бъдат господари. Господар, значи мъж. И сега вземете всички жени искат да бъдат мъже. Казват нещо повече, че всеки род си ражда по един сляп. Няма човек, който иска да бъде сляп, никой не се е родил сляп. После някои казват, не струва да си ученик, учител трябва да бъдеш. Аз зачеквам въпросът не конкретно, идейно го зачеквам. Мъжествени ли да бъдем или не, въпросът не е там. Всякога когато мислиш правилно, мъж си; когато живееш правилно, жена си. Когато мислиш правилно, по всичките закони на мисълта, от чисто окултно гледище ти си мъж, разумен човек, наричам те разумно същество. А когато живееш правилно, съобразно с тази мисъл и преживяваш нещата и приемаш наслада, че си се облагородил, жена си, не жена, дева си, девица си. В първият случай си момък, не мъж, а във втория случай девица си. Щом станеш жена, зависи как си се оженил, с ума си или не. Има, има едно преплитане. - Някой път виждате на някои умни хора животът им не е правилен. Следователно, казвам, има едно несъчетание, една дисхармония между ума и живота им. И ние казваме, че тия хора не са умни. Нима мислите онзи човек е умен, който може да

увлече своя народ в една война? Той не е умен. Нима е умен един писател, който е написал една книга и може да увлече цяло едно поколение и след 100 години да узнаят хората, че тоя път е крив? Нима мислите, че е умен един окултист, който в името на тази наука увлече някого в кривия път? Не, в душата на един ученик трябва да съществува една мисъл, той трябва да разбира Истината. Питат сега: “Защо ни е светлината?” Определение аз не правя, но казвам: светлината е да ни покаже пътя на живота, пътя, в който трябва да вървим. Но някога вие питате: защо не ви съчувствуват, да ви дадат подтик да вървите напред. Всяко едно желание, това е един подтик. Следователно използвайте подтика. В този подтик може да се появят разни отклонения, може да вземеш разни направления. Светлината и тя си има свое приспособление, но целта на живота, вътрешната страна на светлината е да ни покаже пътя. А знаете ли какво нещо е пътя? Ние сега, съвременните хора, под “път” разбираме само един път, който можем да изходим от единия край до другия. Това не е път, това е една права линия. А “Път” Божествения път, това са всевъзможни методи и начини, по които човек може да живее разумно в този свят. Това е път: всички разумни методи и начини, включени вътре в Божествените закони на разумния живот, които може да употребим за живота си. И на вас, напредналите ученици, ще ви приведа следующето. - Другите, на някои от вас мозъка още не е развит, трябва да се учите.

Ние казваме тъй: човек трябва да мисли и после да действа. Едно положение, нали. Има и друго положение. Човек трябва да действа и после да мисли. За да можеш тия две положения математически да ги разчлениш и да разбереш съотношенията им, трябва да имаш един досетлив ум. Как може да действуваш преди да мислиш? Как може да захванеш една работа преди да я определиш? Ще кажеш: правилният път е да мислиш и после да действуваш, а да действуваш и после да мислиш, то е глупаво. Не, не, ако вършиш по човешки една работа първо трябва да мислиш, а после да действуваш. Когато вършиш една работа по Бога, първо трябва да действуваш, после да мислиш. Когато ти действуваш, Бог за тебе ще мисли. Той мисли, ти действуваш. В Божествения свят е тъй. Той ти е дал плана,

няма какво да мислиш, ще извършваш работата Му, няма да разсъждаваш. Той ще мисли. А когато ние искаме Бог за нас да действа, ние трябва по-напред да сме обмислили нашия живот и тогава Бог ще я извърши, тъй както ние сме я обмислили. И както ти мислиш, тъй и Господ ще действа. Следователно може да опитате, но Бог е много внимателен в туй отношение. Ако ти си искрен и Той спрямо теб ще действа тъй. За пример искаш да крадеш, Той ще ти даде всичките условия да крадеш. Икаш да убиваш, Той ще ти даде всичките условия да убиеш. Но после ще създаде и затвори, бесилки, всичко туй ще създаде. Икаш да помагаш, Той ще създаде тия условия. Защото Господ ще каже така: “Така го ти намисли, затова така го Аз направих. Ти искаш според твоя път”. А пък когато ние действуваме и всичко излиза добре, Бог мисли. Божиите мисли са другояче. Неговите планове са строго определени. В него няма два плана, има само един план. В този план влиза само Абсолютното Добро в света. Сега вие може да обяснявате нормата по един или друг начин, но ще знаете строго определено: каквото мислите, това и ще ви бъде и каквото действувате, това и ще бъде. Значи, ако действувате по Бога, това и ще ви бъде. Но спрете ли се вие на едно Божествено действие да приложите вашата мисъл, вие ще почувствувате обратен резултат. Там, дето Бог мислил; вие не коригирайте Неговия план. Да кажем, създаде ти една форма на жена, ти казваш: “Защо да бъда жена?” Щом кажеш “Защо аз да бъда жена?”. Знаеш ли какво ще стане с тебе? - Ще имаш най-лошия мъж, ще имаш най-лошите деца, по възможност най-лошата обстановка при раждане, мъчения, та ще кажеш: “Бял ден не видях в живота”. Защо? Защото си казала “защо се родих жена?”. Не зависи от тебе какъв да се родиш ти. То е въпрос предрешен. Не е от нас дали да се родим мъже или жени. Този въпрос е предрешен. Не е във вашата власт и воля да избирате вашите родители. Не, не, налага се на човека според условията на неговите минали съществувания, ти че си в състояние да избираш баща си и майка си, но веднъж роден от баща си и майка си, ти си господар, ти може да изправиш живота си. След като се освободиш, като станеш на 21 години пълновъзрастен, ти си в състояние да измениш живота си

както искаш. Но се изисква воля, воля. Няма да дойде без да мислиш. Да кажем баща ти бил пиан, и ти се отвориш от неговото пианство и кажеш изведнъж: “Няма да пия!” Без никаква философия - “няма да пия!” Свършена работа! Аз срещнах преди повече от 15 години един български момък, млад на 21 години, баща му бил пианист, но той като виждал какви неща е правил баща му в дома, казал: “Аз от сега нататък за през целия си живот вино няма да туря в устата си”. Решава и изпълнява. Казва: “В моята душа има такова отвращение, колкото баща ми обича виното, толкова в моята душа има отвращение към виното”. Следователно този син изправя един порок на баща си и след време той ще предаде на баща си един добър урок. В него има воля. Сега вие, учениците в окултната школа казвате: “Господ ще оправи работата”. “Добър е Господ”. Ние знаем, че Господ е добър. Аз съм уверен 101%, че Господ е добър, че Господ ще оправи света и Той го е оправил, но ние трябва да учим, да учим. И в какво седи това учение? Най-първо, може ли да движите очите си нормално, правилно? Може ли да насочите носа си така правилно? Знаете ли как да държите носа си, в какво положение? И знаете ли от чисто окултно гледище как да държите брадата си по един начин. В окултизма туй е строго определено, има си начин как да държите главата си. Как да държите ръцете си? Някои говорители тургат ръцете си ту отпред после отзад, в джоба си, навсякъде. Как трябва да се държат ръцете? Вие ще кажете: “Тия неща не важат”. Важат, приятели, вземете в електричеството тия двата полюса, когато токът е пуснат, пък има и контакт, ще приемете такъв удар, зависи какъв е токът - че ще потреперите. Но ако вие известно време сами съединявате ръцете си, тогава? - Не е безопасно всякога да съединяваш ръцете си. Има моменти, когато вие трябва да държите ръцете отворени. И когато се молиш, не трябва да бъдат ръцете ни свити. Някои се молят със свити ръце, тази молитва е лоша - Господ не приема тази молитва. Защо, аз няма да се спирам. И хората въобще така си държат отворени нагоре ръцете. Защото всяко друго държане ще образува един лош контакт и ако ти отправиш ръцете си на горе, към Невидимия свят, тогава ще пуснеш друг един контакт в лявата ръка и ще произведе едно обратно действие в дясната ръка;

пък да има друг един контакт, да се произведат две противни действия от Невидимия свят и в тебе ще стане една промяна. Сега за пример вземете, когато ние не обичаме някого или когато не искаме да слушаме някого, когато бащата се разгневи на сина си каже му: “Иване!” А когато е добре, каже: “Иванчо”. Или пък синът каже “Татко” Не казва той: “Тате”. Или може да е жена, или друго име: Петко, Петър и т.н. Защо си навежда главата? Сега това дете като си наведе главата, пуща кръвта, която нахлува в задната част и завзема мозъка и се зараждат противоречиви енергии и понеже благородните енергии идат от симпатическата нервна система, той ги спъва и казва: Ти си баща, но аз нещо да зная за тебе. И тогава какво трябва да направите вие? Трябва да разбирате закона. Тази вода, която нахлува, трябва да бъде по-малко, трябва да турите тази запушалка, та по-малко кръв да влезе в мозъка на вашия Иванчо. Сега тук има мнозина Иванчовци, да не мислите, че за вас говоря, не, не, Иванчо, Иване, тъй се казва, да не мислите, че имам пред вид някого, не, само за обяснение. Именно тази част от кръвта трябва да се превърне в друга насока. И за туй в окултизма има известни мотори и начини за отправяне на кръвта в разни направления, да я прекарва отпред, в челото, в горната част на главата, в разни центрове, там, дето има недоимък. Трябва чрез своята воля да можем да налагаме на себе си. И за туй в това отношение вие трябва да се подготвите. Ще дойдем до науката. Една наука, която трябва да приложим в нейните граници. Тъй, най-малките опити ще направим. В сегашното общество, както тук, в България се заражда една реакция: вестникарите искат да противодействуват, създават една реакция от една страна; от друга страна духовенството създава разни спънки, с които искат да спрат едно движение, туй движение да го спрат или най-малко да го опорочат. Ние знаем всичко, което се върши. Тия хора аз зная защо искат това: те искат да отнемат спечелената енергия. Те искат да се съсипе туй общество и те да опатат всичко и да станат наследници на тази енергия. Но няма да бъде това. Аз съм казал, нито 5 пари няма да вземат, но ще платят голяма глоба, нищо няма да им дадем. Ще има плодородие, докато съм аз в България ще има плодородие, като напусна България,

пустиня ще стане като Палестина. И вие учениците, като напуснете, тъй ще стане. Тъй е писано в един Божествен закон: когато един народ пренебрегне великите Божествени закони, които са пратени за тях, такъв народ не може да напредне. И вие като ученици на окултната школа ще кажете: “Какво трябва да правим?”. Ще бъдете положителни вътре в себе си. И ние когато дойдем да застанем за Името Божие, там за нас има само едно мнение - Великият Божествен закон и няма право ни един народ да го престъпи. И там, дето са били пращани тия велики духове, всред славянството - аз не визирам себе си, аз визирам този велик закон - понеже Бог сега съизволява в славянството, да го тури в работа, в една мисия за човечеството. Хубаво, то е един факт, на славянството тия блага, които му се дават, но трябва да има разумни хора, които да използват условията, а ако не използват, след славяните ще дойдат други, трети, четвърти, всеки един народ като един индивид трябва разумно да изпълни своята мисия. Сега в България искат да кажат, че това е една секта и искат да убедят и вас. Защо? Вие ще станете изменници на българския народ? Ако вие не сте ученици на тая Школа, вие сте изменници. И всички ги считам за изменници, които не са ученици на тази Школа. Не само изменници на българския народ, но изменници на човечеството, понеже спъват Великата Божествена енергия, която приготвя новия път на човечеството. Ние не говорим в тъмно, елате и опитайте, ние не казваме: “вярвайте”, но елате и опитайте. Ние не искаме такива заблуждения. Добре. Ще бъдете смели и решителни, ние ще завъртим колелото и като завъртим туй колело всички вестникари в България ще скачат из въздуха нагоре и ние ще научим вестникарите какво да пишат за в бъдеще. Тия вестникари ще направя да станат всички неврастеници; да не могат да спят, най-лошите болести ще дойдат отгоре им. Те знаят ли това? Няма да могат да ядат сладко. Да не мислят, че се играе шега с Бога. Те трябва да употребят своето перо за Истината. Нямам нищо против, когато някой вестник пише Истината. Но един вестникар да пише лъжа, не му се прощава. На един свещеник, учител, майка или баща да говорят лъжа, това не им е простено. Сега и вие като застанете, вашият живот не трябва да туряте на старите основи, ние

трябва да реформираме живота си. Сега мнозина казват: “Толкова години какво сме спечелили?”. Ами че онзи, който е работил в света, не е ли спечелил нещо? Който всяка сутрин е ставал рано и е работил на нивата си, не е ли спечелил нещо? Но онзи, който е прашал другия да копае, проблематично е дали ще спечели. Сега толкова години аз съм се старал да ви дам един метод да работите като мене. И аз започвам с малко и съм присъствувал на екскурзии и др. опити. Вие имате обаче желание като дойдете, да казвате: “Не може ли и без да ходим?” - Не може. “Не може ли да го направим по друг начин?” - Няма друг начин. “Няма ли друг лесен начин?” - Лесният начин е такъв, когато ти излезеш на разходка, то е едно благо за тебе. Даже когато човек дружи с най-простите хора, то е едно благо, една привилегия. Ако знаеш как да постъпваш, много велики работи, /ще работи/ ще научиш. На Витоша тук преди няколко дена идват два вола, седнаха и единият почна да лиже другия, да го очисти и той си дава страната хубаво да го очисти. Казвам на тези, които бяха там: Какъв отличен пример. Тъй го оглади с езика си отгоре, отпред, от двете страни и онзи седи, мирува. Какъв отличен пример е това! Кой от вас би очистил лицето на брата си? Вие ще кажете: “Иди се измий там на чешмата”, но никому няма да дойде на ума да вземе вода и да кажете: “Дай, аз ще ти поля, а ти се умий”. Ще кажете: “сега с тия работи”. То е велик морал. В ума си кажи: “Дай да ти поля”. То е досетливост, една отлична черта. Ее, има нужда от опитност. Сега в тия малки постъпки се развива благородството на човешкия характер. И някой път мене ми е приятно да изляза с вас на разходка. Защо? Защото в тази разходка аз уча, разбирате ли, използвам малките работи, а не големите, материали събирам. Защото има неща в живота, които ще събирам по особен начин. Когато една пчелица трябва да посети хиляди цветенца, за да събере малко медец, така един учител или ученик от много неща трябва да се учи. Хубавите работи мъчно се печелят. После от всинца ви се изисква малко търпение. В резултатите вие бързате. И после аз по опитност зная. За пример наскоро направих един такъв опит, че всички се изпоплашиха, че аз ще си отида. Не, аз изпитвам вярата ви. Божественото не може да се

събори, разбирате ли? Божественото може да умре, но ще възкръсне 10 пъти по-силно, отколкото е било първоначално. Там е Бог, в Доброто. Той може да те умъртви, но и ще те възкреси, Той ще те опита; но когато човек те умъртвява, той не може да те възкреси. Когато дойде Господ, ще съсипе някоя наша работа, той не я съсипва, но Той дава нова енергия да вършим нова работа. Следователно при каквито условия да се намери ученикът, той трябва да знае, че в Божествения план няма изключение. Когато разпънаха Христа, всички ученици се разбягаха. “Свърши се тази работа” си казаха и Петровци, и всички избягаха, изпокриха се. Три дена, всички треперили: “Ние мислехме, че ще стане Цар, а сега разпънаха го и свърши се всичко”. Знаете ли какво бе положението на учениците докато Христос възкръсне?

И всеки е мислил. “Какво ще стане сега”. Туй историята не го пише, обаче Божественото вътре работи в душата, съживява се този Христос, не само в гроба, но и в техните сърца и те го видяха и се изпълниха със сили. В окултната наука вие ще видите това ново състояние в една жива Истина, която ще внесе този невидимия живот във вас. Та ви казвам сега: не се обезсърчавайте. Христос е казал така на учениците си: “Трябва да си ида, за вас е по-добре аз да си ида сега”. После казва: “Сърцата ви изпълни скръб, но аз пак ще ви видя и вие ще се възрадвате вътрешно”. “Отивам си временно, но това нищо не значи в изпълнението на Божия Закон”. Когато ние дойдем да изпълним Божия закон, в нас има само едно мнение. А ние нито по-рано, нито по-късно ще извършим известна работа, но точно на време. Сега аз желая вас, като ученици на тази школа, да не ви е страх. Сега някой от учениците замислили: “какво ще стане с нас, когато нашият Учител си замине”. Какво ще стане? Аз да ви кажа: ако вие сте мислили, а после действували, всичко това ще стане на прах и пух; а ако вие сте действували и после мислили, всичко ще се възрасти.

Ако вие мислите, че тази работа е моя работа, тогава напразно си хабите своята енергия, а ако мислите, че туй е едно Божествено дело, вие ще възрастнете. Но трябва да се самоопределите в себе си. Тъй е въпросът: Божествено ли е или не? Ако е Божествено,

идете с него, както аз съм с Него. Туй дело е Божествено и аз се застъпвам заради него, защото е Божествено и не само аз ще кажа, но всеки ще каже: Това дело е Божествено и вие ще пожертвувате живота си заради него, там е вашето спасение. В туй дело с него вие ще се прославите, а без него вие ще се обезчестите. Ще кажете: “Ама как да знаем?” Ела, братко, аз ще ти кажа, тук не се иска голяма философия. Имам един голям самун хляб. Питам те, този хляб как мислиш заради него, хранителен ли е или не е хранителен? - “Че не зная”. Заповядай. Отчупвам едно парче, давам ти един четвърт от него за четири часа, най-първо ви питам как се усещате - краката ми са слаби, не съм разположен - давам ви 1/4 от хляба, давам ви 4 часа на разположение, ако този хляб в 4 часа отгоре не може да възстанови разположението ви, той не е хляб. Ако в 4 часа възстанови разположението ви, той е хляб на място. Ще повярваш ли, че той е добър? Е, хубаво, след 4 часа възстанови силата ви. Може да кажете: “Аз се съмнявам”. Добре, ще направим втори опит. Пак се съмняваш. Още 1 опит. 10 опити са достатъчни. В окултизма няма нужда от повече от 10 опити. 99 опита направих, ти се съмняваш, тогава не ти давам хляб, нито трошица. От сега нататък иди си търси сам хляба.

Следователно окултните Истини вие ще ги проверявате и щом проверите една окултна Истина, тя е храм, не се съмнявайте в нея, не да ви доказваме 10 пъти за едно и също нещо дали туй е Божествено или не. Божествените неща са верни. Всяко нещо, което започва с действие и свършва с мисъл, то е Божествено; а всяко нещо, което започва с мисъл и свършва с действие, то е човешко. Право ли е туй? /”Право”/. Добре. Защо е право? Защото когато започнем с действие, Бог ще мисли заради нас, а когато ние мислим, Бог действа заради нас. Следователно и в единия и в другия случай работите ще вървят добре. Щото виждам вашите умове, казвате: “Нещо повече искаме, нещо повече”. Не че не може да ви дам нещо повече, но ако на един болен, който има охтика, лекарите такива болни ги тъпчат с яйца, с 2-3 кила мляко. И какво става? Затлъстяват и болестта временно спира, но в ума си те мислят само как да спасят живота си, целият живот мисли за

яйца и мляко. Като седнал, ще говорят: “Аз по толкова яйца ям, по толкова млеко изпивам”. И тъй, всеки ден говори за яйца и млеко. Питам, какъв смисъл има такъв живот? Една мисъл на яйца и млеко. Ако вие седнете като окултист и казвате: “Да имаме сили, че ще оправим България”. Нищо няма да направите. Ако на един народ му дадете най-голямо богатство, вие ще му създадете най-голямото нещастие; ако го направите силен, вие ще му създадете друго нещастие. Аз не казвам да не е силен, но силите трябва да дойдат отвътре, богатството трябва да дойде отвътре. И при това всеки трябва да работи и с честен труд и с пот на лицето да си изкарва своята прехрана. Туй е сега закон. Сега трудът не е разпределен и вследствие на това ние страдаме. Сега ще оставя, туй не е наша вина, но понеже ние туряме основите на бъдещия живот, досега било що било. Аз не се спирам върху сегашния ваш живот, както започнахте, тъй ще свършите, но понеже туряте новите основи на живота си, няма да градим по старому. Аз имам всичко добро желание да дам един обрат, една нова насока; с всичките ми думи аз внасям една нова енергия във вас, събуждам нещо ново, Божествено и ако ме слушате, тая енергия ще действа благотворно във вас, а ако не ме слушате, тази енергия ще произведе обратни резултати. Казвам: “Ако ме слушате”, но да се разберем добре. Казвам ви, давам ви известна семка и ви казвам: еди в кой месец, в коя година, в кой ден, при какви условия, когато Месечината е в тази фаза, пък казвам и начина как да посеее семката. Защо вие трябва да ме слушате? Защото тази семка може да израсне само при тия условия. Вие може да кажете: “Не може ли по друг начин?”. Казвам, една педя ще изкопаете. Вие казвате: “4 пръста не може ли?”. Казвам, толкова тор, толкова пясък ще турите, после вода. - “Не може ли другояче?” - Може другояче, но в Божествения закон за садене семките са турени известни закони и всички ония добродетели, които трябва да се насадят в нашия ум, те си имат условия, при които растат. Може да насадите някоя мисъл и след някоя година тя изчезне. Друг е посадил друга семка и тази мисъл пребъдва във вас през целия живот. Тъй ние ще дойдем до онези велики закони да разбираме. Аз искам от вас да се пробудят и развият окултните способности. Без

туй не може да учите. Най-първо трябва да се събудят окултните способности, скритите способности, които до сега не са били в действие, те са в почиващо състояние. Тях постепенно ще ги събудим, а не изведнъж, защото ако ги събудим изведнъж - вие ще понесете големи страдания, но постепенно. Другите способности и тях постепенно ще се съграждат. Защото ако изведнъж почнеш да градиш, у вас ще се яви друго зло, а това не е окултно, защото много окултисти, които отведнъж са се развили, са се възгордели. Ние искаме всичко туй да върви по един естествен път. Да може да използвате благата, които Бог е вложил в нас.

Сега не смесвайте вашите религиозни вярвания с окултните Истини. Една окултна Истина може да се употреби в каквито форми искаш, тя не се ограничава и окултната Истина не може да я вържеш. Окултната Истина може да употребим само, ако имаме знание, нямате ли знание, тази Истина ще ти причини най-големите страдания. Искам най-първо вие, като ученици на Школата, ще се проучавате един друг. Да кажем спрямо някои нямате разположение, това не е зло, но то показва, че в двама ви действуват еднакви сили, еднакви стремежи, намерете подобни и ще намерите трета една равнодействаща сила да внесе хармония във вас. Ако третият не може да оправи работата, четвърти, пети, шести до 10 души, но все ще намерите един, който да внесе равновесие между тях, които са загубили равновесието. Сега много пъти учениците казват: “Той е много нервен, нетърпелив”. Но то са все празни думи. “Нетърпелив” човек, “нервен” човек, това са само думи. Всъщност гневливи хора няма, нетърпеливи хора няма. Т.е. има в даден момент, известна енергия е натрупана в мозъка и тази енергия ни безпокои, тя е като една бомба, като излезе навън, ти си спокоен и добре разположен, много добър човек си. Всеки от вас като се разгневи, какво ли не прави в къщи, а щом изчезне енергията и той е кротък като агне. Питам, де е лошавината на този човек? Ние казваме сега: “Той е един лош човек”. Но в този човек има известна енергия, която трябва да се употреби разумно на своето място. Сега да се повърнем към предмета.

Искам тази беседа, тя ви се вижда малко разхвърлена, но вие

ще си я напишете всички, всичките ученици. И след туй всеки един ученик ще извлече главните черти и ще я систематизира за себе си ще има една тетрадка. Та бих желал вие да направите това и аз ще прегледам вашите извадки. Ще извадите главните черти и ще ги наредите, тъй както вие разбирате. Сега ще видим кои са способните ученици. Обезателно това ще направите през лятото, през цялото лято. Тази работа няма да я искам сега, но най-последната част от пролетта и цялото лято, давам ви достатъчно време да я напишете хубаво и тогава вие ще си извадите от нея извадките и ще я систематизирате според вашему в друга една книжка. Купете си две тетрадки, в първата ще имате оригинала, а във втората вашия превод. Искам да видя какъв превод ще направите и какви заключения и приложения може да извадите. Онези, които могат да направят. Сега разбрахте ли? В едно тефтерче ще я напишете хубаво, няма на пишуща машина. Не се позволява в класовете лекциите да се пишат на пишуща машина. Всичките ще минат през вашата ръка, ако искате да прогресирате: Мине ли през машина, не ще има резултати. Туй, което е важно, туй, което е ценно, трябва да мине през самите вас и ще я държите като светиня. А сега очаквате някой друг да го препише и да ви го даде и да ви извади извадките. Ее, какви ученици ще бъдете. Седнете, мислете всеки ден по 1/2 час, по един час.

Сега на вас давал ли съм друго упражнение? /”Не”/. Първите две седмици 5 минути ще употребявате за изправяне на вашите недъзи - физически, духовни и умствени. 5 минути на ден за две седмици ще ги употребявате за лекуване вашите недъзи. Ще вземете тази беседа и първата беседа за жените, тия две беседи ще ги препишете. Онази, за да имате определено за 5-те минути. Тия две беседи препишете си ги. Сега искам да зная колцина от вас ще може да приложат туй? От утре ще се започне. По сред нощ, щом се събудите от първия сън, приложете закона. Правилото - сутринта, то е най-хубавото време, което може да приложите. Първото време, което може да посветите. Тъй ще се абстрахирате в себе си, като един зрител ще се оставите, щото Божествената благодат да ви обсипе, да подигне заложеното във вас добро. И да се почувствувате в положението на

едно новородено дете, без никакви грижи. Ще се оставите на тази Божествена благодат тъй да ви обсипе. 5 минути това и след туй пак ще дойдете в първото състояние. Поне ще спечелите, че ще се разшири вашето съзнание и най-малкото, което ще добиете, то е ще добиете една малко по-голяма самоувереност в душата си в тия 5 минути. А при сегашните условия потребно е на учениците да имат тази вътрешна самоувереност. Защото няма нищо по-ужасно от самоувереността. Може или не може. В нас има само един закон: може. И когато Павел е казал: “Всичко мога чрез Господа Исуса Христа, Който ме укрепява”, това е същият закон. Павел го е взел от там: “Ако думите ми пребъдват във вас, и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас”. И казва още: “Всичко каквото попросите в Мое Име ще бъде и Аз ще ви се изявя”. Най-първо Словото трябва да бъде и на туй Слово Истината трябва да бъде глава. Значи тия два принципа трябва да действуват в нас. То е един малък опит - 5 минути, то въпрос не става. 5 минути за едно благородно размишление. Тогава ще кажете тъй, една формула за тия 5 минути. “Желая, Господи, добродетелите, които си вложил в моята душа от начало, да възраснат със силата на твоята Любов и Мъдрост. И аз ще употребя всичките сили на Твоето лозе за изпълнението на Твоята воля.”

Класът ще си продължава през цялото лято. Онези, които останат, дали аз присъствавам или не, вие ще се събирате всеки четвъртък. Ще ви се дават теми, върху които да пишете и тези теми ще се четат. Помнете едно - ние ще преодолеем всичките мъчнотии. Небето и Земята ще преминат, но нито една резка от онова, което съм казал, няма да премине. Всичко, каквото Бог е казал ще се изпълни тъй, без никакво изключение. Великият Божи закон, в него няма изключение. Сега не си съставяйте илюзии, работете, работете, защото животът е в бъдеще. От сега иде този живот. Ще кажете: “То е толкова естествено, какъв ще бъде този живот?” - То е тъй. Каква е аналогията? Когато онази гъсеница, която умира, дошла е до крайния предел и казва: “свърши се”. И животът не може да се развива в тази форма и започва да прави своята какавида. Пита ли тя какво ще стане от нея. Ще стане нещо по-хубаво. Вторият живот ще

бъде много по-приятен отколкото първия.

Следователно сегашният живот е достигнал до крайните предели. И сега какавидата на пеперуда ще стане. Този живот сам по себе си ще определи новия живот, а този нов живот ще бъде 10 пъти по-добър, отколкото сегашния. Най-малко 10 пъти ще е по-добър. И той заслужава да пожертвувате всичко за него. Там ще има такива условия, които сега не може да се разправят. А ние казваме: “няма сега да напуснем”. Ние можем да идем в горите, но кой е пътят? Пътят е през всичките мъчнотии, които сега имаме да преодолеем. И аз съм гледал, когато някой българин задръсти колата с воловете някъде и не може да мине, дойде друг селянин, тури ралото, пак не може, идва трети, четвърти, 10 души и колата тръгне. Някой път нашата кола се задръсти някъде, идват втори, трети, четвърти, до 10 души и като турнем всичките сили, ще тръгне колата. Двама не може да направим, но 10 души като дойдат и потеглят, колата ще тръгне. И ние казваме: каквото един не може да направи, 10 души, съединени в една сила, могат да го направят. И може тогава една кола да върви без волове. И тъй, има нужда абсолютно да вярваме в този окултен закон, в него няма изключение, той е жив закон, всички, които са били преди вас, са работели и са опитвали това. И вие ще опитате тази самоувереност, ще видите. Та абсолютно сега никакво обезсърчение да няма. Може да има мъчнотии много големи, недоимък, това, онова, тия неща са второ степенни. Аз ги считам за едно благо, макар, че са неприятни в живота. В окултизма може да ви дадат някои изпити. Ако вие не сте подготвени, като ви дадат един изпит, може да ви изхвъркне мозъка из главата. Ами че там има такива изпити, ще ви опитат. Аз пак съм ви казвал, че в окултизма има такива привидни изпити, ще ви изпитат и ще видят кой има убеждение и кой не. В старо време, в тия окултни братства, често са правели опити да видят дали ученикът е смел, ще му дадат един водач, ще му привържат очите и далеч някъде ще го оставят сам, ще му отворят очите и той ще види наоколо все хора с маски и на среща му една маска със светъл нож се приближава. Ако той е страхлив, ще хукне да бяга, а ако той остане, тази маска ще дойде, ще го мушне с нож, но този нож е книжен. Но какво ще

преживеете до този момент? “Отидох, отиде живота ми” ще си кажете . Та често гледам, че вие бягате от тия привидни ножове, казвате: знаете ли какво нещастие, и бягате от този книжен нож. Не, не, ще очаквате този книжен нож да се забие с всичката своя сила. И затова Писанието казва: “всичко, каквото се случи на ония, които любят Бога, то е за добро”. Даже в окултната наука се раждат ексцентрични работи. Казва някой: “Аз влезнах тук да се оправят работите ми, а те се разбъркаха”. Ама ти не знаеш, че ако сега се разбъркаха работите ти, другояче колко ли биха се объркали? Вие имате такава философия. Някой спестява 10 000 лв., имал си хубав вол, добре, умира вола, ще каже той: “Каква загуба!” Ее, хубаво, ако ти не беше спестил тези пари и волът умре, какво щеше да правиш? Ти благодари, че си имал спестени пари. Това не е логика. Някой влезе тук и казва: “ама че кармата ми такава, онакава”. Искате да ви помогнат. Вие влизате и вашите работи не се оправят. Вие благодарете, че сте тук, на това място. Ако тук ви е така, представете си какво ще е отвънка. Ее, добре, влезеш в една къща, няма дрехи, няма нищо, вие все треперите, но ако ти излезеш на вятъра, дъжд, какво ще бъде положението ти? Тук поне сте под покрив, сухо е. Та не си правете илюзии да мислите, че като сте влезли в Школата, че знаете нещо повече. Не. И при това, не пресиливайте законите на Школата, не мислете, че тази Школа е създадена само заради вас, да оправя вашите материални работи. Тази Школа си има велико предназначение. Между това да се оправят вашите работи, но то е само мимоходом, те са посторонни работи. Съвсем друга цел има Школата. И тогава турете онзи стих: “Търсете първом Царството Божие и Правдата негова и всичко друго ще ви се приложи”. Ако окултно го разберете, въпросът е решен за вас. Та като ученици на Школата, ще бъдете прилежни, защото Христос обича прилежните ученици.

“Ако ме любите, ще опазите моя закон”. Ще учите, ще го приложите и светът да познае какво е моето учение. Като го приложите разумно, от резултатите на туй учение, като го приложите, светът да познае, че действително сте мои ученици и че учението е Божествено.

Сега забърквате и никакъв плод няма. За Любов говорим, плод няма, за Мъдрост говорим, плод няма, за Истина говорим, плод няма. Няма плод! Всички тия дървета са безплодни. Не, че не цъфнувате, цъфтите и много хубаво мирише цветът, но плод няма. Не казвам, че пчели няма. Като цъфне круша, пчелите събират мед, но важното е плодът. Та ние идваме от пчелите да вземаме мед. И сега много окултисти са събирали медец от цвета на тия дървета. Сега трябва да дадем плод на тия Божествени дървета.

Тайна молитва

ВЛИЯНИЕТО НА МУЗИКАТА

17 школна лекция на Общия Окултен Клас,

22 юни 1922 четвъртък

София

Тайна молитва

(Прочетоха се темите за музиката)

Сега, ако ви попитат: Кой свят засяга музиката или от кой свят произхожда музиката какво ще отговорите? - От умствения свят, т.е. само един интелигентен човек може да пее. Следователно музика и човешката интелигентност вървят заедно. Защото правилната мисъл, това е музика. Сега аз ще ви дам един малък музикален опит. Един музикален опит. Разбира се онези от вас, които не знаят да пеят, трябва да правят усилие. Най-първо заучете гамата, 7-тых тона и от тях естественият тон, от който започва гамата. Може да вземете естествения тон на органа или на пианото. Някои пиана започват по-високо или по-ниско с $1/2$ тон. Заучете тоновете на гамата без повишение и без понижение, естествено, всички тук заучете do, re, mi...do, si, напред и назад. Когато имате добро разположение изпейте тоновете. После, щом се измени вашето разположение, пак ги изпейте и забележете каква е разликата. Запример гневен сте, изпейте do, re...do, si и назад и вижте какви съпротивления ще срещнете. Наблюдавайте психически, разлика правете в пеенето. Някой път имате дисхармонично настроение, вижте на кои тонове, каква дисхармония се явява; някой път може да имате някой вътрешен страх, пак изпейте гамата напред и назад, забележете при кои тонове не върви добре, ще правите психически наблюдения. Правете тия опити и психически ще почнете да отличавате къде куцате. Запример някои музиканти, слушал съм, взимат по-високо re-то, не може да взимат правилно, в пеенето не може да го взимат

правилно. Защо? Защото са чрезмерно активни. Някъде si-то не взимат правилно. Някъде do-то не взимат правилно. Да пееш, значи всякога трябва да вземеш тоновете правилно. Щом измениш в каквото и да е отношение, ти вече не си музикант, не спазваш правилата. Следователно музикант е само този, който при всички условия спазва природните отношения, разбирам “разумните природни отношения”, които съществуват между тоновете.

Сега запример когато се карате, а карането е музика, някъде натъртванието при някой тон е по-силно. В говора нали има повишение и понижение? Ако ние преведем гнева в музикален език, а то, когато се разсърди някой, той пее Forte, когато иска някой да го замаже, той пее много меко, пее pianissimo /pp/. Но ще забележите, че у всички вас тоновете са слабо застъпени. В миналото вие не сте научили музиката и сега трябва да правите много големи усилия. И вашето скъсяване на живота се дължи на нямане на музика, липсва музика. Престъпността у хората се дължи на това, че музика няма. Запример хора убийци нямат никаква музика. Следователно музиката е един стимул; щом почнеш да пееш, кръвта почне да се пренася към предната част на главата, мозъкът привлича кръвта към предната част и тъй мозъкът се развива правилно. И първото нещо на черната ложа е, че тя всякога казва: “Ти си остарял, на тебе не ти трябва пеене. Господ и без твоето пеене може, ти днес си неразположен, не пей!” И почнеш да загрубяваш, да загрубяваш, докато загубиш туй чувство и кръвта слиза в долния център на мозъка и всичко благородно изсъхва в тебе. После, у някои хора този срам, те обичат музиката, но не пеят, понеже другите ще им се смеят. Няма какво да се срамувате, защото няма певици. Само една певица съм чувал да пее хубаво, тъй, да владее гласа си - една туркиня, чувал съм я преди 20 години. Две или три певици съм слушал, които пеят хубаво, да взима душата участие, а не само да трепери гласа, да правиш усилие. Музиката е едно естествено изкуство. Като седнеш и почнеш да мислиш как ще пееш.... не, трябва да пееш без да мислиш; почнеш ли да мислиш как ще пееш, няма да пееш. Когато някой човек почне да мисли как да плаща дълговете, той пари няма в касата си, а когато касата е пълна, не мисли, а плаща и който дойде

“колко имам да ти плащам?” - “Ето”. Защо? - Касата му е пълна. Всички ние сме хора, които много мислим за религията, много мислим, за добродетелите много мислим. Защо мислим? Понеже касите са празни.

Сега, учениците на окултната школа не знаят музика. Щом като касата е празна, ще мислите, но ще знаете, че без музика не може да бъдете ученици на школата. Туй трябва да знаете. Едно условие: без музика не може да бъдете ученици на школата и то тъй, доста добри ученици. И първото нещо, първият изпит по музика ще дадем и там може да пропаднете. Първият изпит в школата е музиката. Ще ви дадат едно парче да го изпее, една много проста песен ще ти дадат да изпееш. Тъй, разбирате вече “музиката” и “мисъл” вървят паралелно. И после музиката може да я употребим като едно възпитателно средство. Наблюдавайте кои хора какви песни обичат. Когато някой е неразположен изпейте му песента, която обича и той ще има разположение. Всеки човек има любима песен. Религиозните хора в православната църква, в евангелската църква, все си имат някоя любима песен.

Сега първо: вашето наблюдение, което трябва да правите е при взимането на гамата. Туй упражнение ще го правите за две седмици наред всеки ден сутрин и вечер преди да си лягате. Сутрин ще изпее гамата по три пъти. Наблюдения ще правите, не само тъй. Вие искате да изучавате окултни науки имате велики идеи да схващате силите на Природата, но ако вие не можете да схванете разликата между два музикални тона, леките вибрации, как ще схванете ония велики сили, на които тоновете са по-високи? Как ще ги схванете тях? И сега аз не искам да ви поощрявам, но когато изучите окултната музика, вие като запее, ще почнат да се групират всички песъчинки на едно място и да образуват камъни. Има окултни песни, при които само като запееш на един камък, за 10 минути от горе, той ще почне да се разсипва. Има окултна музика, която ако я запееш, ти може да спреш течението на една река. Има окултна музика, като я пееш при някой засъхнал извор, водата ще тръгне. Да. И ако някой път вие изсъхнете и замязате на изсъхнали извори, то е защото не пее. Вие казвате: “Господ не ме обича”. -

Изсъхне вашият извор. Запейте и веднага ще потече вашият извор. Ще кажете: “Аз сега съм тъжен, като стана в добро разположение, тогава ще пея”. Тогава няма защо да пееш, сега ще пееш. После, ако на някой от вас излезе цирка, ще ви дам един опит, музикален опит да го лекувате. Ако някой има цирей, изпейте му сутрин три пъти гамата, вечерта пак три пъти и ако пеете правилно този цирей ще мине. И защо някои болести не се лекуват? - Изгубвате музиката. Човек, който се уплаши и не може да пее - умира. Имаш възпаление, 40 градуса температура, запей някоя песен, веднага на няколко градуса ще спадне температурата. А лекарите ще кажат: “Той е болен, да мълчи, никакво пеене, само да чувствава диханието си”. Имате неразположение, едно неприятно състояние - пейте! Изпейте на туй състояние една песен, втора изпейте, трета, докато изпеете подобаващата песен, практическото възпитателно влияние на музиката, то ни интересува. Не ни интересуват тия неща, които ни пречат, а какво може да произведе в нас музиката, то ни интересува.

Сега, във връзка с музиката ще определя два пътя на живота. Един възходящ - правият път на живота и низходящият път на живота. Възходящият, правият път на живота е път, който съдържа в себе си всички възходящи сили: формите има, съдържание има и смисъл в себе си има; той се нарича правият път. Низходящият път е път, който съдържа всички низходящи форми, съдържание и смисъл на низходящия живот, те го наричат левият път.

И тъй, под “път” ще разбирате, всички възможности, които живота изисква в даден момент. Туй се нарича път. Сега музиката е едно от средствата на правия път, на възходящия път. Едно от великите средства на възходящия прав път на живота. И следователно всеки един живот трябва да започне с музика.

Сега, когато пеете, няма да пеете както учениците do, re, mi, fa, sol... това не е пеене, ама ти ще се спреш, като кажеш - do, ще забравиш, че си в света. Като кажеш - do, ще мислиш, че ти започваш живота, започваш да живееш. И като кажеш re, ще мислиш, че този живот, в който живееш, ще почнеш да го оформяваш, да събираш материали заради него. Като дойдеш до mi, ще подразбираш, че разпределяш този материал. - Fa подразбира полученото вътрешно

съчетание за какво може да се прилага в живота. - Sol това е градеж, започване на градежа. - La е мазилка. - Si е завършване на прозорци и врати. Тогава вие ще свършете, ще направите не само механически прозорци, но ще знаете, че един прозорец е едно отверстие, място от дето светлината може да дойде. Вратата е място, от гдето един човек може да дойде, път за движение на душата. Когато ние говорим за прозорци и врати, разбираме, че прозорецът е място, дето светлината може да проникне; а вратата е място, през което душата може да влезе. Това са само някои окултни бележки в музиката, за тях ще говоря и друг път.

Сега изпейте - do. Вие вземете doo, има ли музика в туй - doooo? Още по-тихо! Още душата не взема участие в туй пеене. В тия трептения не само ти трябва да вземеш участие, но трябва да контролираш и дихателната си система, понеже тук имате още един от важните центрове - ларинкса; и чрез мозъка вие ще развиете ларинкса. И правилният говор в света зависи от музиката. Ако музиката е правилно развита, и говорът ще бъде правилно развит. Следователно ще съсредоточите всичката си енергия в дробовите между симпатическата система и ларинкса; между тия два възела започва да се върти това колело на мозъка. Разбира се у вас има този срам, ако вдигна някого сега да пее, вие всинца ще почнете да се смеете. Запример няма да гледате как пее той, ама ще се кискате, ще се смеете, че той не взима правилно тоновете. А с това вие убивате желанието той да пее. Ее, добре, сега нека вземем всички първия тон - do. /Всички пеят - do, - do, - do/. Сега да дойдем до - ге. - do - ге - ге - ге по-силно. /Всички пеят./ - ге....Не взимате правилно. Не е чисто туй - ге, куца ви нещо, показва, че енергиите не са разпределени правилно, куца нещо. Но - do-то, е чисто, добре е. /Всички изпяха тъй последователно цялата гама/. Аз някога ще ви занимая, ще вземем някое окултно упражнение по музика. Тогава ще направим една разлика. Ще изпеем една обикновена песен, по обикновеному, после ще изпеем същата песен по правилата на окултната музика да видим какъв ефект може да произведе тя.

Сега, останалите работи ще четете следуюция път. Друга тема имате ли? - Не.

Ползата от планинските върхове.

Каква полза принася изкачването? После, каква друга полза? - Задържат се там снеговете, привличат влагата, ветровете.

Сега вие си отбелязвайте всичките тия предмети, не мислете, че те са дадени произволно. Всичките теми ще ги напишете в една особена тетрадка, ще мислите върху тях. За музиката всъщност от сега нататък ще мислите. Колкото теми сте написали, ще се спирате върху тях и ще ги преглеждате наново, защото за в бъдеще ще минем да съчетаваме. Запример ще искам да съчетаете отношенията, които съществуват между музиката и планинските върхове. Разбира се то са сложните упражнения, ние ще минем по-после към тях. След една година още ще дойдем до сложните упражнения. Ще гледате да турите сега една здрава основа. Защото ако не турите тази здрава основа, не може да съградите. Защото в окултната школа ние имаме за цел първо да развием центровете на вяра, надежда, Любов; да развием музикалните чувства; да развием въображението; да развием математическите способности, разсъдителните способности, творческия ум; да развием дружелюбието, да урегулируме човешкото честолюбие, човешката гордост, после да впрегнем ексекутивните способности на човека в работа, да развием речта, да я турим в правилен път; после да създадем правилните форми за живота. Това са задачи, върху които трябва да се работи. И след като се развият тия центрове, тогава ще ги свържем. Всеки един център е свързан с известно течение и тогава може да се манипулира вече. Та предстоят упражнения, упражнения.

Да кажем, имате една мъчна задача. Бил сте ученик или студент и сте скъсани на изпита, а средства нямате да следвате идущата година. Вашият благодетел не ви поддържа вече. Три мисли може да ви минат през ума: да се убиете, да прекратите живота си. Какво трябва да прави този студент? Ще пее, ще почне да пее гамата от долу на горе и от горе надолу. Ще каже: животът е една възходяща гама. Започни от долно - do и върви до другото, до горно - do. Мен са ме скъсали - ще слезеш надолу с гамата. Скъсването ще го считаш повръщане по обратния път. Като скъсат някого, ще кажат, повърни

гамата назад - do, si, la,...Който не разбира музиката, ще каже: “Скъсан съм”, а който разбира музиката ще каже: “Пея гамата по обратния път”. И тогава ще се качи отново до горно “do”. И когато усвои тоновете, благополучно минава изпита. Но и когато го скъсат, пак ще пее правилно - назад гамата. То е едно и също нещо. Сега запример вие не може да се убедите, че като те скъсат на изпита е по-хубаво, отколкото да минеш. А че много пъти нещастни ученици не се учат през цялата година, обаче случи се най-лесния предмет го попитат, получи 5 - минава, а много по-добре е да го скъсат, да повтаря, да заучи материала добре, защото за следуюция клас той ще е готов.

Сега, в окултната школа не може да минете тъй. Материалът е тъй свързан, че вие не може да минете, да прескочите един материал. Всяко нещо ученикът трябва да го заучи и то тъй, хубаво! Каквито хитрости и да употребите, по никой начин не може да минете, една необходимост е то. Та, всичките неща ще ги заучавате добре. И страданията в живота не са нищо друго освен скъсване, постоянно ни късат. По някой път мислиш, че си добродетелен, но те скъсат на добродетелта. Ти кажеш: “Аз до вчера бях добър”. Но ти не си научил още изкуството да бъдеш добър. То е едно изкуство да знаеш да бъдеш добър. В окултизма ние разбираме “добър” човек този, който знае правилно да използва известни Божествени сили в техните форми, които им са предназначени. Това значи добър човек: на всяка Божествена сила да даде съответна форма, която е определена заради нея. Защото ако при разни състояния, при разни настроения и при разни възрасти знаеш каква форма съответствува на тази сила и можеш да ѝ я дадеш, без да погрешаш, ще бъдеш добър човек. Тъй е. Следователно ще заучавате при еди-коя сила, при еди-кой случай еди-коя форма съответствува. Защото в окултно значение само тъй ще добиете светлина. Сега се обезсърчавате, всеки ден ставате добър и лош и предстои ви усилена работа, главно на онези от вас, които искат да се учат. После ще пазите друго правило. Великата окултна наука всякога тъй се поставя, че човек трябва да започва с най-слабите сили в света да работи, те са най-производителните. Ще започнеш с най-слабата сила, която имаш.

И даже в практическо отношение вие забелязвате същото. Един човек, който изведнъж като излезе от къщи започва да взима големи крачки, този човек никаква работа не може да свърши; колкото отива по-нататък, той отслабва, отслабва и сред пътя умори се и спира; а излезне ли някой човек и усъмни ли се, започне полекичка, полекичка и постепенно усилва, този човек ще свърши работа. И сега в религиозно отношение науката се състои в същото. Онзи, който като излезе на улицата и каже: “Аз ще направя туй, онуй”, нищо няма да направи. Не, спри се и кажи: “Туй, което Учителят ми даде, аз ще го науча; за друг път не зная, но днес тази малка крачка ще направя”. Той не мисли за бъдеще. Някой, като влезе в училището, мисли как ще свърши втори, трети клас и т.н. Каква диплома ще вземе, как ще го посрещнат, с цветя, украшения, всичко туй изпъква в ума му, но нищо няма да свърши този ученик. Та, сега вие, като окултни ученици, някои от вас мислят тъй: сега ние, като свършим, туй ще направим, онуй ще направим. Не, не какво ще свършите вие, не мислете. Стига да свършите, не си хабете силите. Когато имате празно време, може да си мечтаете по разни предмети, но в Школата никакви други предмети! Вънка от Школата има мечтание. Когато ние искаме такива мечтания, окултните братя, когато искат да си мечтаят, те от Невидимия свят слизат долу в ада да видят всичките мечти, защото адът е пълен с велики мечти. Ако иска някой да види най-великите мечти, най-великите планове, трябва да слезе в ада. Какви мечтания, планове, проекти има там! Най-учените философи пишат на свещеници, на пророци, на учители, на майки, на бащи. Всички планове там са събрани. И когато някой човек иска да стане много велик, Господ го праща долу да види великите планове. И за туй в окултната школа най-първо изучават малките работи и след туй пристъпват да изучават великите работи. За туй ще започнете с малките сили, които имате в себе си, с най-малките подтици, не започвайте с най-силния подтик на душата. Някои проповядват с най-силната енергия. Но в окултизма ние започваме с най-малките, най-слабите подбуждения. Ако ти може да дадеш живот на най-малкото подбуждение, ти си в сила да правиш велики работи. С пари ако може да направиш нещо, добре е, но ако баща ти остави 100 000

лв.; обаче ако баща ти остави един грош и ако с този грош ти може да направиш нещо, ти си човек; пък ако можеш да направиш нещо с една стотинка... Ум се иска, ум, иска се сърце, иска се и воля! За туй с най-слабите сили, които имате, с тях ще започнете. И светът започва с най-слабите.

Тайна молитва

МЕЧЕШКИЯТ КАПАН

18 школна лекция на Общия Окултен Клас,

29 юни 1922 четвъртък

София

Тайна молитва

(Прочетоха се темите “Ползата от планинските върхове”, останалите ще прочетете в другите четвъртъчни събрания)

Следуюция четвъртък имате ли тема? - Не.

Вторият път напишете нещо върху “историята на житното зърно” . Кога се е появило на Земята? Само за житното зърно кога се е появило и при какви условия. Има ли го в диво състояние или не? Трябва да помислите малко, има ли го в диво състояние? (- Няма го). Защо го няма? Ще пишете идейно, няма да се разстилате да говорите за второстепенни неща. Само с идеи, всичко, което кажете, да бъде изказано идейно, образно, пък после върху подробностите. Научете се да говорите отривисто. Окултният ученик трябва да говори: гладен съм. А не - твърде съм гладен, много съм гладен. - Гладен съм, жаден съм, ходи ми се на разходка. А туй - много ми се ходи, твърде ми се ходи, ще ми бъде приятно... това е за хората, които имат време, които могат да разполагат с изобилно време. После, когато ви се зададе някоя тема от окултно гледище ще характеризирате най- отличителната черта. Запример за хляба, коя е най-отличителната черта? За водата, коя е отличителната черта? За светлината, коя е отличителната черта? На Любовта, коя е отличителната черта? На Мъдростта коя е отличителната черта? Вие може да кажете много работи, но отличителната черта е само тази, която се проявява най-първо от всички, която изпъква, тя е отличителна. Отличителната черта е първата, която се проявява.

Ако кажа: Коя беше отличителната черта на света? Когато рече Бог: “Да бъде земята и небето”, какво казва Бог после? - Създаде светлината, значи видимият свят. Отличителната черта на видимият свят, това е светлината. Следователно коя е отличителната черта на светлината? - Разкрива света. Коя е отличителната черта на тъмнината? - закрива света. То е отличително! А че светлината това прави, онова прави, то са второстепенни неща. Отличителното трябва да изпъкне в ума ти. После Любовта какво прави? Коя е отличителната черта на Любовта? Вие ще кажете туй, онуй, много работи. Отличителната черта коя е? Може да кажете много работи, не бързайте да се произнесете, защото аз ще кажа едно нещо и вие ще се считате обидени. Мислете! Коя е отличителната черта на Духа? Сега може ли да кажем, че Бог, Който съдържа всичко в себе си може да се жертвува? Може ли вечното и безконечното да се жертвува? За кого ще се жертвува? Тъй щото като кажете - жертва - ще трябва да разбирате каква е отличителната черта на жертвата. То е философски въпрос. Казваме, Бог се е жертвувал. Но отличителната черта на жертвата каква е? Отличителната черта на Безконечното е, че не иска да смаже най- нищожното! Бог иска да даде и на най- нищожното този живот, който Той има. И Бог се спира и пред най-малката буболечица да ѝ направи път да мине. То е жертва зарад Него. Той спира цялото движение за да мине една буболечица. Не е ли жертва? То е едно усилие. Следователно някой път Бог за нас спира колата си. И ако не би спрял колата си, какво би останало от нас? Бихме пропаднали, но Той често спира цялото движение и често стълкновенията, нещастията в света произтичат, че Бог е спрял Своята каруца да мине някоя буболечица и вие усещате сътресение. Аз казвам: “Спрял е Бог Своята каруца за една буболечица”. То е величието на Бога! А утре заради вас ще спре. Законът е същ. Утре и пред вас, ще спре Своята кола да минете. То е велико нещо! Това са разсъждения за ума ви. Трябва да мислите! Сега, отличителната черта на Любовта каква е? Вие ще кажете: отличителната черта на Любовта, това е жертвата. Но как ще разбереш жертвата, когато сам не се жертвуваш? Може да говори за жертвата онзи, който се е жертвувал. Не си се жертвувал, не разбираш жертвата. Сега да кажем

- жертва - може да разбираме приготвяне за такъв един хубав обед, печена кокошка, тъй прясно заклана и опечена на пирустия, зачервена. След туй направена хубава супа от краката ѝ. Добре, след туй, баница направена с мляко и яйца, с сирене, после турено в едно шише половин кило шестгодишно вино. И ти, след като си гладувал и си очаквал на тази кокошка, дойде един твой приятел, три дена гладувал и ако ти се откажеш от яденето си, то е жертва! И това да ти причини една радост, че ти жертвуваш кокошката и баницата и всичко, да бъдеш доволен като го гледаш, че яде, туй го наричам до известна степен жертва; според нашето разбиране туй, което се падаше на тебе, да го дадеш другиму. Потребно е здрава мисъл, т.е. свършена мисъл.

Сега, три трябва да бъдат съжденията на окултния ученик за живата Природа. Най-простите съждения, те са следующите. Ако вие, съвременните да кажем учители или ученици, постъпите в едно съвременно училище, образцово училище, не са ли всички неща предвидени, по възможност програмата, предметите, колко часа ще се занимавате, колко учители ще има, кои учители какви предмети ще преподават? И всеки учител ще обясни предмета си. Всичко е предвидено. Ученикът, щом влезе, трябва да учи, не остава от негова страна той да критикува онези учебници, да каже този учебник не струва или онзи не струва. В едно евангелско училище преподава учителят по български език. Излиза един ученик и казва: “Господине, българският език има толкова граматика, на Икономов той пише, на Иван Стоянов той пише, на Тодор на Петко граматиката...” Учителят му казва: “Слушай, какво пише Икономов за граматиката - не зная, аз искам да пишеш ти по граматиката, която аз преподавам в клас, а като излезнеш въвн от класа, може да вземеш каквото искаш”. Понеже ние сме в училището на Природата, трябва да употребим нейния език, нищо повече! Един ден, когато я надраснем, да излезем из училището навън, тогава може да мислим, както искаме. В тази жива Природа всичко е предвидено. Да кажем, аз ви задавам известен предмет - “планинските върхове”. Е, отличителната черта на един планински връх? Когато вие изостряте едно перо, защо го изостряте? Тъй, да

може да пишете по-хубаво. Защо си изостряте вашия молив? За да може да пишете. Защо изостряте вашия нож? За да може да режете. Да кажем отличителната черта на ножа коя е? Планински връх и долина това са две състояния вътре в Природата. И в долините и в върховете се събират две противоположни енергии. Следователно планините съставляват гръбнака на Земята, гръбначният стълб са те. Следователно нашата Земя е дошла до положението на гръбнака, затуй има планини. Едно време е била меко тяло, без планини. Било е време, когато е била без планини. А сега е станала гръбначна и тогава реките съставляват нейната артериална кръв. Артериалната и венозна кръв, която тече и влиза през гръбнака и т. н. Сега можете да кажете второстепенното, че планините имат грамадна енергия събрана, че духовете се събират, всички тия неща са верни. През гръбначния стълб има много нерви, които минават, много възли, то е вярно; много клетки се съсредоточават в корубата на главата, с милиони клетки са събрани. Но тази коруба е създадена за кого? За музика е създадена. Сега разбира се, онези, които са създали планините, те са имали цел. Цел са имали. И в историята на Земята, ако ние речем геологически да я опишем, планините не са създадени тъй, както съвременните геолози описват. На всички върхове има нещо отличително, но не са тъй създадени. Сега първата мисъл ще се установи. Не е наш въпрос да разгледаме тайните на Природата. Всяка една задача, която ни се задава в туй велико училище на Природата, ние трябва да я разгадаваме. Поне половината от задачите, които ни се задават, трябва да ги разгадаваме. Като станете сутрин, не е първият въпрос какво ще ядете и какво ще пиете. Затова казва Христос: Кой мисли така? - Само учениците. А учениците, които познават Природата и които познават Бога, те няма да мислят за ядене. Добрият син и добрата дъщеря като стане сутрин, ще иде при майка се, ще я целуне и майката ще я целуне. И синът ще направи същото. То е предназначението. В училището ще дойдат, това са ученици, ще ги целунат. И след туй бащата и майката ще дадат разпореждане за училището, но преди занятието ще дойде яденето. Вие, като станете сутрин, веднага разрешавате един важен въпрос: какво ще правите през деня? При баща си не отивате, при

майка си не отивате, Природата не познавате и при това искате да бъдете ученици. Но трябва да познавате Природата. Имате ли определено мнение като станете, при кого трябва да идете? И като станете сутрин, като се обърнете към Бога, трябва да знаете дали е горе. Вие не Го знаете къде е. У себе си Го търсете! Не Го намирате у хората, не Го намирате в Природата, усъмните се. Не знаете ли от какво произтича туй съмнение? Представете си, че аз и вие сме в две съседни станции. Ние сме съединени с телефони, телеграфи и други средства за съобщение, но представете си, че прекъснат съобщенията на телеграфите и телефоните и ние ще се изолираме. Тогава ние съществуваме, без да се съобщаваме. Ако вие отправите в ума си една престъпна мисъл, да кажем някоя вечер вие си лягате, минала ви е някоя престъпна мисъл, но не сте я възпрели, станете сутрин, не сте разположен, всички съобщения с Природата, с Бога са прекъснати. Чувствате се неразположен. Може би вие да не сте неразположени, а някой друг с лошите си влияния ви е покварил. Ще бъде чудно, ако един велик извор някое друго малко изворче го размъти. Ако ти си много плитък извор и някой може да ти повлияе със своите мисли да измени вървежа на живота ти, да те направи неспокоен, плитък си. Но вярното е, че ти вътре в живота си си допуснал една мисъл, която в даден момент е прекъснала всичките съобщения. И като дойдат от Невидимия свят на помощ, защото и Природата има свои служители, ще се минат час, два, може би 1 - 2 дена, докато турнат съобщението в ред и вие ще имате едно приятно разположение на душата.

Та, у всинца ви трябва да се установи, чрез изпита всякога да знаете коя е причината за вашето състояние. Имате известно състояние. Трябва да знаете туй състояние, което имате, към коя категория спада? Към физическо състояние, към духовно или към Божествено състояние. Аз ще ви дам една категория сега между физическо състояние, духовно и божествено състояние. Сега, ако вас ви зададат въпроса: кои състояния са чисто физически? Физически състояния са конкретните състояния. Те са ограничени състояния. Значи ограничените състояния, които имаме, това са физически. И те са мимолетни: всякога едно физическо състояние бързо се мени.

Много бързо се менят физическите състояния. Да кажем, вие имате едно разположение, нали? Мислите че сте много търпелив човек. Вземете една малка игла и на най-деликатното място забийте тази игла. Тя ще произведе една малка болка и веднага ще се промените, ще се промени състоянието ви. В този момент, ако вие владееете себе си, тази игла не трябва да произведе нищо, да не се измени вашето състояние. Значи тия състояния са свързани с предметите на Земята, които постоянно се менят. Да кажем, имате вие една брошка или имате един скъпоценен камък, вие обиквате този камък, но един ден друг обикне вашия камък, задига го, измени се състоянието ви. Имате книга, която обичате, някой велик поет я е написал, тази е ценна книга. Дойде някой, задига я, безпокои ви това. Но предположете, че вие имате туй знание складирано в вашия мозък, не може да ви се отнеме, вие сте по силен. Но дойде някой, нанесе ви един удар и там ви наруши спокойствието, не може да отворите листата. Следователно трябва да достигнем до положението, при което, като виждаме, че някой ще нанесе удар на главата ни, да можем ние чрез своята мисъл да спрем този удар, веднага да парализираме неговото действие. Ще каже някой: “Дали е волята Божия да спираме някого?” Може да питате вие кармически ли е да те удари някой в главата. Ако си глупав, да, може да те удари. Глупавият всеки ден го бият. Умният, като го бият, поумнява, а глупавият, като го бият, оглупява. Ще кажете: Кармически закон е да те удари някой в главата. Не, не е кармически закон. Този удар може да дойде съзнателно или не съзнателно. Представете си, в казанлъшко някъде някой си турил капан за мечки. Но на сутринта отива и вижда, там се хванало неговото магаре. Представете си сега че вие сте пътник, минавате и побутвате този капан и той ви хване. Ако вие не бяхте толкова любопитен да се интересувате от този мечешки капан, щяхте ли да се хванете в капана? - Не.

Следователно в окултната школа, всякога предупреждават своите ученици, че астралният свят е пълен само с капани, мечешки капани под вид на хубави цветя, на хубави сокове, на хубави работи. И казва учителят: “През еди-кой си път няма да минавате, еди-кой си капан, еди-коя си книга, еди-кое си цвете ще ги гледате няма да

ги бутате, нищо повече!” А ние, съвременните хора казваме, че всичко трябва да обходим, всичко трябва да опитаме. Ако онзи ученик рече да изпита всички мечешки капани, ще види, че е безполезно да ги изпита. Никаква цена няма да придобиете. Сега тия мечешки капани се образуват и между вас. Аз ще ви кажа един ден, сега няма, но приготвявам една беседа за мечешките капани, които се образуват между вас и които всеки ден вие ги барате. И след като ги барате, дохождат да ме питат защо този капан е подложен? - Вие като ученици не сте вървели по пътя си, няма да ме питате защо? Тези капани са за мечки. И от 20 години аз трябва да се разправам все за мечешките капани. Еди-кой си защо е направил тази постъпка? Защо е направил тази погрешка? Е, хубаво, аз разправам да ви кажа причината - защо е станала тази погрешка, какво ще се ползвате вие? Вие ми казвате, че Драган Стоянов, мъж на еди-коя си, ѝ купил копринена рокля, но минавала една крава покрай нея, тя избягала и в тела си скъсала роклята. И ме питате: за да си скъса роклята, какво предзнаменование има това за нея? За хубаво ли е или не? Дали на време, астрологическо е била направена тази рокля? Дали денят е бил избран добър или лош, или вината е в онзи търговец, от когото е взет плата, коя е причината? Хубаво, представете си, че аз обясня, какво ще се ползвате вие? Единственото нещо: Тази туркиня е била невнимателна, тя е пътувала с един кавалер, захласнала се е, кравата я бутнала в тела и се скъсала роклята ѝ. То е едно обяснение. Сега, второто обяснение е, че тази туркиня я било страх от биволи и следователно случило се да излезнат биволи, крави насреща ѝ и тя хуква да бяга. И като прескочила тела, съдира си роклята. Третото положение: тази туркиня носила своята чанта с пари, някой имал нужда за пари, погва я, тя бяга и си скъсва роклята. Те са ред причини. Коя от тия причини е съществената, която скъсала роклята ѝ? Сега ще мислите. Не искам вие сега да мислите, че туй го давам за сравняването на вашата рокля. Не, принципът за обяснение е важен. Има много неща, които не трябва да ги обяснявам. За вас окултните ученици важи да изучаваме изкуството да градим отлично. Да събаряме, това не е изкуство. Запример от 20 години насам, ако вие бяхте дошли

при мен да ме питате така: Учителю, аз съм намислил да направя едно добро дело, дайте ми един най-хубав метод и аз ще го направя! Ако вие бихте мислили тъй: Учителю, аз съм решил да се примиря с всички онези, с които съм в конфликт, решил съм, дайте ми най-добрия метод и аз ще го направя без да ми мръдне окото! Учителю, аз съм решил да пожертвувам всичкия имот за бедните, дайте ми правила, аз съм решил това! Ако от 20 години вие бихте ме запитали за тия неща! А сега, ще дойдат при мен казват тъй: “Господин Учителю, представете си тази сестра там, миналия ден, знаете ли какво направи?” Е, какво направи? - “Не ми даде дума да говоря в събранието. Не само това но онзи ден, като ме среща, не ме поздрави. Туй подобава ли на една християнка?” Сега мислите ли, че туй е за обяснение? Аз да седна сега като адвокатин да обяснявам защо не ви е поздравила. Е, не нарочно го е направила, много захласната е била. “Как? Тя не трябва да бъде захласната”. Ще кажем: Може да бъде захласната. “Не, не, тя мен като ме среща, не трябва да бъде захласната, при всеки друг случай тя може да бъде захласната, но при мен...” Е, хубаво, питам сега, кой от нас не е бил захласнат? Все ще бъде човек захласнат. Това са мечи капани. Разбирате ли? Това са мечи капани! И аз някой път в Школата ще направя опит. Аз ще ви направя един мечи капан, да видите колко е смешно, как се заблуждават хората. Решете сега да направите едно от най-добрите дела, непременно най-малко десет мечи капани ще изпъкнат в ума ви. Решите да направите едно добро дело, ще се почешете, ще кажете: “Чакай да се понаям баница, че после”. Вторият път ще кажете: “Малко работа имам, това - онова”. И най-после казвате: “За днес не може, но хайде утре ще я направя”. Та когато вие като ученици влезете в окултната Школа, веднага в ума ви ще започнат ред противоположни действия и трябва да разбирате тези закони, за да се освободите от тях. Те няма да се изменят. И може би окултният ученик е изложен някой път на голямо изкушение, на големи противоречия е изложен. Защо и за какво, няма да го обясня. Изложен е, аз само констатирам факта. Но туй излагане, ако той го използва, то е за добро. И за туй аз онзи ден ви казах, че като се намираме в окултния път, ние ще действуваме и

после ще мислим. Окултните ученици трябва да действуват, после да мислят. Вън в света ще мислите, после ще действувате. Едно от двете: каквато и да е добра мисъл, която дойде в ума ти и изпъкне като много отлична черта, направи я, без да се колебаеш. Ако сутрин, след като станеш, в ума ти дойде една силна, добра мисъл и изпъкне като добра черта, направи я, не се спирай пред никакви философии, не яж, не пий, направи това. Ако е изпъкнала, направете я. И след като я направите, не отивайте да разтръбявате из махалата какво сте направили. Направете опити, вие ще мислите после, а когато дойдат резултатите, тогава ще разберете. След време ще знаете как да го предадете. Вие забелязали ли сте сутрин като станете, каква мисъл имате най-първо? Направете сега първото наблюдение, следующето наблюдение. Щом се пробудите от първия сън, отбележете каква мисъл е в ума ви. Каквато мисъл и да е, отбележете си я в една малка тетрадица. За една седмица това. За 7 дена отгоре забележете си какви мисли ще имате, щом се пробудите от първия сън, отбележете си я, ще бъдете строги: първата мисъл може да е приятна, може да е неприятна. Ще констатираме факта тъй, както си е. Защото, като се събудите може да мислите за печена кокошка, макар да сте вегетарианец. Или да мислите че имате 20,000 лв. Или може да бъде такава мисъл в ума ви: толкова време вървя по този Божествен път, нищо не съм придобил, ха да тръгна по широкия път. Ще констатираме мисълта конкретно. За 7 дена отгоре, ако изникнат все хубави мисли то е отранно. Отранно явление е. И областта, през която минавате е отлична. Сега вие очаквате, казвате: “Господ да ни просвети ,нали?” Но ако Бог ви види от лявата страна, ще употреби един метод, ако ви види от дясно ще употреби друг метод. Като ви види от ляво, ще ви тури от дясно, ще ви тури отпред и тогава ще почне да ви говори. Ако не дойдете от ляво към дясната страна и после отпред, никога няма да ви говори Господ. И аз бих дал на майките едно правило, няма да обяснявам окултния закон. Най-първо вземи детето си тури го от ляво, после от дясно, пък го прегърни; след туй вземи го отпред, и после го целуни. Целувката е вече Божествена. Като го целунеш ще започнеш да му говориш. Сега вие ще ме запитате, пак вашата философия, не

може ли без да се туря от ляво и без на дясно? Направете опит! Това са микроскопически опити. Защото върху този опит: на ляво и на дясно, ние ще произведем друг опит. Сега започнете с децата. Имате дъщеря на 5, 10 години турете я от ляво, от дясно. И детето като речеш да го туриш от ляво, да не каже: защо мамо? Да те слуша. Щом не те слуша, хич го не бутай. Бащата да направи същото с своето детенце разбира се онези, които имат деца, а които нямат деца и на тях да не остане хатър, ще намерите някое бедно сираче, малко просяче, което да обичате; ще го намерите някъде, Ще идете в някой беден дом и ще го турите на ляво, на дясно. В една седмица правете този опит. Идете в някое бедно семейство, което ви се нрави и там си направете опита. Туй естествено ще дойде. Сега вие ще ми дадете друго възражение: Какво ще кажат хората заради мен? Ако мислите какво ще кажат хората заради вас, не ходете. Опитът, който ви давам, идете, направете го и нищо повече! Направете го макар и светът да се обърне с главата надолу! Тия деца, с които ще направите опита, те ще ви благодарят. Те не са имали сладка целувка, никой не ги е обичал. И те ще се чудят как, отде се намери такъв добър човек да целуне туй просяче. Ако философствувате, свободни сте, аз давам пълна свобода, нека само онези го извършат, които могат по закона на Любовта и Мъдростта да го направят; които не могат да не влизат в изкушение, понеже си създават ненужни неприятности. Ама как мислите, когато Господ изпрати някой велик ангел при някоя грешна душа да я утеши, какво трябва да сторят? И ангелите имат окултна Школа, да помагат на такива грешници. Знаете ли какво е положението? Някой светия го пратят да се занимава с някой паднал грешник. Ако сте вие косите ще ви настръхнат нагоре. Ще кажете: “Как тъй? Аз в туй място да се опороча”. А в тях няма никакво колебание, казано - свършено! Но знаете ли какъв е законът? Щом се допре този дух до вас, веднага греховете ви се отнемат, изгарят в този Божествен огън. И ако вие вярвате, този огън ще се предаде. Сега ние окултните ученици не очакваме да станем светии. Ще се молим, ще правим опити да видим колко можем да изпълним закона. Запример проповядва се за щедрост, трябва да се помага, но не знаеш колко си щедър. Да кажем, че си един чиновник или

търговец. имаш 100,000 лева приход в годината, станеш, искаш да покажеш колко си щедър, кажеш: “10,000 лв. давам”. Ама като идеш до касата, поспреш се малко: Не е ли много? Ще кажеш: 5000 лв. После кажеш: “Не, на тия хора не им трябват 5,000 лв.” - Хайде 2,500 лв., но и от тях те нямат нужда. Е, 1000 лв! И тъй, вие смалявате, от 10,000 лв. на 1000 лв. Тогава мислите ли, че ще бъдете окултен ученик? Не! В Братството знаят, че от вас нищо не става. Вие сте едно дърво за работа. Не бива! Казано веднъж в себе си 10,000 лева, на десет парчета да станеш, но не отстъпвай на думата. Казано, речено, свършено! Не бързайте! Но кажеш ли веднъж, ще устояваш на думата си до край. Това е една отличителна черта. И всеки един ученик от вас може ли така да постъпва? Не е в многото, но туй което ние обещаем, трябва всякога да извършим. То е послушание. Защото тази мисъл е дошла от някъде, тя е дошла от Бога. Вие сте обещали и след туй се колебаете дали е от Бога.

Опитай я, ти като я опиташ, ще я познаеш от Бога ли е или не.

Тайна молитва

ТРИТЕ ОСНОВНИ ЗАКОНА: “ЛЮБОВ, МЪДРОСТ И ИСТИНА”

19 школна лекция на Общия Окултен Клас,
7 юли 1922 петък в 8 1/2 - 9 ч.
София

Тайна молитва

(Прочетоха се темите за житното зърно).

Вторият път ще дам тема само за неколцина. Ясно ще се излагате, няма да пишете много, но ясно. “Защо създаде Бог човека?” Ако бих ви задал друга една тема. “Коя е отличителната черта на ученика?”, какво ще отговорите? Аз ще отговоря: - Да се учи. Сега, в Школата тук не е място нито за молитви, нито за разсъждения, а за учение. Вие сте дошли в Школата с известни предубеждения, мислите, че знаете нещо. Вън от школата знаете много, но вътре в школата, нищо не знаете. Сега, туй твърдение, казвам: Вие може да сте свършили университет, може да знаете по философия много нещо, но ако влезнете в една фабрика при някой техник, изведнъж ще се намерите в чудо. Той ще ви направи като дете, а вие ще внимавате. Влизате в някоя лаборатория, от химия нищо не разбирате, може да сте философ и да мислите, че и от химия знаете. Не, не, ще признаете в себе си последния факт, че не знаете. Като влезнете в политехниката, и там ще признаете, че нищо не знаете; и в Школата ще имате същото качество. Сега вие влизате в Школата и мислите, че Господ ще ви посвети и научи. Който не учи, Господ не го научва. Тук в Школата ще се стегнете да работите, разбирате ли! И някои са влезли в Школата да придобият всичко с малко труд. - Аз ще очистя Школата. Аз не искам ученици, които не се учат. Които не се учат, нямам нужда от тях, отвън има много работи, тук не си

губете времето, грехота е! Вие ще паднете в едно изкушение: да си представяте, че се учите; и след туй ще дойде лицемерието, ще се лъжете. Моля бъдете тъй откровени, оправете се. Нека останат 10 души, но които ще учат. Ако те останат и не се оправят - и тях не искам тогава. Онези, които мислят, че много знаят, да си излезнат, няма защо да се занимавам с тях. В Школата ще останат само онези, за които както е казано в Писанието: “Ако не станете като малките деца, няма да влезнете в царството Божие”. Царството Божие е наука, велика наука в света! Църквата всичко може да търпи, но Царството Божие невежеството не търпи, престъпление не търпи, одумване не търпи, зло не търпи. То търпи само вечна хармония. Това е Царството Божие на Земята, на истинската Земя. Мнозина от вас сте на крив път и ако вървите по него ще се изкриви ходилото ви. Онези, които влизат в пътя на Мъдростта и не спазват нейните закони, аз искам да бъда не груб спрямо тях, но откровен.

Три закона има. Първият закон: Истината в Царството Божие не търпи абсолютно никаква измама от какъвто и да е характер. Ни сянка, ни помен, абсолютно! Разбрахте ли? Вие може да кажете: “Естеството ни е такова”. Не, никакво естество няма тук. Не е в естеството на човека да лъже. Лъжата е нещо присадено от после в човека. И ако някой философ или богослов или учител ви убеди, че естеството на човека е да греши, този самият учител не разбира нищо. Не е в естеството на човека да греши. Човек разбирам онази жива Божествена душа, която е излязла от Бога; не е в нейното естество да греши. Ако греши причините са други. Туй трябва да имате пред вид. И ако някой от вас съгреши, да не казва - естеството му. Не, не, той ще търси причината вънка. Ако аз се спъна някъде и падна на лицето си, няма да казвам - естеството е да падна, но ще търся причината вънка, а не в себе си, отвън ще я намеря. Ако аз не мога да разреша някоя задача, ако аз не мога да чета вечерно време, ще търся причината не в себе си, а отвънка.

Вторият закон е - Бог изисква от всинца ни да се учим и то постоянно. Докато се учим, ние може да живеем. Животът не е в нищо друго, освен в висшето Божествено съзнание, в онзи процес на знание. Защото Божествената Мъдрост дава знание,

Истината дава свобода,
Любовта дава живот,
Животът дава радост,
Знанието дава сила, а
Свободата дава простор.

Тъй вървят тия неща. Тогава имате Истина, свобода, имате простор широк, простор в цялата Вселена! Имате Мъдрост, имате знание; щом имате знание ще имате сила. Силата произлиза от знанието, само че знанието не може да произлезе от силата. Имате Любов - имате живот; имате живот, значи имате радост. Сега аз много пъти съм говорил, че в живота трябва да се научим да понасяме скърбите. Но едно от качествата на живота, това е радостта. Онзи, който живее, трябва да се радва, а може да се радва само онзи който учи. Туй ви го казвам, понеже у вас има стари предубеждения, възпитание от миналото. У някои са се вгнездили такива духове от астралния свят и почват да ви шушукат: вас знание не ви трябва. Не, не. С тия астралци, невежи, профани духове не искаме да се занимаваме. Ние знаем повече от тях. Нямаме нужда от техните съвети. Нека си държат знанието за себе си. Те казват: “Знание не ни трябва”. Е, какво ни трябва? - Да ядем, да пием да се обличаме, да се караме, да се женим, да се паряваме или развеждаме, да колим животните, статии да пишем в вестниците, да се осъждаме, религии да правим... Техните права и техните съвети не искаме. Това са все астрални влияния. Това не са проявления на Божията Мъдрост. В Божията Мъдрост се показва онзи истински път, в който хората разумно може да живеят и да израснат не една педя пигмеи, но като един Бог в своята мисъл и в своето величие. И ще има едно Слънце, не дребнаво, което да не може да издигне едно житно зърно, а голямо, че да подобри житото на целия свят. Такова голямо Слънце!

И тъй, от всинца ви се иска - служители на Абсолютната Истина, без никаква лъжа в себе си! Разбирате ли? Аз говоря не за вън да изповядвате Истината, но като се изправите пред съвестта си, пред Бога, пред вашата душа, да съзнаете факта - абсолютно никаква промяна, никаква лъжа в душата ви да няма! Моето Небе в душата ми трябва да бъде ясно, без никакъв облак. Аз не говоря за външния

свят сега, но вътрешния. Туй е едно състояние. Само тогава нашият ум може да мисли свободно. При такова едно състояние само може да мислим добре. Второто нещо: у всинца ви трябва да има жажда да учите. Гледам, някои от вас седите и казвате: “Аз съм на 45 години”... Че що са 45 години? Мислите че сте стар. Ами че знаете ли коя е нормата на старите хора. Когато човек стане на 60 години казва: “Аз съм стар човек”. В кой кодекс е писано, че човек тогава може да каже: “Аз съм стар”. Ти казваш: “Аз съм стар”, даже тази норма дето се казва, че човек е стар, не е права. За Бога се казва “Древний” не Му знаят годините. А ние на 60 години станали и той си прикачва една титла, че е стар. Срамота е! Норма няма за стари хора. Срамота е това! Кажете: Имам 60 лазарника, ама никак не съм стар, никак не съм поумнял, земята 60 пъти се е обърнала, но аз все съм спал. Сега ти казваш: “Аз съм стар”. Хубаво, като си стар, какво знаеш, я ми кажи? Ами стар на санскритски значи, човек, който има знание. Като си толкова стар, като създаде Бог Земята, каква беше тя тогава? Кога Господ създаде Земята? Я ми разправи! “Ее, не зная”. Ами че ти тогава не си от старите, защо разправяш, че си стар? Сега седи някой, побеляла му главата, брадата. Та като ви побеляла брадата, вие стар ли сте? Кой ви дава това право? От де на къде? Ами зимно време като се окичат дърветата с сняг - стари ли са? Белите глави, казват: “Побелях и остарях”. Не, не, тия неща не ги свързвайте с вашата старост. Най-първо ще си турите мисълта, че вие сте ученици. Таман на 60 години си ученик, само да учиш! Защо? Ето защо, ще ви кажа: “Младата мома отвън няма да те изкушава, жена беля няма да ти прави, деца няма да ти кречат. Таман умът ти тогава е на място, сърцето ти е на място и волята. Време е когато ти може да учиш. Значи ще си ученик, способен да разбира всеки един предмет.” А сега седите и често слушам млади и стари казват: “Остаряхме”. Сега аз бих желал да зная, колко души има от вас стари, и ще ги питам: Как Господ е създал света? Тъй ще ви изпитам дали сте от старите хора. Първо, щом влезете в Школата, ще си турите на ум основната мисъл: Ще забравите света. Вие влизате сега и казвате; Тази вечер да видим какво ще се каже. Тази вечер ви казвам: Вашата стара идея да я изхвърлите навънка,

понеже пет пари не струва. Млади сте! Може да си на 60 лазарника млади сте. Че 60 пъти Земята се е завъртяла, тя нищо общо няма с вас. Тя, като се върти, ни най-малко не оправя вашия растеж. Ако ви турнат в един магнетичен сън, да кажем като се родите и Земята в туй време може да се обърне 60 пъти, но като ви събудят, вие няма да сте стар. Туй, което остарява на Земята не са годините. Земята в света, като се върти, е нещо случайно. Ние казваме: В 12 часа стана едно убийство. Убийството е една случайна мярка. Та това са все случайни мерки в света, защото абсолютна мярка е растежа на душата, а въртежът на Земята, това е нещо постоянно.

От всинца ви искам да се учите. Разбирате ли? Не само да чувствувате. Вие искате да имате едно приятно настроение на духа, нали? Има по-хубави неща от настроенията на духа; те се предизвикват от онова, което човек може да си създаде чрез закона на Мъдростта. Без закона на Мъдростта вие не може да служите на Бога. И Любовта не може да я употребите. Трябва да знаете, че истинската Любов в света почва да се проявява само тогава, когато почва да действа великият закон на Мъдростта, когато дойде знанието. За да обичаш някого, трябва да знаеш отличителните черти у него. Вие казвате: “Този човек има черни очи” - Е, хубаво, аз разсъждавам другояче по аналогия: когато земеделецът каже “черна земя”, друго вече се разбира. Той разбира, че в тази черна земя има повече елементи за растеж на житното зърно и казва: Тази черна земя е отлична. Отлично жито става на тази черна земя! И когато видим един човек с черни очи, защо го харесваме? Защо обичаме хората с черните очи? - Защото такива хора са по устойчиви в чувствата си. Като те залюби такъв човек, той дава всичко, може да разчиташ на него. Тия черни очи, с тях той няма да те измами. Той и като те мрази и като те обича, той е характерен. За туй казваме, че в черните очи има енергия. Той може да мрази, може да бъде груб, но има една черта на черните очи - такъв човек е честен всякога. Той ще ти каже направо: или те обича или те мрази. В него политика много няма, те не са нервни хора, но са характерни. И тогава само Мъдростта ще ни покаже ония свойства и качества, които се крият в нашето съзнание. Това е целта на Школата. Ами че ако в Школата не

научим ония причини, които са спъвали нашия живот, ако в Школата не може да подобрим живота си за в бъдеще, защо ни е тогава тази школа? Аз може да ви говоря за Небето, как живеят там ангелите, светиите къщите им как са, много работи може да ви опиша, вие ще кажете: Много интересно е това! Действително интересно е, но това не е умно. Ето защо не е умно. Представете си, вие сте болен на леглото, неразположен сте, а аз дойда и ви описвам някои от моите пътешествия в Америка, или как живеят американците, а тебе стомах те боли. Аз като ти разправам за Америка, ти няма да се изцериш. Ти ще кажеш: Преди да ми разправам за Америка кажи някой цяр за моя болен стомах! Не е ли по-умно да ви опиша как да се подобри живота ви, че тогава може да ви разправам за този висшия живот. Първото нещо в окултната Школа: тя има за цел да се премахнат всичките недъзи, които съществуват в вас, които от памти века са останали от разните култури, а вие ги носите в себе си. И някои от вас казват: “Мен много знание не ми трябва, аз и с малко знание мога”. Не, не, вас ви трябва много знание, за да се спасите. Вас ви трябва знание, за да разберете какво нещо е Любовта, какво нещо е Мъдростта, какво нещо е Истината. Приложения трябва в сегашния реален живот. И не мислете, че вие разбирате Любовта. Ако вие действително разбирахте Любовта, щяхте да имате безсмъртие. Ако вие действително разбирахте Божията Мъдрост, щяхте да имате вечна хармония, т. е. знание щяхте да имате, щяхте да бъдете силни, щяхте да разберете Истината в нейната пълнота, щяхте да имате вечната свобода - великия простор на живота и тогава нямаше да се намирате в тъмно, нямаше в такава ограничена стая да се разговаряме за такива работи, но ние щяхме да пътуваме с една необикновена бързина. Знаете ли с каква бързина щяхме да пътуваме? Най-малко с бързина от 50,000 километра в секунда. И какво щяхме да направим? Щяхме да излезнем на Витоша, да духнем веднъж и в една секунда щяхме да минем Месечината и от горе в 5 минути щяхме да бъдем на Слънцето. Ще се спрем на първата станция там ще ни посрещнат, ще бъдем на гости 3 - 4 дена, понеже там са културни, ще ни разведат, ще видим техните училища, заседания, ще правим своите бележки и след туй ще тръгнем към

АЛФАЦЕНТОРИС, следущата станция. Сега вие казвате: Колко е приятно такова пътешествие! Е, приятно е разбира се. Има мисли вътре в него. Тия пътешествия ги правят напредналите ученици на окултната Школа. Може би в туй състояние не може да ги правите, но все-таки трябва да се приготвявате за някое бъдно съществуване. Трябва да мислите за Земята. Трябва да слезнете пак на физическото поле да правите от там тия пътешествия. Като влезнете в астралния мир, ще правите други пътешествия. Като влезнете в менталното поле, той е другояче построен. Защото в тия светове техните постройки са малко на по-други основи. Та първото нещо: Трябва да се роди у вас една истинска жажда за знание. Искам всинца да мислите. Мен ме радва вашата мисъл, но нека бъде една оригинална мисъл, която като проникне в ума ви, да се роди смирение. Ней път виждали сте онази мома, преди да се е оженила, цяла аристократка е, ръцете си не обича да ги тури навсякъде, само така ги държи, не знае къде да ги тури. Но след като се ожени и роди своето първо дете, намира вече място на ръцете си: вдига го, слага го, държи го. Първата идея, която се роди в човешката глава, тя е най-велика. Тогава човешката ръка - волята има с какво да се занимава. Някой казва: Какво да правим? - Роди една велика Божествена идея в себе си и тогава ръцете ти и всичко туй ще намери с какво да се занимава, за туй е Школата. Сега тук като дойдете ще кажете: Няма ли някоя молитва да научим? Ами знаете ли коя е правата молитва, как трябва да се молите?

“Господи, просвети нашите умове, дай светлина, понеже невежеството е толкова голямо, че нищо не разбираме от Тебе и грехове сме натрупали до гушата. Молим ти се, дай ни знание и Мъдрост да изпълним Твоята воля”. Ето една молитва. Знание ни дай, знание, че като добием знание, да ти служим с всичкото сърце, че да се зарадваме, а ти да се веселиш, че се учим. А сега вие казвате: Господи прости нашите прегрешения. Че вашите прегрешения и грехове са резултат на вашето невежество, на нямане на мъдрост. И тъй, ученици, всички ние трябва да се молим в Школата, нас ни трябва Мъдрост и знание. Някои от вас, които са по-напреднали и са чели, има такива книги за тия полета, аз нямам

време, не искам да се спирам да говоря за полетата, но старайте се да проучите тия работи; някои, които знаят това, да ви разправят в частен разговор. Ние нямаме време да предъвкаме написаното в книги. Нашето време е скъпо. Вие ще го прочетете, ще го дъвчете, а пък аз ще говоря за неща, които не са написани. Сега някой рече да говори нещо, вие: Чакайте да питаме Учителя, той ще каже. Там е писано в книгата, вие не питайте право ли е. Прочетете го. Ако ви се харесва, приемоте го, ако не ви хареса, имате ум, преценете. А като дойда аз да говоря за тия неща, мимоходом ще мина и ще се спра само дотолкова, доколкото имате връзка с предмета. Защото моята цел е да ви застава да мислите, както аз мисля и тогава може да проучаваме нещата. Но докато вие не се научите да мислите, аз ще употребявам тази мотика. Аз ще копая и вие ще копаете, аз ще копая и вие ще копаете, докато се научим да мислим и тогава какво ще стане? Ще свирим и ще пеем и като узрее житото, ще го турим в хамбара и тогава братски ще си разправяме за вечните закони, за бъдещето братство. И решили сме, няма да допуснем нито един да ни лъже вече. И горко на ония ученици, които влезнат в Школата да се подиграват с името Божие! Те ще видят какво нещо е една Божествена Школа. Който влезне в Божествената Школа, той трябва да знае, че тази Школа се подкрепва с великата Божествена Правда. Това е Божествено училище, вие сте абсолютно свободни, но сте абсолютно отговорни за вашите постъпки. Аз трябва да ви покажа и пак ще ви повторя: Единственото престъпление, което в Школата не се извинява то е лъжата! Туй да го знаете. Лъжа не се извинява. Сега не мислете че имате този обикновения морал. Не, този морал на лице, туй разбиране...

Ние за в бъдеще ще имаме, един морал толкова висок! Не говоря какви са моите външни отношения към вас, не говоря за този морал, но за онзи вътрешния морал в даден момент. Ако аз мисля как да ви използвам, това не е морал отношенията ми към Бога - то е морал. Ни сянка в моя ум, в моята душа, сърце и воля не трябва да съществува, да ви използвам по който и да е начин. Абсолютна чистота! Безкористие! Знаете ли какво е безкористие? Туй се разбира. Туй е моралът на Школата. И ако всинца вие влезнете в Школата,

този морал трябва да го носите в душата си, че в даден момент, като се изправите пред себе си, да знаете, че вие сте чист. Може да направите отвънка хиляди прегрешения, но подбудителните причини, вътрешните причини които ви заставят да направите туй, те са важни. Ще кажете сега: Школа е това! Но това е едно от най-добрите правила. Когато вие приложите туй правило като ученици, в всяко едно отношение работите ви ще тръгнат добре. И в умствено отношение ще тръгнете, и в духовно и в материално. В всяко едно отношение работите ще тръгнат, няма изключение, ако не за сега, за в бъдеще. Ако не на вас, на децата ви. Не е ли тъй! И Христос казва: “Няма нито един от вас, който да е оставил майка и баща още сега, че да не приеме всичките блага, които съществуват и за в бъдеще да има живот вечен”. Тъй щото няма какво да се страхувате. И после дряхлавост у вас аз ще почна да изпитвам. Някой казва: Аз съм неразположен духом. Ние знаем причините от где иде всяко неразположение. Ако вие вечерно време заспите, и дойде някой вампир, турне своята уста и ви изсмучи кръвта, като се събудите, какво ще усетите? Една голяма слабост. Защо? Защото този вампир изсмучал кръвта ви. Вие имате някое добро желание, но дойде някой вампир изсмучи вашата кръв. Но ти, като лягаш, трябва да си затваряш вратата, да не влиза този вампир. Разбирате ли? Ще каже някой: Кармата ми е да ми изсмучи кръвта. То не е философия. Ако не беше отворил прозорците, карма нямаше да бъде. Препънал се някой - карма е; ако не беше паднал, тогава карма ли щеше да е? Някой нервен ще каже: Баща ми беше нервен, майка ми, че съм ги наследил. Но ако ги нямаше, какво ще кажеш? Но ние обясняваме кармата малко другояче. И вие вашите погрешки, вашите глупости не ги обяснявайте все с кармата. Не, ще кажеш: Не внимавах хубаво в своя ход, че паднах, нищо повече.

И после, потребно е за нашата Школа да се създаде една благоприятна атмосфера за учение. Най-първо трябва да се създаде тази атмосфера чиста, свята, благоугодна, че като влезнете зданието, дето ще се предават тия предмети, веднага да усещате един подтик за знание. Туй е необходимо за всинца ви. Сега вие сами ще си създадете тази атмосфера. Аз нямам нищо против

вас, вие всички сте добри. Аз за вашата добрина въпрос не правя. Сега като говоря, вие ще кажете: Учителят може да вижда в нас нещо лошо. Не, аз разглеждам въпроса тъй обективно. Ако вие сте музикант и не свирите хубаво, аз ще кажа: Няма хармония. С туй не характеризирам вашия морал, а просто казвам, че изпълнението не е хубаво, че вие не разбирате музика. А това няма нищо общо с вашия характер. Ще кажеш: Този център не съм развил още в себе си, но след ден, два, три, месец, година или повече ще го развия. И в вас ще се развие туй чувство. И когато казвам, че в вас тия чувства не са събудени, разбирам, че у мнозина измежду вас Божествената любовна сила не е събудена.

Сега трима от учениците, най-способните, които са запознати с разни въпроси, искам един от тях да напише едно резюме за физическия свят. Друг да напише едно резюме за астралния свят, да го определи какъв е и третият да пише върху менталния свят. И туй описание да бъде готово за три седмици от сега. Има ли кандидати трима души тук от вас? Те ще пишат, и ще го четат пред всички ученици. Най-първо да имаме една ясна представа за физическия свят, една ясна представа за астралния свят и една ясна представа за света на Мъдростта, за менталното поле. (Изберете тия трима души). Тогава аз казвам: Русчев да пише за физическия свят. Илия Стойчев да пише за астралния свят и Велико Граблешев да напише за менталния свят. Пък другите, по способните ученици, ще ги задържим за по-мъчни предмети. Ако им е жалко, че не ги избрахме сега, вторият път ще ги изберем. Кога ще се падне третата седмица от сега? На 29-й юли. Приятелите, които ще пишат, пишете основните неща. Може да се ползвате и от книги по този въпрос, направете едно извлечение.

И тъй, аз искам всичките ученици да бъдат все млади, а не стари. Тук в Школата като влезнете, ние не различаваме, кой как е влязъл. Както и когато да е влязъл, той е ученик, нищо повече... В Школата има само ученици; от Школата навънка има разни професии. В Школата като влезнете ще бъдете само ученици. Отвън като излезнете, може да имате разни длъжности. Едно правило ще спазвате: Влезнете ли тук, ще снемете всяка друга

длъжност. Професор ли си, ще кажеш: Ученик съм вече. Излезеш ли от Школата, пак си професор. Тъй ще възпитавате вашата воля и вашия ум. За един час ти да снемеш един товар, една мъчнотия и да мислиш, че си ученик, това е воля. Тогава, като излезнете навънка, ще чувствувате едно освежаване, едно подмладяване. Някой казва: Как да се възпита волята? В седмицата един час да мислиш, че си ученик, туй е пак опит, да видите до каква степен именно вие сте способни да концентрирате вашия ум. Може да мислите, че не можете: Всичко може. Ние ще пазим същото правило, което се спазва на бойното поле: Онези, които се сражават на бойното поле, те не се спират кой как падне, те го оставят, а от подире им има санитарна комисия, която събира ранените. Сега някой от учениците паднал на пътя, другите ще вървят напред, санитарната комисия ще го вземе. Вие няма да спирате: Какво му стана? Не, не, напред, у нас болни хора няма. И няма да се спираме за болните хора, всички трябва да бъдат здрави. Здравите добре дошли, а на болните ние ще дадем своето съдействие.

И тъй, в училището ние няма да приказваме за болни хора. Недъзите, неспособностите, това са все болести на астралния свят. Че този не се е учил, то са все болести; че онзи се обидил, това са болести. Затова има астрална медицина, когато се изучават симптомите на болестта. А в една окултна школа се занимават най-първо с Любовта, с това какво нещо е животът, как е произлязъл, и какво е неговото предназначение със земните сили, които са свързани, за да образуват тия елементи. Това е първото нещо, с което един ученик, като влиза в Школата, трябва да се занимава - благата в тоя живот и радостите и след туй ще мине да изучава Мъдростта, ще мине в Истината и най-последно по този начин ще се приготви за по-висшето свое предназначение в света.

Тайна молитва

Прочетоха се темите: Защо Бог създаде човека.
Ще говоря върху:

ПРОСТИ И СЛОЖНИ ДВИЖЕНИЯ В ПРИРОДАТА

**20 школна лекция на Общия Окултен Клас,
13 юли 1922 г. в Чам-Кория**

Простите движения ще замените с “първичните движения”, а сложните движения - с последните движения, най-слабите движения. Едно обяснение: сложните движения подразбират голямо съпротивление, а простите движения подразбират малко съпротивление. Сега у всички в съзнанието ви има две движения, има просто движение, има и сложно движение. За пример, за да дойдете тук в Чам-Кория, какво движение се е явило във вас, просто движение или сложно? Към коя категория бихте го поставили? (Сложно).

Простите първични движения са само движенията към Бога, които са чисти, у които съзнанието не е раздвоено. Първите движения са кристални, а в сложните движения всякога има раздвояване в човешкото съзнание. Отиваш на курорт, но имаш няколко подбудителни причини, причината не е една, много причини имаш. Тогава бих ви попитал, когато човек се жени, женитбата просто или сложно движение е? Сложно. Защото повидимому жената може да каже, че обича мъжа или мъжът може да каже, че обича жената. То е една от причините. Второ, те искат да имат деца. Трето, мъжът иска някой да му готви. Има ред подбуждения. Тъй щото женитбата е сложно движение. А във всичките сложни движения в света трябва да знаете, че в тях има препятствие, което да очаквате. И следователно като ученици на окултната Школа, аз ви давам туй разграничение като метод. Аз ви го давам само като един метод, да правите едно психическо разграничение на силите,

които действуват във вас в даден момент, дали те са от “първичен” или “вторичен, последен” род. Да знаете всяко едно движение към коя категория спада. Щом знаете, лесно може да се ориентирате. Сега вие бъркате, имате едно сложно движение, искате резултати от просто движение, очаквате резултат на сложно движение. А всяко движение има свои определени резултати. Сега смешно ще бъде, когато някои хора искат да станат религиозни и очакват да бъдат богати. Именно човек, който иска да стане религиозен в пълната смисъл на думата, той ще загуби всичкото богатство, защото самото богатство е сложно движение. Ако имаш знание, знанието е сложно движение. Следователно ще разграничавате в живота си движенията в съзнанието към кои спадат. Те спадат към едната или към другата категория. Туй е за едно практическо ориентиране. Да знаете кое преобладава в даден момент. Тия движения не принадлежат към вас. Ако се намирате в една навалица хора, между тия хора може ли да минете по права линия? Ще имате едно много сложно движение. И като излезете, ще кажете: Слава Богу, излезнахме благополучно, преминахме препятствията. Често пъти в живота си на сила минавате покрай някое тържество и следователно ще се борите, такъв метод ще употребите, сложно движение, ще направите хиляди отклонения в всяко едно направление и ще мислите тогава. Те са, аз ги наричам, човешките движения. А простите движения, те са кратки.

Приятелството към кое движение спада? Истинското приятелство към кои движения спада? (Просто). Всички ония подбуди, които стават с най-малко разноси, са Божествени, а тия, за които се изхарчва грамадна енергия, те спадат към сложните движения. Сега да определим движението. От що произтича то? То произтича от живота. Животът е първата причина на движението. Всяко едно движение в света показва, че съзнанието на някое същество иска да се домогне до известна храна. Турят му известни сили, потребни за него и следователно животът произвежда първото движение. А пък енергиите, складирани в живота, са произлезли от мисловия свят, значи ние имаме едно движение, което представя чисто физическия свят. Имаме живот, който представя духовния свят, менталния свят, мисловния свят. Този свят се изразява чрез

мисълта, която преобладава в живота. Следователно мисълта се изразява в живота; тя е живот в движение, а движението е реализиране на тия трите в едно. Следователно ние определяме: ако вашата мисъл е проста, тя ще произведе един прост живот, с първично, чисто, просто движение. Ако мисълта ви е сложна, непременно животът ви ще бъде сложен и движението ще му съответствува. Да кажем, че в едно същество, което живее в мисловия свят, се заражда идеята да стане велико, да създаде някоя слънчева система - в него се заражда сложно движение. Ако туй същество иска да придобие едно движение първично, съзнателно, да опита Божествената Любов в нейните чисти форми, ще имаме просто движение на съзнанието. Сега у вас често като се прекръстосате, вие искате да примирите простите движения с сложните. Те са непримирими! Едно просто движение не може да се съчетае с едно сложно движение. - Те са несъвместими! Един светия и един грешник на едно място не може да живеят. Те може да живеят, но на едно място не. Болният и лекарят може да бъдат на едно място, но лекарят ще бъде при болния докато го излекува. И светията ще седи при грешника, докато го излекува. И детето и то по същия закон ще живее при майката, докато вземе туй, което му трябва и като го вземе, вече не търси майка си.

Сега вие казвате, че Бог създаде човека, за да се прояви. В какво да се прояви? На кого да се прояви? Сега искам малко да ви коригирам. Да се прояви на себе си. Щом иска да се прояви Бог в света, значи има друго божество. Тъй излиза тогава, то е дуализъм. Аз искам да се проявя. На кого? Не на себе си. Какво има да се проявявам на себе си? На друго нещо трябва да се проявя и другото същество и то, ако иска да се прояви, и то трябва да се прояви някому. А Бог да се прояви на кого? То е един въпрос, един от трудните въпроси. Аз ще ви отговоря тъй: Бог създаде човека, за да бъде създаден. Сега аз ще ви задам следущия въпрос: Кога може да се създаде нещо? - Понеже човек не може да бъде създаден. Не говоря за създаването на човека, защото човек не може да бъде създаден. Създаване подразбира творчество. Има окултни ученици, които не може да разберат това. Съзижда, съгражда, това подразбира всякога материален живот. Когато се съгражда някое място, за кого

се съгражда? За самия себе си ли? Може да се съгражда нещо за да се прояви човек. Ако кажем, че може да се съгражда, за да се прояви човек, права ли е идеята? Съграждат хората някой мост, за да се съобщават. Има някое препятствие, мост е турнат, той е едно съобщително средство. Следователно човек е един мост за съобщение на световете, нищо повече. Ще имате една по-права идея. Защото в целокупността си вие още не знаете какво означава физическия свят, т. е. физическия свят не само че не е тъй известен, но някои казват, че той е илюзия. Това са само думи, на които трябва да се разбере дълбокия смисъл. Божественият свят с ония същества, които живеят в Божествения свят, както и съществата, които живеят в физическия свят, какви са прямите им отношения в тази смисъл? Сега при този въпрос ще засегнем следующите два въпроса. Духът, Който е чист, ние казваме за Него: “Духът е в постоянна борба с материята?” Пак се задава философският въпрос. Каква нужда има Духът, Който е чист, Който има туй спокойно състояние, каква нужда има той да се выплоти в материята? И защо трябва да се выплоти? Ще кажат, че Той трябвало да слезе в материята, за да добие някаква опитност. Значи на този Дух му липсва нещо. И после въпросът: Ако материята е нещо неразумно само по себе си, как е възможно туй неразумното да ограничи разумното? За да може материята да ограничи Духа, има разумност в тази материя и даже такава разумност, която е равна на разумността на Духа.

Значи ако материята, може да хване Духа, значи тази материя има своята интелигентност. Тъй поне излиза, щом Духът се ограничава от материята. Сега ние въпросът няма да го решим, ние ще го оставим тъй не разрешен, както са го оставили всички. Знаете ли защо? Ние ще се качим на Мусала горе и ще разгледаме всичката околност и ще слезем долу и само за Мусала ще мислим, как е произлязла неговата история, ще го проучваме, а той ще си седи на мястото. Аз ви поставям за проучване един грамаден връх, каква е неговата история? То е дълга работа, но за да можете по-правилно да мислите, пак ще наведе вашата мисъл, ще ви попитам тъй: Защо трябва да събудят човека от сън? Ако си слуга, защо господарят да те събуди? - За да работиш. Защо трябва да спиш? За

да си починеш. Когато се събуди този слуга, господарят създава ли го? Следователно човек в сегашното състояние е само събуден от един сън. Нищо повече. Спали сте до сега. Туй събуждане хората го наричат творчество. След като работите, кой се проявява, вие ли или вашият господар? И вие се проявявате и господарят ви се проявява. Вие се проявявате в работата, която сте извършили, а господарят може да се прояви в плановете, които ви е дал. Но ние ще заместим въпроса и вместо: Защо Бог е създал човек, ще ви попитам: Защо е дошъл човек на Земята. Или защо е изпратен тук на Земята, туй е по-право. Дошъл е от някъде. Защо е дошъл? На този въпрос може по-лесно да се отговори, отколкото на въпроса - защо Бог създаде човека. Сега въпросът защо Бог създаде човека, при сегашните условия, при които се намирате тук, той няма практическо приложение. За да знаете защо човек е дошъл на Земята, защо Бог го е създал, трябва да четете тази архива на Природата. Трябва да има някой, който да ви обича, да ви отвори тази книга, да видите какви са азалите, там има отбелязано защо и за какво. Тъй аз повдигнах въпроса: защо Бог създаде човека, за да намерите вашите отношения към Бога и да се уверите, че без Бога, ако не сте свързани с Него, у вас не може да има никакъв растеж, никакъв живот и никаква умствена дейтелност, защото разумно от разумно произтича, живот от живота произтича и дейтелност от дейтелност произтича. Понеже Бог е прав във всичко, понеже човек спада към сложните движения, туй сложно движение трябва да намери своя подтик в първичното отношение. Трябва да бъдем свързани не по форма с Бога, нито по съдържание, те са още външни неща, нито по смисъл, но принципално, вътре, по самата същина на нещата. Да бъдем свързани с Бога като една необходимост на самото Битие, понеже само по този начин Неговата мисъл може да даде подтик на нашия живот и неговите движения, - движения на нашия живот. И тогава всичко е възможно. Такава трябва да бъде интимната ви цел, интимното ви желание, да не стане причина вие да се спъвате. Като влизате в тази Школа, вие може да мислите да завладеете някои природни сили. Никакви завладявания не може да има! Аз не наричам владение, ако аз работя 10 години за една

круша и тя като роди круши, дойде друг да я обере. Аз не считам, че това е едно завладяване. Аз съм работил, а друг да яде плода. Няма смисъл. Ние може да работим само за знание, а щом дойдем да се ползуваме от тях, туй не сме проучили. Сега първото нещо, вие често казвате: Тъй е писано, тъй е казано - да се любим! “Да се любим” аз подразбирам да направим мост. И мислите ли, ако направим мост, всичко в света ще се оправи? Ако двете страни са неприятели, по-добре да няма мост, защото тогава те ще почнат да се карат. Ако са приятели, нека има мост. Ако хората са готови да служат на Бога, нека има мост, ако не са се научили да служат на Бога, без мост нека бъдат. По-добре! Та в окултната наука не смесвайте нещата. Често аз ви гледам, вие разсъждавате тъй: В Бога всичко може да искате. И вълци, и мечки, и тигри, вие ще кажете: Сега живея в Божиия, в Христовия закон. И вълкът казва: Бог е Любов. Ама като остане сам, вълкът напада овцата, и казва: Понеже аз обичам Бога, обичам и децата Му, та ти трябва да станеш жертва заради мен. Е, може ли да примирите това? На вълка му е позволено да изяде овцата. Една овца да изяде един човек, иди-дойди; но една овца да я изяде един вълк, тя ще мине през най-големите страдания. И когато някой човек го изяде някоя мечка, той ще изпита пак същото. Ние не сме пратени на Земята да правим менажерия. Овците ще бъдат отделно, вълците ще бъдат отделно, мечките, всичко ще бъде отделно, ще има преграда между тях, тел, да си приказват братски, но да има строго определени междини. Ама не тъй, аз виждам на някой човек умът му е мечешки, у другия умът му е като ума на някоя овца, а те казват: “Хайде да разделим тази преграда, хайде да съединим умовете”. Но една овца и един вълк какво ще направят? Представете си у някои сърцето е мечешко, у някои овче, как ще ги съединиш? У някои действията са мечешки, а у други овчи. Как ще ги примирите? Не може да се примирят. Вие ще кажете: Окултната наука всичко може. Окултната наука всичко може, но вие не можете каквото окултната наука може. Господ може. Аз зная, че Господ всичко може, но ние не можем. Ние не трябва да се опитваме да правим нещо, което Бог прави. Ние не можем. Следователно ние трябва да правим само това, което можем, което е в кръга на нашето знание.

Сега аз от вас искам да правите неща, които можете, а не, които не можете. А ние се разбъркаме. Като кажа на някой нещо: Слушай, ти не разваляй твоята стена. Туй което аз ти казах, не го казах да го разваляш. Ти дръж преградата, за новото ще намериш ново място, но старото няма да го туриш. Често за пример вие искате да примирите идеите за Божията Любов с сегашната ваша Любов. Те са непримирими. Моята Любов, която аз имам, тя е несъвместима с вашата Любов. Разбирате ли! Ако аз внеса тия идеи, знаете ли как ще останат? Аз ще ви кажа. Често има описани в книгата “капризи на електричеството”, случаи, дето електричеството се явява в такива големи, валчести, светещи като електричество топки. Такава топка изведнъж пада върху човека, всичките дрехи изгарят, но той остава неповреден. Тази Любов, за която ви говоря, тя е такава една топка. Ако падне върху вас, вие ще се намерите гол. И като се намерите гол, вие ще се усъмните и ще кажете: Това не е Любов. Именно там е Любовта. После вие искате нови схващания за Любовта, с нов надпис, а стари разбирания. В чисто Божествената Любов жертва няма. Няма никаква жертва. Жертвата, това е само един резултат на сложните движения на Любовта във физическия свят. То е един временен, преходен период. Когато се казва, че трябва да се жертвува човек, това не се отнася до Божията Любов. В истинската Божествена Любов няма никаква жертва. И следователно, за да разберете Божествената Любов, непременно трябва да слезнете на физическия свят, да изучите закона на жертвата. Именно за това са дошли хората на Земята, за да научат закона на жертвата. И какво нещо е Божествената Любов, ще я научат, като минат по закона на жертвата. То е закон за правилното трансформиране на Божествените енергии. Някой казва: Аз искам да зная какво мислиш заради мен. Казвам: Може да знаеш, но трябва да те изям. И затова казва Христос: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, няма да имате живот вечен”. Значи ако искате да ме разберете, трябва да ви изям, че като влезете в мен, аз ще ви разбера и като ви разбера, ще зная как да ви помогна. Следователно вие ще се пожертвувате, за да влезе Бог във вас, ще направите тази жертва. Или вас да изядат или вие да изядете, ако искате да разберете някого. То е символ.

Ако искате да разберете някого, той трябва да ви изяде. Ако искате той да ви разбере, вие трябва да го изядете. Сега на този език ще кажете: То е страшно! Ами че всичко в сегашния живот не е ли само ядене и пиене? Изключете яденето и в какво седи вече живота? След като сте изяли една хубава круша, след нея може би ще ви дойде някоя светла идея да напишете някое стихотворение. Тази круша представя и цвете, и затова е казал Христос: “Аз съм живата вода и живия хляб”.

Трябва да разграничавате простите движения от сложните, и какво е предназначението за идването на човека на Земята. Да научите закона на жертвата. Той е един от важните въпроси, който трябва да проучвате. Но каква жертва? Жертва, тъй както се разбира. Ще си задавате въпроса: Какво трябва да жертвувате? Малките отстъпки, които правите, то не е жертва. Законът на жертвата е закон който примирява всичките противоречия в света. Да кажем, намирате се в голяма тъга, големи мъчности, туряте закона на жертвата и веднага вие може да отмахнете тъгата, която имате, но трябва жертва. Да кажем имате да взимате 20,000 лв. нямате тия пари в джоба си. Какво ще направите? Отворете тефтерите си и решете да пожертвувате тия пари заради вашето спокойствие, веднага ще ви олекне на душата и ще дойде мир. Сега да не идете в друга крайност. Някой път вие съжелявате, че не сте някой учен човек. Казвате: Ако бях учен, щях да бъда министър, доктор. Вие се измъчвате.

Кажете: “И без да бъда министър, пак може да живея като човек” и ще ви олекне. Някой път вие отивате в друга крайност, някои казват: нас не ни трябват знания. Не е въпросът там, в дадения случай ние се мъчим за липсата на ония блага, които идат от знанията. Кажете: Без тия блага на знанията можем. Но често тия знания не подразбират, че трябва да станеш министър, доктор или свещеник. Абсолютното, чисто знание, то е просто движение. Запример вие често казвате: “Новото движение, ние да се увеличим по число”. Ами нашата сила не е в числото! “Ние трябва да съградим дом”. Силата не е в съграждането на дома. “Трябва да имаме знание”. Силата не е в това знание. Туй, което ние носим в света, то е една

необходимост без която животът не може. Туй, което носим, то е една необходимост, тъй както водата и хляба са необходимост за живота. Тия хора, както и да е, те ще дойдат.

Но когато дойдат, ние няма да казваме: “Чакайте, това не се търпи, скъпо е, плащайте си хляба, после, плащайте за водата, защото аз съм първият, който съм я донесъл, трябва да си платите”. Не! Влезе ли тази мисъл в ума ви, въпросът е свършен. Абсолютно безкористно ще действувате. Хлябът ще давате, за да го използват и вода ще давате и на всеки комуто давате ще кажете: По същия закон, по същия начин и вие ще давате. Давайте всичко! Тази вода и този хляб трябва да давате, но само за тия, за които са предназначени. Сега някои от вас мислят, че като влезнат в новото учение, ще станат по-добри. Ами че как знаете туй, че ще станете по-добри? Добрината на човека всякога зависи от жертвата. Колкото по-добре разбираш закона на жертвата и го прилагаш, толкова по-добър ще станеш. Времето не е нищо друго освен проявление на жертвата. Сега аз ви навеждам на тази мисъл, за да не сте в противоречие със себе си. Запример някой път, когато аз говоря, някои казват: “Той, Учителят, не трябваше да каже тъй”. Един камък аз може да го поставя на източната страна, на западната страна, на север или юг. Може да го туря отгоре. Но къде трябва да туря този камък? Да кажем, определено е неговото място. Къде трябва да го туря? Дето е определено, според мярката на мястото, там трябва да го туря. Сега вие в този живот, в който сте влезли, вие сте определени, измерени сте. Някой път като ви турна някъде, вие казвате: “Не ми е мястото тук, аз не съм за княз”. Аз гледам, тук е определено мястото ви. И следователно вие разваляте, там на мястото ще бъдете, нищо повече. И след туй вие повикате някого. И тук се раждат лъжливите учители. Вие викате някого и казвате: “Моето място не е тук, не може ли да ме преместите?” И всички се притеглят на това място и казват: Този камък коя работа може да извърши? - И почнат да градят нещо ново, изопачат цялото здание. Тогава дойде комисията и каже: “Не е съградено добре” и разхвърли камъните. И казват: “Еди-кое си общество се разкапало, еди-коя си религия се разкапала”. Та ви предпазвам, у вас има една слабост, искате да се

повърнете да градите по старому. Ще се откажете от старото. Не може без жертва. Трябва в себе си да подразбирате въпроса така, че всяко ваше действие, всяка ваша мисъл трябва да бъде абсолютно чиста, безкористна. За себе си трябва да го знаете. Туй няма да го казвате отвънка. Туй чувство трябва да го пазите и да го развивате и на хората никога не казвайте, че сте добри. Сега казвате: “Да живеем по братски!” Овци с овци да живеят, вълк с вълк да живее, мечка с мечка, заек с заек, муха с муха да живее. Тъй както сте не може, но казва там един от еврейските пророци, че агнето и лъвът ще живеят заедно. Помнете този стих. Ама как ще живеят? Когато Господ дойде, да има простор, нали? Ние ще оставим този стих, той спада към друга категория. Не примирявайте вашите добри мисли с лошите, не ги туряйте на едно и също място! Някой казва: “Аз имам една лоша мисъл”. Ако вашата мисъл е лоша турете я дето подобава. Имате една Божествена мисъл, турете я на място. Имате едно желание, добро или лошо, турете го на неговото място. Всяко нещо турете на своето място. Мнозина измежду вас, аз ви виждам, намерите един вълк, който има добри зъби, вие го донасяте и казвате: “Учителю, намерихме един добър човек, той е много умен, учен човек, пък каква природа има, какъв език, какви думи, я да го вземем при нас”. Аз го виждам, той е един стар вълк, нищо не му казвам. Казва: “Да му дадем един добър прием, да му отворим вратата между овците, да дойде да посещава тия овци”. Казвам: Той ще ги посети! Не само вълци има, но и вълчици има, не само мечки има, но и мецани има. Това са все символи. Цялата Природа седи в символи. Всички тия мечки, вълци, то е една цяла наука, която трябва да изучим разбрано. В нашето животинско царство, минерално и растително, по лесно от всичко друго може да изучим себе си. Вие имайте пред вид, че в разбирането на тая история много мъчно може да се разбере една промяна, която става. Някой път ставате от сън, молите се, но казвате: “Не ме слуша Господ”. Как ще си обясните туй състояние? Щом знаете причините, отношенията ви вътре в самите вас по възможност трябва да бъдат чисти. Мнозина от вас сте в сложно движение, имате да разрешавате една от най-мъчните задачи. И за туй ви трябва голяма съобразителност, такт, умение,

знание, воля, издръжливост в света. И понеже онези от вас, които разбират по-добре, може би ще разберат тази вечер туй, което аз не съм казал. И утре ще кажат: Учителят не каза ли така? И вие ще се намерите като онзи проповедник, който проповядвал така: “Който има две ризи да даде едната на бедните”. Неговата възлюблена се връща в къщи и мъжът ѝ, попът имал две ризи и тя дала едната за да изпълни Христовия закон. Вечерта попът я пита: къде ми е ризата? “Дадох я”. Как тъй без да ме питаш? - Нали ти тъй каза в църквата? Аз го казах за другите, но то не е за нас. Сега попадията дала ризата. Къде е погрешката на попадията. Мислите ли, че тя е постъпила право? Защо не е дала своята риза, а на мъжа си? Не е права, защото не даде своята риза, а тази на попа. Попът сам да дава. Тя казва: “Аз изпълних Христовия закон”. Попът пък е недоволен, че тя му дала ризата без негово позволение. Сега често и вие раздавате моите ризи. Аз нямам нищо против туй, но и вашите ризи трябва да раздавате. Нищо повече! Някой тълкуват тъй: даром сте взели, даром давайте! Когато вземеш една Божествена идея или каквото и да е, правило е: тази идея ти ще я пазиш в себе си, имаш право да дадеш на другите от плода, но ще пазиш тази идея. Плодът, който тя роди, от този плод ще даваш на всички, но тя да остане за тебе. Вие обаче вземате тази идея и казвате: “Даром сме взели, даром ще дадем”. Не е тъй. И Христос казва: “Всяка пръчка, излязла от Мене, плод трябва да даде.” Тия Божествени идеи трябва да минат през нас и да дадат плод. И от този плод ще раздавате. И всички трябва да бъдете богати от плода на Божествените мисли.

Тайна молитва

И тъй, основните идеи са прости и сложни движения. Законът на самопожертвуването. Законът на жертвата. Божествената идея трябва да остане, да се посее на нас, и от този плод трябва да дадем. Тези са основните мисли в беседата. По някой път се събирате, затова между учениците аз ще дам известна задача, сериозно да я решавате. Разисквайте върху трите отношения: към физическия свят, към духовния и към Божествения. Всяка една идея трябва да се

разглежда от три становища. Оправете мисълта за разяснение, а не да се спирате. Ако сега бяхте готови, щях да ви дам една задача, но не сте готови. Бих ви дал една сложна задача да я направите. Знаете ли какво значи когато човек не е готов? Ето какво подразбирам: представете си зимно време, аз ви изпращам на екскурзия, но обуча нямате. Може ли да ви пратя боси? Представете си, че ви пратя на едно планинско място, дето има ледници, вие нямате тия необходими припаси. Трябва приготвление. Ще кажете: с Господа всичко може. Господ всичко може, но ние не можем. Та сега ще размишлявате. Искам сега поне от Чам-Кория да наберете енергия, по-голяма светлина на ума си, сърцето да укрепите. Може би като има по-благоприятни условия, но трябва да са готови всички, защото ще ви дам една малко по-сложна задача. И тя необходимо иде. Сега като казвам тъй, вие ще кажете, каква ли ще е тази задача? Ще я видите. Има неща прикрити. Сега като тръгнете най-първо да действувате, после ще мислите. Не се плашете! Аз ви казвам: На един час разстояние от тука, на около 10 километра има едно място, ще идете на еди-коя си страна, там ще се спрете и няма да се мърдате. И няма да ме питате защо? Идете там и ще научите защо. Ще идете на разстояние 10 километра от тук, ще намерите един чувал от 10 кг. тежест и няма да го отвързвате, ще го вземете и ще го донесете при мене. После ще кажа: Ще вземеш този чувал, ще впрегнеш волове, ще го отвориш, в него има една крина жито, ще го посееш. Защо, няма да питаш? Идущата година ще разбереш, права ли е задачата. Значи да ви обясня идеята. Ще идеш на разстояние 10 километра от тук, там има в един чувал 10 килограма жито. Ти няма да го отвързваш, защото ще се губи време; любопитство няма да проявяваш, и аз няма да ти разправам нищо, време да се не губи. Ще впрегнеш воловете. Идущата година, като израсне житото ще го ожъниш, и тогава ще разсъждаваш. Такъв трябва да бъде окултният ученик! А сега ще питате: Аз трябва да зная какво има в този чувал. Може да знаеш. Ще идете на едно място на 10 клм. от тук Там има един чувал. Ще го донесете, ще впрегнете воловете, ще идете на нивата и т.н., може да ви кажа всичко това, но знаете ли какви ще бъдат резултатите? Вие няма да идете навреме.

Ще има едно закъсняване. Ние сме закъснели вече, изгубили сме най-добрите условия. Защото туй време, докато ви обясня всичко това, ми е отнело един час. Този един час, то е изгубване на най-добрите условия, при които туй семе може да живее. И за туй в Божествения свят абсолютно няма разтакаване; казано и свършено! После, ще добиете точност. И на тази точност трябва да се учите всички. И ще опитате моята мисъл права ли е или не. Аз завчера там на Мусала изпитах колебанието ви. Дойдохме до едно място, и там се спяхме. Напред не може, защото е опасно. Ако речеш през леда да минеш, там всички щяха да се намерят в езерото. Сега вие казвате: този път тук много препятствия има (пътят беше затрупан със заледен сняг), какво ще правим? Ние може да си направим път. Ние трябваше да предвидим, да си вземем мотики, но ни трябваше цял ден, докато оправим пътя; но туй, обаче, не го предвидихме. Вие мислихте, че няма никакви препятствия на Мусала. Назад да се върнем, не става. Казвате: Нагоре! - показвате смелост. През снега никой няма да минава! Тогава попылихте нагоре, и не мислихте даже, че може камъни да паднат върху ви. И трябва да бъдете много внимателни, защото в нашето развитие има много спънки, аз като се качвах, покрай мене мина един камък, голям 4 пръста. Такъв камък е в състояние да пречупи костта на някого. Та, като се качвате нагоре, ще бъдете внимателни, да не бутнете нито един камък, а не да гледате само да се изкачите. При това какъв е законът. Не бързайте! Аз не искам бързина. Дойдете до някое място, седнете, опитвайте, турете си краката на туй място и вижте здраво ли е? С допирането на вашия крак вие ще добиете известна енергия. Ще се концентрирате в себе си. Туй е задача, да излезнем горе на върха и целия път да опитвате и да знаете какви опасности има. Такива трябва да бъдат задачите. Само така може да ви пренесе горе. Сега в едно отношение всинца бяхте много смели и не страхливи. Смели, то е една добра черта, значи може да вършите работа. Но все-таки трябва да седи някой отзад. Аз трябваше да остана последен и ако бях останал последен, всички щяха да се изкачат горе. И после, каквото ви поръчах, не го изпълнихте. Казах: "Абсолютно никой да не минава през снега", а някои минаха през снега и щеше да им коства живота. Ако ви

казах минете през снега, аз поемам отговорност. Някой път ще ви докарам на Мусала, и тогава ще кажа: “От горе по снега!” Тогава аз отговарям. Или: нагоре през снега! Тогава всеки трябва да носи мотичка, ще изкопае едно стъпало и ще мине. Но кажа ли: През снега не може, значи не може. Казва един: - може. Не е време сега да вървим по пътя, който е предначертан. Туй е правило. Всякога в окултната наука една дадена задача, неизпълнена както трябва, носи риск. Това е абсолютно вярно! И всякога резултатите са прави. Всичко ще върви, ще окаже съдействие. Аз искам в тия екскурзии да видите какви закони работят, че в всички наши постъпки и действия, туй Божествено създание, тия по-висши същества, вземат участие.

И тия двамата, брат и сестра, които се подхлъзнаха, се спасиха по една директива, не по крива линия. Ако не бяха се спрели в хлъзгането щяха да идат в езерото.

Сега ние ще ходим с една жива вяра, не ви проповядвам една обикновена вяра. Тази вяра е необикновена и постъпките ни ще бъдат необикновени и Любовта - също, всичко у нас ще бъде необикновено, туй да го знаем.

ЖИВИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА

**21 школна лекция на Общия Окултен Клас,
20 юли 1922 г., четвъртък, в Чам-Кория (Горското у-ще).**

Следующата седмица имате ли тема? - Не.

Най-добрият метод за възпитание на волята. Това ще бъде темата ви. Какъв метод ще представите.

Ние ще ги разделим на 4 категории: несъзнателни, подсъзнателни, съзнателни и самосъзнателни. Несъзнателни са тези в минералите, подсъзнателни - растенията, съзнателни - в животните, а самосъзнателни - в човека.

Несъзнателните сили в Природата действуват чрез скъпоценните камъни. У всинца ви се заражда едно желание, една обич да носите тия камъни, да използвате техните сили, да знаете важните причини защо и за какво? Когато ние говорим за несъзнателните сили, подразбираме, че техните отношения са далечни, т.е. нямат никакви пряки връзки с човешкия живот. Един минерал седи далеч от живота; по някой път вие го използвате да го носите на ръката си като един скъпоценен камък. Т.е. може да кажем, той като една случайност е вътре в живота. Сега разбира се живата Природа иска да въздействува на човешкото съзнание, тия камъни със силата си да въздействуват на човека. И може да кажем, че тия сили, тия несъзнателни сили носят по-голям запас от енергии, те харчат по-малко. В планинските места, в тия канари е складирана грамадна енергия за бъдещото развитие на Земята. Тия канари трябва да се разтрошат на малки парчета чрез трисене, да стане излъчване и тогава да дойдат до втората фаза, да влезнат в растителното царство. Тия несъзнателни сили в Природата имат връзка с нашата костна система. И често, може би за бъдеще скъпоценните камъни ще се употребяват като едно възпитателно средство в някое отношение на човешкия ум. Виждаме в Откровението се говори за един град

направен от скъпоценни камъни, от много скъпоценни камъни. То е за да въздействуват на човешкото въображение, понеже тия кристали служат за по-правилно пречупване на светлината и пренасянето ѝ в човешкия ум. За туй е хубаво някой от вас да изучава скъпоценните камъни. Скъпоценните камъни разбира се имат влияние от духовния свят, свързани са с него. Кристализирането на тия скъпоценни камъни в разни форми, показва, че върху тях работи един разумен принцип. Запример ако известен писател има някой диамант, като погледне диаманта, ще сложи мислите си по един начин. Ако има един скъпоценен камък с цвят зеленикав - изумруд или синкав - сапфир и той до известна степен ще окаже влияние върху неговата мисъл. Сега разбира се окултното гледище за скъпоценните камъни не е както това на съвременната наука. Окултната наука твърди, че скъпоценните камъни, това са плодове. Те растат и се развиват тъй, както плодовете в Земята. И може да кажем, че те на Земята са най-високото изложение на менталното поле или те са същества, които живеят в менталното поле и изразяват своята деятелност на земята чрез скъпоценните камъни. И който може да чете върху тях, ще намери много знания. Там има много знание вложено. В тия скъпоценни камъни има много работи написани. Обаче онзи, който иска да се занимава, той трябва да владее Акашовите книги, той трябва да е развивал онези центрове за ясновидство, да разбира съчетанието на тия камъни. Следователно практическото приложение на тия сили е влиянието им върху костната система. Ако вие имате някакъв недъг във вашата костна система, вие проучете скъпоценните камъни, прекарайте ги през ума си, прекарайте разните родове светлина през ума си, те ще окажат най-целебното влияние върху организма ви, особено върху костите. Туй практикуват и в народа, турят тия камъчета по главата на децата, да не ги хваща уроки. За да не се изгубват, ще им турнат някои камъчета на шапката. Скъпоценните камъни всякога привличат тия несъзнателни сили, те ги контролират. Аз подразбирам под думата “несъзнателни сили”, тия сили, които нямат морал, защото има в света известни окултни сили, в които няма морал. И те са живи сили и когато вие попаднете под тяхното влияние, те може да

извършат с вас всичко. Запример ако някой от вас излее малко от сярната киселина върху тялото ви, тя няма да ви пита, дали е право да разлага, да разяжда, тя ще покаже своята реакция.

Подсъзнателните сили са свързани с растителното царство, с растенията и там захваща сегашният живот на човека. С подсъзнателния живот започва неговото значение, тялото, сегашното физическо тяло се е сформирovalo. Следователно сега в света най-голямо влияние упражняват върху нас растенията. Какво е практическото приложение на растенията? Всякога трябва да обичате горите. Това е първото нещо. Щом обичаш горите, те са във връзка с тия подсъзнателни сили, а те са необходими за физическото ви тяло. Всичките растения, това са един склад в Природата, от дете човек може да черпи. Не само това, не е нужно само човек да бъде между дърветата, но трябва да се научи да ги обича. Това е едно от средствата при възпитанието. Обич към дърветата, това е една връзка с тях, за да може те да ни помагат.

Като влизаме сега в съзнателните сили, отиваме при животните. Там трябва да бъдем по-внимателни. От животните сме научили много хубави работи, но и много лоши работи. От вола сме научили трудолюбието, от вълка сме научили свирепостта, от овцата сме научили кротостта и смирението, от мечката сме научили непримиримостта в живота. Мечката е много непримирима в живота. Всички укротители на животни признават, че мечката, веднъж обидена, тя не забравя, всякога ще си отмъсти, непримирима е тя, дълго време помни. У мечката силно са развити астралните чувства.

Сега обичта към растенията запример един окултен ученик трябва да я изрази, като се заеме да обработва някои от овоциите: крушата, ябълката, черешата, сливата или други някои. Те въобще упражняват силно влияние, затова непременно в двора си трябва да имате овоция. После, хубаво е, като се намирате в Чам-Кория между боровите дървета. Те упражняват отлично влияние върху духовния стремеж на човека. Та вие излизайте често, разговаряйте се с борове, да ви дадат този стремеж. Като възлиза тъй нагоре, той е остър, безкористен. Вземете друго някое дърво, бук или

явор, те като се намират между боровете, минават като борове, приспособяват се, но като излезнат, веднага искат да обладават, когато борът взема най-малкото пространство, няма егоизъм у него. И после друго характерно нещо в бора: веднъж като се счупи върха му отгоре, той не расте повече. Тъй борът ни показва у човека всичкият духовен стремеж. Това са духовните чувства: осакатят ли се те, всичкото друго растене у човека престава. Та, окултните ученици трябва да дават предимство на своите духовни чувства, те да растат. Тогава всичко у тях може да расте. Та хубаво е често да посещавате тия места, да разглеждате боровете, да ги изследвате, да приемете малко енергия и разположение от тях, които да ви служат за през годината, да ви дават импулс, защото при сегашния живот ние се демагнетизираме. Всеки ден тревоги, тревоги, докато човек се демагнетизира и не може да мисли и няма разположение. Сега мнозина от вас, толкова време как живеете тук, а с боровете не сте правили опит да поговорите малко. А болният може да иде малко при някой бор, да се облегне с гърба си на него, да помисли заради него. Боровите дървета упражняват отлично влияние. Животните тъй също. Каквото животно човек обича, той е в състояние да възприеме качествата на туй животно, влияе се, понеже съзнателните сили, като минават през животните, те внасят и добри и лоши качества. Запример от котката може да научиш чистотата, но същевременно може да научиш тази алчност, тя няма търпение да очисти жертвата си, много нечиста е, от лакомство изядва мишката с козината. Значи от котката може да научиш чистотата, да бъдеш пъргав, но може да имаш и обратните качества - да се храниш нечисто. Има духовни хора, на които не им трябва много чистота. Те казват: "Да си напълним стомаха, та каквото и да е яденето". Тъй казва и котката. Не! Вземете запример магарето, от него може да научите една много добра черта как да избирате водата. Вие не може да накарате магарето да пие нечиста вода. Колкото за водата, то знае да избира, но дойде ли до храната, и то яде нечисто. Сега всичките животни като кучето, котката, лисицата, мечката, вълкът и т.н., всякога упражняват влияние върху хората. И от астралният свят често си служат с тия форми. Когато вие спите, в време на сън те ви

и представят. Запример вие искате да знаете не кой човек какъв е, искате да вършите търговия с него, сънувате вълк. Значи този човек, с когото искате да направите търговия, той има характера на вълка. Или ако сънувате вол, кон туй показва характера на човека и от това ще съдите. От невидимия свят всякога уподобяват хората с известни символи. Един символ на животно не е лош, той означава известна Божествена идея или в положителна или в отрицателна форма. Сега когато мислите за вълка, вие може да го вземете в негативен смисъл, да бъдете към злото тъй непримирими, както вълка е непримирим към овцата, т.е. както той има жестоко отвращение към овцата, тъй и вие да имате отвращение към злото. Така може да разберете силата на вълка в туй отношение, в отрицателен смисъл може да използвате неговата сила. Ако не знаете този закон, веднага силата на вълка ще внесе във вас жестокост и грубост. И всичките животни, птици упражняват известно влияние, достатъчно силно влияние. Сега не трябва да идете до някоя крайност, колективно влияят. Цяло едно племе от котки упражняват влияние. И тъй ако искате да знаете какви сили действуват, ще видите за кое животно или за коя птица мислите повече. И ще си направите диагноза какви сили функционират в вас. И в окултната наука има известни системи. да кажем имате сили от съзнателните сили, от животински вид. Тогава ще прекарате други форми, като формите на някоя овца, или вол, или кон, за да противодействувате на лошото влияние на други форми. Ще вложите форми на животни, с положителни черти, които да противодействуват на тия с отрицателни черти. Силите на животните може да се разделят на 2 лагера, на положителен и отрицателен или разрушающи и съграждающи. И за туй за в бъдеще, когато се разучават животните, колко ще е интересно, когато един учител, като преподава на учениците си зоологията ще може да им обясни кои сили какво влияние упражняват върху хората. Той ще трябва да знае туй, та като разправя за вълка, същевременно трябва да разправя и за овцата. И като разправя за мечката, да види кое е противоположното на характера в мечката. Тъй в умовете на децата ще седят две противоположни форми, а сега учителят предава само за вълка и вследствие на това не може да има туй окултно

възпитание, а за в бъдеще то ще се измени, контрасти тогава ще има. При изучаване на растенията също така ще има такива контрасти.

Сега, когато дойдем до самосъзнателните сили, подразбираме човека във всичките негови проявления. Със самосъзнанието и свръхсъзнанието започва човешкото царство. Като срещнете един човек, трябва да различавате какво преодолява у него: физическото, астралното или умственото. В него ума ли превишава или сърцето, или волята. Ако вие имате 10 души приятели, в които преодолява физиката, те са в състояние да ви осакатят, съвсем може да се извратите. Следователно ако имате един приятел, у когото преодолява физическото, непременно на него ще турите в противовес умствено. Ще имате един умствен принцип, който да противодействува на физическото. И за туй в групирането на приятели трябва да ги нареждате един, у когото да преодолява тялото, у друг - сърцето и у трети - ума. После пак: тялото, сърцето, ума. Ако имате такива приятели, тогава работата върви хармонично. Защото еднообразието не е хубаво. Всички да бъдат само умствени не е добре. Аз не искам всички да се превърнете само на умствени типове. Не! Защото ако станете умствен тип, съвсем ще изтънеете и остарееете, ще остане само нервната система и тъй, съвсем сухи ще останете. Ако преодолява у вас физическото, ще се превърнете на кости и мускули. Ако преодоляват чувствата, вие ще замязате на буренца. Защото когато преодоляват у някого чувствата, те развиват у него апетит и този апетит може да се изрази в ядене и пиене. Това е чисто астрално желание. А физическият живот се изразява в активност, то е животът на човека и всички хора, които имат физически характер, те са постоянно в движение. А онзи, у когото преодолява сърцето в своите низши прояви, ако се подчинява желание за ядене и пиене, целият живот ще бъде зает с какво да ядем и какво да пием. От единия край на живота до другия само за ядене въпрос ще бъде. И за туй трябва съвсем да се сменят проявите ни. Ако работите 2 часа физически труд, веднага час и половина трябва да дойде работа на сърцето, после на ума. Туй е правило, тъй трябва да бъде възпитанието. За сега почти несъзнателно пак се уравновесяват тия енергии, само че не дават добри резултати.

Известни хора стават само умствени типове имаме отделни типове, като на сърцето или на волята, а има още и балансирани типове. Човек съзнателно в себе си трябва да балансира енергията, физическата в астралната, астралната в умствена и после обратното.

Мързелът е един признак за работата на физическите сили. Лакомството е един признак - надмощие на сърдечните сили. Той може да не яде, но умът му е зает само с мисъл за ядене. В ума му седят само ядене и пиене, сладкиши, сиропи и др. И такъв човек, каквото и да работи, нищо не излиза. Сега, когато дойдем до окултната наука, яденето ще го съединим. Яденето има форма, и в него има наука. Чрез яденето възпитават хората. Ако храните човека една седмица само с каша, втората седмица с ябълки, третата - сливи, четвъртата - с череши и ако знаете как да ги сбирате от дърветата, вие ще въздействувате по един разумен начин върху характера му. Сега вегетарианската храна се употребява, но няма окултни резултати.

Аз бих ви показал начин как да се запознаете най-първо тук в Чам-Кория с канарите, да ги разгледвате, да ги проучавате. С колко канари има да се запознаете! След туй да изучите боровете, да се занимаете да проучите боровинките. Знаете ли какво представляват боровинките за тези, които имат слаб стомах! Като ги употребяват, по този начин ще им се поправи стомаха. Най-после постарайте се да намерите кое е най-красивото място на Чам-Кория, то ще произведе красиво съчетание. То ще засегне вашия ум, тъй щото ще извлечете от курорта едно благословение. Само по този начин ще го имате, другояче само ще бъдете на курорт и каквото сте придобили, ще го изхарчите и след 3-4 месеца пак ще бъдете бедни. Та може ли нашите разходи така да се използват, че ние постепенно да навлизаме в Природата? И много работи трябва да се забравят, много официалности трябва да се забравят. Като дохождате в такъв един курорт, трябва да забравите малко хората. Сега ще направите една диверсия в ума си, ще изучите сами боровете, характера им, големината им, на ден да сте посетили 40 - 50 бора, да ги разгледате, да ги проучите, да направите едно запознанство с тях, да ги считате като приятели, с които сте се срещали като живи хора и те като

влезнат в ума ви, ще дадат едно ново настроение и като се върнете в града да сте обновени. Не се страхувайте, че може да се отчуждите от живота. После в Чам-Кория може да се заинтересувате от това, какви животни живеят тук повече. - Катерички, сърни, диви кози. Да се яви желание да видите една дива коза, и тя да даде подвижност във вашия ум. Ако срещнете мечка, и то е хубаво. Мечката не е толкова лоша, тя е добра, мечката приятелски върви, само че е страшно тъй като я срещнеш. Туй е необходимо за учениците на окултната школа, понеже животът е такъв, че ние изгубваме най-важните сили с които може да си служим, изгубва се равновесието в нас. Запример ако ние постоянно говорим за духовното, има опасност да стане еднообразен живота ни. В живота има един закон, че най-хубавите неща, ако се преповтарят много пъти, развалят се. Много евангелски песни се развалили само за това. Умре някой, те пеят тази песен, и тя се разваля.

На умрели хора не пейте песни! Вие го заровете без песни, че като се изминат 2-3 седмици, извънка гроба изпейте му тази песен. И колкото пъти изпеете тази песен на гроба, после, като я пеете, отново си спомняте за гроба, а туй не трябва. А като замине някой между нас, някой от приятелите нека го придружат до гроба, и нищо повече. Аз не позволявам нито една от моите песни да се пее на гроба на някои приятели. И който изпее една песен на гроба на някой умрял, той е извън Школата. Не, не, у нас песен няма - ще го занесем на гроба тихичко и мълком, ще му пожелаем "добър път", а ще му пеем едва след един месец. Ние за гроба няма да мислим, на гробища няма защо да пеем. Тъй щото от нашите песни няма да употребите нито една за умрели, други песни може да употребите, но да не пеете "Зора се чудна зазорява". Никаква зора не се зазорява. (Когато е болен да не пеем ли на болния?) Когато е болен - молитва, молитва, а болния сам да пее. Пее ли той, пей и ти с него; болният не пее ли, не му пей и ти. Ще се отличаваме от другите: у нас за умрели хора помен не правим; за живите ще правим, а за умрелите няма. За живите ще правим помен всеки ден. И най-първо когато някой умирающ ни вика и почне да нарежда като умре с какви дрехи да го облекат... Ние ще повикаме хората от света - "Хайде заровете

го, той при Бога отива”. Нарежда при кой гроб да го турнат, а той никъде няма да иде, той тука ще остане на Земята. И казвам: “Ще заровите тялото, но ще знаете, че душата не е тялото, душата е свободна”. И този, който заминава, трябва да знае, че той е жив, няма да седи в гроба; може би ще поседи там 40 дена, ще се повърти около тялото си и после ще се освободи, а може и след няколко дни да заминне. Но когато някой заминне, направете една тайна молитва, всички да му пожелаете “добър път”, но никакви песни! Смъртта е нещо тържествено! Този живот е умрял, няма какво да му пеем, той иска мир и спокойствие; който заминава, първото нещо е, че той иска мир и спокойствие. Да му даде Бог Светлина на ума и мир на душата, за да може, като разгледа живота си да използва погрешките на миналото.

Туй ще пазите от окултно гледище. Няма какво да пеем на умрелите. Ако някой наш приятел иска да му пеят тогава ще повикаме някой евангелист проповедник, ще му кажем: “Вие знаете да пеете на умрели, ще бъдете толкова добри да го заровите и да му попеете, а ние ще ви платим”. Ако иска някой да му попеем, ще го зароят тогава или православните или евангелистите, защото те пеят на умрели. Ако иска с нас, ние ще направим само една тайна молитва, да му даде Бог светлина да разбере дълбокия смисъл на Небето. И като го изпращаме, няма да му пеем, но които го посрещат там, те ще му пеят по-добре. Ангелите да му пеят! А ние от тук да го изпращаме с песни, няма защо. Ние не знаем каква е работата му. Както изпращат с песни от този свят, не идва, не върви това. По-добре е там да ви посрещнат с песни. И тъй, ако някой от вас са готови да заминат на онзи свят, да знаят, че щом искат да им пеят, ние ще им кажем да си изберат кой евангелски проповедник или кой православен свещеник искат да им пее. Тъй, като окултни ученици, без песни ще заминавате от този свят, а горе ще ви посрещнат с песни. Там ще ви пеят.

После снощи ви направих една малка бележка, нали? Окултният ученик трябва да има нещо мистично в характера си! Изгуби ли се тази мистичност, живота става празен и безсмислен. Ако ние всички станем окултни ученици, трябва да бъдем слепи на погрешките. Аз

забелязвам, че след като ви правя бележка, всичките бележки, които аз ви правя, ми костват много скъпо. Защо да ви правя бележки? Мога да оставя друг да ви направи бележка, защото не всякога имате мистично настроение на душата си. И като ученици на една окултна Школа, едно правило ще пазите, ако искате да завършите отношенията си правилно: всеки един ще намери една добра черта в другия и ще я държи в ума си и тогава той ще те обикне. И ако той намери у тебе една добра черта и ти ще го обикнеш. А сега вие като се срещнете, търсите си най-лошите черти и ги държите в ума си. И тогава започвате да се молите, ходите в окултната Школа, но понеже сте избрали най-лошата страна, след като сте извършили молитвата, вие уж мислите добро за Ивана, Драгана, Петка, но изпъкне лошата му черта и веднага развали твоето настроение придобито от мисълта за добрата черта. А вие окултните ученици, за да пазите характера си, едно правило трябва да знаете за закон: да си намерите една добра черта. Всеки един от вас има една добра черта. Намерете тези добри черти по между си и дръжте ги в ума си. Само така ще може да си помагате и Господ ще ви помага и ангелите ще ви помагат, и светиите ще ви помагат. Аз ще приведа един пример: Казах на една сестра, на една от ученичките: Кажи на еди-коя си сестра това и това. Тази сестра ѝ казала, а онази другата ѝ отговорила: Защо Учителят не каже на мене направо, а казва на друг? Какво аз съм казал, тя не иска да го изпълни, а се занимава с посторонни работи. Чрез когото и да е казано, трябва да се изпълни. Казвам ѝ: Не стойте на туй място! Не питайте защо, не стойте и не мислете, че дето аз живея е много добре да живеете и вие. Но моето място е много опасно, при мене който живее, той трябва да бъде герой. Ама Учителят няма ли да ни пази? Аз съм на бойното поле и който дойде там, трябва да има смелостта да издържи тия гранати. Аз искам да ви туря на тила - отзад, далеч. И при това пазете се от едно заблуждение: не е физическото сближение, което сближава хората. Сближението е в техните души. Когато техните души вибрират еднакво и когато Божията Любов прониква еднакво тия души може да се разберат. Запример аз отбелязвам как някой от учениците развалят доброто настроение у другите, като се скарват.

Слънцето оплаква ли се на нас? То си грее, обаче някой път облакът ще дойде и ще изопачи светлината му. За пример аз дойдох между вас, говорих за някои предмети. Таман имате добро настроение, дойдат двама, скарват се, направят облаци. И в края на краищата остават тия двама, които се скарали. И всички ученици заминават и те си приказват: “Петко и Драган и Стоян право е казал”. Какво възпитание може да има в това? Та първото нещо: учениците на окултната Школа трябва да бъдат послушни, абсолютно послушни. Кажете ли му се нещо, да го изпълни. Ама ще каже: Духът му казал. Кой Дух? Божественият Дух е Дух на смирение, Мъдрост, Правда, Истина. Той е Дух, който заема всякога последно място, Той не заповядва, където иде, последен ще бъде. Готов е да послужи на бедни. И този, у когото Духът работи, той последен ще седне на трапезата. Седне ли пръв, там Духът Божий не е. Тъй го зная аз.

Та когато дойдем до окултните сили, ще се пазите, ако искате да се обновите. Ще гледате туй самосъзнание да изпълнява Волята Божия и правилно и след туй да проверявате как вашите влияния въздействуват на окръжаващите. Аз, като правя бележки някому, всяка моя бележка не само че трябва да превърже раната, но искам да видя тази моя превръзка полза принесла ли е? Ако на 10 души направя превръзка и положението се влоши, по-добре раните да седят не превързани. Ако не можеш да направиш доброто, остави друг някой да го направи. Та искам ония правила, които ви давам сега, прилагайте ги постоянно. Аз ще ви дам още други правила. Изведнъж светии няма да станете. Защото за светии се изисква не един живот, много животи, той е съвършенство, не е закон за спасение. Трябва да почне човек да вибрира тъй че в даден момент да се досеща сам как да извърши Волята Божия. Свят човек разбирам човек с опитност, съзнание, който знае как да помогне, а не само името да носи. Такъв един човек е пълен с знание, с всички добродетели и той всякога върши Волята Божия. Сега ние се приготвяваме да бъдем силни, да помагаме на великото дело. Казвам: Шестата раса иде! Шестата раса като дойде, вие трябва да имате знание и туй знание сега ще го придобиете. Та сега първото нещо: Ще намерите една добра черта в себе си. Само за себе си

ще намерите една добра черта, която Господ е вложил. Защото да кажем, че сме много лоши, това е крайност и да кажем, че сме много добри и това е крайност. Ако кажем, че сме лоши, значи, че не сме приложили - Бог в нас е добър. И туй добре ще го съзнаем и ще благодарим на Бога за това, което сме. Ти направиш една погрешка, но после у тебе съзнанието плаче, моли се разкайва се, ти кажи: Аз благодаря на Бога, че имам тази добра черта - съзнанието. Ако аз нямах тази добра черта, какво щеше да бъде положението ми? Значи като направя една погрешка, имам една добра черта, че съзнавам и скоро поправам погрешката си. После някой човек срещне някой беден, веднага се смили сърцето му. И по това може да познае, че има нещо добро в себе си. И като казвам да намирате добрата си черта, така ние ще може да имаме простор на Духа.

Ние трябва да се подчиняваме на Божия Дух. И тъй като използвате тия сили вътре в Природата и като дойдете в човека, ако искате да се образуват във вас приятелски отношения за в бъдеще, ще търсите вътре в приятели и неприатели една добра черта, която да поставите в ума си. Туй е едно доста трудно изкуство, но едно отлично изкуство, сега ще бъдете окултни ученици, ще учите всичко, ще бъдете смели и решителни! Когато ви се правят бележки, няма да се сърдите, когато ви изобличават, ще пренасяте с търпение, когато ви сполети каквото и да е нещастие, на всичко ще гледате само добрата страна! И блажен е човекът, комуто правите бележки. Остава ли го Господ... И Писанието казва: “Онези, които Господ не изобличава и не наказва, те на крив път вървят”. Не мислете, че е нещо приятно, че можеш да направиш бележка на един човек. Изобличиш един човек, спечелваш ли нещо? Нищо! Ти като се върнеш дома си, ще имаш тревога със себе си, нищо повече! Някой казва да изобличавам. Да изобличавам кого и да е, аз всякога считам това, че е все едно да правиш операция и като се върнеш, все ще има смрад и дълго време ще трябва да миеш ръцете си, за да се отмиришат.

И за в бъдеще, като влезете в Школата, погрешките си няма да виждате. В горните класове абсолютно се забранява да мислиш за погрешките на хората! Хората за тебе не съществуват и погрешките

не съществуват. Ти ще работиш върху себе си. Та разправя един индуски учител: Отива при него един ученик и учителят му доказва три метода. Трима души се подвизавали в гората. Учителят му казал: Ще идеш и ще удариш на тримата по една плесница. Ученикът като ударил на първия една плесница, онзи му ударил две плесници. Отива при втория: ударва и нему една плесница, той си повдигнал ръката, но пак я спуснал, не го ударил. А като ударил плесницата на третия, той даже не обърнал никакво внимание, продължавал да си разсъждава. Попитал го учителят: Какво направи! - Аз ударих на първия една плесница, той ми удари две. - Този е човекът, който живее по закона “Око за око, зъб за зъб”. Моисеевия закон. А вторият, който повдигнал ръката си и бързо я свалил той в спасението живее, той се спасява. Дошло му на ум да приложи закона, но казал: не бива! Дошло му на ума да не прилага закона. А онзи, който не обърнал внимание на плесницата, той живее в Любовта.

Та сега някои живеят по закона на Моисея, други - в спасението, а трети - в Любовта. Който живее в закона, два пъти ще те удари; който живее в спасението, той ще вдигне ръката, и ще каже: хайде от мен да мине! А третият, който живее в Любовта, той нищо няма да усети. Сега окултният ученик трябва да живее по закона на Любовта. Ще дойде някой да те удари, ти нищо няма да усетиш, даже и не знаеш, че те е ударил.

Какво съзнание трябва да има у него!

Тайна молитва

РАЗВИТИЕ НА СЪЗНАНИЕТО

22 школна лекция на Общия Окултен Клас,
27 юли 1922 г., четвъртък, в Чам-Кория

Тайна молитва

Прочетоха се първо темите на учениците върху “Най-правилният метод за възпитание на волята”. След това брат Русчев прочете тема върху: “Физическия свят”.

После Учителят говори.

Аз ще говоря малко върху “развитието на съзнанието”. В този случай “съзнанието” взимам в широк смисъл. Като вземете в българския език думата “съзнание”, тя е образувана от съюза “със” и съществителното “знание”. Това значи да ходиш със знание, да знаеш нещо, да съзнаваш нещо. Туй има повече духовен характер - значи да можеш едновременно в себе си, в ума си да съзнаваш две различни състояния, т.е. да съзнаваш една права постъпка и една крива постъпка, да правиш разлика между тия две постъпки, да познаваш разликата между една права и една крива мисъл, между едно право и едно криво чувство.

Сега когато ви говоря за съзнанието, някои от вас са като онези, които обичат музиката, слушат и казват: “Много хубаво нещо е музиката”, но не можете да направите разлика коя част е хубавата, не можете да направите разлика между тоновете. Ако някои тонове са изпуснати, не можете да схванете това. Схващате само общото течение, когато един музикант специалист схваща къде е грешката, различава я с ухото си.

Сега вие окултните ученици, ако не можете да схващате известни тонове, ако не можете да правите тази разлика в съзнанието

си като тези музиканти, не можете да бъдете ученици. Добре. Аз сега ще ви превода въпроса от окултно гледище: ако напиша един цигулен ключ на петолинието и под първата линия на петолинието туря отдолу една пула без опашка, ще имам цяла нота. Да допуснем, че при тази цяла нота аз поставя друга една - четвъртинка. После друга една -осминка,след това пак една цяла, после една половинка нота и т.н. Сега тази четвъртинка нота ще се хвали ли, че е при голямата, при цялата нота? Някой път вие окултните ученици, гледам ви, почвате да мислите по този начин - колко малката нота е по близо до голямата нота. Не, гледайте какъв тон ще издадете, и какво съчетание може да имате в тази обща хармония с първата нота, какъв израз може да дадете в общото съчетание с всички ноти. И сега у вас постоянно се явява въпроса: накъде, по кое направление към голямата нота сте, колко далеч сте от нея. Някой път гледате, че сте на едно деление, две деления, три деления от нея, и си казвате: "Отдалечихме се ние". Туй не е едно музикално разглеждане на въпроса. Онази нота, която може да даде израз, може да е много далеч от главната, от първата нота, може да е и след няколко листа от първата нота, но пак дава най-голямо изражение. И забележете, че във военната музика, в бойната музика, когато ще воюваш, всякога дават изведнъж най-високото изражение, стряскат човека, когато в миньорната музика се започва тихо, тихо, после се повишава и най-после дойде най-високото. След това пак спуснат, понижава се. В мажорната музика не е така.

Сега ако искате вие като ученици, да се развивате правилно, трябва да разбирате живота в неговите съотношения, тъй както Бог го е наредил. Вие всеки ден сте ноти и при всяко лягане и ставане не сте в същата гама. Запример аз като ваш учител и вие като мои ученици няма да бъдете утре при мене тъй, както сте днес. Вие мислите, че ще бъде същото. Но, отношенията ще бъдат съвсем други. Има друга една вътрешна сила, която урежда живота, не зависи от вашето желание, не зависи от нотата де да се постави тя, а зависи от самия музикант. И вие нямате право да казвате - защо съм турен долу или горе - навсякъде трябва да изпълните ролята си. Долу или горе, на високо или ниско, като цяла или половина

нота, като осмина или шестнадесетина, като тридесет и втора или шестдесет и четвърта нота, като у барабана или в друг инструмент, вие трябва да се сливате в едно, да се не чуват ударите ви - безразлично е това. Защото в туй съзнание, за което ви говоря, има друго съзнание, Божественото, на което вашето съзнание трябва да стане отглас. Не сте вие целта в света; светът не е създаден зарад вас. Този свят е създаден за едно развлечение на Бога, а игралките на туй развлечение са хората. Следователно вие сте играчки в туй развлечение на Бога.

Сега вие казвате: “Ние в туй самоусъвършенствуване”... В какво се състои туй самоусъвършенствуване? - В познаване Бога. В какво познавате Бога? - В Любовта Му. Добре, познахте ли Го в Любовта Му? “Е, в Мъдростта Му”. Познахте ли го в Мъдростта Му? Е, в Правдата Му. - Познахте ли Го в Правдата? - “В Добродетелта Му”. Познахте ли Го в Добродетелта Му? - Не сте, т.е. отчасти. Когато Неговата Правда се приложи върху вас, казвате: “Няма смисъл”. Когато Любовта Му се прояви във вас, казвате: “Няма смисъл”. Когато Мъдростта се прояви в своите високи форми, казвате: “То е много забъркано, не е за нас”. Когато Истината дойде в своята светлина, казвате: “Не е за очите ни”. Питам: При туй съзнание на един ученик, какво може да знаете? Следователно всички трябва да се стремите, щото съзнанието ви да се хармонизира, т.е. в съзнанието ви да стане едно правилно отражение на всички Божествени мисли, на всички Божествени чувствавания, на всички Божествени действия. Туй е едно спасение за човека или аз го наричам другояче, обистряне на човешкото съзнание. Всичко може да се отразява в съзнанието на човека. Съзнанието е като една бистра вода, в която всичко може да се отрази. И в туй отражение ние виждаме как светът е създаден.

Сега аз ви следя, наблюдавам ви: вие се занимавате с неща, които много пъти сте ги преживели. Запример вие сега се безпокоите какво ще ядете, какво ще сготвите. Че с това се занимава и вълкът - дали ще намери храната си днес или не. Птичката и тя мисли за храната си. Ако ние станем като птичките, които нямат нашия ум и почнем да се безпокоим, какво ще излезе? Че какво, храната ви

е предвидена! Бог е предвидил и ако съзнаеш това, ще я намериш точно на време. Ако разбереш Неговия език, ще я намериш точно на време. Да кажем, че от София са ви изпратили един колет и в писмото ви пишат за него, но писмото не сте получили, а само колета. Знаете, че колетът е дошъл, но не можете да го вземете.

Та сега в окултната наука всеки трябва да се стреми да научи Божествения език на нещата. Знаете ли какво значи да се говори на Божествен език? Сега аз на един ученик преподавам за пръв път Божествения език и му се вижда много странен. Уча го първата буква на Божествения език. Азбука си има този език. Тази азбука всеки ден ви се преподава. И туй, дето се молим, вярваме, любим, това за сега са средства да ни преведат този език, да изучим Божествения език и да разберем силата му. Ако ме питате защо е Любовта? - Да научим Божествения език. Ако ме питате, защо е Вярата? - Да научим Божествения език. Защо е Мъдростта? - Да научим Божествения език. Защо е Истината? - Да научим Божествения език. Щом научите тази реч, сегашният ви живот ще се осмисли. Запример във вас често се подига въпроса, желанието, искате да ви обичат и да ви любят. Знаете ли какво значи да обичаш и да любиш? Сега вие, когато обичате някого, оценявате Любовта така: ще му направих една дреха, някой подарък, къща ще му съградиш, кон ще му купиш, пари ще му дадеш, а ако ти е син, повече нещо ще му дадеш. По този начин външно изразяваш Любовта си. Но това не е никаква Любов. Ами представете си, че вие сте ми слуга, честен сте и аз оставям къщата си конете си да се разполагате 10-ина - 20 години с тях, а аз заминавам някъде. Като си дойда, ще си взема нещата. Мислите ли, че това правя от Любов към вас? Аз го направих от Любов към себе си. Сега вие майките се препоръчват, че имате идеална Любов, обичате децата си безкористно. Хубаво, аз не се съмнявам, че имате безкористна Любов, но вие обичате децата си, защо? Защото ще остарее, а този ваш син ще стане виден човек, та да има кой да ви гледа. Дъщеря имате, обичате я. Защо? - Да порасне, та да се ожени за един богат, учен зет и да ви помага. Можете ли да кажете, че това не е Истина? С нищо не можете да ме убедите в обратното. Във всичките ви

мисли лежи една користолюбива цел, един пълен егоизъм. Вие се приближавате при мене защо? И там виждам един егоизъм. - За да почерпите нещо. Когато ви казвам, че и аз искам от вас, казвате: "Помогни ми да спечеля на един лотариен билет, че половината ще дам на братството". Помогни ми да спечеля 100,000 лв. и половината ще дам на братството. След като спечелите! Тъй казват моите ученици: След като спечеля... Това не е окултизъм, това не е ученичество. Тези идеи да ги изхвърлите из вашите глави. Аз искам от вас жертви за Бога абсолютно безкористни. Разбирате ли какво значи абсолютно безкористни? За в бъдеще всички, всички да служите абсолютно безкористно, без да очаквате да получите нещо. Вие гледате все на първо място да кацнете и да кажете, че аз съм сега от ляво или от дясно. Така искаха учениците на Христа, един от ляво да седне, друг - от дясно. И след 2000 години пак същото искаха. По този начин не се влиза в Царството Божие. Вие искате лесно да влезете в Царството Божие. Туй не е окултизъм! Та в вашето съзнание трябва да се роди една идея по-висока. Ако аз като учител имам една цел - да ви използвам, това не е никакво учителство, това е търговия! Ако аз не съм ви казал самата Истина, има защо да не я казвам. На един ученик казах Истината, и два дни плака. И на други някои ако кажа Истината, три дни ще плачат. В тази Истина ще научите горчиви работи. Който влезе в Царството Божие, ще му дадат най-големите горчивини. Ще ви турят в най-силните киселини, и ако се разтопявате в тях, не сте за Царството Божие. Сега във вашето съзнание вие трябва да се приготвявате. За какво да се пригответе? За ония Истини, на които Божественият свят ще ви подложи. И ще ви подложи. Вие сте чудни! Искате да влезете в Царството Божие като гости. В Царството Божие гости не искат. Онази мома, която ще се жени какво мисли? Очаква ли тя като влезе в новия дом, 3-4 слугини да ѝ служат, а тя на стол да стои и само да се облича? Тъй ли мисли тя? Свежърът ѝ на село ще иска тя да се запретне да омеси хляб, че да видят меси ли добре; да сготви, да опере, после на нивата ще отиде да работи. А ние, духовните хора, мислим често... какво? - Че като отидем на Небето, ще вземат китари и ще ни свирят и пеят. Ще има свирни, но между свирните

ще има много велики работи, които се вършат в този велик свят. И ако вие, със сегашните ваши схващания, ако със сегашните ваши разбирания мислите да влезете в този свят, ще се намерите в едно голямо противоречие. Представете си, че сте отишли на Небето и са ви дали най-добрата храна, най-добрата музика, най-доброто забавление и изведнъж дойде заповед, кажат ти: “Ти ще станеш сега и ще отидеш на Земята при един грешник”. Ако се намусиш, пропадаш. Не, ти ще станеш с радост и ще отидеш при този голям грешник. Ако вас ви турят да направите нещо подобно, ще се намусите. Запример някой е седнал от дясната ми страна и ви дигнат за нещо, ще кажете: “Един път в живота си имах случай да седна тука и ме дигнаха”. Всички ученици тъй мислите. Аз не казвам, че това е лошо, това е хубаво, но в Божествения свят се казва, че Бог може да се прояви навсякъде. Бог ви изпитва. Вие не знаете къде ще се прояви Той и как ще се прояви. Вие не знаете това, защото не е в това, как Бог е почнал да се проявява, но как ще свърши. Представете си, че аз ви покания на гости и ви опека една хубава кокошка, но след туй казвам: “Хайде сега да се разходим около 3-4 часа и след като се върнем, ще видим, тогава може да ядем кокошката”. Какво ще кажете отгоре на това? Вие сте гладни, 2-3 дни не сте яли и след като ви поканвам на печена кокошка, предлагам ви да направим една разходка за 2-3 часа. Ще кажете: “Сега ли му е време за разходката?” Веднага ще ми разкритикувате постъпката. Ще кажете: “Е, Учителят!” Ами ако се окаже, че тази кокошка била болна, ще ви кажа: “Ще я отложим, по-добре да се разходим, отколкото да ядем”. Ако ви покания в къщи, тя ще ви мирише и ще ви изкушава, затова ви разхождам, развождам ви надалеч. Следователно всички изкушения не са нищо друго, освен отвличане от опасностите, които са създадени в света. Всяко изкушение е лошо само по себе си, но ако то не се случи, ще стане нещо по-голямо, нещо по-лошо. Туй зло е дошло, за да не се случи нещо по-голямо. Затуй една българска пословица казва: “Ела зло, че без тебе по-зле”. Следователно всички изкушения имат за цел да ни избавят от туй голямо зло, което виси като нож над главите ни. Като ученици на тази Школа вие във вашето съзнание трябва да имате ясна представа за ония

промени, които стават в Божествения свят. Не е важно какво вършат хората, а как е нареден светът. Божественият Дух, който прави тези промени, раздава на всички хора както намери за добре. Вие гледайте да разберете Божествения Дух, а не тези малки духове. Проучвайте този Дух, който просвещава, който раздава нещата, който е извор на Божествената Любов, носител на Божията Мъдрост, носител на Божията Истина, Правда, Добродетел. Този Великия Дух, Него трябва да слушате. И ако вие бихте Го слушали, никакъв спор нямаше да има. Всички тия спорове, които сега стават, лесно биха се уредили. Аз онзи ден говорих на първия клас за превръщане на енергиите. Представете си, че дойде някой ваш приятел и кръвно ви обиди - един изпит. Наблюдавайте в един месец време, за колко минути, дни или седмици ще можете да превърнете тази обида или каква и да е друга обида и то не само че да не остане никаква следа от тази обида, но като чуеш отново да се произнесе тази обида, да се радваш, да ти стане приятно. Наблюдавайте след колко време може да превърнете тази обида в приятно чувство. Това е пак до силата на съзнанието ви. Ако до един месец не можете да я превърнете, вие сте далеч. Тогава минават месец, два, три, година, две и повече и по закона на кармата след много време всичко минава, заличава Господ този спомен и вие казвате: “Свърши се”. Да, но това не е ученик, никакъв урок той не е научил. Добре сте научили урока си, ако след като ви обиди някой, в един час отгоре заличите тази обида. Не само да я заличите, но да обикнете тази дума. Вие имате тази наука. Това е един ученик, който разбира законите. Вие може ли да го направите? - Можем. Христос като казва “любете враговете си”, това значи, че обида, казана от врага ти, да можеш да я превърнеш, защото той като враг като ти е казал тази обида, избавил те от едно голямо зло. Ще се стремите всички да очистите съзнанието си. Сега на религиозен език ще ви кажа същото: Ще се молите на Господа, ще викате Светия Дух, да приложите Божествения Дух. Ако в един месец една обида не можете с вашата Любов да я превърнете, вие не сте ученик, вашата Любов е слаба, не е Божествена Любов. В Божествената Любов, която имате, в този огън трябва да се топят всички елементи. Сега някой може да въздишат. Ученикът не може

да въздиша. Той ще въздиша, но ще каже: “Ох, ох”. Не, не, ще въздиша, ще каже: “Ох, ох!” Не, не, ще работиш. Днес, “ох”, утре “ох” и най-после ще каже: “А, разбрах сега, няма повече “ох”, задачата е решена”. Аз не се сърдя, че някой път казвате “ох”, но гледам, като казвате “ох”, работите ли. Като казвате “Ох” и не работите, казвам: “Тази работа с “ох” няма да се разреши”. Ако не вземете този метод, който ви давам тази вечер, ще губите времето си, т.е. може да свършите по-късно Школата си, защото има при мене някои ученици, които от 15 години повтарят този клас и казват: Учителю, кажи ни нещо повече!” Като им дам по-сложна задача, те казват: “Не е по силите ни”. Тогава как искате да минете в по-горен клас? Сега не казвам, че аз искам това, но казвам, че в тази Школа всичко е определено, необходимо е. Да любиш, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш мъдър, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш истинолюбив, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш милостив, това не е една привилегия, това е една необходимост. Няма да кажеш: “Не мога”. Не, не, ще се подчиниш и нищо повече. Това е една необходимост. Не се ли подчиниш на тази необходимост, очаква те смърт. Ама защо трябва да любиш? Не любиш ли, няма живот. Ако любиш, има живот; ако не любиш, няма живот. Ако не придобиеш тази мъдрост, условията на този живот няма да се проявят. Тъй щото, като говорим за Любовта, като говорим за Мъдростта, за Правдата, за Истината, ние подразбираме необходимостта на Божествения живот. Няма да казваш “защо”, но ще кажеш: “Аз трябва да любя, аз трябва да бъда умен, правдив, истинолюбив, това е необходимост, това е Божествено, наложено ни е, няма изключения. Тъй трябва да мислите. Казва някой: “Защо трябва да любим”. Необходимо е да любиш. Ама защо да го любим, лош е? Необходимо е. “Ама той е такъв”. Необходимо е. Разбирате ли? Волята Божия е такава. Разбирате ли какво е Волята Божия? Ако не ѝ се подчиниш, тя помита всичко; ако ѝ се подчиниш, спира. Бог няма да се подчини на едни детински своеволия, няма да ти дава отговор за какво и защо - ни най-малко! Трябва да знаеш, необходимо е. Защо трябва да любя? - Необходимо е. Защо трябва да бъда умен?

- Необходимо е. Тъй трябва да мислите. И в вашето съзнание трябва да легнат веднъж за винаги тези неща и то не само у вас, но тъй ще проповядвате и на другите. Ами какво учите вие? Ще кажете: “Необходимо е да любиш.” Какво учите друго? - Необходимо е да имаш Мъдрост. Друго? - Да не правиш глупави работи. Друго какво учите? - Необходимо е да учиш Истината. Това е нашето учение! Необходимо е значи! Но няма да кажете: “Може, но когато имате разположение”. Не, ще любиш и нищо повече. Никакво разположение, но по заповед. Необходимо е и нищо повече. Ще се подчиниш. Откажеш ли, всичко е свършено.

И сега всичките страдания в света не са нищо друго, освен това, че Невидимият свят иска да вразуми хората, че много неща са необходими. Туй сега е разумната страна на въпроса, как стои той от окултното гледище. Щом всичко това е необходимо от Божествено гледище, необходимите неща най-лесно се изпълняват. Необходимо е да ядеш. Мъчно ли е да ядеш? Не, лесно е. Необходимо е да пиеш вода. Мъчно ли е да пиеш вода? Не, най-лесното е. Глътка по глътка, ще свършиш. Дигни чашата на страна. Тия са най-лесните неща.

Сега тия спорове, които често произтичат между вас, те произтичат от това, че има други същества в света, които чрез своите мисли затъмняват съзнанието на човека. Често съзнанието на човека потъмнява и той не може да прави разлика между една мисъл и друга, между едно чувство и друго. Казва: “Аз тъй мисля”. Другият: “А пък аз тъй мисля”. Да се разберем! Няма какво да се разбираме. В Любовта няма противоречия, но необходимо е да любиш. Ще кажеш: “Ама как, как ще любя?” Ще ви приведа един пример: Когато се излюпят онези малки юрдеченца, майка им дава ли им уроци как да плават? Още като се излюпи, то знае как да плава. Майка им учи ли ги как да кълват? - Те знаят как да кълват още щом се излюпят. И на вас казвам: “Вие като излезете от вашето яйце, ще знаете как да кълвете и да плавате”. Ако ми кажете, че не знаете, ще ви кажа, че искате да ме забавлявате. Тъй седи въпроса. Аз ви говоря за една Истина, която дълбоко е вложена във вашата душа и вие може да я знаете. Както пиленцето може да кълве и юрдечето знае да плава още щом се излюпят, така и вие знаете. Юрдечката

майка казва: “Клок, клок”. Преведен, този език значи: Ще работиш тъй, както е написано вътре в тебе. Дойде юрдеченцето до водата, и майката казва: “Квак-квак”. То значи: Тъй, както е писано в тази Божествена книга, тъй ще плаваш. Вие ще ме питате как да любим. Аз ще кажа: “Квак-квак - тъй както е писано в Божествената книга”. Няма никакъв спор. Ще отвориш книгата, ще прочетеш. Спреш ли ме и разсъждаваш философски, няма да влезеш в водата.

И тъй, вложете мисълта, че основните Божествени мисли, идеи са вложени, написани в тази Божествена книга и всеки може да чете от нея, стига да иска да чете, стига да слуша. Я наблюдавайте пиленцата, юрдеченцата, като чуят гласа на майка си: Кът-кът - всички пиленца се събират, слушат, подчиняват й се. Като ги повика, всички отиват. Е, хубаво, когато Господ ви вика, а вие не слушате, ще изгубите. След като майка ви, която е поставена да ви вика, извиква клок-клок, а вас ви няма, не загубвате ли? Като ви каже кът-кът и вие закъснеете 1-2 минути, всичко е опапано. Казвате: “Има време, за в бъдеще”. Няма време, всичко е определено. Туй пиленце не може да се отдалечи на голямо разстояние от майка си. То може да се отдалечи на разстояние само 1 крачка, две, 10, 15 крачки, но не може да се отдалечи на 100 крачки или повече. Отдалечи ли се повече, то изгубва майка си.

И ние в нашето съзнание не може да се отдалечаваме от Бога. Вие казвате: “А аз ще се отдалеча от Бога”. Да, но далеч като отидеш, като каже майка ти “кът-кът”, няма да чуеш. В нашето съзнание ще бъдем на такава дистанция, на такова разстояние от света, че щом сме при тези Божествени условия, като чуем какво казва Духът, какво казва майка ни, веднага да чуем и изпълним каквото казва, да изпълним волята й. За последствията не мислете, защото в необходимостта всичко е за добро.

Свърши се в 9 ч. без 10.

Тайна молитва

ПРЕВРЪЩАНЕ НА ЕНЕРГИИТЕ

**23 школна лекция на Общия Окултен Клас,
4 август 1922 г., четвъртък**

Тайна молитва

Ще говоря сега малко върху “превръщане на енергиите”. Вие отчасти трябва да се запознаете с този велик закон за превръщането. Да кажем, че вие имате известно приятно или неприятно състояние на духа, на душата или на тялото. Състояние на духа подразбира, че си мислите нещо, някоя мисъл да ви занимава. Състояние на душата подразбира някакво чувство в сърцето. Тъй че имате някакво състояние или в ума или в сърцето, или във волята си. Та туй именно състояние произтича от напрежението на някаква си сила. Запример вие ходите и на петата ви се набоде един малък цигански трън и при всяко стъпване ще усещате една неприятност. Значи известна сила е нападнала върху този трън, той въздействува на вашия крак и вие ставате безпокойни. Който не знае причината за туй ваше състояние, че в петата ви влязъл този малък трън, ще каже: “Той така си иска, така си прави, криви се”. А туй кривене произтича от този цигански трън. Българите изобщо носят такива големи игли и като се набодат на някой трън, започват да се човъркат с тази игла, докато излезе тръна. Щом излезе тръна, турят устата си на това място, за да поизсмучат кръвта и после отгоре малко сол. Хубаво, сега този цигански трън може да влезе в чувствата ви някъде, защото циганският трън, като неканен гост, навсякъде расте. И ако се случи да минеш през неотъпкан път, дето растат тия тръне, то не само един, но 10-20-30 може да се набодят в крака ти.

Сега тия тръне са още по-опасни, когато у вас се възбуди някое чувство, да кажем чувство на отвращение или омраза. Може да си философ, може да си религиозен човек, но когато дойде туй чувство,

вие ще се измените, ще забравите вашата религиозност и ще се проявите тъй, както сте били първоначално. Преди 20 години гледах как двама мисионери в Северна България се хванаха за гушата и едва не се убиха, но след половин час се молиха и след молитвата, това-онова, целунаха се и си простиха. Питам сега: Какво е станало между тях? Причината е една дума. Тази дума в даден момент може да се разбере криво, да подбуди ред други чувства и да произведе друг род състояние. Трябва да знаеш законите, да превърнеш тия сили в положително направление, да ги замениш с нещо друго.

Сега да кажем, ние говорим за омразата. Може да попитате: Не може ли без омраза? - Не може. Колкото омразата е по-силна, толкова и Любовта е по-силна. Но кога ще бъде Любовта по-силна? Щом се махне тази омраза, Любовта ще бъде толкова по-силна, колкото по-силна е била омразата. И така, омразата е сянка на Любовта. По тази сянка ние ще може да съдим в какво направление се намира тази реалност, защото ако не любиш, ще мразиш. Има обаче едно трето състояние, което е по-лошо от омразата. Защото онзи, който те мрази, той е активен. Който те мрази, той взима от тебе: или ще те удари или ще те осакати, къщата ще ти запали, ако е вестникар, във вестниците ще пише, иска да те компрометира, и тъй ще те стегне, че да почувствуваш неговата омраза. Туй е едно ограничително състояние. Онзи, който те обича или който те люби, ще ти направи добро, ще те препоръча дето трябва, ако си беден, ще ти даде пари на заем, къща ще ти направи - обратен процес на първия.

Сега няма да се спирам върху психологията, отдето са произлезли тези две състояния, защото състоянието на омразата и то си има своето произхождение. Първоначално туй състояние е било естествено, но сега туй състояние на омраза е неестествено. Следователно в сегашния живот ние трябва по възможност омразата всякога да я правим като тил на Любовта.

И окултният закон гласи тъй: Не противодействуй на омразата, понеже щом ѝ противодействуващ, ти ѝ даващ повече сила. Щом ѝ противодействуващ, ти я признаваш за реалност, а щом противодействуващ на тази реалност, ти я признаваш за

сила. Щом не я признаваш, мисли само за Любовта, говори само за Любовта, а остави омразата така да си действа. И право казва Христос: “Не противи се злomu.” Защо? - За да не му даваш сила. Щом му противодействуваш, ти му даваш сила да черпи от тебе. Щом твоят ум е зает с някой човек, който те мрази, искаш да му противодействуваш, ти даваш сила на този човек да почерпи малко сила от тебе. И може да речем, че омразата, това е кражба по законен начин, изнудване, взимане на човешката енергия. И който те мрази, всякога ще те омаломоти, ще те удари, главата, кракът ще ти счупи, ще те омаломоти. Ако е във физическо отношение, той ще удари, ще те осакати, че да не можеш да му противодействуваш. Така и в умствено отношение, и в духовно отношение той ще иска да вземе твоята енергия. Следователно Христос казва: “Не противи се злomu и мисли за доброто в себе си”. И там е мъчното, понеже злото, това са интелигентни същества от черното братство и те казват: “Противи се на злото, защото само така ще проявиш своя характер”. За тях да вършат зло е живот, да вършат добро е смърт. Както в Бялата лежа е изключено злото и всеки се наказва за него, така и в черната лежа е изключено доброто и всеки се наказва, когато върши добро.

И тия състояния, които усещате по някой път, те са по внушение. Например ще дойде някой да те убеди, да ти казва: “Ти му дай да разбере, докажи му, че си добър човек, че не си простак, ще се урони твоя престиж, свий юмука си и се покажи тъй, че да треперят всички наоколо ти”. В същото време ти дойде друга мисъл от Бялото братство и ти казва: “Не, постъпи според Любовта си, не обръщай внимание на това, считай, че то не е за тебе”. И почват тия две мисли: и едната и другата школа ти говорят. Вие седите, седите, казвате: “Ще хванем пътя”. Вие сте в Бялото братство, а работите с черните, на ляво сте. Защото всеки момент сте или наляво или на дясно. Разгневиш се, наляво си, любиш - на дясно си. Този път е такъв. Всеки момент ще се меним, ту на ляво, ту на дясно, докато дойдем в положение да различаваме тия състояния и веднага да схванеш момента, че искат да те изкусят. Като дойдеш до това да схванеш този момент, трябва да дадеш на

онази твоя интуиция да се прояви, да не ѝ се противиш. И щом не се противиш, ти ще я победиш. Но всякога, когато човек може да претърпи известно изкушение, известна съблазън, той става всякога по-силен, а не издържи ли известно изкушение или съблазън, той пада, отслабва. Туй е закон. Сега щом дойдат изкушения, вие не можете да ги избегнете. Изкушения ще дойдат, изпити ще дойдат, не е въпросът в това, горчивите и сладките чувства ще дойдат, това е закон. При сегашните условия друг път няма, ще знае всеки как да ги посреща. Този закон е същият и в умствения свят. Някои мисли са образувани от Бялото братство, а някои от - черното братство. И всяка една мисъл си има своите крайни предели. Тогава аз ще ви определя следуюния закон тъй: Тези, които вървят в лявата пътека, в началото продължават времето, а в края го съкращават, а онези ученици, които вървят в Бялото Братство, в началото съкращават времето, а в края го продължават. Аз ще ви обясня сега този закон. Един светски човек запример има известно време, мисли и обсъжда, взима му време, ден, два, три, той му много мисли как например да извърви един път от няколко километра. Той ще изпрати цяла експедиция да провери пътя, да го изследва и ще каже: “По този път не може да се пътува”. А онзи човек, който живее по Бога, който върви по Божествения път, който има интуиция, изведнъж вижда този път и казва: “Тъй казва Бог - може да се пътува”. Но щом дойдем до методите на Бялото Братство, в края, като видим резултатите, протакаме времето.

Сега онзи, който ще ти даде пари на заем, първо протака времето за 1, 2 или 3 месеца. Ще мине времето и като дойде срока да събира парите, съкращава времето, ще те стегне. И ти няма какво, ще платиш. В Бялото Братство този метод е обратен. В началото мислим и после действуваме. Но щом дойде определения срок за плащане и някой иска да ти се отплати, казваме: “Не искаме тия пари, ти ще ги задържиш за себе си”. Той продължава времето. И тъй, вие ще гледате процеса, който става вътре във вас. Ако в началото на живота си още искаш плода да дойде бързо, да дойде скоро времето, за да постигнеш нещо, тия резултати да дойдат бързо, ти вървиш по левия път. Ако искаш бързо да усвоиш нещо, ти вървиш по лявата пътека.

Ако след като си работил дълго време и оставяш плода да дойде най-после и не бързаш, ти вървиш по правата пътека, по десния път. Човек, който е работил по светски за своя народ, той, като е вървял по левия път, иска да му се направи един паметник, иска да се пише за него във вестниците. Ако не направят това, счита, че тия хора не са признателни. Когато един човек в десния път, като дойде време за юбилей, казва: “Няма защо да правите това, нека след смъртта ми”. Той протака времето. Ако искате бързи резултати още в този живот, вие сте в ляво. Ако бързате в началото, вие сте по Бога: ако протакате в началото по света ходите. Ако съкращавате времето в края, по света ходите; ако го продължавате в края, по Бога ходите. Това е закон вътре във вас. И когато ти се безпокоиш за резултатите на твоя живот, за онова, което си направил, ти си в ляво. Извършил си нещо и се безпокоиш, на ляво си. Запример безпокоите се: Какво ще стане с нас, ами ако не ни кръщават децата, ако не ни венчават? Ти си вече в ляво. Че в света не си дошъл да те венчават, да те погребват! Това са неща посторонни. В кой кодекс на Евангелието е писано, че човек ще се венчава и кръщава? Когато Бог създаде първия човек, пишеше ли някъде, че ще се венчава? Той венча ли го? Създаде го по Образ и Подобие Свое. Той каза: “Плодете се, завладейте Земята, живеете по Бога”. Туй е казал Господ. А после, хората като дойдоха, заживяха по светски, казваха: “Трябва да се венчаваме, да се кръщаваме, тъй е казал Господ”. Питам: Първият човек кой го венча? Първите хора кой ги венча? Който венча първите хора, той ще венчае и нас. Ако е въпросът за кръщение, има два вида кръщение: с вода и с Дух. Ако е за кръщение, ще предпочетем да ни кръсти Онзи, който кръщава с Дух. Попът може да ме потопи в котела си 20 пъти и пак ще остана същия човек. Не ще те кръсти Господ. И ако ме кръсти един път, стига ми. Сега кой ще те венчае? - Бог. Ами кой ще те погребее? Ако е въпрос за погребване, Господ ще те погребее, защото Той поне ще те и съживи. Щом се безпокоим, това показва, че ние се безпокоим за общественото мнение. Тогава ти си в ляво. Туй обществено мнение ние бихме го взели пред вид, ако се състоеше от светци, от хора благородни, от хора с най-възвишен характер, с ум, сърце и воля. Тяхното мнение ще вземем. А тия, от

които се безпокоите, са хора, които се подкупват всеки ден, на всяка стъпка. Какво ще кажат тия хора? Един виден техен човек ето какво ми казваше: “Ние, макар и да сме лоши хора, ние знаем, че когато се яви едно благородно общество, лошите хора ще се натрупат, ще се нахвърлят върху него, за да оправдаят своите грехове. И когато те говорят за вас, ние знаем, че това са техни грехове”. Но ние не сме толкова глупави хора.

Та при превръщане на енергиите всеки трябва да се заеме, да види в колко време може да превърне известна енергия. Сега можете да си направите опити. Двама приятели нека си кажат: Кажете ми някога някоя обидна дума, за да видя в колко време ще ми премине тази обида. Извади часовника си и виж в колко часа те е обидил и за колко време ще превърнеш тази обида. Например в 6 ч. те е обидил и ще видиш в колко време ще можеш да превърнеш туй чувство. Дали ще можеш за 2 минути, половин час, 1 час, 2 часа, 3 часа да го превърнеш. Ако до един месец не можеш да укротиш туй чувство, значи твоят характер е слаб. Ако в 1 - 2 часа туй чувство можеш да го превърнеш, тази обидна дума да я превърнеш, да ти стане обикновена дума и то не само да я претърпиш, но да стане музикална дума за тебе, то значи, че имаш силен характер.

Сега аз ви обяснявам превръщането на енергиите по следния начин: Да кажем, че влизате в една гостилница, окултен ученик сте или християнин, но нямате пари. Гостилничарят те пита: “Имате ли пари?” - “Нямам”. “Но шапката ти е хубава, за шапката едно ядене ти давам”. Слагаш шапката си. Питам: На кого трябва да благодариш: На шапката си или на гостилничаря? - На шапката. Влизаш втори път на гостилницата. Нямах шапка вече, но хубави са ти обувката. Пари нямаш. Гостилничарят казва: “За обувката ти може да ти дам един обяд”. Събуваш обувката си, оставаш бос. Кому трябва да благодариш? - На обувката, а не на гостилничаря. И ако този гостилничар ти каже: “Благодари, че аз те нахраних”. - Да, но заради шапката. “Благодари, че и втори път те нахраних”. - Да, но заради обувката. Думите на гостилничаря са верни до известна степен. Може този гостилничар да иска само да ви изпита, може обратното да се случи; той иска само да ви изпита, да види какво ще

мислите заради него. Може да ви вземе шапката и пак да ви я върне назад. Той иска да скрие своята добродетел. Вие ще благодарите на шапката си и той ще повърне шапката ви назад. Но като благодарите на вашата шапка и той ви я върне назад, той играе на табла, той е спечелил. В игрането обаче не ви ли върне шапката и обувката, въпросът е решен, никаква благодарност.

Сега нашите възпитатели в църквата искат да им благодарим. Хубаво, ако те са взели нашите шапки, нашите обувки и палта, и не ги върнат, а срещу тях ни дали по три порции ядене, за какво да им благодарим? Аз казвам: “Благодарете на хубавите си шапка, обувки и палто, че можахте срещу тях да вземете три порции ядене”. На вас няма защо да благодарят. Хубаво, аз превеждам сега. Ако един свещеник те кръсти, какво ще спечелиш: Ако този свещеник, след като те кръсти, ти станеш един благороден човек, добре; но ако след като те кръсти той, ти станеш един разбойник, последен, негодяй, колко струва неговото кръщение? По-добре да не те кръщава. Следователно ние във всеки един момент трябва да знаем как да трансформираме тези енергии, които всеки ден се накопават във вид на чувства, мисли и действия вътре в нашето тяло. Ние не можем да изискваме от някой човек да бъде търпелив, не трябва да му налагаме търпението отвънка. Той трябва от вътре да съзнае туй, в неговото съзнание трябва да се роди туй търпение. Търпението не може да бъде всеки момент. Търпението някога е съвместимо, някога е несъвместимо. При какви случаи трябва да имаме търпение? Ако аз съм слаб и пред мене бесят някой човек, ще търпя, туй е Волята Божия. Но ако аз съм силен човек, и някои слабохарактерни хора бесят някого пред мене, аз няма да търпя, няма да запазя своето търпение, ще стана, ще вържа този човек, ще гледам да го разубея и няма да кажа, че волята Божия е такава. И следователно кога ни се препоръчва търпение? Когато съм слаб, ще търпя, защото слабият трябва да търпи. Когато съм силен, няма да търпя. Щом си силен, веднага трябва да помагаш. Сега вие може да наведете мисълта, че Бог се нарича дълготърпелив. Но знаете ли от що произтича съображението на Бога в Неговото дълготърпение? Господ знае, че ако се разгневи, светът ще отиде. Следователно

заради последствията, които може да произлязат от Неговото разгневяване. Той е дълготърпелив. На едномо ако той се разгневи, светът ще отиде. Защото ако той се разгневи, тъй ще се разгневи, както хората никога не са виждали. Тази е причината, задето Бог е толкова дълготърпелив. Той знае, че слабохарактерните, грешните хора няма да Го заставят да измени на законите, които Той е поставил, да наруши Своя мир, и да тръгне по техните умове, да върви по техния път. Той ще върви по Своя път. Следователно в туй отношение търпението си има място и ние трябва да бъдем като Бога. Ако някой ни критикува, ние ще вървим по своя път. Няма да се спираме да разсъждаваме за критиката. Спрем ли се да разсъждаваме, даваме сила на критиката. Ние ще вървим в този път, в който сме убедени, който сме опитали.

Сега в Чам-Кория в една своя беседа разправях на слушателите си, че от 15 годишна възраст до 70 годишна възраст мъже, жени, деца се качихме на Мусала. “Лъжа е”, казват, “не може да бъде това, искате да ни заблуждавате”. Седемдесет годишен човек не може да се качи на Мусала! Един от присъстващите седи и казва: “Аз съм свидетел на това, вярно е”. Ама наистина, кажете, вярно ли е това? Хората считат тия неща измислици. Ако тия неща, които сега правиш пред техни очи хората ги считат за измислици, как ще ги убедиш в неща, които не са видели?

Вие в своите разсъждения като ученици на една окултна школа всякога трябва да се спрете и да обсъдите въпросите. Запример заслужава ли да се превръща енергията, имате ли достатъчно енергия да я движите и т.н. Защото в дадения случай може да имате много по-важна работа, която трябва да вършим, отколкото да се занимаваме с празни работи. И всички са забелязали, че щом дойде едно изкушение, мисълта всякога се налага по следния начин. Трябва да решиш нещо и мислиш, че ако тъй постъпиш, работата ще се уреди, ще се улесни. Постъпиш ли така, работата не само че не се урежда, но се забърква още повече. В някои случаи необходимо е да оставиш тази мисъл, свършено да я игнорираш, да трансформираш своята енергия и да си вървиш по правия път, да си вървиш по пътя на своето развитие.

Някой път някой чувствава, че е нервен и не може да търпи. Казва: “Не мога да търпя”. Защо си внушавате, че не може да търпите? Туй е едно внушение отвънка! Представете си, че четирима души те уловят, връзват те и те питат: Не можеш ли да търпиш? - и ти удрят 50 удара. Няма ли да търпиш? Ще търпиш и отвънка ще идеш. Ако четирима души с тия тояги те заставят да търпиш, защо да не можеш тогава по същия закон да кажеш: Аз мога да се въздържа! Можеш, защо не. Но само че ние, като си внушаваме тия негативни мисли, казваме: “Не мога”. Ще си внушите: Мога, мога да издържам. Няма да кажеш: Мога да издържам страданията, но ще внесеш Любовта в душата си и ще кажеш: “С Любовта всичко мога да издържам”. Дойде ти някоя глупава мисъл, не отричай тази глупава мисъл, но кажи си: “С Мъдростта всичко мога да направя”. Дойде лъжа, не отричай лъжата, но си кажи: “С Истината всичко мога да направя”. И тогава ти почерпваш сила. И така като дойде да приложите окултния закон, всякога ще употребявате думи и фрази положителни Употребите ли една негативна дума от какъвто характер и да е, тя всякога носи в себе си лоши последствия. Кажеш ли: “Ще се разболея, ще умра, тя нашата работа няма да тръгне напред”, лошите последствия идват. Не, всички тия мисли не са за окултния ученик. Даже учениците на черното братство са много посмели в своите твърдения. Те идват и употребяват положителните методи на Бялото Братство. Един ученик на черното братство не казва “не”. Той казва: “Аз ще направя добро”, но като получи силата, употребява я за зло. Затуй много от Бялото Братство се дегизират и отиват в черното братство за изучават методите им и много от черното братство пък отиват в Бялото Братство да изучават техните методи. И двете тия школи трябва да се проучват.

Запример и лошият човек казва: “Аз ще спечеля, силен ще стана.” И добрият човек казва: “Аз богат ще стана”. Но и двамата, като придобият силата, изобщо изразходват тази сила. Единият ще изнасилва, а другият ще прави благодеяние, но и единият твърди, и другият твърди.

Сега вие, като ученици на тази Велика Школа, всеки един от вас ще бъде положителен в доброто. Няма да казваш: “Аз ще му

отмъстя”, но ще казваш: “Аз ще му се отплатя с Любов, аз ще му се отплатя с Мъдрост, аз ще му се отплатя с Истина, с Правда, с Добродетел, с Милосърдие”. Тъй ще му се отплатя. И само по този начин енергиите, тия сили може да се трансформират от едно състояние в друго, понеже всички енергии са свързани с разумни същества и ние трябва да учим езика на всички разумни същества и когато знаеш езика им, те ще те слушат, но когато не знаеш езика им, те не помагат. И сега ние всички изучаваме езика на нещата. Знаете ли какъв е този Божествен език? Две неща има, по които вие може да го познаете. Когато сте научили някои от Божествените думи и сте се молили, вие ще усетите тук долу под лъжичката една топлина, ще се разшири душата ви и усещате, че скоро ще ви се отговори, получавате насърчение. И не се минава час, два или три и както сте усетили, тъй ви се отговаря. А някой път се молите, усещате една твърдост, ожесточение, като че ли молитвата ви е една педя над главата ви и не дохожда никакъв отговор. Вие говорите с Бога на един непознат език и Той не ви отговаря. Когато говорим съобразно Неговата Воля, Той ни отговаря.

Сега в окултната Школа законът за трансформиране на енергиите е свързан с необходимостта на нещата. Всякога, когато започвате да опитвате закона, ще започнете с необходимостта в живота. Гладен сте, имате нужда само от хляб. Вие ще вземете в ума си тази първа мисъл, да отстраните глада си, да успокоите организъма си. Няма да турите в ума си никаква друга мисъл, а само ще концентрирате мисълта си да придобиете хляб, т.е. храна, обяд, да се нахраните. Туй ще бъде мисълта ви. Щом придобиете първото, ще трябва да се успокоите, например да замислите да спите някъде. Тогава ще концентрирате ума си за спане. И тогава според туй ще се нареждат всички ваши нужди, според степенята на необходимостта. Спазвате ли този закон така, ще може да ви се отговори на молитвата. Но, турите ли всички тия желания вкупом, да искате всичко изведнъж, всички тия работи ще закъснеят и всички ваши планове няма да се постигнат, защото не сте спазили този закон на последователност. Ще се молите за първото необходимо, за туй, без което не можете, после за второто, третото, четвъртото

и т.н. Тъй работи Божественият закон, в математическа точност. Но измениш ли нещата, първо да турим второстепенните неща, законът сам по себе си се изменя.

Сега само чрез този закон за трансформиране на енергиите може да се създаде една разумна хармония. Запример не ще бъде разумно от моя страна да си туря най-лошите дрехи с отвратителна миризма, да вляза в дома ви и да кажа: “Търпете ме сега, обичайте ме”. Не се позволява така да се отнесете нито към една любовница, освен само за изпит. Не се позволява от моя страна да изкушавам никого, нямам право, освен ако е за изпит. Следователно от моя страна аз трябва да бъда толкова коректен, че да не давам повод никой от съкласниците ми да изгуби своето равновесие, нито пък той да послужи за изкушение, защото нито аз печеля, нито той печели. Да кажем някой брат от вас изгубил своето равновесие, разсърдил се и вие се съберете и почвате да разправяте туй, което не е нужно да се разправя за него, за неговата негативна страна. Това нещо мине през целия клас и после всички разправяте, че такъв ученик като него нямаме. Всинца сте пропаднали в изпита си, всички сте в ляво. Щом този брат, този ученик е съгрешил, вие се съберете, направете една молитва, пратете една благородна мисъл към него, почерпете нещо от неговата грешка и кажете: “Слава Богу, че Господ ни даде една много добра беседа и много благодарим на този брат, че той стана един образец, и ни даде един изпит”. И тогава пращайте му хубави мисли, той ще се насърчи. Вие сте в дясно. Това е трансформиране на енергията. И така трябва да постъпвате. И тъй за в бъдеще, като ученици на Школата, вие трябва да приложите този закон. Той е за вас сила. Само тъй по този начин вие можете да се развивате правилно. Ако почнете да го прилагате в действие, ще забележите едно растение, просвещение на вашия ум, смекчаване на вашето сърце, усиляване на вашата воля.

Един пример. Аз казвам че търпя. Вие идвате в стаята ми, аз имам работа, искам да пиша или да коригирам нещо, изваждам часовника си, но нищо не ви казвам, защото според окултния закон не е позволено да се каже: Имам работа, елате друг път. Туй не се позволява. Според окултния закон ученикът като дойде, той сам

трябва да се сети, че е време да си отиде. Аз изваждам часовника си, гледам го. И колкото повече у мене се заражда желание той да си отиде, толкова повече у него се заражда желание да стои. Направете опит. Някой път ти искаш някой да си отиде, а у него се заражда два пъти по-силно желание да седи по-дълго време. Той се усеща, като чели някой го привлича. Обратен е процесът. Друг път ти искаш някой твой приятел да стои повече, че го обичаш, а няма да се минат 5 или 10 минути, той ще каже: “Сбогом и друг път ще дойда у вас”, ще си отиде. Това му е внушено от черните братя. Но туря ли си мисълта: Няма ли да си отиде той? - виж, че той намерил за какво друго да говори. Ще си извадиш часовника и ще гледаш колко време ще стоиш тих и спокоен като Диогена, без да нарушиш равновесието си. Ще стоиш тих и спокоен, като че нищо не е станало, макар да се е изминал и цял ден. Ако той стои цял ден и ти не си изгубил равновесието си, спечелил си. А той, като си излезе, ще каже: “Не трябваше да седя толкова, малко го прекалих”. Той усеща, че е дал повече. Ако той стоял повече и те предизвикал, изкарал те е от равновесие, то като си излезе ще каже: “Още един път бих желал да отида при него по същия начин”. Това са чисто психологически процеси, които стават във вас. Повечето от вас имате тези опитности. Туй е един велик закон, който трябва да разбирате, трябва да го спазвате. Той регулира нещата.

И тъй, за да се създаде един характер чрез трансформиране на тия енергии, не е лесна работа. Имайте пред вид, че Великият Божествен Дух, който от хиляди години работи върху вас, с малко нещо е изменил характера ви, малко нещо сте направили. Даже и когато някой от вас влезе в Бога, колко мъчно се изменя характера му. Има моменти, когато той трябва съвършено да се измени, да влезе в новия живот, но докато дойде до новия живот туй изменение става много медлено. Щом влезе в новия живот, нещата са вече коренно изменени.

Та сега ще мислите върху трансформиране на енергиите, ще мислите, ще имате желание да видите доколко сте силни. И всички ще гледате да трансформирате вашите енергии, да ги превърнете в положителни. Щом трансформирате, вие печелите.

Сега останалата част от времето може да употребите за въпроси, които ви интересуват.

Брат Стойчев направи няколко бележки към всички ни по случай приближаващото ни заминаване на събора на Всемирното Бяло Братство в гр. Търново.

Учителят продължи...

Тая година ние ще приложим закона, и онези, които дойдат в Търново, ще действуват и после ще мислят. Всички ще действуват. Ще имат опити, и от резултатите на тия опити ще мислят. Онези пък, които искат да разсъждават, да мислят, да не идват. Които искат да разсъждават, да идат в света, там е място за разсъждения. Ние пристъпваме към опити. От 20 години сме философствували, сега е време за малки опити.

Някои от вас, които искат да бъдат първи, да вземат първото място, ето какъв опит ще им дам. Да отидат вечерно време на Мусала, като ще минат през Рилската пустиня, през Марица, Тунджанската долина и да се върнат назад. Като се върнем от събора, някои, които искат да направят този опит, ще им го дам. Героите ще идат сами, а после по двама ще отиват. Ако вие не можете да пребродите отгоре Мусала, какво можете да направите? В древните времена, кой каквото връх преброди, туй може да направи в света. Всички адепти, всички учители в миналото все са минавали през високите места.

Някои от вас искат изпити. Такъв ще бъде изпита: отиване до Мусала, вечерно време на Месечина. А може да бъде и друг изпит: да пребродят Мусала в една тъмна, бурна нощ, при сняг до колене. Издържите ли го, ние ще кажем, че вие на физическото поле сте един първокласен герой. Но ако вие и денем не можете да преминете Мусала, у нас няма привилегии и ще кажем: “Братко, туй не е много нещо и не можа”. Тъй значи, по достойнство и който издържи, ще му дадем първо място. Защо? - Защото го заслужава. Първото място ще ви дадем и последното място ще ви дадем.

Сега туй ще бъде първият опит за всички, все млади сте де, за всичките ученици. Това е един много тежък изпит. Да минете през тази Рилска пустиня, вас ще ви настръхнат косите, а някой от вас

може да боледуват и по цели седмици. Един приятел, като ходихме сега на Мусала, сам се върна назад, мина през Рилската пустиня и ето каква беше неговата опитност. Той остана сам с жена си, а доста напред вървят други двама и ми се изповяда: Когато вие заминахте, от всеки храст аз виждах, че изпъкват живи хора, настръхваха ми косите. И наистина като навлезете в тази долина на Рилската пустиня, там е пусто, нигде птичка не пее, а само чувате шумоленето на листата и клончетата на дърветата. И да минете вечерно време в тъмнината! А пък да се качите по южния склон! Най-първо този път трябваше да го минете денем, за да не си правите илюзии, че е лесно. После - по Месечина и най-после - в тъмна бурна нощ. Само три опита, иначе вие сте изгубени. Там животът ви ще е в опасност. Щом направите този опит, в тия места има известни енергии, от които ще се ползвате. Този път е един от най-добрите пътища. Това е окултна долина. Там се вселили все духове на мълчанието и са изпъдили всички птички. Като влезеш там, усещаш, че всички тия енергии все навътре отиват и ставаш все по-сериозен и по-сериозен. Нещо грандиозно! Щом минеш Мусала, влезеш в Тунджанската долина, веднага сърцето ти се отваря, става весело, радостно. От едната страна като минаваш си сериозен, а от другата страна - весел. Тия две състояния са отлични.

Та Природата в тази Рилска пустиня е грандиозна, величествена! Човек трябва да прекара там ден, два, три, за да види какво хубаво място е там за размишление.

Та разбира се учениците трябва да започнат с тия опити, понеже в България вие имате удобства с тия високи места, с тия планини. В Египет и другаде изкуствено са създавали тия неща, а тук, Природата на готово ни ги е дала. Затова тази година ще започнем с методите, ще действуваме всички.

Като дойдете сега на събора, всички ще работите, никакви привилегии! И вие, софиянци, да има 20 - 30 души повече за всяка една работа. Всички да работите с готовност. Никой да не казва: Тази работа аз не мога да я направя. Ние ще започнем примера от най-старите, от най-силните. И тогава младите ще работят по същия начин. Един е законът, на който ще се подчинявате. Едно мнение

е. Ще опитаме закона и ще видим какви са последствията. Туй състояние ще ни даде свобода, една вяра да опитаме, да приложим Божията Воля без никакво коригиране. Не може другояче. Ще опитаме туй без никакво изменение. Определя ви се един маршрут, ще го изпълните без изменение. Като ходихме на Мусала, казах им: Като дойдем до тези места на снеговете, никой няма да ходи по този път, ще вземем малко на страна. Четирма души обаче отстъпиха от туй правило, но се търколиха надолу, и двамата от тях се спасиха по чудо. Контузиха се. Един ученик върви с мене, и ми казва: “Позволи ми да мина по този път” - иска да върви по снежния път. Ще пътуваш по този път, по който и аз вървя. Когато Господ ти каже да минеш през снега, през снега ще минеш, но сега ще обиколиш, ще минеш през канарите. Всеки път ще минаваш по начертания от Бога път. Ние благодарим, че тия двама души тъй благополучно се спасиха. Мъж и жена бяха те, около 100 м. надолу се търкаляха. За непослушанието им беше това, искаха да минат по снеговете. Сега от всинца ви се изисква послушание, вътрешно послушание.

Някои ще кажат: Мене този дух ми говори тъй. Този Дух на всинца ни еднакво трябва да говори. Дух, който на мене едно говори, на тебе друго, той не е този истинският Дух. Едно трябва да ни говори Той. Туй разпореждане и за мене, и за тебе, и за всинца ни е едно. Неговата воля трябва да бъде Божествената Воля, която трябва да изпълним без никакво съмнение. И тогава резултатите ще бъдат отлични. Моята опитност е: Там дето се изпълнява Волята Божия, всякога има добри резултати, без никакво изключение. Там, дето най-малко се отклоним от Волята Божия, веднага идват лошите последствия.

Ето, аз ще ви приведа един случай, който ми разказваше една сестра. Тя направи своя опит до Витоша, но като се връщала за Драгалевци, допива й се вода. Доближава до чешмата, иска да пийне само 2-3 глътки, за да накваси гърлото си, но нещо много определено от вътре й казва: “Не пий, върви си по пътя”. Тя разбира гласа, но си мисли: Само 2-3 глътки! Спира до чешмата, няма с какво да пие, вижда едно младо момиче, че си налива стомните. Помолва го тя да пие от нейните стомни и селянчето й разрешава. Дига стомната към

устата си, но не успява нито една глътка да пийне, когато изтървава стомната от ръката си и я счупва. Стои тя сега пред счупената стомна и пак със засъхнало гърло, но не мисли вече за това, а как да плати стомната, в себе си няма ни стотинка. А селянката настоява, иска да ѝ се плати. Тази сестра ѝ предлага шапката си. “Не ми трябва твойта шапка, пари, 15 лв. искам”. “Нямам” - “Намери” - върни се гдето си ходила! “Слушай”, казва сестрата, “аз сама съм учителка, няма да те излъжа, ще си отида в София и нарочно ще се върна да ти донеса 15 лева”. Взима ѝ адреса, името ѝ, и така се разрешава въпросът.

Сега аз ви вярвам. Мене ми направи добро впечатление това, че у всинца ви има добра воля. Като гледах тия 104 души, които се качваха за Мусала, стоят пред снеговете, питат: Учителю, да тръгнем ли по този път? Гледам, опасен пътя, снегове. Казвам: Може. Като урнаха ония 104 души, в един час отгоре стигнаха Мусала. Казвам: “С тия ученици може да се превземат високите върхове. Тази е една добра черта у тях, може да се използва за добро”. И всички се върнаха благополучно, освен ония двамата, контузените. Този беше един инцидент. Във всички, които ме слушат, има добра воля, опитът показва това, но искам всички добре да използвате енергиите си. Онези от вас, които ще останат в София, на които работите не ще могат да се уредят, искам да спазват дните на събора, да се събират на групи от по 10-15 души да са във връзка, астрално да се свържат, тъй щото да има една връзка между нас и тях.

Вярвам, че тази година много работи ще се изправят. Невидимият свят много работи. Ние трябва да сме готови. Друг е, който работи сега заради нас, а ние разработеното ще го копираме, ще гледаме да не развалим Божия път, Божия план, да не изопачим Божието Слово. Точ в точ всичко да изпълним, всички наредби да изпълним. Да бъдем примерни ученици на Бялото Братство. Защото няма да се минат много години, и ще дойдат от другите места Братства, които ще искат да се съединят с вас, да видят, как живеете вие. Трябва да бъдете готови. Сега пред вас стои едно много добро бъдеще, няма какво да се обезсърчавате. Действително от Търново се турят самари, но всеки сам си туря самара. Като дойдете, ние питаме:

Братко, този самар е за тебе, този гем е за тебе, можеш ли да си го туряш сам и да си го снемаш сам? Ако можеш сам, вземи го. Защото ние нямаме средства, не разполагаме. Туй е в фигуративна смисъл. Като кажа един път: Ще го извърша! - верен ще бъда на себе си. Който бъде верен на себе си, ще бъде верен и на Бога. А по-хубаво нещо от това - няма. Да имаш благоволението на Бога, на ангелите, на светиите! Да имаш разположението на Бога! Какво по-хубаво от това? Да сме в хармония и съгласие с този Велик закон! Те няма да ни дадат нещо, което да не можем да изпълним, няма да изискват от нас невъзможни неща. Те ще ни дадат неща възможни, съобразно с нашия ум, сърце и воля, неща, които ще ни облекчат, просветят, тъй щото няма какво да се обезсърчаваме.

Тайна молитва

Последна беседа от I-та школна година на общия окултен клас.

СЪДЪРЖАНИЕ
ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС 1922 Г.

1. ТРИТЕ ЖИВОТА.....	7
24. II.1922 г., петък	
2. ТРИТЕ МЕТОДИ НА ПРИРОДАТА.....	22
2. III.1922 г., четвъртък	
3. ЧЕТИРИТЕ ПРАВИЛА.....	36
9. III. 1922 г., четвъртък	
4. ПЪРВОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ НА УЧЕНИЦИТЕ.....	48
16. III.1922 г., четвъртък	
5. ТРИ РАЗРЯДА УЧЕНИЦИ.....	54
30. III.1922 г., четвъртък	
6. ОТРИЦАТЕЛНИ И ПОЛОЖИТЕЛНИ ЧЕРТИ НА УЧЕНИКА.....	69
4. IV.1922 г., вторник	
7. ПРИРОДНИ МЕТОДИ	85
13. IV.1922 г., четвъртък	
8. ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА МУЗИКАТА	92
20. IV.1922 г., четвъртък	
9. ОКУЛТНИ ПРАВИЛА.....	107
27. IV.1922 г., четвъртък	
10. СИМВОЛИЧЕСКИ, ОКУЛТНИ ПРАВИЛА И МЕРКИ.....	118
2. V.1922 г., вторник	
11. МЯСТОТО НА ЧОВЕКА В ПРИРОДАТА	124
11. V.1922 г., четвъртък	

12. НЕОБЯТНАТА ЛЮБОВ.....	138
18. V.1922 г., четвъртък	
13. ПО ПЪТЯ	150
26. V.1922 г., четвъртък	
14. ИЗГРЕВ И ЗАЛЕЗ.....	162
2. VI.1922 г., петък	
15. ОКУЛТНА ХИГИЕНА	180
8. VI. 1922 г., четвъртък	
16. МИСЪЛ И ДЕЙСТВИЕ	197
15. VI. 1922 г., четвъртък	
17. ВЛИЯНИЕТО НА МУЗИКАТА.....	219
22. VI. 1922 г., четвъртък	
18. МЕЧЕШКИЯТ КАПАН.....	228
29. VI. 1922 г., четвъртък	
19. ТРИТЕ ОСНОВНИ ЗАКОНА:	
“ЛЮБОВ, МЪДРОСТ И ИСТИНА”	239
7. VII. 1922 г., петък	
20. ПРОСТИ И СЛОЖНИ ДВИЖЕНИЯ В ПРИРОДАТА ..	250
13. VII. 1922 г., четвъртък, Чам-Кория	
21. ЖИВИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА.....	264
20. VII. 1922 г., четвъртък, Чам-Кория.	
22. РАЗВИТИЕ НА СЪЗНАНИЕТО.....	277
27. VII. 1922 г., четвъртък, Чам-Кория	
23. ПРЕВРЪЩАНЕ НА ЕНЕРГИИТЕ.....	287
4. VIII. 1922 г., четвъртък	

Учителят Беинса Дуно

ТРИТЕ ЖИВОТА

Общ Окултен Клас
24.02.1922 - 04.08.1922
I школна година

Второ издание

Предпечатна подготовка и печат
„Симолини 94“

ИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ЖАНУА’98”

Тел. 02/ 987 87 30

www.janua-98.com

ISBN 954-9589-31-5